

- สำเนา -

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)
ฉบับที่ ๒ แก้ไขครั้งที่ ๑/๒๕๖๘

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน
กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ
เทศบาลตำบลเมืองแกลง

ประกาศเทศบาลตำบลเมืองแกลง
เรื่อง ให้ใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ แก้ไขครั้งที่ ๑/๒๕๖๘
เทศบาลตำบลเมืองแกลง

ด้วยเทศบาลตำบลเมืองแกลง ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ แก้ไขครั้งที่ ๑/๒๕๖๘ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ โดยได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารท้องถิ่นแล้ว นั้น

อาศัยอำนาจตามความในหมวดที่ ๔ การแก้ไข การเพิ่มเติมหรือการเปลี่ยนแปลง แผนพัฒนาท้องถิ่น ข้อ ๒๑ และหมวดที่ ๕ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติ ข้อ ๒๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ จึงขอประกาศให้ใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ แก้ไขครั้งที่ ๑/๒๕๖๘ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและการจัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ต่อไป

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ เดือน กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๘

(นายสมชาย จรรย์เจริญ)
นายกเทศมนตรีตำบลเมืองแกลง

คำนำ

ด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุดที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๗๔๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ เพื่อให้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓, เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) หรือ SDGs, แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด, ยุทธศาสตร์จังหวัด, ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง รวมถึงสามารถบูรณาการแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และงบประมาณในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเกิดประโยชน์สูงสุดให้แก่ประชาชน การแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่นในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อทบทวนและปรับปรุงทิศทางการพัฒนาให้มีความเหมาะสมกับบริบทปัจจุบัน โดยคำนึงถึงปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่เป็นสำคัญ พร้อมทั้งบูรณาการนโยบายสำคัญจากภาครัฐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ตลอดจนแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนการพัฒนาที่เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพสูงสุด

เทศบาลตำบลเมืองแกลง หวังเป็นอย่างยิ่งว่า การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ แก้ไขครั้งที่ ๑/๒๕๖๘ เพื่อที่เทศบาลตำบลเมืองแกลง จะนำแผนพัฒนาท้องถิ่นฯ ฉบับนี้ มาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี เป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารจัดการ และการดำเนินงาน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นให้ดีขึ้นอย่างยั่งยืน และเป็นกรอบแนวทางที่ชัดเจนสำหรับการจัดสรรงบประมาณและการดำเนินโครงการต่างๆ ให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ

เทศบาลตำบลเมืองแกลง

กรกฎาคม ๒๕๖๘

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ
๒. ด้านการเมืองการปกครอง
๓. ประชากร
๔. สภาพทางสังคม
๕. ระบบบริการพื้นฐาน
๖. ระบบเศรษฐกิจ
๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม
๘. ทรัพยากรธรรมชาติ
๙. การป้องกันอัคคีภัย
๑๐. การรักษาความมั่นคงและความสงบสุขของประชาชน
๑๑. ด้านการจัดการขยะ
๑๒. ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของท้องถิ่น
๑๓. อำนาจหน้าที่
๑๔. การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

- ๑ - ๒๗
๑ - ๔
๔ - ๕
๕ - ๗
๘ - ๙
๙ - ๑๐
๑๐ - ๑๓
๑๓ - ๑๕
๑๖
๑๖ - ๑๗
๑๗
๑๗ - ๑๘
๑๘ - ๒๓
๒๔
๒๔-๒๗

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลเมืองแกลง
๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

- ๒๘ - ๑๖๐
๒๘ - ๑๔๒
๑๔๓ - ๑๕๒
๑๕๓ - ๑๖๐

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและแผนงาน
๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

- ๑๖๑ - ๑๘๐
๑๖๑ - ๑๖๕
๑๖๖ - ๑๘๐

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

เดิมเทศบาลตำบลทางเกวียนมีฐานะเป็นสุขาภิบาลทางเกวียน ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๔๙๘ ตั้งอยู่ในเขตชุมชนของตำบลทางเกวียน พื้นที่รวม ๓ ตารางกิโลเมตร ต่อมาพื้นที่นี้มีความเจริญขึ้น กรมการปกครอง จึงได้มีหนังสือที่ มท ๐๓๑๑/๓๔๓๒๒ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๒๒ ถึงจังหวัดระยอง ให้ดำเนินการสำรวจข้อมูลตามหลักเกณฑ์การยกฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาล ซึ่งในขั้นแรกคณะกรรมการที่จังหวัดระยองแต่งตั้งได้พิจารณาให้เทศบาลที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่นี้มีพื้นที่ ๑๙ ตารางกิโลเมตร โดยรวมพื้นที่เขตการปกครองบางส่วนของหมู่ที่ ๑,๒,๓,๔,๕,๗,๙ ตำบลทางเกวียน และหมู่ที่ ๔ ตำบลวังหว้า แต่ปรากฏว่าจำนวนประชากรมีเพียง ๖๐๐ คน ต่อ ๑ ตารางกิโลเมตร ไม่เพียงพอตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้เฉลี่ย ๑,๕๐๐ คน ต่อ ๑ ตารางกิโลเมตร

ดังนั้น คณะกรรมการสุขาภิบาล เจ้าหน้าที่ผังเมือง และเจ้าหน้าที่จากจังหวัด ได้ร่วมกันประชุม และเห็นว่าเพื่อให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยวางไว้ จะต้องลดเขตเทศบาลลงโดยตัดบางส่วนของหมู่บ้าน ที่ ๔,๗,๙ ตำบลทางเกวียน และหมู่ที่ ๔ ตำบลวังหว้าออก ทำให้เหลือเขตเทศบาลใหม่ ๑๔.๕ ตารางกิโลเมตร และเสนอไปยังกระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้มีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลตำบลทางเกวียน จังหวัดระยอง และได้นำประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ ๙๘ ตอนที่ ๑๐๑ หน้า ๗ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๒๔ ซึ่งถือว่าเป็นวันกำเนิดเทศบาลตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา และได้นำประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๕ หน้า ๑๓ ตอนที่ ๒๑ ก ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๑ เปลี่ยนชื่อจากเทศบาลตำบลทางเกวียน จังหวัดระยอง เป็นเทศบาลตำบลเมืองแกลง จังหวัดระยอง เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๑ เป็นต้นมา

ในการจัดตั้งเทศบาลนี้ ได้รับโอนบรรดาทรัพย์สินของสุขาภิบาลมาเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๒๔ โดยรับโอนกิจการประปาและโรงฆ่าสัตว์มาดำเนินการด้วย ซึ่งกิจการประปาแห่งนี้ได้ก่อสร้างมาตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๑๑ มีขนาดการผลิต ๓๐ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง มีหอถังสูงขนาดจุ ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง เมื่อโอนกิจการทั้งปวงมาเป็นของเทศบาลแล้ว กระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๓๑๑/๒๕๒๔ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๒๔ ให้นายทวี เทศสวัสดิ์ นายอำเภอแกลง เป็นนายกเทศมนตรี พ.ต.ท.สมชัย ศรีภิญโญ สารวัตรใหญ่ สถานีตำรวจภูธรอำเภอแกลง และนายเพชร สุภาพไพบุลย์ ปลัดสุขาภิบาลทางเกวียน เป็นเทศมนตรี จนกว่าจะมีการเลือกตั้ง และต่อมาจังหวัดระยองได้รายงานขอเปลี่ยนเทศมนตรี โดยขอให้ว่าที่ ร.ต.วิศาล อุตตะมะเวทิน เป็นเทศมนตรี ทั้งนี้เพราะนายเพชร สุภาพไพบุลย์ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งอื่นแล้ว กระทรวงมหาดไทยจึงได้มีคำสั่งที่ ๓๗๔/๒๕๒๔ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๒๔ ยกเลิกคำสั่งเดิมและแต่งตั้งว่าที่ ร.ต.วิศาล อุตตะมะเวทิน เป็นเทศมนตรี แทนจนกว่าจะมีการเลือกตั้ง ซึ่งเทศบาลได้จัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรก เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๒๔ ปัจจุบันผู้บริหารท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ และคณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศรับรองผลการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ คือ นายสมชาย จรรย์เจริญ นายกเทศมนตรี และคำสั่งแต่งตั้งรองนายกเทศมนตรี เลขาธิการนายกเทศมนตรี และที่ปรึกษานายกเทศมนตรี สั่ง ณ วันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘ ประกอบด้วย นายธนนท์ชัย เพชรพาณิชย์ รองนายกเทศมนตรี นายจตุรงค์ วงศ์โกคิน รองนายกเทศมนตรี นายปรวีร์ วัฒนานุกิจ เลขาธิการนายกเทศมนตรี และ นายมนตรี สันเคราะห์ ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ที่ตั้งของเทศบาลตำบลเมืองแกลง

ผังเมืองรวมเมืองแกลง จังหวัดระยอง เทศบาลตำบลเมืองแกลงมีพื้นที่ ๑๔.๕ ตารางกิโลเมตร หรือ ๙,๐๖๓ ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลทางเกวียน และตำบลวังหั่ว อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

ทิศเหนือ เริ่มจากจุดซึ่งตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๔ ระยะ ๒๐๐ เมตร ณ จุดซึ่งอยู่ห่างจากหลักเขตเทศบาลที่ ๔ ขึ้นไปทางด้านเหนือตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๔ เป็นระยะ ๒,๐๐๐ เมตร และขนานกับถนนหนองจระเข้ ระยะ ๒๐๐ เมตร ไปทางด้านตะวันออกจนจรดแม่น้ำประแส ติดต่อกับหมู่ที่ ๒ ตำบลทางเกวียน

ทิศตะวันออก เลียบแม่น้ำประแสและคลองขุดลงมาทางด้านใต้ และทางด้านตะวันตก ไปจนถึงที่อยู่ห่างจากคลองส่งน้ำระยะ ๒๐๐ เมตร ติดต่อกับเทศบาลตำบลทุ่งควายกิน

ทิศใต้ จากจุดซึ่งอยู่ห่างจากคลองส่งน้ำ ระยะ ๒๐๐ เมตร ขนานไปกับคลองส่งน้ำระยะ ๒๐๐ เมตร ลงมาทางด้านใต้จนถึงจุดซึ่งอยู่ห่างจากหลักเขตเทศบาลที่ ๘ ระยะ ๒๐๐ เมตร ลากเส้นตรงมายังหลักเขตเทศบาลที่ ๙ และลากเส้นตรงจากหลักเขตเทศบาลที่ ๙ มา ณ จุดซึ่งทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๖๔ ตัดกับคลองวังหั่ว เลียบไปตามคลองวังหั่วจนถึงจุดซึ่งทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓ ตัดกับคลองวังหั่ว ติดต่อกับหมู่ที่ ๑ ตำบลทางเกวียน

ทิศตะวันตก ลากเส้นตรงจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓ ณ จุดซึ่งทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓ ตัดกับคลองวังหั่ว ขึ้นไปทางด้านเหนือจนบรรจบกับจุดที่ตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๔ ระยะ ๒๐๐ เมตร ณ จุดซึ่งอยู่ห่างจากหลักเขตเทศบาลที่ ๔ ขึ้นไปทางด้านเหนือตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๔ เป็นระยะ ๒,๐๐๐ เมตร ติดต่อกับหมู่ที่ ๔ ตำบลวังหั่ว

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ทั่วไปของเทศบาลตำบลเมืองแกลงค่อนข้างเป็นที่ราบเรียบมีเนินลูกฟูกอยู่ทางทิศตะวันตก ทอดยาวไปทางทิศตะวันออก มีแม่น้ำประแสไหลผ่าน พื้นที่ราบฝั่งตะวันออกของแม่น้ำประแสนี้ส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่เกษตรกรรมการทำนาและเลี้ยงกุ้ง ส่วนทางทิศตะวันตกจะเป็นที่เนินสูง-ต่ำ สลับกันและเป็นที่ตั้งของชุมชน ย่านการค้า สถานที่ราชการ โรงงานอุตสาหกรรม แหล่งเศรษฐกิจและการพาณิชย์ที่สำคัญของเทศบาล

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

เทศบาลตำบลเมืองแกลง มีภูมิอากาศเป็นแบบมรสุมเขตร้อน ลมทะเลพัดผ่านตลอดปี อากาศอบอุ่นไม่ร้อนจัด บริเวณชายฝั่งทะเลเย็นสบายมีฝนตกมากในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม ลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไปแบ่งได้ ๓ ฤดูกาล ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ถึงเดือน ๑๕ พฤษภาคม

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่ ๑๖ พฤษภาคม ถึงเดือน ๑๕ ตุลาคม

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ ๑๖ ตุลาคม ถึงเดือน ๑๕ กุมภาพันธ์

๑.๔ ลักษณะของดิน

เป็นดินร่วนปนทราย ระบายน้ำได้ดี มีความอุดมสมบูรณ์ จำนวน ๙,๐๖๒.๕ ไร่ (๑๔.๕ ตารางกิโลเมตร)

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำธรรมชาติไหลผ่าน ได้แก่ แม่น้ำประแส ซึ่งมีต้นกำเนิดจากเทือกเขาอ่างฤๅไน จังหวัดชลบุรี มีลักษณะเป็นน้ำจืดและน้ำกร่อย ไหลออกอ่าวไทย บริเวณปากน้ำประแส และมีสระน้ำจืดขนาดใหญ่ บริเวณสนามกีฬาและสวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พระพรรษา และ บริเวณศาลาแหลมท่าตะเคียน

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ในเขตเทศบาลตำบลเมืองแกลง มีลักษณะเป็นป่าเบญจพรรณ และป่าชายเลนบริเวณริมแม่น้ำประแส เช่น ต้นโกงกาง และต้นแสม

๒. ด้านการเมืองการปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

จำนวนชุมชนในเขตเทศบาลตำบลเมืองแกลง มีจำนวน ๑๖ ชุมชน คือ

ลำดับที่	ชื่อชุมชน	ชื่อประธานชุมชน
๑	ชุมชนโพธิ์ทอง	นายอาชาพล คชาประภากุล
๒	ชุมชนในยาง	นายอำนวย เสนาะ
๓	ชุมชนดอนมะกอก	นางณัฐวดี สิ้นเคราะห์
๔	ชุมชนสารนารถ	นางลัดดา ตั้งสงบ
๕	ชุมชนพลงช้างเผือก	นายวินิจ นามเสนาะ
๖	ชุมชนแหลมยาง	นายบุญรอด ปองความดี
๗	ชุมชนสุนทรโวหาร	นายสุวิศิษฐ์ สุนทราพรพล
๘	ชุมชนมาบใหญ่	นางเอ็นดู เพชรพาณิชย์
๙	ชุมชนแกลงแกลั่วกล้า	นายอนันต์ย์ ด่านปาน
๑๐	ชุมชนแหลมท่าตะเคียน	นายอุดม ชำนาญศิลป์
๑๑	ชุมชนหนองควายเขาหัก	นายสมบัติ นาเครือ
๑๒	ชุมชนหนองแตงโม	นางทัศนีย์ วิสุทธาธรรม
๑๓	ชุมชนหนองแหวน	นางรำพึง แสนแก้ว
๑๔	ชุมชนโพธิ์เงิน	นายวัฒนา วงศ์คง
๑๕	ชุมชนหนองกระโดน	นายฉัตรชัย ธรรมเจริญ
๑๖	ชุมชนหมู่บ้านเอื้ออาทรระยอง (วังหว้า)	นายสุรัตน์ รุ่งเรือง

๒.๒ การเลือกตั้ง

ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ.๒๕๔๖ บทที่ ๑ สถาเทศบาล มาตรา ๑๕ สถาเทศบาล ประกอบด้วย สมาชิกสภาเทศบาลซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ตามจำนวน (๑) สถาเทศบาลตำบล ประกอบด้วยสมาชิกจำนวนสิบสองคน บทที่ ๒ นายกเทศมนตรี มาตรา ๔๘ ทวีให้เทศบาลมีนายกเทศมนตรีคนหนึ่งซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

๓. ประชากร

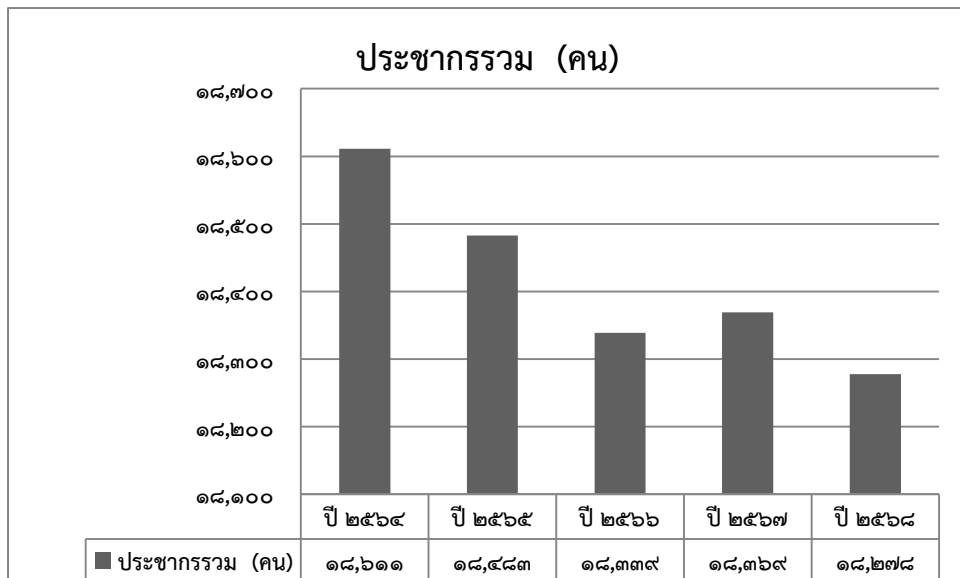
๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ชุมชนในเขตเทศบาลมี จำนวน ๑๖ ชุมชน จำนวนบ้าน ๑๒,๐๘๘ หลังคาเรือน จำนวนครัวเรือน ๓,๗๕๗ ครัวเรือน ประชากรในชุมชนรวม ๑๘,๒๗๘ คน ชาย ๘,๖๑๓ คน หญิง ๙,๖๖๕ คน (ข้อมูลจากงานทะเบียนราษฎร วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๘)

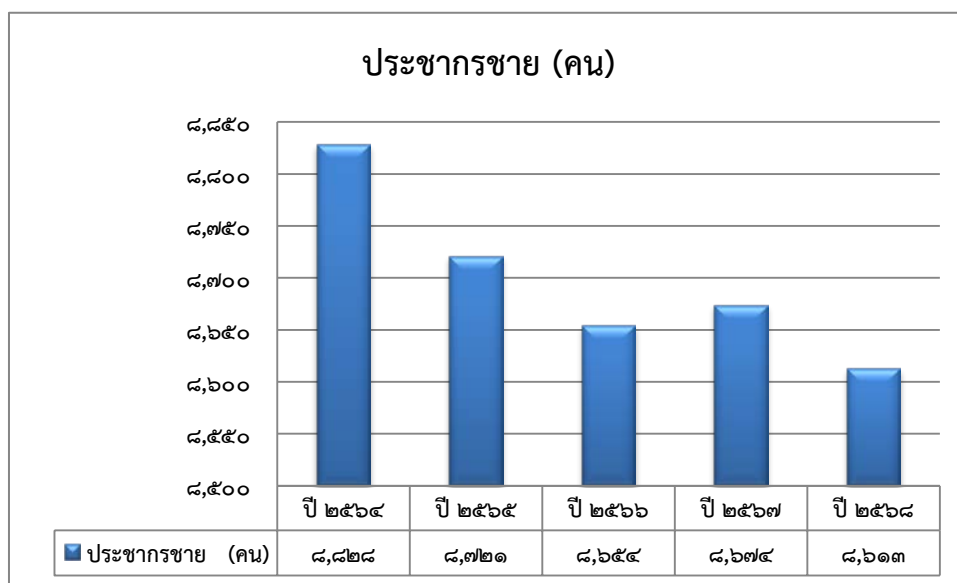
นอกจากนี้ยังมีประชากรแฝงที่เข้ามาอยู่อาศัยในเขตเทศบาลและเข้ามาทำงาน โดยเฉพาะเข้ามารับจ้างโรงงานในเขตเทศบาล แต่ไม่ได้ย้ายทะเบียนบ้านเข้ามาอยู่ในเขตเทศบาล คาดการณ์ว่าไม่ต่ำกว่า ๓,๐๐๐ คน

รายการ	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘
ประชากรชาย (คน)	๘,๘๒๘	๘,๗๒๑	๘,๖๕๔	๘,๖๗๔	๘,๖๑๓
ประชากรหญิง (คน)	๙,๗๘๓	๙,๗๖๒	๙,๖๘๕	๙,๖๙๕	๙,๖๖๕
รวมประชากร (คน)	๑๘,๖๑๑	๑๘,๔๘๓	๑๘,๓๓๙	๑๘,๓๖๙	๑๘,๒๗๘

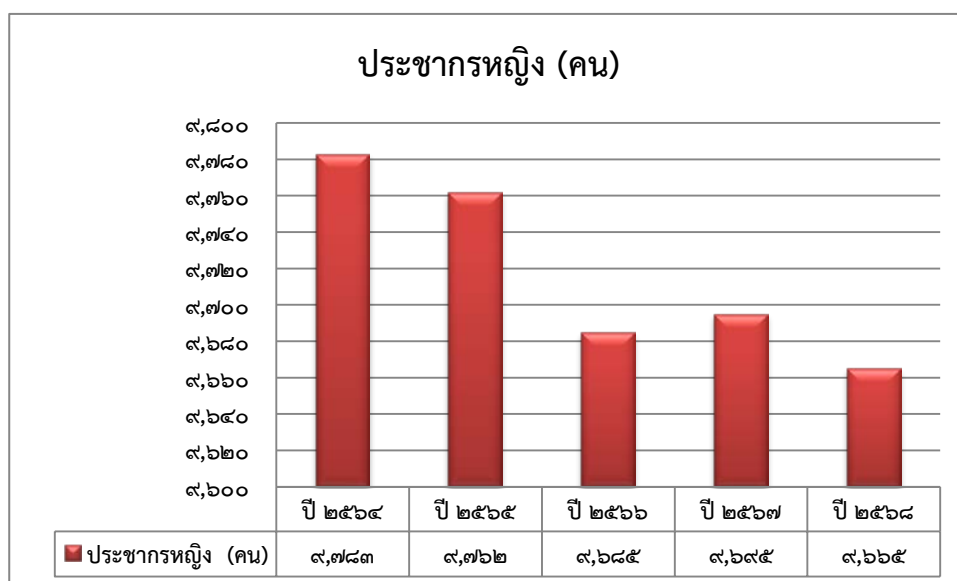
แผนภูมิกราฟเส้นแสดงอัตราการเพิ่ม-ลด ของจำนวนประชากรทั้งหมดตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๖๔-๒๕๖๘

แผนภูมิกราฟเส้นแสดงอัตราการเพิ่ม-ลด ของจำนวนประชากรชายทั้งหมดตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๖๘

แผนภูมิกราฟเส้นแสดงอัตราการเพิ่ม-ลด ของจำนวนประชากรหญิงทั้งหมดตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๖๘

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

กลุ่มอายุ (ปี)	ชาย	หญิง	รวม
น้อยกว่า ๑ ปี	๘๐	๘๒	๑๖๒
๑ - ๔	๒๗๗	๒๘๙	๕๖๖
๕ - ๙	๘๓๗	๘๐๒	๑,๖๓๙
๑๐ - ๑๔	๖๗๑	๖๐๖	๑,๒๗๗
๑๕ - ๑๙	๕๙๐	๕๖๗	๑,๑๕๗
๒๐ - ๒๔	๖๐๗	๕๑๗	๑,๑๒๔
๒๕ - ๒๙	๗๐๘	๖๓๙	๑,๓๔๗
๓๐ - ๓๔	๕๘๒	๖๔๔	๑,๒๒๖
๓๕ - ๓๙	๔๖๕	๕๐๔	๙๖๙
๔๐ - ๔๔	๖๒๐	๗๑๑	๑,๓๓๑
๔๕ - ๔๙	๕๘๖	๖๖๑	๑,๒๔๗
๕๐ - ๕๔	๕๕๒	๗๔๗	๑,๒๙๙
๕๕ - ๕๙	๕๖๕	๗๐๗	๑,๒๗๒
๖๐ - ๖๔	๕๐๙	๖๕๑	๑,๑๖๐
๖๕ - ๖๙	๓๙๘	๕๖๗	๙๖๕
๗๐ - ๗๔	๒๓๘	๔๒๕	๖๖๓
๗๕ - ๗๙	๑๖๗	๒๔๒	๔๐๙
๘๐ - ๘๔	๙๔	๑๕๓	๒๔๗
๘๕ ขึ้นไป	๖๗	๑๕๑	๒๑๘
รวม	๘,๖๑๓	๙,๖๖๕	๑๘,๒๗๘

(ข้อมูลจากงานทะเบียนราษฎร วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๘)

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

สถาบันการศึกษาในสังกัดของเทศบาลมีอยู่ในความรับผิดชอบ จำนวน ๑ แห่ง มีสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต ๒ จำนวน ๖ แห่ง และสถาบันการศึกษาเอกชน จำนวน ๑ แห่ง ดังนี้

ลำดับ	สถานศึกษา	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน นักเรียน	จำนวน ครู	รวม (ครู+นักเรียน)	อัตราส่วน ครู:นักเรียน
๑.	โรงเรียนวัดโพธิ์ทอง	๙	๑๕๑	๑๑	๑๖๒	๑:๑๔
๒.	โรงเรียนวัดสารนารถธรรมาราม	๓๑	๗๗๒	๓๕	๘๐๗	๑:๒๒
๓.	โรงเรียนวัดพลงช้างเผือก	๕๓	๑,๗๗๙	๑๐๐	๑,๘๗๙	๑:๑๘
๔.	โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร”	๗๕	๒,๘๒๓	๑๔๙	๒,๙๗๒	๑:๑๙
๕.	โรงเรียนรุ่งนภาพิทยา	๒๖	๕๓๗	๔๘	๕๘๕	๑:๑๑
๖.	โรงเรียนอนุบาลหลานรัก	๓๔	๗๕๘	๖๐	๘๑๘	๑:๑๓
๗.	โรงเรียนอยู่เมืองแก่งวิทยา (สังกัดเทศบาล)	๑๘	๓๗๙	๒๔	๔๐๓	๑:๑๖
๘.	วิทยาลัยเทคโนโลยีอาเซียน บริหารธุรกิจ	๑๘	๕๙๕	๒๒	๖๑๗	๑:๒๗
	รวม	๒๖๔	๗,๗๙๔	๔๔๙	๘,๒๔๓	

(สำรวจ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๘)

๔.๒ สาธารณสุข

๑. โรงพยาบาลแก่ง	จำนวน	๑	แห่ง
๒. ศูนย์บริการสาธารณสุข	จำนวน	๑	แห่ง
๓. คลินิกเอกชน	จำนวน	๒๖	แห่ง

๔.๒.๑ ศูนย์บริการสาธารณสุข เทศบาลตำบลเมืองแก่ง

- จำนวนบุคลากร จำนวน ๙ คน
- ผู้มาใช้บริการ (พ.ศ. ๒๕๖๘) ศูนย์บริการสาธารณสุข จำนวนทั้งสิ้น ๔,๙๘๕ ราย

ประเภทการเจ็บป่วยที่เข้ารับการรักษาในศูนย์บริการสาธารณสุขฯ

- โรคระบบไหลเวียน
- โรคระบบย่อยอาหาร
- อุบัติเหตุ
- โรคผิวหนัง
- โรคเนื้องอก + มะเร็ง

๔.๒.๒ ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน จำนวน ๑๖ แห่ง

๔.๓.๓ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ๒๓๖ คน

๔.๓ อาชญากรรม

๑. คดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี	จำนวน - คดี/ปี
๒. คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	จำนวน - คดี/ปี
๓. คดีชีวิต ร่างกายและเพศ	จำนวน - คดี/ปี
๔. คดียาเสพติด	จำนวน ๑๒๔ คดี/ปี
๕. คดีเกี่ยวกับปราบปรามการค้าประเวณี	จำนวน - คดี/ปี
๖. คดีการมีและเผยแพร่วัตถุลามก	จำนวน - คดี/ปี
๗. อุบัติเหตุบนท้องถนน	จำนวน - คดี/ปี
๘. ผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน	จำนวน - คดี/ปี
๙. ผู้ประสบภัยที่เป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ	จำนวน - คดี/ปี

(ข้อมูลจาก สถานีตำรวจภูธรแกลง ประจำปี ๒๕๖๘)

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

เทศบาลตำบลเมืองแกลงให้ความสำคัญกับการสังคมสงเคราะห์ ให้ครอบคลุมเต็มพื้นที่ โดยมีผู้สูงอายุที่มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ จำนวน ๓,๐๕๓ คน เบี้ยยังชีพคนพิการ จำนวน ๔๐๘ คน และเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ จำนวน ๒๔ คน

(ข้อมูลจาก ระบบสารสนเทศการจัดการฐานข้อมูลเบี้ยยังชีพ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๘)

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การจราจร

ถนนภายในเขตเทศบาลมีถนนทั้งสิ้น	จำนวน	๒๐๐	สาย	
เป็นถนนแอสฟัลท์ติก	จำนวน	๙๙	สาย	ระยะทาง ๓๑.๖๐๙ กม.
เป็นถนน ค.ส.ล.	จำนวน	๑๐๑	สาย	ระยะทาง ๓๗.๘๐๗ กม.
สะพาน	จำนวน	๓	แห่ง	

๕.๒ การไฟฟ้า

ไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะในเขตเทศบาล ครอบคลุมพื้นที่โดยรวมภายในเขตเทศบาล มีสภาพการใช้งานที่ปกติสมบูรณ์ ๙๕% อยู่ในระหว่างซ่อมบำรุง ๕% ของปริมาณดวงโคมทั้งหมด จำนวน ๓,๕๔๖ โคม

๕.๓ การประปา

เทศบาลตำบลเมืองแกลง มีหน่วยงานที่รับผิดชอบ คือกองการประปา ปัจจุบันมีผู้ขอใช้น้ำทั้งหมด จำนวน ๗,๗๙๙ หลังคาเรือน (ข้อมูล ณ วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๘)

- ปริมาณน้ำประปาที่ผลิตได้ประมาณ	๑๐,๘๐๐	ลูกบาศก์เมตรต่อวัน
- ปริมาณน้ำประปาที่ผลิตได้ประมาณ	๓๒๔,๐๐๐	ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน
- ปริมาณน้ำประปาที่ใช้เฉลี่ยประมาณ	๖,๙๙๔	ลูกบาศก์เมตรต่อวัน
- เฉลี่ยปริมาณที่ใช้น้ำประปาต่อคนประมาณ	๒๕๐	ลิตรต่อคนต่อวัน

๕.๔ โทรศัพท์

ระบบโทรศัพท์พื้นฐานที่ให้บริการในเขตเทศบาลฯ ได้แก่ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) สาขาแกลง ซึ่งให้บริการโทรศัพท์พื้นฐานประจำที่ ในเขตเทศบาลตำบลเมืองแกลง จำนวนลูกค้าในเขตเทศบาล จำนวน ๑,๒๐๐ – ๑,๓๐๐ ราย โดยประมาณ

(ข้อมูลจากบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) สาขาแกลง ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๘)

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

จำนวน ๑ สาขาใหญ่ คือ ที่ทำการไปรษณีย์สาขาแกลง ประเภทของบริการ ประกอบด้วย

๑. ไปรษณีย์ภัณฑ์
๒. ไปรษณีย์ภัณฑ์มีหลักฐาน
๓. ไปรษณีย์ด่วนพิเศษ
๔. พัสดุไปรษณีย์
๕. Logispost

จำนวนผู้มาใช้บริการ ๕,๐๐๐ ครั้ง/เดือน โดยประมาณ

และประกอบด้วย ๒ สาขาย่อย คือ อำเภอเขาชะเมา และ ป้อมทะเล ตา-ยาย

(ข้อมูลจากที่ทำการไปรษณีย์ ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๘)

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

๑) พื้นที่ทำไร่	จำนวน ๘๘ ไร่	จำนวน ๑๖ ครัวเรือน
๒) พื้นที่ทำสวน	จำนวน ๕ ไร่	จำนวน ๑ ครัวเรือน

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่

๑. สวนยางพารา

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย เป็นพืชที่ปลูกกันมากในจังหวัดระยอง ซึ่งอำเภอแกลงก็เป็นอีกพื้นที่หนึ่งที่มีการปลูกยางพารา เนื่องจากเป็นพืชที่ปลูกง่ายไม่จำเป็นต้องดูแลรักษามากนัก นอกจากนี้ สภาพภูมิอากาศในอำเภอแกลงที่มีฝนตกชุกในบางช่วงก็เอื้อต่อการเจริญเติบโตของยางพาราได้ดี ยางพาราในอำเภอแกลงจึงยังคงเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภาคการเกษตรของพื้นที่ และเป็นอาชีพที่หล่อเลี้ยงชีวิตของเกษตรกรจำนวนไม่น้อย แม้ว่าบทบาทของยางพาราในอำเภอแกลงอาจมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาวะตลาดโลกและนโยบายภาครัฐ แต่ยางพาราก็ยังคงเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภาคการเกษตรของพื้นที่ และเป็นสัญลักษณ์ของความมุ่งมั่นและความสามารถในการปรับตัวของเกษตรกรในอำเภอแกลง

๒. ทูเรียน

อำเภอแกลง ได้รับการยอมรับว่าเป็นหนึ่งในแหล่งปลูกทูเรียน ที่สำคัญที่สุดและมีชื่อเสียงมากที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศไทย โดยเฉพาะในภาคตะวันออก ด้วยสภาพภูมิประเทศ ดิน และภูมิอากาศที่เอื้ออำนวย ทำให้ทูเรียนจากอำเภอแกลงมีคุณภาพโดดเด่น รสชาติเป็นเอกลักษณ์ และเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ ทูเรียนเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สร้างรายได้อย่างมหาศาลให้กับเกษตรกรในอำเภอแกลง นับเป็นหัวใจสำคัญของภาคการเกษตรในพื้นที่ รายได้จากการส่งออกทูเรียนมีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจท้องถิ่นและระดับประเทศ ทูเรียนอำเภอแกลงจึงไม่ใช่แค่ผลไม้ แต่เป็นสัญลักษณ์ของความอุดมสมบูรณ์ ภูมิปัญญาของเกษตรกร และเป็นส่วนหนึ่งที่สร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัดระยองในฐานะแหล่งผลิตผลไม้คุณภาพระดับโลก

๓. ลองกอง

อำเภอแกลง เป็นแหล่งปลูกลองกองที่มีชื่อเสียง ด้วยสภาพภูมิอากาศและภูมิประเทศที่เอื้ออำนวย ทำให้ลองกองที่นี่มีคุณภาพดี รสชาติหวาน เนื้อแน่น และเป็นที่ต้องการของตลาด ลองกองจึงเป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญที่สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรในอำเภอแกลงเป็นอย่างมาก ฤดูการเก็บเกี่ยว ลองกองในอำเภอแกลงโดยทั่วไปจะเริ่มออกผลผลิตในช่วง เดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคม ของทุกปี ซึ่งเป็นช่วงที่ผลผลิตออกสู่ตลาดมากที่สุด อย่างไรก็ตาม เกษตรกรบางรายอาจมีการจัดการสวนให้สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้นอกฤดู เพื่อจำหน่ายในราคาที่สูงขึ้น

๔. เงาะ

สวนเงาะในอำเภอแกลง ไม่ได้มีเพียงทูเรียนและลองกอง มังคุด ที่สร้างชื่อเสียง แต่ยังเป็นแหล่งปลูก เงาะ ที่สำคัญอีกแห่งหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เงาะโรงเรียน ซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่ได้รับความนิยมอย่างสูงจากผู้บริโภค ด้วยรสชาติที่หวาน กรอบ และเนื้อร้อนจากเมล็ด ทำให้เงาะกลายเป็นผลไม้หน้าร้อนที่สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง การปลูกเงาะในอำเภอแกลงมีมาอย่างยาวนาน และยังคงเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญรองจากทูเรียน เงาะสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพภูมิอากาศและดินในอำเภอแกลงได้ดี โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีน้ำอุดมสมบูรณ์ ทำให้เงาะเจริญเติบโตได้ดีและให้ผลผลิตที่มีคุณภาพ เงาะจากอำเภอแกลงจึงไม่เพียงเป็นผลไม้ที่สร้างความสดชื่นในช่วงฤดูร้อน แต่ยังสะท้อนถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ และเป็นอีกหนึ่งพืชเศรษฐกิจสำคัญที่ขับเคลื่อนความเป็นอยู่ของเกษตรกรในท้องถิ่น

๕. มังคุด

อำเภอแกลง จังหวัดระยอง เป็นหนึ่งในแหล่งปลูก มังคุด ที่ขึ้นชื่อและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับประเทศ ด้วยสภาพภูมิอากาศที่เหมาะสม ดินที่อุดมสมบูรณ์ และการดูแลเอาใจใส่ของเกษตรกร ทำให้มังคุดจากอำเภอแกลงมีรสชาติหวานอมเปรี้ยว เนื้อขาวนวล เม็ดเล็ก และมีเปลือกสีม่วงเข้มสวยงาม ได้รับฉายาว่า "ราชินีผลไม้" ที่เป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศอย่างมาก การปลูกมังคุดให้ได้คุณภาพดีในอำเภอแกลงนั้นต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจและการจัดการที่ดี เนื่องจากมังคุดเป็นพืชที่ปลูกและให้ผลผลิตได้ช้ากว่าทูเรียน แต่ให้ผลผลิตต่อเนื่องยาวนานหากได้รับการดูแลอย่างถูกวิธี มังคุดจากอำเภอแกลงจึงเป็นเครื่องสะท้อนถึงความอุดมสมบูรณ์ของผืนดินระยอง และเป็นผลลัพธ์ของความพยายามและภูมิปัญญาของเกษตรกรที่มุ่งมั่นผลิตผลไม้คุณภาพดีสู่ตลาดโลก

๖.๒ การประมง

- ประมงน้ำเค็ม , ประมงน้ำจืด , ประมงน้ำกร่อย

๖.๓ การปศุสัตว์

เทศบาลตำบลเมืองแกลง เรามีการเลี้ยงสุกร เลี้ยงโคนม เลี้ยงไก่ , เป็ด , นก , กุ้ง ฯลฯ และมีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเมืองแกลงการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๔๑

๖.๔ การบริการ

แสดงประเภทและจำนวนสถานประกอบการด้านการพาณิชย์กรรมและการบริการ

๑. ด้านการพาณิชย์กรรมและการบริการ

แสดงประเภทและจำนวนสถานประกอบการด้านการพาณิชย์กรรมและการบริการ

๑) สถานีบริการน้ำมันในเขตเทศบาล	๖	แห่ง
๒) ศูนย์การค้า/ห้างสรรพสินค้า	๒	แห่ง
๓) ตลาดสด	๓	แห่ง
๔) ตลาดนัด	๒	แห่ง
๕) การประปาของเทศบาล	๑	แห่ง
๖) สถานธนาบาลของเทศบาล ๑ แห่ง และเอกชน ๑ แห่ง	๒	แห่ง
๗) โรงฆ่าสัตว์ของเทศบาล (ระหว่างก่อสร้าง)	๑	แห่ง
๘) โรงแรม	๒	แห่ง
๙) รีสอร์ท	๙	แห่ง
๑๐) ธนาคาร	๙	แห่ง
๑๑) โรงภาพยนตร์	๑	แห่ง
๑๒) สถานที่จำหน่ายอาหารตาม พ.ร.บ.สาธารณสุข	๒๕๐	แห่ง
๑๓) ร้านค้าทั่วไป	๑๔๓	แห่ง
๑๔) โรงงาน	๗	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

เทศบาลตำบลเมืองแกลง มีแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปะ วัฒนธรรม ได้แก่ วัดสารนารถ-ธรรมาราม แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ได้แก่ แม่น้ำประแส ล่องแพชมหิ่งห้อย และเป็นทางผ่านของการเดินทางไปท่องเที่ยว คือ ถนนสายเขาหิน - น้ำใส ไปอุทยานแห่งชาติเขาชะเมา ถนนสายสามแยกประแสร์-ชุมชุมสูง ไปอ่างเก็บน้ำเขาจุก และถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓ (สุขุมวิท) ไปท่องเที่ยวยังจังหวัดจันทบุรี ตราด และชลบุรี

๖.๖ อุตสาหกรรม

ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลเมืองแกลง มีโรงงานอุตสาหกรรม เช่น โรงงานแปรรูปไม้ยางพารา , โรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์น้ำยางพารา , โรงงานผลิตเฟอร์นิเจอร์ต่างๆ

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

๑. กลุ่ม/ชมรม

๑. ชมรมแอโรบิกเทศบาลตำบลเมืองแกลง
๒. ชมรมแอโรบิกบ้านเอื้ออาทรระยอง วังหว่า
๓. ชมรมผู้สูงอายุเทศบาลตำบลเมืองแกลง
๔. ชมรมไลท์แดนซ์
๕. ชมรมลีลาศเทศบาลตำบลเมืองแกลง
๖. ชมรม อสม.เทศบาลตำบลเมืองแกลง
๗. ชมรมบาสโลปเทศบาลตำบลเมืองแกลง
๘. ชมรมพัฒนาบทบาทสตรีเทศบาลตำบลเมืองแกลง

๒. กองทุนต่างๆ

๑. กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีเทศบาลตำบลเมืองแกลง
๒. กองทุนหมู่บ้าน

๓. สมาคม

๑. สมาคมฉาปนกิจสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรสาขาแกลง
๒. สมาคมลูกเสือชาวบ้าน
๓. สมาคมฉาปนกิจสงเคราะห์สหกรณ์การเกษตรเมืองแกลง จำกัด
๔. สมาคมฉาปนกิจสงเคราะห์อาสาสมัครสาธารณสุข อำเภอแกลง
๕. สมาคมพุทธศาสตร์สงเคราะห์
๖. สมาคมพุทธประชาชนเคราะห์ (กุยอิงเกาะ)

๖.๘ แรงงาน

ประชากรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพค้าขายและมีการทำการเกษตรกรรม ได้แก่ ทำนา ทำสวนผลไม้ ปลูกลูกยางพารา และประกอบอาชีพส่วนตัวและรับจ้าง

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ประมาณร้อยละ ๙๐ ศาสนาอื่นๆ ประมาณร้อยละ ๑๐ มีวัดที่อยู่ในเขตเทศบาล จำนวน ๓ แห่ง

๑. วัดสารนารถธรรมาราม	นิกายธรรมยุต
๒. วัดโพธิ์ทองพุทธาราม	นิกายมหานิกาย
๓. วัดพล่งช้างเผือก	นิกายมหานิกาย

๑. วัดโพธิ์ทองพุทธาราม

วัดโพธิ์ทองพุทธารามนี้เป็นวัดเก่าแก่สืบเนื่องมาแต่โบราณกาล โดยไม่ทราบว่ามีผู้ใดเป็นผู้สร้างและสร้างในสมัยใดไม่ปรากฏหลักฐาน ในวิหารเก่าแก่ที่สุดของวัดมีพระพุทธรูปสัมฤทธิ์ปางสะดุ้งมาร ๑ องค์ สร้างในปี พ.ศ.๒๓๑๐ ซึ่งเป็นปีแรกที่เรารู้สึกครั้งที่ ๒ มีชื่อว่าพระพุทธรูปโรจนฤทธิ์ และมีปรากฏในพงศาวดารพระเจ้าตากสิน ในช่วงที่พระเจ้าตากสินยึดเมืองแกลง ได้รู้จักใกล้ชิดกับพระสงฆ์รูปหนึ่งชื่อ พระโพธิวงศ์ (ชื่น) เป็นเจ้าอาวาสวัดโพธิ์ทอง ท่านเป็นพระที่รอบรู้ในเรื่องของพระไตรปิฎกอย่างแตกฉานอีกด้วย แล้วท่านก็ได้อำนวยความสะดวกให้กับกองทัพของพระเจ้าตาก และภายในวัดยังมีอุโบสถเก่าซึ่งเป็นรูปลักษณะของลวดลายเฉพาะตัวที่สร้างไว้แต่เมื่อปี พ.ศ.๒๔๖๔ และพระพุทธรูปปางสะดุ้งมารประดิษฐานเป็นพระประธานปรากฏอยู่ในอุโบสถหลังเก่า วัดโพธิ์ทองพุทธารามถือว่าเป็นวัดแรกในอำเภอแกลงที่มีชื่อเสียงทางด้านการจัดการศึกษามาแต่อดีต ในอดีตชาวบ้านเคยเรียกวัดนี้ว่า วัดบ้านหนทางเกวียน ต่อมาภายหลังมีการย้ายที่ตั้งวัดมาอยู่บริเวณวัดโพธิ์ทองปัจจุบัน และมีการเรียกขานชื่อวัดใหม่ว่า วัดโพธิ์ทอง สืบเนื่องจากมีต้นโพธิ์อายุนับร้อยกว่าปี อยู่บริเวณทางเข้าวัด จนปัจจุบันเรียกขานกันว่า วัดโพธิ์ทองพุทธาราม

๒. วัดพลางช้างเผือก

ประมาณปี ๒๔๒๗ นายลบ นางหลง (ต้นตระกูลเจริญรวย) ได้บริจาคที่ดินร่วมกับชาวบ้านพลางช้างเผือกสร้างวัดขึ้น เรียกชื่อวัดตามชื่อหมู่บ้านว่า วัดพลางนางช้างเผือก มีประวัติเล่ากันว่า เดิมเป็นป่าใหญ่เป็นทุ่งนา และบางส่วนเป็นป่าพลู มีพืชชนิดหนึ่งชื่อว่าพลาง เป็นพืชประเภทหญ้า มีลำต้นคล้าย กก มีช้างเพศเมียเชือกหนึ่ง ลงมาที่พลางนี้แล้วติดหล่มถอนตัวไม่ขึ้นจนถึงแก่ความตาย ชาวบ้านจึงเรียกบริเวณนี้ว่าพลางเผือก ต่อมาเห็นว่าไม่สุภาพจึงเปลี่ยนชื่อใหม่ว่า พลางนางช้างเผือก ต่อมาค่านางได้กร่อนหายไปเหลือเพียง พลางช้างเผือก จนถึงปัจจุบัน พระราชอริยคุณาธาร (หล้า ยั่งยืน) เป็นผู้ริเริ่มสร้างวัดนี้ในราวปลายรัชสมัยพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ วัดพลางช้างเผือกถือว่าเป็นวัดที่มีชื่อเสียงทางการศึกษามานานเพราะมีโรงเรียนมัธยมประจำอำเภอตั้งอยู่ คือ โรงเรียนแกลง “วิทยสถาวร” วัดพลางช้างเผือกยังมีพระพุทธรูปปางมารวิชัย หน้าตักกว้าง ๑.๘๕ เมตร ประดิษฐานเป็นพระประธานประจำอุโบสถหลังเก่า สร้างในปี พ.ศ.๒๔๗๒ มีชื่อว่า พระพุทธกาฬภา มหาสุวรรณโณภาส ธรรมนาสพิตร

๓. วัดสารนารถธรรมาราม

วัดสารนารถธรรมารามสร้างขึ้นโดยท่านเจ้าคุณมหารัชมังคลาจารย์ ท่านเป็นเจ้าอาวาสอยู่ที่วัดสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เดิมท่านเป็นคนปากน้ำประแส การสร้างวัดเริ่มในปี พ.ศ.๒๔๘๗ มีพระประธานประจำมหาอุโบสถนั่งปางสมาธิ เป็นพระพุทธรูปขนาดกลางประดับด้วยซุ้มเรือนแก้ว ด้านบนครอบด้วยนพปฎลเศวตฉัตรพระราชทาน และมีอัครสาวก ประกอบด้านซ้าย-ขวา จำลองมาจากพระพุทธรูปชินราช จังหวัดพิษณุโลก การหล่อพระได้ทำการหล่อถึง ๒ ครั้ง ๒ หน ยังไม่สำเร็จจน แม้เชิญเรือเงินโตงบุญเต็ม ซึ่งเป็นศิษย์ของท่านเจ้าคุณมหารัชมังคลาจารย์ เป็นผู้ที่มีวาจาศักดิ์สิทธิ์ มาช่วยหล่อจนสำเร็จในครั้งที่ ๓ โดยมีชื่อพระประธานที่ยาวที่สุดในโลก ได้มีชื่อว่า “พระพุทธโฆส ชินราชจอมมุนี ประเสริฐศรีสารสิทธิ์ มเหศักดิ์อัครฤทธิ กรุณมหาศาล สุกัลลักษณ์เจริญจิต สุกุมิตรพิชิตมาร อิทธิพลมงคลการ ประสาธน์สุขทุกขกัษัย สุทธิญาณอุดมเดช โลกเชษฐอำนาจชัย เกษมสันต์นิราศภัย บรมนารถศาสดา” โดยสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี ได้เสด็จพระราชดำเนินมาทรงพบบุญเสด็จตรวถวายเป็นพุทธบูชา ถวายพระประธาน วัดสารนารถธรรมารามถือเป็นวัดที่สวยงามที่สุดอันดับที่ ๒ รองมาจากวัดหลวงพ่อโสธร จ.ฉะเชิงเทรา

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

๑. จัดงานประเพณีงานบุญกลางบ้าน (ทำบุญศาลาตันโพธิ์) จัดในประมาณเดือนมีนาคม-เมษายน ของทุกปี กิจกรรมการจัดงานบริเวณศาลาตันโพธิ์ ถนนสุนทรโวหาร ซอย ๕ และบริเวณใกล้เคียง โดยกิจกรรมทำบุญเลี้ยงพระภิกษุสงฆ์ และจัดมหรสพสมโภชน์ตลอด ๕-๗ วัน เผยแพร่ข้อมูล องค์ความรู้ท้องถิ่น เพื่อเป็นการส่งเสริมสนับสนุนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น และเกิดความรักและหวงแหนท้องถิ่นของตนเอง

๒. งานประเพณีทำบุญตักบาตรเทโวโรหณะ สถานที่จัดบริเวณตลาดอำเภอแกลง (ตลาดสามย่าน) จัดขึ้นในวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ หลังวันออกพรรษา ๑ วัน โดยจัดให้มีขบวนแห่ทางฟ้า เทวดาตามด้วยขบวนพระสงฆ์ออกเดินตักบาตรข้าวสารอาหารแห้งปิดท้ายด้วยขบวนเปรต ซึ่งชาวบ้านจะใส่เหรียญบาทหรือธนบัตรตามแต่จิตศรัทธา ซึ่งเมื่อทำบุญแล้วจะต้องทำทาน

๓. จัดประเพณีลอยกระทง จัดงานในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ ของทุกปี โดยกำหนดการจัดงาน จำนวน ๒ วัน เพื่อเป็นการระลึกคุณพระแม่คงคาที่ให้ใช้อุปโภคและบริโภค และจัดงานมหรสพสมโภชน์ มีการประกวดหุ่นน้อยนพมาศ นางนพมาศ ประกวดกระทง

๔. จัดงานวันประเพณีวันสงกรานต์และวันผู้สูงอายุแห่งชาติ ซึ่งถือว่าเป็นวันปีใหม่ของคนไทย ในสมัยโบราณ จัดงานในวันที่ ๑๓-๑๔ เมษายน ของทุกปี กิจกรรม จัดทำบุญเลี้ยงพระในช่วงเช้า ตรวจสุขภาพผู้สูงอายุ จัดขบวนแห่ทางสงกรานต์ และชุมชนต่าง ๆ ทำพิธีรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ และจัดการแข่งขันกีฬาพื้นบ้าน

๕. งานประเพณีตักบาตรข้าวสารอาหารแห้งระหว่างเข้าพรรษา ระหว่างช่วงเข้าพรรษา ประมาณเดือนกรกฎาคม-ตุลาคม ของทุกปี กิจกรรมจัดพิธีตักบาตรข้าวสารอาหารแห้งรอบตลาดสามย่าน จำนวน ๓ ครั้ง

๖. จัดงานประเพณีตักบาตรข้าวสารอาหารแห้งในเทศกาลขึ้นปีใหม่ จัดในประมาณเดือนมกราคม ของทุกปี กิจกรรม จัดงานบริเวณสี่แยกป้ายทันใจ ตักบาตรข้าวสารอาหารแห้งแด่พระภิกษุสงฆ์และขอพรจากผู้ใหญ่

๗. จัดงานประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา ประมาณเดือนกรกฎาคม กิจกรรม จัดหาเทียนมอบให้ชุมชนเพื่อร่วมขบวนแห่เทียนเข้าพรรษาและนำเทียนไปถวายวัดต่าง ๆ ในเขตเทศบาล

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น การต่อเรือหางยาวหาปลา การทำน้ำต่างประกอบการทำขนมจ้ำง การทำข้าวเหนียวเหลือง การทำขนมจิ้น การทำข้าวหลาม การทำหมูแฉม/ปลาแฉม การทำยาสมุนไพรจากพืชสมุนไพร “สิงห์โมรา” และการทำกรดกนกเขา

ภาษาถิ่น คือ ภาษาถิ่นระยอง น้ำเสียงเหน่อ

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกที่โดดเด่น คือ

ผลไม้แปรรูป เช่น พุเรียนทอด พุเรียนกวน ขนุนทอด เป็นต้น และมีการนำไม้ยางพารามาผลิตเป็นเฟอร์นิเจอร์

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ คลองประแส ๑ สาย

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น ระบบประปาของเทศบาลตำบลเมืองแกลง ๒ แห่ง

สระน้ำ ๔ แห่ง คือ

๑. สระน้ำบริเวณสนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พระพรรษา (สระน้ำ- รูปเด็กกลาน)
๒. สระน้ำบริเวณแหลมท่าตะเคียน
๓. สระน้ำบริเวณวัดพลางช้างเผือก
๔. สระน้ำบ้านตาธู

๘.๒ ป่าไม้

เป็นป่าเบญจพรรณและป่าชายเลนบริเวณริมแม่น้ำประแส เช่น ต้นโกกง และต้นเสม

๘.๓ ภูเขา

ไม่มี

๘.๓ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เทศบาลตำบลเมืองแกลง โดยรวมมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดี อุดมสมบูรณ์ และเทศบาลให้ความสำคัญในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งแม่น้ำประแสใสสะอาดดี สามารถใช้เป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำได้ และก็อุดมสมบูรณ์ทำการเพาะปลูกเกษตรกรรมได้ผลผลิตดี

๙. การป้องกันอัคคีภัย

๑. สถิติเพลิงไหม้ในรอบปี (๑ ม.ค. ๖๗ - ๓๑ ธ.ค. ๖๗) จำนวน ๒๕ ครั้ง
(เกิดขึ้นในเขตเทศบาล ๒๕ ครั้ง นอกเขตเทศบาล - ครั้ง)
๒. ความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินจากเหตุเพลิงไหม้ในรอบปีที่ผ่านมา ชีวิต - คน
บาดเจ็บ - คน ทรัพย์สินมูลค่า - บาท
๓. รถดับเพลิงอาคาร (รถบันได๑) จำนวน ๑ คัน (แยกตามขนาดความจุ้น้ำ)
ก. คันที่ ๑ จุ้น้ำได้ไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ ลบ.ม. ซื้อเมื่อ พ.ศ. ๒๕๖๔ ราคา ๙,๙๐๐,๐๐๐ บาท
๔. รถยนต์ดับเพลิง จำนวน ๓ คัน (แยกตามขนาดความจุ้น้ำ)
ก. คันที่ ๑ จุ้น้ำได้ ๒ ลบ.ม. ซื้อเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๕ ราคา ๙๙๘,๖๐๐ บาท
ข. คันที่ ๒ จุ้น้ำได้ ๒ ลบ.ม. ซื้อเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๖ ราคา ๑,๒๓๑,๐๐๐ บาท
ค. คันที่ ๓ จุ้น้ำได้ ๑๐ ลบ.ม. ซื้อเมื่อ พ.ศ. ๒๕๖๔ ราคา ๙,๙๐๐,๐๐๐
๕. รถบรรทุกน้ำ จำนวน ๔ คัน แยกเป็น (แยกตามขนาดความจุ้น้ำ)
ก. คันที่ ๑ จุ้น้ำได้ ๑๕ ลบ.ม. ซื้อเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๔ ราคา ๑,๘๒๐,๐๐๐ บาท
ข. คันที่ ๒ จุ้น้ำได้ ๕ ลบ.ม. ซื้อเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๕ ราคา ๙๘๗,๗๗๗ บาท
ค. คันที่ ๓ จุ้น้ำได้ ๖ ลบ.ม. ซื้อเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๒ ราคา ๑,๕๙๕,๐๐ บาท
ง. คันที่ ๔ จุ้น้ำได้ ๑๐ ลบ.ม. ซื้อเมื่อ พ.ศ. ๒๕๖๖ ราคา ๔,๒๒๙,๙๙๑ บาท
๖. รถกระเช้า จำนวน ๒ คัน แยกเป็น (แยกตามขนาดความสูง)
ก. คันที่ ๑ (งานไฟฟ้า) ความสูง ๑๒ เมตร ซื้อเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๙ ราคา ๑,๔๙๑,๕๐๐ บาท
ข. คันที่ ๒ (งานสวนฯ) ความสูง ๑๒ เมตร ซื้อเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๙ ราคา ๑,๔๙๑,๕๐๐ บาท

๗. เครื่องดับเพลิงชนิดหาลาม จำนวน ๒ เครื่อง
๘. พนักงานดับเพลิง จำนวน ๑๐ คน
๙. อาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จำนวน ๙๘ คน
๑๐. การฝึกซ้อมบรรเทาสาธารณภัยปีที่ผ่านมา จำนวน ๕ ครั้ง
๑๑. อื่นๆ

๑๐. การรักษาความมั่นคงและความสงบสุขของประชาชน

งานรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของเทศบาลตำบลเมืองแกลง

สำหรับเทศบาลตำบลเมืองแกลง มีเจ้าหน้าที่เทศกิจ มีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ ๒ คน ชุดปฏิบัติงานเทศกิจ แบ่งเจ้าหน้าที่ออกปฏิบัติงาน โดยออกตรวจความเป็นระเบียบเรียบร้อย ของผู้ประกอบการค้าหาบเร่แผงลอย การจัดการจราจรและความมั่นคงระเบียบเรียบร้อย ตลาด ในเทศบาลและตรอกซอย ใน ๑๖ ชุมชน เพื่อตรวจดูความเรียบร้อย

ชุดปฏิบัติงานเทศกิจได้ช่วยอำนวยความสะดวกในด้านการจราจร บริเวณถนนที่มีประชาชนสัญจรไปมา พลุกพล่าน เช่น ช่วงเช้า-ช่วงเย็น ดูแลการจราจรตามแยกต่าง ๆ เวลาเลิกเรียนของนักเรียนโรงเรียนต่างๆ ชุดเทศกิจปฏิบัติงานจราจรร่วมกับตำรวจเพื่อความปลอดภัยแก่ผู้ใช้รถใช้ถนนทั่วไป

นอกจากนี้ยังมีกำลังจากเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วเทศบาลได้จัดให้มีกลุ่มราษฎรอาสาสมัครในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเข้ามามีส่วนร่วมในการระมัดระวังและป้องกันตนเอง เช่น คณะกรรมการยามท้องถิ่น, อปพร. และกวดขันการจัดระเบียบทางเท้า , กวดขันการจอดรถยนต์และรถจักรยานยนต์

๑๑. ด้านการจัดการขยะ

๑. ขยะ

- ๑) ปริมาณขยะ ๒๐-๒๕ ตัน/วัน
- ๒) รถยนต์ที่ใช้ในการเก็บขยะแบบอัดท้าย ขนาด ๖ ล้อ ใช้การได้ ๓ คัน ใช้การไม่ได้ ๒ คัน รวม ๕ คัน
- ๓) รถยนต์ที่ใช้ในการเก็บขยะแบบไม่อัดท้าย ขนาด ๔ ล้อ ใช้การได้ ๑ คัน ใช้การไม่ได้ ๑ คัน รวม ๒ คัน
- ๔) รถยนต์เก็บขยะอินทรีย์ ใช้การไม่ได้ ๒ คัน ใช้การได้ ๑ คัน รวม ๓ คัน
- ๕) รถดูดดินตะขาบ ใช้การไม่ได้ ๑ คัน ใช้การได้ ๒ คัน รวม ๓ คัน
- ๖) รถหน้าตักหลังชุด รวม ๑ คัน ใช้การไม่ได้
- ๗) รถบรรทุก รวม ๑ คัน ใช้การไม่ได้
- ๘) รถบรรทุกเทท้าย ใช้การได้ ๕ คัน ใช้การไม่ได้ ๑ คัน รวม ๖ คัน
- ๙) รถแทรกเตอร์ รวม ๑ คัน ใช้การไม่ได้
- ๑๐) รถตักล้อยาง รวม ๑ คัน ใช้การไม่ได้
- ๑๑) รถจักรยานยนต์พ่วงข้าง ใช้การได้ ๕ คัน ใช้การไม่ได้ ๔ คัน รวม ๙ คัน
- ๑๒) ที่ดินสำหรับกำจัดขยะที่กำลังใช้ดำเนินการ ศูนย์ควบคุมคุณภาพมูลฝอย จำนวน ๘๘ ไร่ ตั้งอยู่ ณ บ้านห้วยหิน
 - ห่างจากเขตท้องถิ่น เป็นระยะทาง ๑๘ กม.
- ๑๓) มีการคัดแยกขยะด้วยสายพาน จำนวน ๒ เส้น ณ ศูนย์ควบคุมคุณภาพมูลฝอย
- ๑๔) ปัจจุบันจ้างเหมาดำเนินการเก็บ ขน ขยะ ตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ – ปัจจุบัน

๒. ให้บริการกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริเวณใกล้เคียง จำนวน ๑ แห่ง บริษัทเอกชน จำนวน ๑ แห่ง
ดังนี้

หน่วยงานในท้องถิ่น

๑) เทศบาลตำบลบ้านนา

หน่วยงานเอกชน

๑) บริษัทเอดี ดี เลเทอร์

๑๒. ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของท้องถิ่น

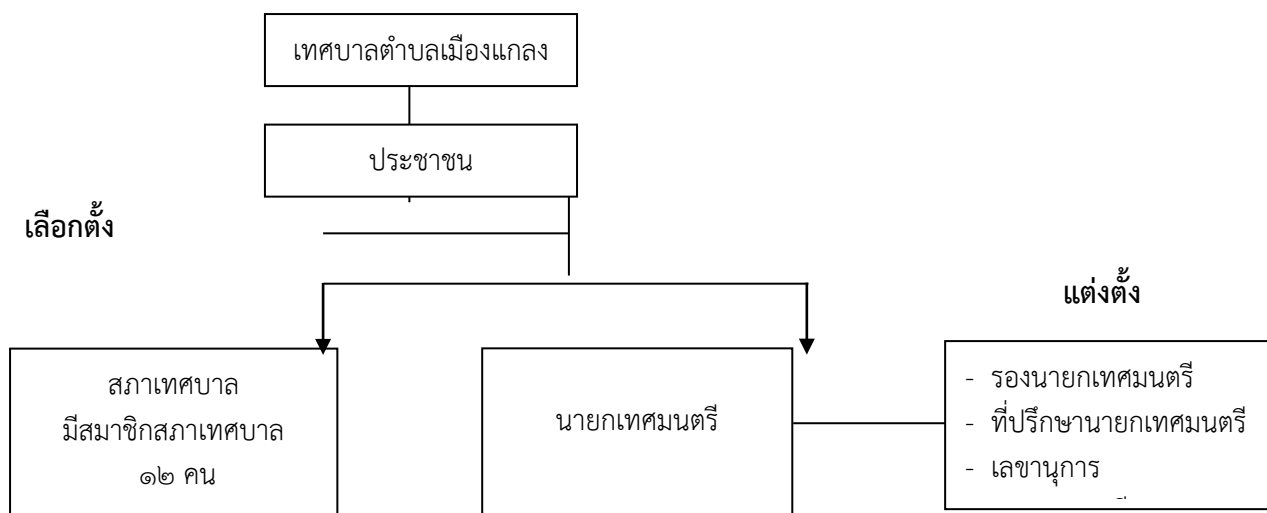
๑. โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ราชการของเทศบาล

การแบ่งส่วนบริหารงานราชการของเทศบาลตำบลเมืองแกลง

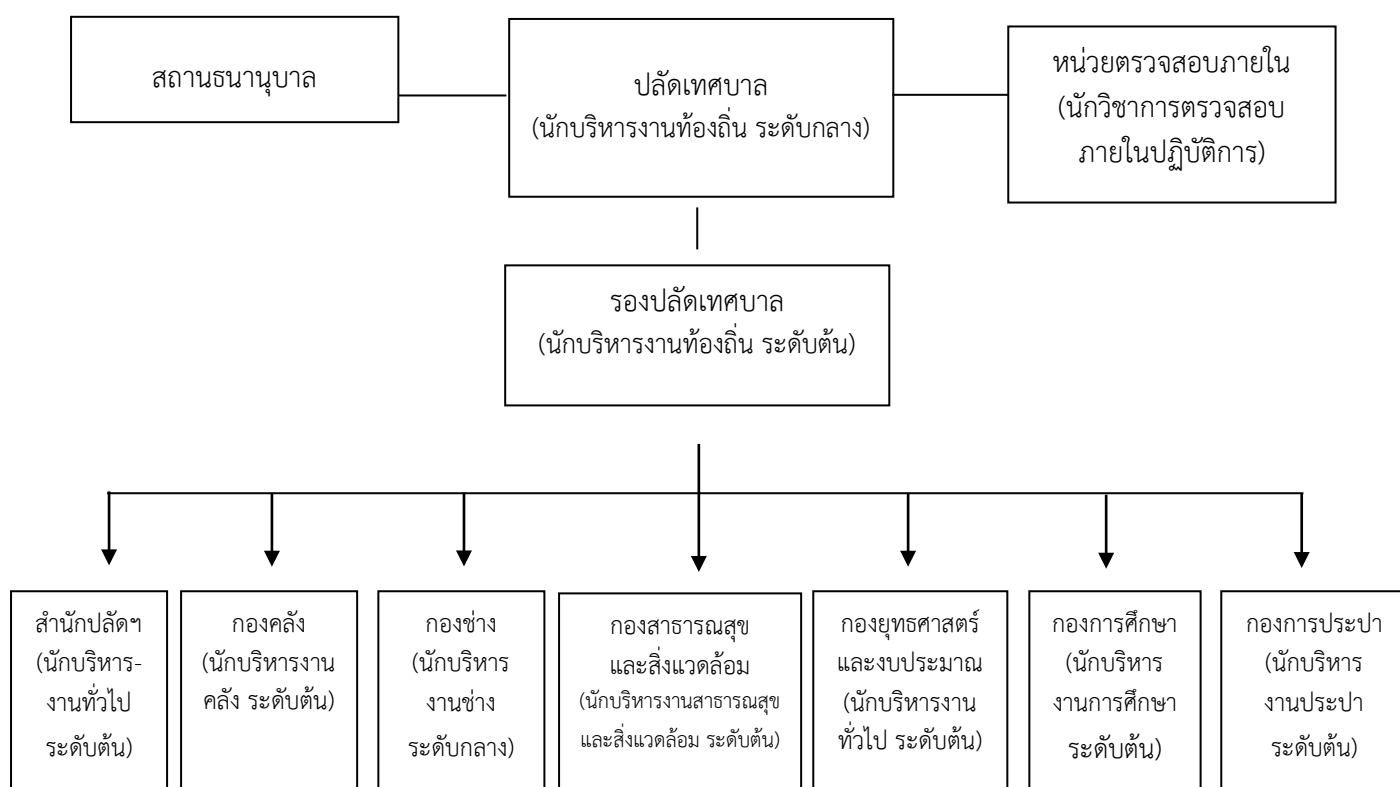
โครงสร้างหรือการแบ่งส่วนบริหารของเทศบาล ประกอบด้วย ๒ ฝ่าย คือ สภาเทศบาล เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ และมีฝ่ายบริหารประกอบด้วย นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี และเลขาธิการนายกเทศมนตรี รวมเรียกว่า คณะผู้บริหาร โดยนายกเทศมนตรี และสมาชิกสภาเทศบาล มาจากการเลือกตั้งโดยตรง ส่วนรองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกฯ และเลขาธิการนายกเทศมนตรี มาจากการแต่งตั้งของนายกเทศมนตรี ด้านการบริหารงานของเทศบาล โดยมีปลัดเทศบาล เป็นผู้รับนโยบายจากคณะผู้บริหารมาปฏิบัติและพนักงานเทศบาล พนักงานจ้างของเทศบาลจะเป็นผู้ปฏิบัติตามนโยบายที่ได้รับมอบหมาย

ข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงาน/ส่วนราชการ บทบาท ภารกิจ/อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบโครงสร้างและกระบวนการบริหารงานบุคคล,งบประมาณ

โครงสร้างของเทศบาลและอัตรากำลังในการบริหารงานของเทศบาลตำบลเมืองแกลง

กรอบโครงสร้างส่วนราชการเทศบาลตำบลเมืองแกลง

เทศบาลตำบลเมืองแกลง กำหนดโครงสร้างและแบ่งส่วนราชการออกเป็น ๘ ส่วนราชการ ดังนี้

๑. สำนักปลัดเทศบาล มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานราชการทั่วไปของเทศบาล งานเลขานุการของนายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี และเลขานุการนายกเทศมนตรี งานกิจการสภาเทศบาล การบริหารงานบุคคลของพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้าง งานสวัสดิการสังคม งานสังคมสงเคราะห์ งานพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส การกิจการขนส่ง งานส่งเสริมการท่องเที่ยว งานส่งเสริมการเกษตร งานการพาณิชย์ งานส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย งานเทศกิจ งานรักษาความสงบเรียบร้อย งานจราจร งานวิเทศสัมพันธ์ งานสนับสนุนการประชาสัมพันธ์ งานส่งเสริมพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ งานนิติการ งานทะเบียนราษฎร งานบัตรประจำตัวประชาชน งานการเลือกตั้ง และราชการที่มีได้กำหนดให้เป็นให้ป็นหน้าที่ของกอง สำนักหรือส่วนราชการใดในเทศบาลเป็นการเฉพาะ รวมทั้งกำกับและเร่งรัดการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในเทศบาลให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของเทศบาล งานบริการข้อมูล สถิติช่วยเหลือให้คำแนะนำทางวิชาการ งานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมาย

๒. กองคลัง มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับ การจ่ายเงิน การรับเงิน การจัดเก็บค่าธรรมเนียม และการพัฒนารายได้ งานสรุปผลสถิติการจัดเก็บภาษี ค่าธรรมเนียม งานนำส่งเงินการเก็บรักษาเงิน และเอกสารทางการเงิน งานตรวจสอบใบสำคัญทุกประเภท งานการจัดทำบัญชี งานตรวจสอบบัญชีทุกประเภท งานเกี่ยวกับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน เงินบำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่น ๆ งานจัดทำหรือช่วยจัดทำงบประมาณและเงินนอกงบประมาณ งานเกี่ยวกับสถานะการเงิน การคลัง งานการจัดสรรเงินต่าง ๆ

งานทะเบียนคุมเงินรายได้และรายจ่ายต่าง ๆ งานควบคุมการเบิกจ่ายเงิน งานทำงบทดลองประจำปีและประจำปี งานเกี่ยวกับการจัดซื้อ จัดจ้าง จัดหา งานทะเบียนคุม งานการจำหน่าย พัสดุครุภัณฑ์ และทรัพย์สินต่างๆ งานเกี่ยวกับเงินประกันสัญญาทุกประเภท งานบริการข้อมูล สถิติ ช่วยเหลือให้คำแนะนำทางวิชาการ ด้านการเงินการคลัง การบัญชี การพัสดุและทรัพย์สิน งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมาย

๓. กองช่าง มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับ งานสำรวจ งานออกแบบและเขียนแบบ งานประมาณราคา งานจัดทำราคากลาง งานจัดทำข้อมูลทางด้านวิศวกรรมต่างๆ งานจัดเก็บและทดสอบคุณภาพวัสดุ งานจัดทำทะเบียนประวัติโครงสร้างพื้นฐาน อาคาร สะพาน คลอง แหล่งน้ำ งานติดตั้งซ่อมบำรุงระบบไฟส่องสว่างและไฟสัญญาณจราจร งานปรับปรุงภูมิทัศน์ งานผังเมือง งานการควบคุมอาคาร งานตรวจสอบการก่อสร้าง งานควบคุมการก่อสร้างและซ่อมบำรุง งานจัดทำประวัติ ติดตาม ควบคุมการปฏิบัติงานเครื่องจักรกล งานจัดทำทะเบียนประวัติการใช้เครื่องจักรกลและยานพาหนะ งานเกี่ยวกับการช่างสุขาภิบาล งานช่วยเหลือสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย งานช่วยเหลือสนับสนุนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม งานจัดทำทะเบียนควบคุมการจัดซื้อ เก็บรักษา การเบิกจ่ายวัสดุ อุปกรณ์ อะไหล่ น้ำมันเชื้อเพลิง งานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมาย

๔. กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับ งานการศึกษา ค้นคว้า วิจัย วิเคราะห์และจัดทำแผนงานด้านสาธารณสุข งานส่งเสริมสุขภาพ งานป้องกันเฝ้าระวังและควบคุมโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ งานสุขาภิบาลในสถานประกอบการ งานสุขาภิบาลชุมชน งานอนามัยสิ่งแวดล้อม งานคุ้มครองผู้บริโภค งานให้บริการด้านสาธารณสุข งานการแพทย์ งานการแพทย์ฉุกเฉิน งานรักษาพยาบาล งานศูนย์บริการสาธารณสุข งานบริหารสาธารณสุข งานส่งเสริมป้องกันควบคุมโรค งานเวชปฏิบัติครอบครัว งานหลักประกันสุขภาพ งานมาตรฐานและคุณภาพหน่วยบริการ งานกฎหมายสาธารณสุข งานแพทย์แผนไทย งานกายภาพและอาชีวบำบัด งานฟื้นฟูสมรรถภาพและจิตใจผู้ป่วย งานทันตสาธารณสุข งานบริการรักษาความสะอาด งานบริการและพัฒนาระบบจัดการมูลฝอย งานบริหารจัดการสิ่งปฏิกูล งานส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส งานอาสาสมัครสาธารณสุข งานป้องกันและบำบัดการติดสารเสพติด งานสัตวแพทย์ งานศึกษา ค้นคว้า วิจัย วิเคราะห์ กำหนดมาตรการและแผนดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม การเฝ้าระวังและตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม งานส่งเสริมสนับสนุนด้านสิ่งแวดล้อม งานจัดทำและพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม งานรณรงค์การฝึกอบรมสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม งานวางแผนและจัดทำแผนดำเนินงานด้านการเฝ้าระวังควบคุมมลพิษทางน้ำ อากาศ และเสียง งานเฝ้าระวัง บำบัด ตรวจสอบคุณภาพน้ำ อากาศ ของเสียและสารอันตรายต่าง ๆ งานอื่น ๆ และงานที่ได้รับมอบหมาย

๕. กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับ งานวิเคราะห์นโยบาย และแผน งานยุทธศาสตร์ของเทศบาล งานจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล งานส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการพัฒนาท้องถิ่น งานประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด งานคณะกรรมการพัฒนาเทศบาล งานคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล งานงบประมาณ งานเสนอแนะขอรับการจัดสรรเงินอุดหนุนของเทศบาล งานจัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีและฉบับเพิ่มเติม (ถ้ามี) งานตรวจติดตามและประเมินผลแผนงานและโครงการ งานประชาสัมพันธ์ งานบริการและเผยแพร่วิชาการ งานสถิติข้อมูล งานสารสนเทศ งานจัดทำและพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศของเทศบาล งานบริการข้อมูล สถิติ ช่วยเหลือให้คำแนะนำทางวิชาการ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมาย

๖. กองการศึกษา มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับ งานบริหารการศึกษา งานพัฒนาการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย เช่น การจัดการศึกษาปฐมวัย อนุบาลศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษางานบริหารวิชาการ ด้านการศึกษา งานโรงเรียน งานกิจการนักเรียน งานการศึกษาปฐมวัย งานขยายโอกาสทางการศึกษา งานฝึกและส่งเสริมอาชีพ งานห้องสมุด งานพิพิธภัณฑ์ งานเครือข่ายทางการศึกษา งานศึกษานิเทศก์ งานส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตร งานพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา งานการศาสนา งานบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น งานการกีฬาและนันทนาการ งานกิจกรรมเด็กเยาวชน และการศึกษานอกโรงเรียน งานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก งานส่งเสริมสวัสดิการสวัสดิภาพและกองทุนเพื่อการศึกษา งานบริหารงานบุคคลของพนักงานครู บุคลากรทางการศึกษา ลูกจ้างและพนักงานจ้างสังกัดสถานศึกษา และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก กรณียังไม่ได้จัดตั้ง กองการเจ้าหน้าที่ งานบริการข้อมูล สถิติ ช่วยเหลือให้คำแนะนำทางวิชาการ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมาย

๗. กองการประปา มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานวิเคราะห์ และตรวจสอบคุณภาพน้ำ สำหรับใช้ในการผลิตน้ำประปา งานควบคุมการผลิตน้ำประปา งานกรองน้ำ จ่ายสารเคมี งานจำหน่ายน้ำประปา งานบำรุงรักษาแหล่งกักเก็บน้ำ งานล้างถังกรองน้ำ ถึงตกตะกอน งานติดตั้งระบบสูบน้ำแรงดันสูง และสูบน้ำแรงดันต่ำ งานตรวจสอบบำรุงรักษาระบบแรงดันน้ำและระบายตะกอนในท่อประปา งานสำรวจวางผังแนวท่อน้ำประปา งานประมาณการผู้ใช้น้ำประปา งานติดตั้งท่อน้ำประปาและซ่อมบำรุงท่อน้ำประปา งานติดตั้งมาตรวัดน้ำประปา งานตรวจสอบและดำเนินการตามกฎหมายแก่ผู้ลักลอบใช้น้ำประปา งานจัดทำงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการเกี่ยวกับกิจการประปา งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมาย

๘. หน่วยงานตรวจสอบภายใน มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานจัดทำแผนการตรวจสอบภายในประจำปี งานการตรวจสอบความถูกต้องและเชื่อถือได้ของเอกสารการเงิน การบัญชี เอกสารการรับจ่ายเงินทุกประเภท การเก็บรักษาพัสดุและทรัพย์สิน งานตรวจสอบการทำประโยชน์จากทรัพย์สินของเทศบาล ตรวจสอบการเก็บรักษาหลักฐานการเงิน การบัญชี งานตรวจสอบการสรรหาพัสดุและทรัพย์สิน งานตรวจสอบติดตามและการประเมินผลการดำเนินการ งานวิเคราะห์และประเมินความมีประสิทธิภาพ ประหยัด คุ่มค่า ในการใช้ทรัพยากรของส่วนราชการต่างๆ งานประเมินการควบคุมภายในของหน่วยตรวจรับงานรายงานผลการตรวจสอบภายใน งานบริการข้อมูล สถิติ ช่วยเหลือให้คำแนะนำแนวทางแก้ไข ปรับปรุงการปฏิบัติงานแก่หน่วยรับตรวจและผู้ที่เกี่ยวข้อง งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมาย

๒. อัตรากำลังของเทศบาลตำบลเมืองแกลง

หน่วยงาน	จำนวน พนักงานเทศบาล	จำนวน ลูกจ้างประจำ	จำนวน พนักงานจ้าง	รวม
- ปลัดเทศบาล	๑	-	-	๑
- รองปลัดเทศบาล	๑	-	-	๑
๑. สำนักปลัดเทศบาล	๑๔	-	๓๒	๔๖
๒. กองคลัง	๖	-	๙	๑๕
๓. กองช่าง	๕	-	๑๙	๒๔
๔. กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	๘	-	๒๕	๓๓
๕. กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ	๒	-	๔	๖
๖. กองการศึกษา	๒	-	๑๑	๑๓
๗. กองการประปา	๔	-	๑๖	๒๐
๘. หน่วยตรวจสอบภายใน	-	-	-	๐
รวม	๔๓	๐	๑๑๖	๑๕๙
โรงเรียนอยู่เมืองแกลงวิทยา	จำนวนพนักงาน , ครูเทศบาล		จำนวน พนักงานจ้าง	รวม
	๙		๒	๑๑
รวมทั้งหมด				๑๙๗

(ข้อมูลจาก งานการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดเทศบาล ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๘)

๓. จำนวนพนักงานเทศบาลตำบลเมืองแกลง

กอง/ฝ่าย	อัตรากำลังของพนักงานเทศบาล (ประเภท)									รวม
	บริหารท้องถิ่น		อำนวยการท้องถิ่น		วิชาการ		ทั่วไป			
	ระดับต้น	ระดับกลาง	ระดับต้น	ระดับกลาง	ปฏิบัติการ	ชำนาญการ	ปฏิบัติงาน	ชำนาญงาน	อาวุโส	
- ปลัดเทศบาล	-	๑	-	-	-	-	-	-	-	๑
- รองปลัดเทศบาล	๑	-	-	-	-	-	-	-	-	๑
๑. สำนักปลัดเทศบาล	-	-	๓	-	๓	๔	๓	๓	-	๑๔
๒. กองคลัง	-	-	๑	-	-	๑	๑	๓	-	๖
๓. กองช่าง	-	-	๑	๑	๑	๑	๑	-	-	๕
๔. กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	-	-	๒	-	๔	๑	๑	-	-	๘
๕. กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ	-	-	๑	-	-	-	๑	-	-	๒
๖. กองการศึกษา	-	-	-	-	-	๑	-	๑	-	๒
๗. กองการประปา	-	-	-	-	-	๑	๑	๒	-	๔
๘. หน่วยตรวจสอบภายใน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	๑	๘	๑	๘	๙	๘	๗	-	๔๓

โรงเรียนอยู่เมืองแกลงวิทยา	อัตรากำลังของพนักงานครูเทศบาล						
	สายงานบริหารสถานศึกษา		สายงานการสอน				รวม
	คศ.๓	คศ.๔	ครูผู้ช่วย	คศ.๑	คศ.๒	คศ.๓	
	-	-	-	๒	๕	๒	๙

(ข้อมูลจาก งานการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดเทศบาล ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๘)

๑๓. อำนาจหน้าที่

ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลไว้ในมาตรา ๕๐ ดังนี้

(๑) รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

(๒) ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ

(๒/๑) รักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย การดูแลการจราจรและส่งเสริมสนับสนุนหน่วยงานอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว

(๓) รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

(๔) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ

(๕) ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง

(๖) จัดการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา ศาสนา และการฝึกอบรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งการจัดการหรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนาเด็กเล็ก

(๗) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

(๘) บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

(๙) หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

นอกจากนี้เทศบาลตำบลอาจทำกิจการใด ๆ ในเขตเทศบาลได้ ตามมาตรา ๕๑ ดังนี้

(๑) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา

(๒) ให้มีโรงฆ่าสัตว์

(๓) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม

(๔) ให้มีสุสานและฌาปนสถาน

(๕) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร

(๖) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้

(๗) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

(๘) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ

(๙) เทศพาณิชย์

๑๔. การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

เพื่อเป็นแนวทางกำหนดการบริหารงานของเทศบาลเป็นไปในทิศทางที่แน่นอน ครอบคลุมภารกิจหลัก ตามที่ได้แถลงนโยบายการบริหารงานต่อสภาเทศบาลตำบลเมืองแกลง ของนายกเทศมนตรีตำบลเมืองแกลง เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๘ ณ ห้องประชุมสภาเทศบาลฯ ชั้น ๓ นโยบายของนายกเทศมนตรีตำบลเมืองแกลง นายสมชาย จรรย์เจริญ ได้แถลงไว้ดังนี้

ภายใต้ทิศทางการพัฒนาเทศบาลตำบลเมืองแกลง กระผมในฐานะนายกเทศมนตรี-ตำบลเมืองแกลง จะดำเนินการภายใต้นโยบายมุ่งสู่การ อนุรักษ์ พัฒนา และฟื้นฟู ซึ่งจะเริ่มต้นปฐมบทด้วยการแลไปข้างหลัง เพื่อศึกษาให้เกิดความเข้าใจถึงสภาพทางภูมิศาสตร์ ภูมิอากาศ ภูมิสังคม ภูมิวัฒนธรรม ภูมิอาชีพ สภาพชีวิตความเป็นอยู่ รวมถึงฐานทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในที่ตั้งบ้านเกิดเมืองนอนแห่งตน เพื่อการอนุรักษ์ต่อยอดด้วยความตระหนักรู้ในคุณค่าดังกล่าว

กระผมจะมุ่งฟื้นฟูปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานให้ชาวเทศบาลหลุดพ้นจากความไม่สะดวกในการดำเนินชีวิตประจำวัน จะฟื้นฟูด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรมประเพณี ด้านการดำเนินกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ที่ก่อให้เกิดผลลบต่อชาวเทศบาลตำบลเมืองแกลง ทั้งด้านความสะดวก ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านสุขภาพอนามัย และความสุขทางใจ จะฟื้นฟูให้เมืองแกลงเป็นบ้านเมืองที่น่าอยู่สำหรับสุจริตชนโดยทั่วกัน

กระผมจะมุ่งเน้นการพัฒนา โดยตระหนักในคุณค่าของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเมืองจากผู้คนในทุกภาคส่วน ตั้งแต่การรณรงค์ให้ชาวเทศบาลเกิดค่านิยมในความรัก ความรับผิดชอบ ความภาคภูมิใจ ในบ้านเกิดเมืองนอนและท้องถิ่นที่ตนได้อยู่อาศัยทำมาหากิน ให้ความสำคัญต่อการไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งในทุกประเภทในฐานะพลเมืองที่ดี ที่คำนึงถึงประโยชน์ของบ้านเมืองแห่งตนเป็นสำคัญ เป็นแบบอย่างที่ดี แก่เยาวชนลูกหลานได้สืบทอดและเอาเป็นเยี่ยงอย่าง รู้เท่าทันสถานการณ์ปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อ การพัฒนาเมือง มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อการพัฒนาเมือง มีความละเอียดรอบคอบ กล้าหาญ ปฏิเสธและเป็นปฎิบัติฯ ต่อผู้ไม่ประสงค์ดี ผู้มีพฤติกรรมมิชอบกฏวินัยในการก้าวเข้ามาสู่ส่วนงานเทศบาล เพื่อสร้างการพัฒนาบ้านเมืองที่ดี ให้มีพลวัตที่ควรจดจำเหลือไว้ในกงล้อแห่งประวัติศาสตร์การพัฒนาเมืองแกลงของเรา เมืองเก่าบรรพชน

ทั้งนี้ เพื่อมุ่งไปสู่การสร้างบริการที่ครอบคลุมชาวเทศบาลตำบลเมืองแกลงในทุกหน่วย ทั้งด้านการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพขีดความสามารถ จากรายปัจเจกบุคคล ไปสู่รายกลุ่ม รายสาขาอาชีพ รายชมรม และชุมชนของเทศบาล ด้วยความรู้เท่าทันการพัฒนาที่มีคุณค่า ที่เกิดประโยชน์ตกแก่ไปถึงผู้คนตัวเล็กตัวน้อยในสังคม ด้วยความตระหนักในหยาดเหงื่อแรงกายของชาวเทศบาลฯ ในฐานะผู้เสียภาษีที่นำไปสู่ความไว้วางใจให้กระผมและคณะผู้บริหาร ได้จัดทำงบประมาณเพื่อการพัฒนาบ้านเมือง ซึ่งจะต้องเป็นไปเพื่อให้เกิดประโยชน์สูง และประหยัดสุด ด้วยความมีธรรมาภิบาล และความซื่อสัตย์ ความสุจริตใจเป็นสิ่งยึดเหนี่ยว และจะพยายามสนับสนุน ส่งเสริมให้สภาเทศบาลตำบลเมืองแกลงได้มีบทบาท ได้มีส่วนร่วมในการพิจารณาแผนงาน โครงการ งบประมาณ และได้ใช้หน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามกฎหมาย ให้เป็นประโยชน์ต่อชาวเทศบาลอย่างมีเกียรติ สมภาคภูมิ

ภายใต้นโยบายอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนานี้ เพื่อมุ่งไปสู่การร่วมมือกันสร้างบ้านแปลงเมืองที่กระผมจะชี้นำและร่วมสร้างสังคมที่มีคุณค่า มีค่านิยมที่วิญญูชนให้การยอมรับ ให้ดำเนินไปด้วยมรรคาแห่งสัมมาทิฐิ มีความแน่วแน่มั่นคงในวิธีการดำเนินงานอันถูกต้อง สุจริต เป็นธรรม เพื่อชาวเทศบาลได้อยู่ดีกินดี เพื่อผู้คนในสังคมเมืองแกลงได้มีความสุข ที่จะพัฒนาควบคู่ไปกับการมีสิ่งแวดล้อมที่ดีต่อการดำรงชีพ การดำเนินชีวิต เริ่มจากอาหาร และอากาศ อันเป็นปัจจัยสำคัญที่อยู่ปลายปากปลายจมูกของเราทุกคน ไปจนถึงสิ่งแวดล้อมด้านสภาพภูมิอากาศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติที่เกื้อกูลให้ชาวเทศบาลสามารถได้อยู่ ได้อาศัย และได้ใช้สอยร่วมกันอย่างยั่งยืน

จะดำเนินงานภายใต้แผนพัฒนาเทศบาลที่ผ่านกระบวนการประชาคมจากชุมชนฐานราก ผ่านการพิจารณาของกระบวนการทางสภาเทศบาล และจะจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลด้วยผังภูมินิเวศเป็นพื้นฐาน เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ภายใต้แผนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ที่จะครอบคลุมถึง...

ด้านการจัดการน้ำ จากต้นน้ำ สู่ความเป็นเมืองที่ตั้งริมฝั่งคลอง ในมิติของการเป็นทั้งผู้ใช้น้ำ เพื่อการอุปโภคบริโภค พัฒนาคุณภาพน้ำดิบต้นทุน คุณภาพน้ำประปา คุณภาพการให้บริการไปจนถึง การจัดการน้ำเสีย

ด้านการทำเกษตร การทำเกษตรในเมือง การทำสวนผลไม้ในเมือง การทำสวนครัวในเมือง เพื่อสร้างพื้นที่สีเขียวทางเศรษฐกิจที่แปรเป็นรายได้อย่างยั่งยืน และเพื่อการสร้างความมั่นคงทางอาหาร

การจัดการด้านการคมนาคม จะมุ่งเน้นความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในการสัญจร คมนาคม ขจัดจุดเสี่ยงจุดอันตรายในการสัญจร ให้ความสำคัญกับการเดินทางด้วยยานยนต์สาธารณะสำหรับ คนทุกรุ่นวัย เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยจะขยายเส้นทางให้บริการด้วยยานยนต์สาธารณะเพิ่มขึ้น รวมถึงการพัฒนาการสัญจรทางน้ำในคลองสามย่าน ด้วยเรือยนต์ไฟฟ้า เรือพลังงานแสงอาทิตย์ และเป็นเรือ ที่ไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญด้านเสียง เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการพัฒนาท่าน้ำสำหรับขึ้นลงจากเรือ โดยสารตามชุมชนต่าง ๆ ให้เกิดความสะดวก ปลอดภัย และสามารถใช้เป็นท่าเพื่อการค้าการขายของผู้คน น้อยใหญ่กันตามสมควรต่อไป

จะจัดการท่องเที่ยวบนฐานทุนทรัพยากรธรรมชาติในบ้านเมืองแห่งตน ตั้งแต่บริเวณพื้นที่ น้ำเค็ม น้ำกร่อย ที่มีการทำบ่อปลาบ่อปูบ่อกุ้ง มีการใช้ประโยชน์จากต้นจาก ลูกจาก บริเวณพื้นที่น้ำจืดเพื่อการ ทำสวนผลไม้ และบนเวหนานภากาศที่มีอุตสาหกรรมการผลิตรังนก เพื่อเป้าหมายในการกระตุ้นกำลังซื้อจาก ภายนอกให้เข้ามาจับจ่ายใช้สอยในเขตเทศบาล

การจัดการด้านการสาธารณสุขแก่คนทุกรุ่นวัยที่จะมุ่งเน้นการสร้างนำซ่อม เน้นนโยบาย สนามกีฬาและสวนสาธารณะ คือโรงพยาบาลที่ไม่ต้องการหมอ จะสร้างศูนย์กายอุปกรณ์ ที่จะรวบรวมบรรดา เครื่องกายอุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ ไว้สำหรับบริการหีบ ยืม ใช้แก่ผู้พิการ ผู้เจ็บป่วย ผู้ทุพพลภาพ ผู้ที่ควรได้รับการ เยียวยาสังเคราะห์ แทนการช่วยเหลือแบบอนาถาและขาดความตระหนักรู้ในคุณค่าของความเป็นมนุษย์

ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อความยั่งยืน จะจัดการภัยพิบัติที่เกิดจาก ภัยธรรมชาติและเกิดจากน้ำมือมนุษย์ด้วยระบบสัญญาณการสื่อสารที่ฉับไว และพร้อมที่จะเข้าต่อติดต่อกับ ปัญหาได้อย่างทันท่วงที เพื่อลดความสูญเสียและเสียหายทั้งต่อชาวเทศบาลและทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมในพื้นที่

ด้านการจัดการของเสีย จะมุ่งเน้นการทำของเสียไม่ให้เสียของ เพื่อลดภาระค่าใช้จ่าย จากเม็ดเงินภาษีของชาวเทศบาลที่ฟุ่มเฟือยเสียหาย ไม่คุ้มค่า และสร้างรายได้กลับคืนสู่เทศบาล ด้วยแนวทาง ของความเป็นเมืองคาร์บอนต่ำ โดยจะพัฒนาและจัดปัญหาขยะตกค้าง หมักหมม และความไม่ตรงเวลา ของรถบริการพร้อมกันไป เพื่อความสุขใจของชาวเทศบาล

ด้านการจัดการภาคพลังงาน ทั้งในเขตเมืองและในสำนักงานที่จะมุ่งเน้นทิศทางและวิธีคิด ที่จะเปลี่ยนพลังงานทางเลือกให้เป็นพลังงานทางหลัก เพื่อประหยัดงบประมาณ ลดการปล่อยก๊าซ คาร์บอนไดออกไซด์ และเพื่อชาวเทศบาลปลอดภัย มีพลังงานมีชัยแข็งแรง

ด้านการจัดการเมือง จะยึดหลักผู้คนร่วมมือเคลื่อนเมือง ด้วยสัมมาอาชีพ ด้วยการส่งเสริม อาชีพที่ตรงความต้องการของผู้รับบริการ มุ่งเน้นให้เทศบาลกลับคืนสู่ความเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจ การค้า การขาย การลงทุนของอำเภอแกลง

ด้านการจัดการพื้นที่โล่งและพื้นที่สีเขียวเพื่อให้เกิดดุลยภาพระหว่างชาวเทศบาลและสิ่งแวดล้อมที่ดีในพื้นที่ โดยอิงสัดส่วนมาตรฐานของความเป็นเมืองน่าอยู่และการจำแนกประเภทพื้นที่สีเขียวในเขตเมืองตามมาตรฐานสากล

โดยทั้งนี้ กระผมจะพยายามพัฒนาให้องค์กรสำนักงานเทศบาลตำบลเมืองแกลงได้มุ่งไปสู่การให้บริการประชาชนด้วยทัศนคติ ด้วยหัวใจที่พร้อมให้บริการ ความเป็นมืออาชีพ มีความเคารพในจรรยาวิชาชีพของความเป็นข้าราชการ พนักงานเจ้าหน้าที่

ในการดำเนินงาน จะมุ่งเน้นการตรวจสอบภารกิจหน้าที่ประจำของแต่ละกองฝ่าย แทนการรับเรื่องปัญหาผ่านการร้องทุกข์ ร้องเรียนจากชาวเทศบาล เพื่อลดปัญหาความไม่สะดวกปลอดภัย มีทัศนคติการมีข้อร้องเรียนที่น้อยที่สุดเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการให้บริการ แทนตัวชี้วัดด้วยจำนวนการแก้ปัญหาข้อร้องเรียนสำเร็จ

จะมุ่งไปสู่ความพยายามที่จะสร้างการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ องค์ความรู้ในการพัฒนาเมืองอย่างสม่ำเสมอ ภายใต้การสนับสนุนการดำเนินงานสำหรับบุคลากรทั้งด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องไม้เครื่องมือ สิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน และการสร้างขวัญ สร้างกำลังใจ การส่งเสริมพัฒนาศักยภาพขีดความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อการพัฒนาบ้านเมืองของเราให้เจริญรุดหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไป

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ประกาศ เรื่อง ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ประกาศ ลงราชกิจจานุเบกษา ณ วันที่ ๘ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุข เป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกัน อย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคีสามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน จนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รวยได้และคุณภาพชีวิตของ ประชาชน ให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้การรักษา และการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะ ต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภค เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมี ความอุดมสมบูรณ์มากขึ้น และสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพและยั่งยืน

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

วิสัยทัศน์ประเทศไทย 2580

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

มั่นคง

- มีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย
- สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

มั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน มีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง อาทิ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงินและทุนอื่นๆ

ยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญด้านรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม
- มีการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก
- คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของ ประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่าง การพัฒนา ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ **“ประชารัฐ”** โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนาดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อย ในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติสังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยีและระบบฐานข้อมูล ขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ ทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึง ประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการ ดำเนินการ ของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

เป้าหมาย

๑. ประชาชนอยู่ดีกินดีและมีความสุข
๒. บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ
๓. กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อม ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง
๔. ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชม และได้รับการยอมรับโดยประชาคม ระหว่างประเทศ
๕. การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๑. การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อสร้างเสริมความสงบเรียบร้อยและสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง ให้สถาบันหลักมีความมั่นคงเป็นจุดศูนย์รวมจิตใจอย่างยั่งยืน ประชาชนอยู่ดีมีสุข มีความมั่นคงปลอดภัยทั้งในชีวิตและทรัพย์สิน สังคมมีความเข้มแข็ง สามัคคีปรองดอง และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน พร้อมที่จะร่วมแก้ไขปัญหของชาติ

๑.๑ การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อมตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา

๑.๒ การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ

๑.๓ การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

๑.๔ การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ

๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาเดิมที่มีอยู่อย่างตรงประเด็นจนหมดไปอย่างรวดเร็ว และป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นอีกจะส่งผลให้การบริหารจัดการและการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน ดำเนินการไปได้อย่างต่อเนื่องและราบรื่นตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒.๑ การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน

๒.๒ การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่

๒.๓ การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๒.๔ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล

๓. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคาม ที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคงทั้งระบบของประเทศ ให้มีความพร้อมในการป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ รวมทั้งสามารถติดตาม ป้องกัน แก้ไข และรับมือกับปัญหาความมั่นคงทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับแบบบูรณาการให้มีความพร้อม และเพียงพอต่อการป้องกันภัยคุกคามทุกมิติทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง

๓.๑ การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๒ การพัฒนาและฝึกพลกำลังอำนาจแห่งชาติกองทัพและหน่วยงานความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญกับภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ

๓.๓ การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติ และการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียน และนานาชาติรวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบ สันติสุข ความมั่นคง และความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศชาติ ภูมิภาค และโลก อย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศที่จะรองรับปัญหาร่วมกันได้

๔.๑ การเสริมสร้างและรักษาดุลยภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ

๔.๒ การเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค

๔.๓ การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่าง ๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารและพัฒนาประเทศได้อย่างแท้จริง เป็นรูปธรรม มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด และมีประสิทธิภาพสามารถจัดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างจริงจัง เกิดความมั่นใจได้ว่าหน่วยงานรับผิดชอบทั้งหลักและรอง พร้อมรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๕.๑ การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไข ปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม

๕.๒ การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น

๕.๓ การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศ ในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุน ในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดีรวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

เป้าหมาย

๑. ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

๒. ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า ประเทศไทยเป็นหนึ่งในผู้เล่นสำคัญด้านการผลิตและการค้าสินค้าเกษตรในเวทีโลกด้วยพื้นฐานทางพืชเกษตรเขตร้อน และมีข้อได้เปรียบด้านความหลากหลายทางชีวภาพที่สามารถพัฒนาต่อยอดโครงสร้างธุรกิจการเกษตรด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่ม เน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิต ทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร เพื่อรักษารายได้เดิมและสร้างฐานอนาคตใหม่ที่สร้างรายได้สูงทั้งเกษตรกร อัตลักษณ์พื้นที่ถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น

๑.๑ เกษตรอัตลักษณ์พื้นที่ถิ่น

๑.๒ เกษตรปลอดภัย

๑.๓ เกษตรชีวภาพ

๑.๔ เกษตรแปรรูป

๑.๕ เกษตรอัจฉริยะ

๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต อุตสาหกรรมและบริการไทยต้องพร้อมรับมือและสร้างโอกาสจากความท้าทายที่เกิดขึ้นจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ ๔ ที่เป็นผลของการหลอมรวมเทคโนโลยีดิจิทัล เทคโนโลยีชีวภาพ และเทคโนโลยีทางกายภาพเข้าด้วยกัน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็วเป็นวงกว้างและลึกซึ้งทั้งระบบอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงพื้นฐานโครงสร้างอุตสาหกรรมและบริการ โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศพัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต เพิ่มบุคลากรที่มีทักษะและความรู้ตามความต้องการของตลาด สร้างระบบนิเวศ อุตสาหกรรมและบริการที่เหมาะสม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน

๒.๑ อุตสาหกรรมชีวภาพ

๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร

๒.๓ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

๒.๔ อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์

๒.๕ อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง มุ่งพัฒนาธุรกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีมูลค่าสูงเพิ่มมากยิ่งขึ้นด้วยอัตลักษณ์และวัฒนธรรมไทยและใช้ประโยชน์จากข้อมูลและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อสร้างสรรค์คุณค่าทางเศรษฐกิจ และความหลากหลายของการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับทิศทางและแนวโน้มของตลาดยุคใหม่ โดยการสร้างและใช้ประโยชน์จาก ข้อมูลขนาดใหญ่ รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการส่งเสริมการตลาด การดูแลความปลอดภัยและ อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม รวมถึงคนพิการและผู้สูงอายุ การใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยว ให้เอื้อต่อผลิตภัณฑ์ชุมชนและเศรษฐกิจต่อเนื่อง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมและสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ โดยคำนึงถึงศักยภาพของแต่ละพื้นที่ การส่งเสริมการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบนิเวศและทรัพยากรที่เอื้อต่อการเติบโตของการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เพื่อกระจายโอกาสในการสร้างรายได้ไปสู่ชุมชนและเมืองอย่างทั่วถึงและยั่งยืน และพัฒนาการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวไทยกับประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาค เพื่อการเป็นแม่เหล็กดึงดูดนักท่องเที่ยวอย่างประทับใจตลอดการท่องเที่ยวนอกจากนี้ยังจะเกิดการท่องเที่ยวซ้ำและแนะนำต่อ

๓.๑ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

๓.๒ ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ

๓.๓ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย

๓.๔ ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ

๓.๕ ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๔. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก โครงสร้างพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับประเทศไทยในการก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจอาเซียน และเป็นจุดเชื่อมต่อที่สำคัญของภูมิภาคเอเชียในยุคของการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วและรุนแรง โครงสร้างพื้นฐานจะครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยีตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนในการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เงินทุน บุคลากร และเชื่อมโยงประเทศไทยกับประชาคมโลก

- ๔.๑ เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ
- ๔.๒ สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
- ๔.๓ เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ
- ๔.๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่
- ๔.๕ รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ กลาง เล็ก วิสาหกิจเริ่มต้น วิสาหกิจชุมชน หรือวิสาหกิจ เพื่อสังคม รวมทั้งเกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดยมีนวัตกรรมใน ๓ ด้าน คือ นวัตกรรมในการสร้างโมเดลธุรกิจ นวัตกรรมในเชิงสินค้าและบริการ และนวัตกรรมในเชิงกระบวนการผลิตและบริการ พร้อมทั้งเป็นนักการค้าที่เข้มแข็งที่จะนำไปสู่การสนับสนุนการเป็นชาติดีการค้า มีความสามารถในการเข้าถึงตลาดทั้งในและต่างประเทศเป็นผู้ประกอบการที่ “ผลิตเก่ง ขายเก่ง” หรือ “ซื้อเป็น ขายเป็น” บริการเป็นเลิศสามารถขยายการค้าและการลงทุนไปต่างประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีธรรมาภิบาล

- ๕.๑ สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ
- ๕.๒ สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน
- ๕.๓ สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด
- ๕.๔ สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล
- ๕.๕ ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ครอบคลุมและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์อดออม โอบอ้อมอารีมีวินัย รักชาติ ศาสนา และเป็นพลเมืองดี ของชาติมีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษและภาษาที่สามและอนุรักษ ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตสู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

เป้าหมาย

๑. คนไทยเป็นคนดีคนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑
๒. สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยม วัฒนธรรมที่พึงประสงค์โดยบูรณาการร่วมระหว่าง “ครอบครัว ชุมชน ศาสนา การศึกษา และสื่อ” ในการหล่อหลอม คนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม ในลักษณะที่เป็น ‘วิถี’ การดำเนินชีวิต

- ๑.๑ การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว
- ๑.๒ การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอน ในสถานศึกษา
- ๑.๓ การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา
- ๑.๔ การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน
- ๑.๕ การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ

๑.๖ การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม

๑.๗ การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัยตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย วัยเด็ก วัยรุ่น วัยเรียน วัยผู้ใหญ่ วัยแรงงาน และวัยผู้สูงอายุ เพื่อสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพ มีทักษะความรู้เป็นคนที่มีความรู้ได้ด้วยตนเองในทุกช่วงวัย มีความรอบรู้ทางการเงิน มีความสามารถในการวางแผนชีวิตและการวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า รวมถึงการพัฒนาและปรับทัศนคติให้คนทุกช่วงวัยที่เคยกระทำผิดได้กลับมาใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างสงบสุขและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนา ประเทศ

๒.๑ ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย

๒.๒ ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น

๒.๓ ช่วงวัยแรงงาน

๒.๔ ช่วงวัยผู้สูงอายุ

๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ โดยมุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตการสร้างความรู้ต้นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้ โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และการสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

๓.๑ การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑

๓.๒ การเปลี่ยนโฉมบทบาท ‘ครู’ ให้เป็นครูยุคใหม่

๓.๓ การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกกระดับ ทุกประเภท

๓.๔ การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓.๕ การสร้างความต้นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบและการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก

๓.๖ การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม

๓.๗ การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

๔. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย อาทิจา ภาษา ตรรกะ และคณิตศาสตร์ ด้านทักษะและมิติดนตรีกีฬาและการเคลื่อนไหวของร่างกาย การจัดการตนเอง มนุษย์สัมพันธ์รวมถึงผู้มีความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน โดยการพัฒนาและรักษากลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษของพหุปัญญาแต่ละประเภท การสร้างสภาพแวดล้อมและระบบ สนับสนุนประชากรไทยมีอาชีพบนฐานพหุปัญญา การสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษ ให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง

๔.๑ การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อ

๔.๒ การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุน ที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ

๔.๓ การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถ ในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้าน กาย ใจ สติปัญญา และสังคม มุ่งเน้น การเสริมสร้างการจัดการสุขภาวะในทุกรูปแบบ ที่นำไปสู่การมีศักยภาพในการจัดการ สุขภาวะที่ดีได้ด้วยตนเอง พร้อมทั้งสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการสร้างเสริมให้คนไทย มีสุขภาวะที่ดี และมีทักษะด้านสุขภาวะที่เหมาะสม

๕.๑ การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ

๕.๒ การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ

๕.๓ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี

๕.๔ การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี

๕.๕ การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มุ่งเน้นการสร้างความรู้ดีมีสุขของครอบครัวไทย การส่งเสริมบทบาทในการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน และการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๖.๑ การสร้างความรู้ดีมีสุขของครอบครัวไทย

๖.๒ การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๖.๓ การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน

๖.๔ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ โดยมุ่งส่งเสริมการใช้กิจกรรมนันทนาการและกีฬา เป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน การสร้างนิสัยรักกีฬาและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และการใช้กีฬา และนันทนาการ ในการพัฒนาจิตใจ สร้างความสามัคคีของคนในชาติหล่อหลอมการเป็นพลเมืองดี พัฒนาคุณภาพชีวิต รวมทั้ง การพัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพในระดับ นานาชาติในการสร้างชื่อเสียงและเกียรติภูมิของประเทศชาติเพื่อรองรับอุตสาหกรรมกีฬา

๗.๑ การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต

๗.๒ การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ

๗.๓ การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ

๗.๔ การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของ อุตสาหกรรมกีฬา

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

มีเป้าหมาย การพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำ เพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งใน มิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและ สวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

เป้าหมาย

๑. สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
๒. กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามา เป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ
๓. เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง เพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

๑. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

- ๑.๑ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก
- ๑.๒ ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค
- ๑.๓ กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร
- ๑.๔ เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทย ให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพ และความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน
- ๑.๕ สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะและทุกกลุ่ม
- ๑.๖ ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสโดยตรง
- ๑.๗ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส
- ๑.๘ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

- ๒.๑ พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในภูมิภาค
- ๒.๒ กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ
- ๒.๓ จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัยให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต
- ๒.๔ ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด
- ๒.๕ สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม
- ๒.๖ การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม

- ๓.๑ สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม
- ๓.๒ การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
- ๓.๓ สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน
- ๓.๔ ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม
- ๓.๕ สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม
- ๓.๖ สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับ สังคมยุคดิจิทัล

๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๔.๑ ส่งเสริมการปรับตัวกิจกรรมในระดับครัวเรือน ให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ

๔.๒ เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง

๔.๓ สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน

๔.๔ สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

มีเป้าหมาย การพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็น การดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกันไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

เป้าหมาย

๑. อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

๒. พัฒนาและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบ ทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

๓. ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล ภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว มุ่งเน้นการพัฒนาสังคม มุ่งเน้นการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจให้เติบโตและมีความเป็นธรรมบนความสมดุลของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ด้วยเศรษฐกิจฐานชีวภาพ นำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิต เพิ่มความเป็นธรรมทางสังคม สามารถลดความเสี่ยงของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและลดปัญหาความขาดแคลนของทรัพยากรลงได้ โดยมีเป้าหมายสู่สังคมที่มีระดับคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้นแต่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำลง ผ่านแนวทางและมาตรการต่าง ๆ เช่น การบริโภคและการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มพื้นที่สีเขียวและป่าไม้ รักษาฐานทรัพยากรสัตว์ป่าและความหลากหลายทางชีวภาพ ส่งเสริมให้สิ่งแวดล้อม มีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทรและเสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติ

๑.๑ เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๑.๒ อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด

๑.๓ อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ

๑.๔ รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑.๕ ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล มุ่งเน้นการให้ความสำคัญกับการสร้างการเติบโตของประเทศจากกิจกรรมทางทะเลที่หลากหลายควบคู่ไปกับการดูแลฐานทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งหมด ภายใต้อำนาจและสิทธิประโยชน์ของประเทศที่พึงมีพึงได้ เพื่อความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม โดยมุ่งเน้นการถ่ายทอดองค์ความรู้เรื่องทะเล ที่ถูกต้องและเพียงพอ เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล ปรับปรุงและฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒.๑ เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล

๒.๒ ปรับปรุง ฟื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ

๒.๓ ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม

๒.๔ พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ มุ่งเน้นการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ ปรับปรุงการบริหารจัดการภัยพิบัติทั้งระบบ และการสร้างขีดความสามารถของประชาชนในการรับมือ และปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

๓.๑ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

๓.๒ มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๓ มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน

๓.๔ พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง มีข้อกำหนด รูปแบบ และกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ตามศักยภาพ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการพัฒนา “เมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” โดยให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนผังภูมินิเวศ การพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรม อุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศพัฒนาพื้นที่ต้นแบบตามแผนผังภูมินิเวศในทุกจังหวัด อย่างยั่งยืน ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมส่งเสริมเกษตรอัจฉริยะ สงวนรักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อุทยานธรณีวิทยา แหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรม ศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิต พื้นถิ่นอย่างยั่งยืน

๔.๑ จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็นเอกภาพ

๔.๒ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน

๔.๓ จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล

๔.๔ สงวนรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดก ทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

๔.๕ พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัครด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น

๔.๖ เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม และยกระดับ ในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๕. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นพัฒนา ระบบจัดการน้ำทั้งระบบ เพื่อให้เกิดความมั่นคง เพิ่มผลิตผลในเรื่องการจัดการและการใช้น้ำทุกภาคส่วน ดูแลภัยพิบัติจากน้ำทั้งระบบ พัฒนาความมั่นคงทางพลังงานอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เน้นส่งเสริม การใช้พลังงานทดแทน และพลังงานทางเลือกที่คำนึงถึงการพัฒนาอย่างเหมาะสม ให้มีประสิทธิภาพ เพิ่มศักยภาพและการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกในพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด พัฒนาความมั่นคงการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ให้เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพสูง

๕.๑ พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ

๕.๒ เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล

๕.๓ พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศ และส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๕.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน

๕.๕ พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชน ในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

๖. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ มุ่งส่งเสริมคุณลักษณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมของคนไทย พัฒนาเครื่องมือและกลไกเพื่อการบริหาร จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ รองรับการเติบโตที่มีคุณภาพในอนาคต รวมทั้งจัดตั้งและพัฒนากระบวนการยุติธรรมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพัฒนาระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม เพื่อแก้ไขปัญหาและลดความขัดแย้ง พัฒนาและดำเนินโครงการยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๖.๑ ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย

๖.๒ พัฒนาเครื่องมือ กลไกระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตย สิ่งแวดล้อม

๖.๓ จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

๖.๔ พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมบนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาท หน่วยงานของรัฐ ที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้างเชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และ โปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยม ความซื่อสัตย์สุจริต ความมัยยัสต์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติดมิชอบอย่างสิ้นเชิง

นอกจากนั้น กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัยมีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนาโดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

เป้าหมาย

๑. ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงาน ที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวมตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

๒. ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๓. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๔. กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส หน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ มีระบบการบริหารจัดการที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส ให้การบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่นให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี สร้างประโยชน์สุขแก่ประชาชน

๑.๑ การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับ แนวหน้าของภูมิภาค

๑.๒ ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการ โดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ การบริหารจัดการภาครัฐมีความสอดคล้องเชื่อมโยงและเป็นกลไกสำคัญในการนำยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติในทุกระดับ มีการจัดสรรงบประมาณที่มีลักษณะ ยึดโยงกับยุทธศาสตร์ในทุกระดับ มีเป้าหมายร่วมกันทั้งในเชิงประเด็น เชิงภารกิจ และเชิงพื้นที่ โดยอาศัยข้อมูลขนาดใหญ่ รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การกำหนดประเด็นการพัฒนาการ จัดทำนโยบาย และการติดตามประเมินผลที่เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

๒.๑ ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

๒.๒ ระบบการเงินการคลังประเทศสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๓ ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ

๓. ภาครัฐมีขนาดเล็ก gọn เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ พร้อมทั้งมีการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้มีความชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนกัน รวมทั้งมีการถ่ายโอนภารกิจที่สำคัญและการกระจายอำนาจในระดับที่เหมาะสมเพื่อให้ชุมชนและท้องถิ่นเข้มแข็ง

๓.๑ ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม

๓.๒ ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

๓.๓ ส่งเสริมการกระจายอำนาจ และสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

๔. ภาครัฐมีความทันสมัย ทันการเปลี่ยนแปลง และมีขีดสมรรถนะสูง สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เทียบได้กับมาตรฐานสากล สามารถรองรับกับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่มีความหลากหลายซับซ้อนมากขึ้น และทันการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

๔.๑ องค์การภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ

๔.๒ พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ ในการปฏิบัติหน้าที่และขับเคลื่อนภารกิจยุทธศาสตร์ชาติ โดยภาครัฐมีกำลังคนที่เหมาะสมทั้งปริมาณและคุณภาพ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงาน มีความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถจูงใจให้คนดีคนเก่งทำงานในภาครัฐ มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะใหม่ ๆ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบท การพัฒนามีการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม การปรับเปลี่ยน แนวคิดให้การปฏิบัติราชการเป็นมืออาชีพ มีจิตบริการ ทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า สามารถภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม

๕.๑ ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม

๕.๒ บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทุกภาคส่วนร่วมต่อต้านการทุจริต ภาครัฐมีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในทุกระดับ โดยเฉพาะการสร้างวัฒนธรรมแยกแยะประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมของบุคลากร ภาครัฐให้เกิดขึ้น รวมทั้งสร้างจิตสำนึกและค่านิยมให้ทุกภาคส่วนตื่นตัวและละอายต่อการทุจริตประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ พร้อมทั้ง ส่งเสริม สนับสนุน ให้ภาคีองค์กรภาคเอกชนภาคประชาสังคม ชุมชน ประชาชน และภาคีต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการสอดส่อง เฝ้าระวัง ให้ข้อมูลแจ้งเบาะแสการทุจริต และตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงาน ภาครัฐ และภาคส่วนอื่น ๆ โดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ

๖.๑ ประชาชนและภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริต และประพฤติมิชอบ

๖.๒ บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต

๖.๓ การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาดเป็นธรรม และตรวจสอบได้

๖.๔ การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ

๗. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น กฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับมีเท่าที่จำเป็น ทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งใช้กฎหมาย เป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการพัฒนา การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่นำไปสู่ความเหลื่อมล้ำด้านต่าง ๆ เอื้อต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

๗.๑ ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง

๗.๒ มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น

๗.๓ การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

๘. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชน และปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค มีความเป็นกลาง น่าเชื่อถือ โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมมีความกล้าหาญทางจริยธรรม เป็นมืออาชีพ มีความเป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ ประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก มุ่งให้เกิดการสร้างมาตรฐาน และเพิ่มประสิทธิภาพ ในกระบวนการยุติธรรมเทียบเท่าระดับสากล ตามหลักนิติธรรม โปร่งใส ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างโอกาสในการเข้าถึงความยุติธรรม สร้างความสมดุลระหว่างสิทธิและเสรีภาพ ของประชาชนกับประโยชน์สาธารณะการอำนวยความยุติธรรมมีประสิทธิภาพ และเป็นไปอย่างเสมอภาค หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีความร่วมมือที่ดี บูรณาการและเชื่อมโยงการทำงานระหว่างกัน

๘.๑ บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพ และยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม

๘.๒ ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอนของการค้นหาความจริง

๘.๓ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครอง มีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน

๘.๔ ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือก ระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม

๘.๕ พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ประกาศ เรื่อง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประกาศลงราชกิจจานุเบกษา ณ วันที่ ๒๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

หลักการและแนวคิด

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ มีจุดมุ่งหมายสูงสุดเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้สามารถบรรลุผลตามเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ โดยมุ่งหวังให้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ทำหน้าที่เป็นกลไกในการขับเคลื่อนที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี และเพื่อผลักดันให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนสู่ความเจริญเติบโตในทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน โดยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดทิศทางและเป้าหมายของการพัฒนาบนพื้นฐานของหลักการและแนวคิดที่สำคัญ ๔ ประการ ได้แก่

๑. **หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง** โดยการสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของ **ความพอประมาณ** **ความมีเหตุผล** **การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี** ควบคู่กับการใช้เงื่อนไข ๒ ประการเพื่อกำกับการกำหนดทิศทางและประเด็นการพัฒนาในส่วนต่าง ๆ ได้แก่ **เงื่อนไขความรู้** โดยการใช้องค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้าน และ **เงื่อนไขคุณธรรม** โดยยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนและความเป็นธรรมในทุกมิติของสังคม

๒. **แนวคิด Resilience** ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นการลดความเปราะบางต่อความเปลี่ยนแปลง อันประกอบด้วยการพัฒนาความสามารถใน ๓ ระดับ ได้แก่ (๑) **การพร้อมรับ (Cope)** หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการภายใต้สภาวะวิกฤติ ให้สามารถยืนหยัดและต้านทานความยากลำบาก รวมถึงฟื้นคืนกลับสู่สภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว (๒) **การปรับตัว (Adapt)** หมายถึง การปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง พร้อมกระจายความเสี่ยงและปรับตัวอย่างเท่าทันเพื่อแสวงหาประโยชน์จากสิ่งที่เกิดขึ้นและ (๓) **การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน (Transform)** หมายถึง การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง

๓. **เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ** ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “**ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง**” โดยมุ่งเสริมสร้าง**คุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม** ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสนี้จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี รวมถึงการมุ่ง **ส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป**

๔. **โมเดลเศรษฐกิจ BCG** ซึ่งเป็นแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจใน ๓ รูปแบบควบคู่กัน ได้แก่ **เศรษฐกิจชีวภาพ** **เศรษฐกิจหมุนเวียน** และ**เศรษฐกิจสีเขียว** โดยอาศัยฐานศักยภาพและความเข้มแข็ง

ของประเทศอันประกอบด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม พร้อมกับการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม เพื่อผลักดันให้ประเทศมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และสามารถกระจายรายได้ โอกาส และความมั่งคั่งได้อย่างทั่วถึง

นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังคำนึงถึงเงื่อนไขและข้อจำกัดของการพัฒนาประเทศที่สืบเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ รวมทั้งปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งจะส่งผลให้บริบทของประเทศและของโลกเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การวางกรอบการพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ มีความมุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อฐานแรงและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ **พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”** ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึง ความยั่งยืน ด้านสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนด เป้าหมายหลักจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑. การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคมยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม เตรียมพร้อมกำลังคนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ ความมั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ สนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

๔. การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน โดยปรับปรุงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริการ ให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ แก้ไขปัญหามลพิษสำคัญด้วยวิธีการที่ยั่งยืน โดยเฉพาะมลพิษทางอากาศ ขยะ และมลพิษทางน้ำ และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อบรรลุความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon neutrality) ภายในครึ่งแรกของศตวรรษนี้

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา โอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐ

ให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล

หมวดหมู่การพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมวดหมู่การพัฒนา **จำนวน ๑๓ ประการ** ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ ‘เป็น’ มุ่งหวังจะ ‘มี’ หรือต้องการจะ ‘ขจัด’ เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ โดยหมวดหมู่การพัฒนาทั้ง ๑๓ ประการมีที่มาจากการประเมินโอกาสและความเสี่ยงของไทยในการพัฒนาประเทศภายใต้กรอบของยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งได้มีการพิจารณาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ รวมถึงผลการพัฒนาในประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมา ทั้งนี้ หมวดหมู่การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละประการ สามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อโดยหมวดหมู่ทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมุดหมายการพัฒนากับเป้าหมายหลัก

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง มีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ใน ๓ เป้าหมายจาก ๕ เป้าหมาย ได้แก่ (๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน และเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า และเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย (๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยสนับสนุนให้กำลังคนมีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย (๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยให้เกิดการลดลงของความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้และความมั่นคง รวมถึงโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ และให้กลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาส มีโอกาสในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น (๔) การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน โดยการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริการมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ และ (๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยประเทศไทยมีความสามารถในการรับมือกับภัยคุกคามที่สำคัญในอนาคต โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โรคระบาดร้ายแรงและโรคอุบัติใหม่ และภัยคุกคามทางไซเบอร์

เป้าหมายของหมุดหมายที่ ๑ เมื่อพิจารณาความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ พบว่า มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ จำนวน ๓ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ในเป้าหมาย (๑) ประเทศไทยเป็นประเทศพัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน และ (๒) ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น มีแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นเกษตร ที่ให้ความสำคัญกับการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่นและเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพในแต่ละพื้นที่เพื่อสร้างมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดการฟาร์ม

๒) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในเป้าหมายการสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ มีแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นเศรษฐกิจฐานราก ที่ให้ความสำคัญกับการรวมกลุ่มในรูปแบบที่มีโครงสร้างกระจายรายได้ให้กับเศรษฐกิจและชุมชนได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ฐานรากด้วยการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่นมาร่วมขับเคลื่อน และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน ๓) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในเป้าหมายการใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ มีแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการเติบโตอย่างยั่งยืน ที่ให้ความสำคัญกับการเติบโตที่เน้นหลักการใช้ประโยชน์ การอนุรักษ์ การรักษาฟื้นฟูและสร้างใหม่ ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินความพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินขีดความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ รวมถึงการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดม

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเติบโต ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓๗,๐๐๐ บาทต่อครัวเรือน เมื่อสิ้นสุด

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ พื้นที่ทาเกษตรกรรมยั่งยืน เพิ่มขึ้นเป็น ๑๐ ล้านไร่ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ ๑๐ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

เป้าหมายที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ภาคเกษตรมีผลิภาพการผลิตรวม (TFP) เฉลี่ยร้อยละ ๑.๕ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคในภาคเหนือ ๒ แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ แห่ง ภาคใต้ ๒ แห่ง ภาคกลาง ๑ แห่ง และภาคตะวันออก ๑ แห่ง เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ น้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำทั้งประเทศมีปริมาณอย่างน้อย ๔๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ระบบชลประทานมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ เกิดการใช้น้ำซ้ำในพื้นที่เกษตรนอกเขตชลประทาน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ พื้นที่ที่สามารถลดความเสี่ยงภัยน้ำท่วม น้ำแล้ง และเกิดระบบจัดการน้ำชุมชน จำนวน ๔,๐๐๐ ตำบล เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

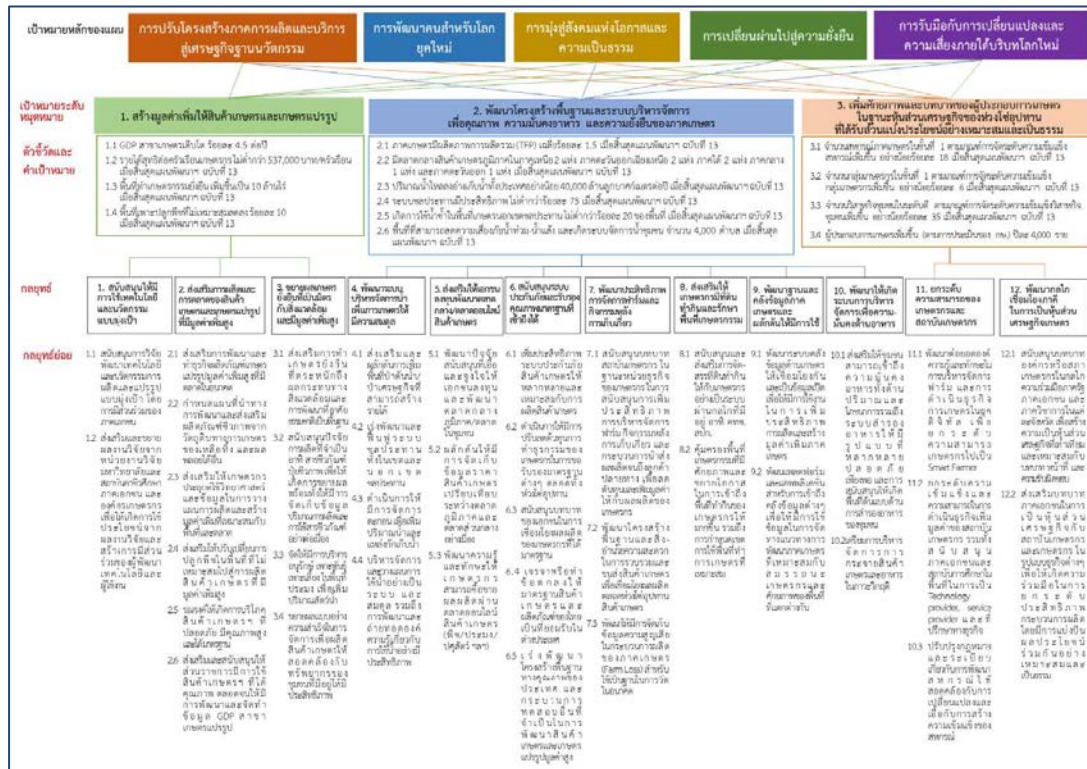
ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสหกรณ์ภาคเกษตรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๘ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๖ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชน เพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๓๕ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้น (ตามการประเมินของ กษ.) ปีละ ๔,๐๐๐ ราย

แผนที่กลยุทธ์

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ สนับสนุนการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตและแปรรูปแบบมุ่งเป้า โดยการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน เพื่อให้เกิดการนำงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสมของตลาด

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ส่งเสริมและขยายผลงานวิจัยจากหน่วยงานวิจัย มหาวิทยาลัยและสถาบันอาชีวศึกษา ภาคเอกชน และองค์กรเกษตรกรที่มีส่วนในการพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรม เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยและสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างผู้พัฒนาเทคโนโลยีและผู้ใช้งาน

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาด ของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง อาทิ ผลผลิตเกษตรปลอดภัย สมุนไพรแปรรูป อาหารทางการแพทย์ อาหารทางเลือก อาหารฟังก์ชัน พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ โปรตีนจากพืชและแมลง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาและทำธุรกิจผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปมูลค่าเพิ่มสูงที่มีศักยภาพทางการตลาดในอนาคต โดยให้มีการจัดทำแผนที่นำทางสำหรับการพัฒนาและส่งเสริมผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปมูลค่าเพิ่มสูงรายผลิตภัณฑ์อย่างครบวงจร เพื่อนำไปสู่การส่งเสริมอย่างเป็นระบบต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ กำหนดแผนที่นำทางในการพัฒนาและส่งเสริมการผลิตและใช้ผลิตภัณฑ์ชีวภาพ ที่ผลิตจากวัตถุดิบทางการเกษตร ของเหลือทิ้งจากระบบการผลิตภาคเกษตรและผลพลอยได้อื่น อาทิ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ ปุ๋ยชีวภาพ วัคซีน สารชีวภัณฑ์ คาร์บอนเครดิต และคาร์บอนซิงก์ รวมถึงการผลักดันไปสู่การปฏิบัติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ ส่งเสริมให้เกษตรกรประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม กระบวนการผลิตที่หลากหลาย รวมทั้งการใช้คลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร ในการวิเคราะห์วางแผนพัฒนาผลผลิตและประสิทธิภาพการผลิต รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตและแปรรูปสินค้า เกษตรที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่และความต้องการของตลาด

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ ส่งเสริมให้มีการปรับเปลี่ยนการเพาะปลูกพืชในพื้นที่ ที่ไม่เหมาะสมไปสู่การผลิตสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๕ อนุรักษ์ และส่งเสริมให้ผู้บริโภคมีการตระหนัก เลือกใช้ และบริโภคสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปที่ปลอดภัย มีคุณภาพสูง และได้มาตรฐาน เพื่อกระตุ้นให้เกิดตลาดสินค้าคุณภาพในวงกว้างอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ย่อย ๒.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ส่วนราชการมีการใช้สินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปที่ได้คุณภาพ อาทิ ผลผลิตจากการเกษตรสำหรับใช้ในโรงพยาบาล โรงเรียน และเรือนจำ อาหารทางการแพทย์ ตลอดจนให้มีการพัฒนาและจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ สาขาเกษตรแปรรูป

กลยุทธ์ที่ ๓ การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ เช่น เกษตรตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG เกษตรปลอดภัย วนเกษตร เกษตรอินทรีย์ ท่องเที่ยวเกษตร ประมงพื้นบ้าน การทำประมงถูกกฎหมาย และการปฏิบัติต่อแรงงานที่ถูกต้อง เป็นต้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ส่งเสริมการทำเกษตรยั่งยืนที่ตระหนักถึงผลกระทบกับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่อาศัยธรรมชาติเป็นพื้นฐาน ผ่านการดำเนินการปกป้อง จัดการอย่างยั่งยืน และฟื้นฟูธรรมชาติหรือระบบนิเวศที่เปลี่ยนไป เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของมนุษย์ และเป็นประโยชน์ต่อความหลากหลายทางชีวภาพ อาทิ การปลูกป่าเศรษฐกิจ การทำวนเกษตร การลดการเผาตอซัง การทำประมงถูกกฎหมาย และการปฏิบัติต่อแรงงานที่ถูกต้อง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ สนับสนุนปัจจัยการผลิตที่จำเป็น เพื่อให้เกิดการขยายผลรูปแบบเกษตรกรรม เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูง อาทิ สารชีวภัณฑ์ ปุ๋ยชีวภาพ พร้อมทั้งให้มี การจัดเก็บข้อมูลปริมาณการผลิตและการใช้สารชีวภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ จัดให้มีการบริหาร อนุรักษ์ เพาะพันธุ์ เพาะเลี้ยง พื้นที่ป่าชายเลน ชายฝั่งน้ำตื้น น้ำลึก และประมงพื้นบ้าน เพื่อเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๔ ขยายผลแบบอย่างความสำเร็จในการบริหารจัดการเพื่อผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับทรัพยากรของชุมชนที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพ ยกตัวอย่างเช่น ชุมชนเพชรน้ำหนึ่ง ที่มีการจัดรูปที่ดินและพื้นที่เกษตร การจัดการน้ำ และการจัดการกระบวนการผลิตสามารถเป็นต้นแบบของการจัดการที่ดี

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน รวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ ส่งเสริมและผลักดันการเพิ่มพื้นที่ป่าต้นน้ำ/ป่าเศรษฐกิจที่สามารถสร้างรายได้ ในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมสำหรับการปลูกพืช รวมทั้งเพิ่มปริมาณน้ำตามธรรมชาติให้น้ำเพียงพอต่อการใช้ทั้งระบบ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ เร่งพัฒนาและฟื้นฟูระบบชลประทานและการกระจายน้ำในพื้นที่เขตชลประทาน และพัฒนาและบริหารจัดการแหล่งน้ำนอกเขตชลประทานโดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงการจัดการตะกอนที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มแหล่งเก็บกักน้ำให้สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ ดำเนินการให้มีการจัดการตะกอนอย่างเหมาะสม ตั้งแต่การมีระบบดักตะกอน การลดการชะล้างพังทลายของตะกอนในลำน้ำด้วยการปลูกพืชคลุมดินหรือพืชป้องกันการกัดเซาะตลิ่ง เพื่อเพิ่มปริมาณและแหล่งเก็บกักน้ำให้สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๔ บริหารจัดการและวางแผนการใช้น้ำอย่างเป็นระบบและสมดุลตลอดจนพัฒนา และถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการใช้น้ำที่มีประสิทธิภาพ อาทิ การใช้น้ำซ้ำ

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตร รวมถึงสินค้า กลุ่มปศุสัตว์และประมง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ พัฒนาปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อและจูงใจให้เอกชนลงทุนและพัฒนาตลาดกลางภูมิภาค/ตลาดในชุมชน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ ผลักดันให้มีการจัดเก็บข้อมูลราคาสินค้าเกษตรเปรียบเทียบระหว่างตลาดภูมิภาคและตลาดส่วนกลางอย่างเนื่อง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๓ พัฒนาความรู้และทักษะให้เกษตรกรสามารถซื้อขายผลผลิตผ่านตลาดออนไลน์สินค้าเกษตร เช่น พืช ประมง และปศุสัตว์ เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ ๖ การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๑ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบประกันภัยสินค้าเกษตรให้มีความหลากหลายและเหมาะสมกับรูปแบบการผลิตสินค้าเกษตร

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๒ ดำเนินการให้มีการปรับลดต้นทุนการทำธุรกรรมของเกษตรกรที่เกี่ยวข้องกับ การขอรับรองมาตรฐานต่าง ๆ ตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อเพิ่มโอกาสการเข้าถึงและจูงใจให้เกษตรกร มีการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพได้มาตรฐานมากยิ่งขึ้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๓ สนับสนุนบทบาทของเอกชนในการเชื่อมโยงผลผลิตของเกษตรกรที่ได้มาตรฐานเพื่อเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตรสร้างมูลค่า

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๔ เจาะหรือทำข้อตกลงให้มาตรฐานสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ของไทยเป็นที่ยอมรับในต่างประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๕ เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพของประเทศ รวมถึงกระบวนการทดสอบคุณภาพที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

กลยุทธ์ที่ ๗ การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร

กลยุทธ์ย่อยที่ ๗.๑ สนับสนุนบทบาทสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน) ในฐานะหน่วยธุรกิจของเกษตรกร ให้ทำหน้าที่สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์ม กิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยวและกระบวนการนำส่งผลผลิตจนถึงลูกค้าปลายทาง เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิตของเกษตรกร

กลยุทธ์ย่อยที่ ๗.๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในการรวบรวมและขนส่งสินค้าเกษตร เพื่อเชื่อมโยงผลผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตร

กลยุทธ์ย่อยที่ ๗.๓ พัฒนาให้มีการจัดเก็บข้อมูลความสูญเสียในกระบวนการผลิตของภาคเกษตร (Farm Loss) สำหรับใช้เป็นฐานในการวัดในอนาคต

กลยุทธ์ที่ ๘ การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิตการเกษตร

กลยุทธ์ย่อยที่ ๘.๑ สนับสนุนและส่งเสริมการจัดสรรที่ดินทำกินให้กับเกษตรกรอย่างเป็นระบบ ผ่านกลไกที่มีอยู่ อาทิ การจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล (คทช.) และการจัดสรรที่ดินของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (สปก.)

กลยุทธ์ย่อยที่ ๘.๒ ค้ำครองพื้นที่เกษตรกรรมที่มีศักยภาพและขยายโอกาสในการเข้าถึงพื้นที่ทำกินของเกษตรกรให้มากขึ้นรวมถึงการกำหนดเขตการใช้พื้นที่ทำการเกษตรที่เหมาะสม

กลยุทธ์ที่ ๙ การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๙.๑ พัฒนาระบบคลังข้อมูลด้านเกษตรให้เชื่อมโยงกัน และเป็นข้อมูลเปิดเพื่อเป็นฐานสำหรับนำไปใช้งานประยุกต์ต่อยอดในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและการสร้างมูลค่าเพิ่มต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ (๑) ด้านทรัพยากรธรรมชาติ (อาทิ น้ำ ดิน ป่า ทะเล) (๒) ด้านการเกษตร เช่น ความเหมาะสมของพื้นที่ในการผลิตสินค้าเกษตร ทะเบียนเกษตรกร เป็นต้น (๓) ด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ อาทิ แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรแหล่งรับซื้อ และ (๔) ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๙.๒ พัฒนาแพลตฟอร์มและแอปพลิเคชันสำหรับการเข้าถึงคลังข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้มีการใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรในการจำแนกรูปแบบการผลิตและสมรรถนะของเกษตรกร เพื่อให้การจัดทำแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาภาคเกษตร รวมถึงมาตรการต่าง ๆ มีความเหมาะสมกับสมรรถนะเกษตรกรและศักยภาพของพื้นที่ที่มีความแตกต่างกัน

กลยุทธ์ที่ ๑๐ การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๐.๑ ส่งเสริมให้ชุมชนสามารถเข้าถึงความมั่นคงอาหารทั้งด้านปริมาณและโภชนาการครบถ้วน รวมถึงระบบสำรองอาหารให้มีรูปแบบที่หลากหลาย ปลอดภัย เพียงพอและการสนับสนุนให้เกิดพื้นที่ต้นแบบด้านการสำรองอาหารของชุมชน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๐.๒ เตรียมการบริหารจัดการการกระจายสินค้าเกษตรและอาหารในภาวะวิกฤต

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๑.๑ พัฒนาต่อยอดองค์ความรู้และทักษะในการบริหารจัดการฟาร์ม และการดำเนินธุรกิจการเกษตรในยุคดิจิทัล เพื่อยกระดับขีดความสามารถเกษตรกรไปสู่การเป็นเกษตรกรอัจฉริยะที่มีศักยภาพสูงในการพัฒนากระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดได้อย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๑.๒ ยกระดับความเข้มแข็งและความสามารถในการดำเนินธุรกิจเพิ่มมูลค่าของสหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชนรวมทั้งสนับสนุนบทบาทภาคเอกชนและสถาบันการศึกษาทั้งระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาในพื้นที่ ในการเป็นผู้ให้บริการผู้ถ่ายทอดเทคโนโลยี และที่ปรึกษาทางธุรกิจ เพื่อเชื่อมโยงข้อมูล องค์ความรู้ และเทคโนโลยีกับการปรับเปลี่ยนและต่อยอดธุรกิจการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๑.๓ ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการพัฒนาสหกรณ์ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและเอื้อกับการสร้างความเข้มแข็งของสหกรณ์ อาทิ การปรับปรุงระบบการจัดทำบัญชีและการตรวจสอบทางการเงินให้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว โปร่งใส และเป็นอิสระ เพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ทันสถานการณ์ และสร้างความเชื่อมั่นของสมาชิกและประชาชนต่อระบบสหกรณ์

กลยุทธ์ที่ ๑๒ การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และนักวิชาการในพื้นที่ ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๒.๑ สนับสนุนบทบาทขององค์กรหรือสภาเกษตรกรในกลไกความร่วมมือภาครัฐ ภาคเอกชน และภาควิชาการในแต่ละจังหวัด เพื่อเชื่อมโยงการผลิตของเกษตรกรและการดำเนินธุรกิจ การเกษตรของสถาบันเกษตรกรในพื้นที่ให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ความต้องการของภาคเอกชนในระดับจังหวัด การดำเนินภารกิจของส่วนราชการระดับจังหวัด และความเชี่ยวชาญของสถาบันการศึกษาในพื้นที่ เพื่อสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการแบ่งปันข้อมูล องค์ความรู้ ทักษะ และผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมและเหมาะสมกับบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๒.๒ ส่งเสริมบทบาทภาคเอกชนในการเป็นหุ้นส่วนเศรษฐกิจกับสถาบันเกษตรกร และเกษตรกรในรูปแบบธุรกิจต่างๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการผลิตให้มีความสอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด โดยมีการแบ่งปันผลประโยชน์ร่วมกันอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับยุทธศาสตร์ชาติและเป้าหมายหลักของแผน

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ที่มุ่งเน้นการสร้างหลากหลายด้านการท่องเที่ยว รักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับ และเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง อีกทั้ง ยังเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๓ ใน ๔ เป้าหมาย ได้แก่ (๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับให้ภาคการท่องเที่ยวมีขีดความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการรายย่อยและชุมชนสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าได้ (๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ (๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม และ (๔) การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ มีค่าใช้จ่ายต่อวันเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ มีค่าใช้จ่ายต่อวันเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อันดับดัชนีขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวดีขึ้น โดยมีอันดับรวมไม่สูงกว่าอันดับที่ ๒๕

ด้านความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยไม่สูงกว่าอันดับที่ ๕๐ ด้านความยั่งยืน ด้านสิ่งแวดล้อม ไม่สูงกว่าอันดับที่ ๕๐ ด้านสุขภาพและสุขอนามัยไม่สูงกว่าอันดับที่ ๕๐ และ ด้านทรัพยากรทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ไม่สูงกว่าอันดับที่ ๒๕

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๐.๐๕ คะแนนต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางซ้ำเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาส ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ รายได้จากการท่องเที่ยวเมืองท่องเที่ยวรองเฉลี่ยทุกเมืองเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี (ค่าเฉลี่ย ถ่วงน้ำหนักของเมืองรองทั้งหมด)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

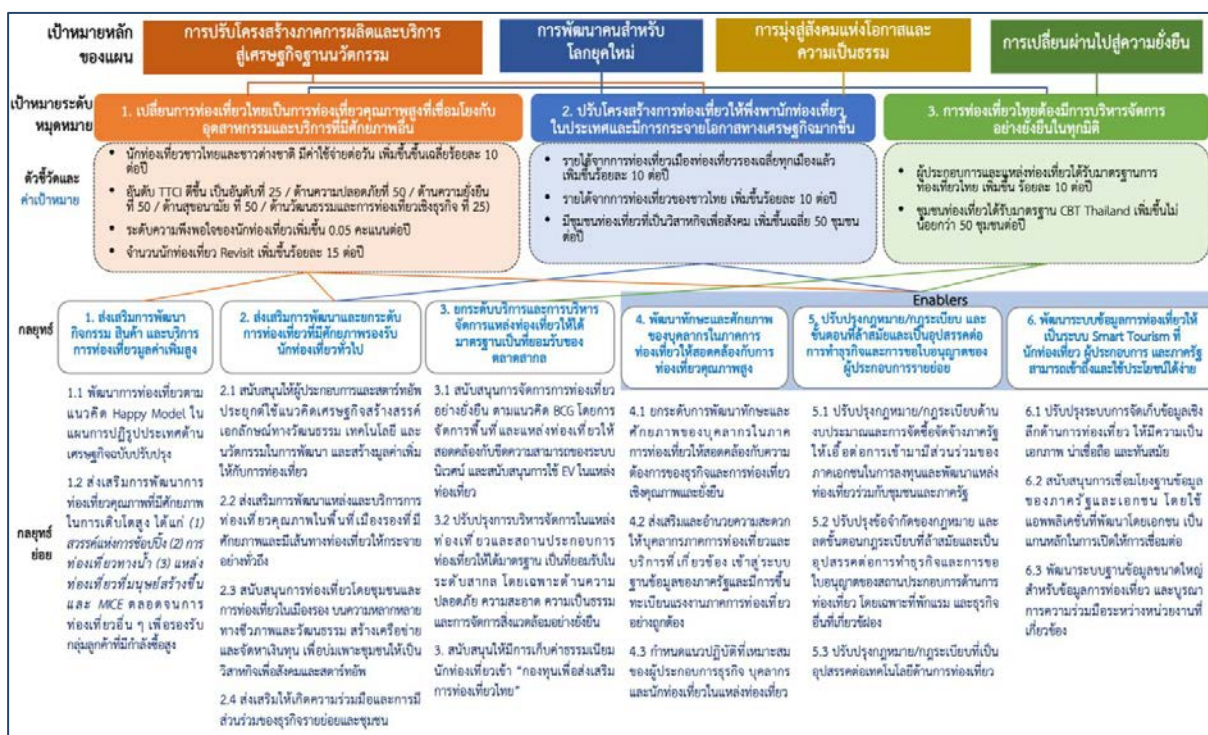
ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ มีชุมชนที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ ๕๐ ชุมชน

เป้าหมายที่ ๓ การท่องเที่ยวไทยมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ผู้ประกอบการและแหล่งท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ชุมชนท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าปีละ ๕๐ ชุมชน

แผนที่กลยุทธ์

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมการพัฒนากิจกรรม สินค้า และบริการ การท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ พัฒนาการท่องเที่ยวตามแนวคิดโมเดลอาร์มดีมีความสุข ในแผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ ฉบับปรับปรุง สนับสนุนให้มีการรวบรวมองค์ความรู้และข้อมูลความหลากหลายทางภูมิศาสตร์ ชีวภาพ และวัฒนธรรม รวมถึงวิถีการดำเนินชีวิตในแต่ละท้องถิ่น ที่มีอัตลักษณ์ และนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นสินค้าและบริการสำหรับการท่องเที่ยวคุณภาพสูง ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการ และยังสามารถสร้าง ประสบการณ์และคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับนักท่องเที่ยวและประชาชนในแหล่งท่องเที่ยว

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพที่มีศักยภาพในการเติบโตสูง ได้แก่

(๑) ส่งเสริมสวรรค์แห่งการช้อปปิ้ง โดยสนับสนุนให้มีกลุ่มสินค้าที่ระลึกประจำชาติ รวมถึงการใช้นโยบาย ลดภาษีนำเข้าสำหรับสินค้าฟุ่มเฟือยบางประเภท จัดให้มีพื้นที่ปลอดอากรเป็นพิเศษต่อยอดจากภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการจับจ่ายใช้สอยและก่อให้เกิดการกระจายรายได้ไปสู่ผู้ประกอบการรายย่อย

(๒) การท่องเที่ยวทางน้ำ ทั้งเรือสำราญ เรือยอชท์ และเรือสำราญล่องแม่น้ำ โดยให้มีการจัดทำแผนพัฒนาที่ชัดเจนร่วมกับภาคเอกชน เช่น การกำหนดที่ตั้งท่าเทียบเรือสำราญ ทั้งแบบท่าเรือหลัก และท่าเรือแวะพัก ในฝั่งอ่าวไทยและอันดามัน จากพื้นที่ที่มีศักยภาพ อาทิ พัทยา ภูเก็ต รวมถึงการสร้างแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับท่าเรือดังกล่าว ซึ่งจะช่วยกระตุ้นการลงทุนของภาคเอกชนและกระจายรายได้ได้มาก (๓) ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ และการท่องเที่ยว MICE (การท่องเที่ยวเพื่อการจัดประชุมการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลการจัดประชุมนานาชาติ และการจัดแสดงสินค้า) เพื่อเพิ่มการลงทุน ทั้งจากภายในและนอกประเทศ การเดินทางของกลุ่มนักธุรกิจ ตลอดจนการท่องเที่ยวอื่น ๆ รองรับกลุ่มลูกค้าที่มีกำลังซื้อสูง เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้เกษียณอายุ กลุ่มพำนักระยะยาว และกลุ่มนักพเนจรดิจิทัล เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั่วไป

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ สนับสนุนให้ผู้ประกอบการและสตาร์ทอัพประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการพัฒนา และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการวิจัย พัฒนา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการส่งเสริมบริการการตลาดและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งและบริการการท่องเที่ยวคุณภาพในพื้นที่เมืองรองที่มีศักยภาพและกระจายเส้นทางท่องเที่ยวให้หลากหลายอย่างทั่วถึง เพื่อกระตุ้นการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ และดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพจากทั่วโลกให้เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวชุมชน และสนับสนุนให้มีการเชื่อมโยงเป็นกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยวตามศักยภาพของพื้นที่

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ สนับสนุนการท่องเที่ยวโดยชุมชนและการท่องเที่ยวในเมืองรอง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรม ส่งเสริมแนวคิดการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม สร้างองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การพัฒนาระบบ และการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเป็นการสร้างฐานให้ชุมชนมีความรักในท้องถิ่นและรักษาวัฒนธรรมของตนเอง ตลอดจนสร้างเครือข่าย และจัดหาเงินทุน เพื่อบ่มเพาะชุมชนให้ยกระดับเป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมและสตาร์ทอัพ ซึ่งจะก่อให้เกิดการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ ส่งเสริมให้เอกชนมีความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ของชุมชน ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ ดูแลความปลอดภัยและรักษาสภาพแหล่งท่องเที่ยวให้สมบูรณ์

กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับบริการและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดสากล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ สนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนตามแนวคิด BCG โดยพัฒนาระบบการจัดการพื้นที่และแหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ และการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า หรือมาตรการอื่น ๆ เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในภาคการท่องเที่ยว เป็นต้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ปรับปรุงการบริหารจัดการในแหล่งท่องเที่ยวและสถานประกอบการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยเฉพาะด้านความปลอดภัย ความสะอาด ความเป็นธรรม และการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เช่น มาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย ตามวิถีการท่องเที่ยวแนวใหม่ เพื่อมุ่งสู่การท่องเที่ยวคุณภาพสูง รวมทั้งมาตรฐานการท่องเที่ยวสีเขียว โดยต้องมีการปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพทั้งขึ้น พื้นฐานและขั้นสูงของสถานประกอบการและธุรกิจรายย่อยด้านการท่องเที่ยวที่แบ่งตามระดับของการให้บริการ อย่างเหมาะสม ตลอดจนสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการเข้าสู่กระบวนการพร้อมผลักดันให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนสนับสนุนผู้ประกอบการที่ได้รับรองมาตรฐาน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ สนับสนุนให้มีการเก็บค่าธรรมเนียมนักท่องเที่ยวเข้า “กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย” เพื่อใช้เป็นทุนหมุนเวียนในการพัฒนาการท่องเที่ยว การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การพัฒนาทักษะด้านการบริหาร การตลาดหรือการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยว ในชุมชน การดูแลรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว การส่งเสริมสินค้าทางการท่องเที่ยวใหม่ ๆ ในท้องถิ่น รวมทั้งการจัดให้มีการประกันภัยแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในระหว่างท่องเที่ยวภายในประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว ให้สอดคล้องกับการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่นำไปสู่การสร้างมูลค่าและความยั่งยืน เช่น การให้บริการด้วยใจ ความเข้าใจและภูมิใจ ในวัฒนธรรมของท้องถิ่น ภาษา การสื่อสารดิจิทัล การเล่าเรื่อง ความสะอาดปลอดภัย และการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ ยกระดับการพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว ให้สอดคล้องกับความต้องการของธุรกิจและการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพและยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการจัดทำกรอบสมรรถนะในตำแหน่งงานต่าง ๆ พัฒนาผู้ประกอบการในด้านการบริหารธุรกิจให้มีประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลรวมถึงการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนออนไลน์ เพื่อยกระดับความรู้ทั้งในด้านการบริหารจัดการด้านการเงินและการตลาด การท่องเที่ยว และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลรวมถึงการใช้ข้อมูลให้เกิดประโยชน์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้บุคลากรภาคการท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้องเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลของภาครัฐและมีการขึ้นทะเบียนแรงงานภาคการท่องเที่ยวอย่างถูกต้อง โดยลดขั้นตอนอำนวยความสะดวก และจูงใจในการเข้าสู่ระบบ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ กำหนดแนวปฏิบัติที่เหมาะสมของผู้ประกอบการธุรกิจ บุคลากรและนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อ

กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ และขั้นตอนที่ล้าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจและการขอใบอนุญาตของผู้ประกอบการรายย่อย เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการพัฒนาไปสู่การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ ปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบด้านงบประมาณ และการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ ให้เอื้อต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการลงทุนและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวร่วมกับชุมชนและภาครัฐ ตลอดจนสนับสนุนให้ภาครัฐสามารถจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการจากท้องถิ่นที่ได้รับมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และสุขอนามัยได้ และสนับสนุนให้มีการจัดทำระบบติดตามการดำเนินการพัฒนาชุมชนของหน่วยงานทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และภาคประชาสังคม เพื่อลดความซ้ำซ้อน ก่อให้เกิดประสิทธิภาพและความต่อเนื่องในการพัฒนา

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ ปรับปรุงข้อจำกัดของกฎหมาย และลดขั้นตอนกฎระเบียบที่ล้าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจและการขอใบอนุญาตของสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะ ที่พักแรม

และธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยให้มีความครอบคลุมถึงธุรกิจรายย่อย มีขั้นตอนที่ง่าย สะดวก ใช้อำนวย และสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการรายย่อยเข้าสู่กรอบกฎหมายและฐานข้อมูลภาครัฐได้รวดเร็วมากขึ้น เพื่อให้ธุรกิจรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพได้ตลอดจนบังคับใช้แนวปฏิบัติหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด มีประสิทธิภาพ และเท่าเทียม

กลยุทธ์ย่อย ๕.๓ ปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อเทคโนโลยีด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะตัวแทนจำหน่ายการท่องเที่ยวออนไลน์ ที่ครอบคลุมถึงแพลตฟอร์มเศรษฐกิจแบ่งปัน ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย สะดวก และปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยว และชุมชนรอบข้าง และเอื้อต่อการพัฒนาต่อยอดในอนาคต

กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวให้เป็นระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะที่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการ และภาครัฐ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๑ ปรับปรุงระบบการจัดเก็บข้อมูลเชิงลึกด้านการท่องเที่ยว ให้มีความเป็นเอกภาพ น่าเชื่อถือ และทันสมัย เพื่อให้ผู้ประกอบการใช้ในการดำเนินธุรกิจ และให้หน่วยงานภาครัฐใช้กำหนดนโยบายในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อย ๖.๒ สนับสนุนการเชื่อมโยงฐานข้อมูลของภาครัฐและเอกชน โดยใช้แอปพลิเคชันที่พัฒนาโดยเอกชน อาทิ ทักทาย (TAGTHAI) ในการเปิดให้เชื่อมต่อแพลตฟอร์มเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อมูลด้านวีซ่า การตรวจคนเข้าเมืองการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม การแจ้งเตือนเหตุฉุกเฉิน เพื่อพัฒนาแอปพลิเคชันที่เป็นแพลตฟอร์มกลาง ด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย และทำให้เกิดข้อมูลกลางขนาดใหญ่ ที่ทุกภาคส่วนสามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันในการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว และผลักดันให้เกิดแพลตฟอร์มการท่องเที่ยวของประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๓ พัฒนาระบบข้อมูลขนาดใหญ่สำหรับการท่องเที่ยว และบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เป็นต้น เพื่อให้เกิดการสร้างองค์ความรู้เชิงลึกใหม่ร่วมกันของภาครัฐและผู้ประกอบการในสาขารัฐกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และให้สามารถนำข้อมูลไปใช้ค้นหาศึกษาวิเคราะห์ ทำความเข้าใจ วางแผน และทำกิจกรรมการตลาดเพื่อเข้าถึงกลุ่มลูกค้าที่มีศักยภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมายการพัฒนา

ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลกเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ใน ๓ เป้าหมาย ประกอบด้วย (๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยการยกระดับให้ขีดความสามารถในการแข่งขัน และเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า และประเทศไทยมีระบบนิเวศที่สนับสนุนการค้าการลงทุนและการพัฒนานวัตกรรม (๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ให้มีทักษะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่และมีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่ส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต และ (๓) การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน โดยการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภคมีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญกับการจัดการปัญหามลพิษสำคัญด้วยวิธีการที่ยั่งยืน รวมทั้งการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศมีแนวโน้มลดลง ซึ่งเป้าหมายหลักทั้ง ๓ ของหมวดหมู่ที่ ๓ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันประเด็นอุตสาหกรรม

และบริการแห่งอนาคตที่มุ่งเน้นผลักดันการเปลี่ยนผ่านของอุตสาหกรรมยานยนต์ทั้งระบบไปสู่อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าอัจฉริยะ ส่งเสริมเทคโนโลยีและพัฒนาอุตสาหกรรมระบบกักเก็บพลังงาน ส่งเสริมการลงทุนที่เน้นการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยี รวมทั้งสนับสนุนให้อุตสาหกรรมยานยนต์ได้รับมาตรฐานสากล

ในขณะเดียวกัน หมายเหตุที่ ๓ ยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตโดยในช่วงวัยแรงงาน มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพ ทักษะ และสมรรถนะแรงงานอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งนี้ หมายเหตุที่ ๓ ยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่มุ่งเน้นการส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน และการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดยมุ่งเน้นการลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก และการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์) จำนวน ๒๘๒,๒๔๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๒๖ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ปริมาณการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์) จำนวน ๓๘๐,๒๕๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๑๗ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ปริมาณรถยนต์ที่ได้ปรับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้าดัดแปลงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๔๐,๐๐๐ คัน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี หรืออัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าของไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยี ยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ อุตสาหกรรมยานยนต์ไทยเป็นฐานการผลิตอันดับ ๑ ในอาเซียน และอยู่อันดับ ๑ ใน ๑๐ ของโลก

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มูลค่าส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วนรวมไม่น้อยกว่า ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานของยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๔ ราย และเกิดการลงทุนเทคโนโลยีสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทยภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ สัดส่วนจำนวนผู้ประกอบการเดิมที่สามารถปรับเปลี่ยนธุรกิจไปสู่ธุรกิจใหม่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ จำนวนแรงงานเดิมที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้าและเข้ามาเป็นแรงงาน ในอุตสาหกรรมใหม่เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ มูลค่าการลงทุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ แรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้ามีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนสถานีอัดประจุไฟฟ้าสาธารณะ/หัวจ่ายชาร์จเร็ว เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ หัวจ่าย ภายในปี ๒๕๗๐

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ จัดทำแผนประชาสัมพันธ์ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์ รวมถึงส่งเสริมการจัดทำโครงการนำร่องเพื่อสร้างความตระหนักรู้และความเข้าใจแก่ประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๒ การสนับสนุนให้เกิดการขายตัวของตลาดส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ สนับสนุนการขายตลาดยานยนต์ไฟฟ้าควบคู่กับการรักษาฐานการส่งออกผลิตภัณฑ์ที่ยังมีความสามารถในการทำตลาดในประเทศคู่ค้าหลักของไทย โดยเฉพาะในกลุ่มรถปิกอัพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ส่งเสริมการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้าพลังงานแบตเตอรี่ โดยเฉพาะการส่งออกไปยังประเทศที่มีการผลักดันนโยบายความเป็นกลางทางคาร์บอนที่ส่งเสริมการใช้ยานยนต์ประเภทดังกล่าว

กลยุทธ์ที่ ๓ การกำหนดเป้าหมาย/แผน และดำเนินการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้า อย่างเป็นระบบชัดเจนตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน ในระยะ ๕ ปี

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า เพื่อดึงดูดนักลงทุนให้ เข้ามาผลิตยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์ และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานสามารถผลิตชิ้นส่วนที่เป็นเทคโนโลยีหลักของยานยนต์ไฟฟ้ารวมถึงชิ้นส่วนยานยนต์เชื่อมต่อและขับเคลื่อน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ส่งเสริมการผลิตยานยนต์ที่มีคุณสมบัติ “สะอาด ประหยัด ปลอดภัย” ตามมาตรฐานสากล (กฎระเบียบของสหประชาชาติ) เพื่อพัฒนาคุณภาพของรถยนต์ที่ใช้ภายในประเทศ และเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดส่งออกที่หลากหลาย ทั้งตลาดส่งออกในปัจจุบัน และตลาดใหม่

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ ส่งเสริมให้เกิดการสร้างฐานการผลิตแบตเตอรี่ รวมถึงชิ้นส่วนสำคัญ เช่น มอเตอร์ขับเคลื่อน ระบบบริหารจัดการแบตเตอรี่ และระบบควบคุมการขับเคลื่อน เป็นต้น ภายในประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๔ ส่งเสริมการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานกับประเทศที่มีวัตถุดิบสำคัญต่อการผลิตยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์ เช่น แร่ธาตุหายาก และเซมิคอนดักเตอร์ เป็นต้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๕ ส่งเสริมให้สุดยอดผลิตภัณฑ์ (Product Champion) ของประเทศไทย ได้แก่ รถปิกอัพ อีโคคาร์ และจักรยานยนต์ ปรับเปลี่ยนไปสู่ยานยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์โดยเร็ว

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๖ รักษาความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์กลุ่มที่ยังมีความสามารถในการทำตลาดและยังไม่สามารถพัฒนาไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้าในระยะเวลาอันสั้น (๕ ปี) อาทิ รถปิกอัพ โดยพิจารณาจากความพร้อมของผู้บริโภคและความพร้อมของผลิตภัณฑ์เป็นหลัก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๗ สนับสนุนให้ผู้ประกอบการเดิมที่มีศักยภาพให้สามารถปรับเปลี่ยนไปสู่สายการผลิตของยานยนต์ไฟฟ้าได้ เช่น การผลิตตัวถังและช่วงล่างด้วยวัสดุใหม่ และการผลิตระบบส่งกำลัง เป็นต้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๘ ศึกษาแนวทางการกำจัดซากรถยนต์ และซากชิ้นส่วนยานยนต์ที่ใช้แล้วในประเทศไทย เพื่อรองรับทิศทางตลาดยานยนต์โลก และส่งเสริมแนวทางการนำวัสดุอุปกรณ์ที่ผ่านการใช้งานแล้วกลับมาใช้ใหม่ตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน

กลยุทธ์ที่ ๔ การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยในการลงทุนผลิตยานยนต์ไฟฟ้า แบตเตอรี่และชิ้นส่วนสำคัญ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ ส่งเสริมการพัฒนาอย่างเป็นลำดับขั้นเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถปรับตัวและ ไม่กระทบเศรษฐกิจในช่วงระยะเวลาเปลี่ยนผ่าน โดยการส่งเสริมเทคโนโลยียานยนต์ที่มีศักยภาพ เช่น ไฮบริด ปลั๊กอินไฮบริด เป็นต้น เพื่อเป็นแรงส่งไปสู่การเป็นผู้ผลิตในห่วงโซ่อุปทานของยานยนต์ไฟฟ้าพลังงานแบตเตอรี่ และสนับสนุนให้ผู้ผลิตในประเทศนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการการผลิตให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ กำหนดสิทธิประโยชน์เพื่อส่งเสริมการลงทุนสนับสนุนด้านการเงิน ด้านภาษี รวมถึงสร้างความร่วมมือกับกลุ่มประเทศผู้นำด้านยานยนต์ไฟฟ้าเพื่อกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการปรับเปลี่ยนผู้ประกอบการไทยและส่งเสริมสตาร์ทอัพของไทยให้สามารถแข่งขันในตลาดได้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี เช่น ระบบอัตโนมัติ ปัญญาประดิษฐ์ และ อุตสาหกรรม ๔.๐ อื่น ๆ และเทคโนโลยีสื่อสารไร้สาย ๕G เป็นต้น มาใช้ในการบริหารจัดการการผลิต เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๔ ส่งเสริมการดัดแปลงยานยนต์ไฟฟ้าในรถเก่าเพื่อเร่งให้เกิดการลงทุนในระบบนิเวศ และการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๕ ส่งเสริมการร่วมทุนหรือการเป็นหุ้นส่วนทางธุรกิจ ระหว่างผู้ประกอบการ ในห่วงโซ่อุปทานเดิมของไทยกับบริษัทผลิตรายานยนต์ไฟฟ้า/ชิ้นส่วนในต่างประเทศเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยน เทคโนโลยีและทรัพยากรระหว่างกัน และสร้างโอกาสยกระดับการพัฒนาบริษัทคนไทยให้เป็นเจ้าของผลิตภัณฑ์ และเทคโนโลยีได้

กลยุทธ์ที่ ๕ มาตรการสำหรับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ ส่งเสริมผู้ประกอบการในกลุ่มเครื่องยนต์และระบบส่งกำลังของรถยนต์ สัปดาห์ภายในที่ต้องการเปลี่ยนผ่านไปสู่อุตสาหกรรมอื่น ตัวอย่างเช่น อุตสาหกรรมหุ่นยนต์เพื่ออุตสาหกรรม อุตสาหกรรมราง หรือธุรกิจใหม่อื่น ๆ ที่มีศักยภาพ เป็นต้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ กำหนดมาตรการเยียวยาให้ผู้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนผ่านไปสู่ อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า เช่น ผู้ประกอบการและแรงงานในธุรกิจปิโตรเคมี และเกษตรกรผู้ปลูกพืช พลังงาน เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ ๖ การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์ ไร้คนขับ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๑ จัดตั้งกิจการร่วมด้านการวิจัยและนวัตกรรม โดยส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการผลิตแบตเตอรี่ ระบบเซนเซอร์ ระบบอิเล็กทรอนิกส์ และระบบสื่อสารในยานยนต์ไฟฟ้า พัฒนา เทคโนโลยีการดักจับคาร์บอนไดออกไซด์ และคำนึงถึงวงจรชีวิตทั้งหมดของผลิตภัณฑ์ รวมทั้งส่งเสริมเทคโนโลยี ที่เกี่ยวข้องกับการดัดแปลงยานยนต์ไฟฟ้าพร้อมทั้งถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีให้แก่ผู้ประกอบการ ยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๒ ส่งเสริมให้ผู้ผลิตรายานยนต์ ผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ใช้โครงสร้างพื้นฐาน ทางปัญญาของภาครัฐที่สร้างขึ้น เพื่อส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา เช่น ศูนย์ทดสอบยานยนต์และยางล้อแห่งชาติ และห้องปฏิบัติการทดสอบแบตเตอรี่ ณ สนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นต้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๓ ส่งเสริมงานวิจัยและการจัดหาระเบียบรองรับการวิจัยและพัฒนา ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์ และระบบการขับขี่แบบอัตโนมัติ การเชื่อมต่อการปรับให้เป็นระบบไฟฟ้า และการแบ่งปันกันใช้งาน เพื่อขยายผลไปสู่การใช้ในภาคอุตสาหกรรมในประเทศต่อไป

กลยุทธ์ที่ ๗ โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่มีความพร้อมรองรับปริมาณการใช้งานยานยนต์ ไฟฟ้าในอนาคตได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๗.๑ ส่งเสริมการลงทุนและพัฒนาจุดอัดประจุหรือเครื่องชาร์จยานยนต์ไฟฟ้า ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมและกิจกรรมประจำวันของผู้ใช้รถ ได้แก่ ที่บ้าน สำนักงาน ที่พักอาศัย และ ที่สาธารณะ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๗.๒ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบไฟฟ้าให้มีประสิทธิภาพที่จะรองรับปริมาณความต้องการการประจุไฟฟ้าได้เพียงพอตลอดเวลา และมีการคำนวณค่าไฟฟ้าที่แยกระหว่างการใช้ไฟฟ้าเพื่อประจุยานยนต์ไฟฟ้ากับการใช้ไฟฟ้าในบ้าน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๗.๓ ส่งเสริมเทคโนโลยีด้านสมรรถกิริยา เพื่อเชื่อมโยงและบริหารจัดการการประจุไฟฟ้าแบบบูรณาการ อาทิ นโยบายโครงสร้างพื้นฐานมิเตอร์อัจฉริยะการพัฒนาแพลตฟอร์มบูรณาการและเชื่อมโยงข้อมูลการเชื่อมโยงสถานีอัดประจุและยานยนต์ไฟฟ้าเพื่อบริหารจัดการระบบไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๘ การปรับปรุงและจัดทำกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการเติบโตอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า และให้ความสำคัญกับการบูรณาการ การทำงานร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๘.๑ จัดทำและปรับปรุงกฎหมายหรือกฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า สถานีอัดประจุไฟฟ้า เช่น กฎระเบียบเพื่อการสื่อสารและความปลอดภัย กฎระเบียบการติดตั้งและการพัฒนาพื้นที่ และกฎระเบียบและมาตรฐานการใช้งานแบตเตอรี่ใช้แล้ว เป็นต้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๘.๒ ผ่อนคลายกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในห่วงโซ่อุปทานของชิ้นส่วนที่เป็นเทคโนโลยีสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้าในระยะเริ่มต้น เพื่อผลักดันให้เกิดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๘.๓ ปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง (โดยเฉพาะการจดทะเบียน) เพื่อสนับสนุนและช่วยอำนวยความสะดวกในการดัดแปลงเป็นยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๙ การผลิตและพัฒนาทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ย่อยที่ ๙.๑ พัฒนาบุคลากรรองรับยานยนต์ไฟฟ้า เยียวยากำลังคนรองรับการเปลี่ยนผ่านไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้า รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กลยุทธ์ย่อยที่ ๙.๒ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการและสถานศึกษาเพื่อให้เกิดการถ่ายทอดองค์ความรู้ของเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าระหว่างผู้ประกอบการและสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ด้านเทคโนโลยีแบตเตอรี่ และระบบเซ็นเซอร์และระบบอิเล็กทรอนิกส์ในยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ย่อยที่ ๙.๓ กำหนดแนวทางดึงดูดผู้เชี่ยวชาญที่มีทักษะสูงทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยการให้สิทธิประโยชน์ในช่วงเริ่มต้น เช่น สิทธิประโยชน์ด้านภาษีสำหรับการจ้างแรงงานทักษะสูงในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การให้วีซ่า สิทธิการอยู่ ภาษี และการย้ายถิ่นฐานสำหรับผู้เชี่ยวชาญชาวต่างชาติ เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ ๑๐ มาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๐.๑ กำหนดและพัฒนามาตรฐานให้ครอบคลุมยานยนต์ ชิ้นส่วน และอุปกรณ์สำหรับการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้าให้สอดคล้องมาตรฐานและข้อกำหนดของประเทศที่ส่งออกรวมทั้งยกระดับห้องปฏิบัติการเพื่อตรวจสอบและรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๐.๒ กำหนดมาตรฐานสำคัญเพื่อส่งเสริมให้เกิดการดัดแปลงยานยนต์ไฟฟ้า การผลิตแบตเตอรี่ สถานีอัดประจุไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้าสำหรับยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๐.๓ จัดทำแผนพัฒนาด้านมาตรฐานให้กับสถานประกอบการยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๐.๔ พัฒนาและต่อยอดศูนย์ทดสอบและยางล้อแห่งชาติ ในการทดสอบยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วนที่ครอบคลุมข้อกำหนดตามมาตรฐานสากล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๐.๕ กำหนดมาตรฐานและหน่วยงานให้การตรวจสอบรับรองสำหรับยานยนต์ที่ดัดแปลงเป็นยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๐.๖ ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนศูนย์ทดสอบในประเทศ ในระดับมาตรฐานอุตสาหกรรม และระดับมาตรฐานผู้ผลิตยานยนต์ ความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดจากสินค้าและการบริหารคุณภาพ ผ่านความร่วมมือกับหน่วยงานรับรองมาตรฐานระดับโลก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๐.๗ จัดทำมาตรฐานที่สำคัญ ได้แก่ มาตรการการติดตั้ง และมาตรฐานแบตเตอรี่สำหรับการดัดแปลงยานยนต์เก่าเป็นยานยนต์ไฟฟ้า เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในระบบความปลอดภัยของยานยนต์ดัดแปลง และปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะการจดทะเบียนเพื่อสนับสนุนและช่วยอำนวยความสะดวกในการดัดแปลงเป็นยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการที่ลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์พลังงานสะอาด

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๑.๑ สนับสนุนเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำเพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการด้านยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๑.๒ สนับสนุนการจัดตั้งกองทุนเพื่อลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานยานยนต์ไฟฟ้าและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจสีเขียวและธุรกิจหมุนเวียน

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมายการพัฒนา

ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่วัยศรษฐศาสตร์ชาติและเป้าหมายหลักของแผน

การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพสูงจะสอดคล้องกับเป้าหมาย ของแผนฯ ๑๓ ในการปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยการใช้นวัตกรรมในการผลิตสินค้าและจัดบริการทางการแพทย์และสุขภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับวางแผนในการพัฒนาระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพและระบบบริการสุขภาพ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ที่มีสมรรถนะสูง ทางด้านการแพทย์และสาธารณสุขเพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการยกระดับขีดความสามารถบริการทางการแพทย์และสุขภาพ ตลอดจนถึงผลกระทบต่อการเข้าถึงบริการของคนไทย ซึ่งจะเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญในการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในประเด็นเป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ที่กำหนดอุตสาหกรรมทางการแพทย์แบบครบวงจรเป็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่อาศัยความเชี่ยวชาญด้านการแพทย์ของไทยสร้างอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์ การใช้เทคโนโลยีการแพทย์ใหม่ ๆ ยกระดับการให้บริการการแพทย์อย่างมีคุณภาพในระดับสากล รวมทั้งเชื่อมโยงอุตสาหกรรมทางการแพทย์และบริการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในประเด็นเป้าหมาย สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ ที่มุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรม ในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการสุขภาพต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศอยู่ที่ร้อยละ ๑.๗

เป้าหมายที่ ๒ องค์กรความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพเอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ

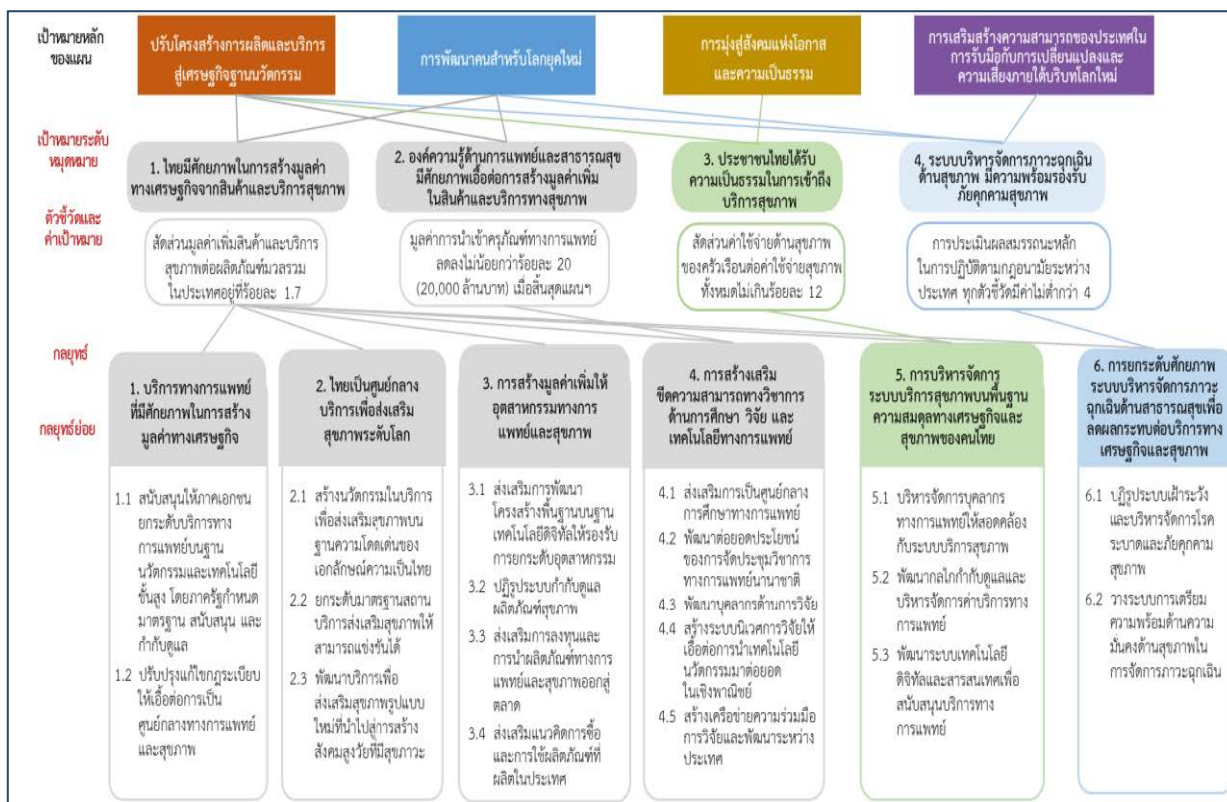
ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มูลค่าการนำเข้าครุภัณฑ์ทางการแพทย์ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ (๒๐,๐๐๐ ล้านบาท) เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของครัวเรือนต่อค่าใช้จ่ายสุขภาพทั้งหมดไม่เกินร้อยละ ๑๒

เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ
ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ การประเมินผลสมรรถนะหลักในการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศทุกตัวชี้วัด
มีค่าไม่ต่ำกว่า ๔

แผนที่กลยุทธ์

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ บริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ สนับสนุนให้ภาคเอกชนยกระดับบริการทางการแพทย์บนฐานนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง โดยภาครัฐกำหนดมาตรฐาน สนับสนุนและกำกับดูแล

(๑) ยกระดับบริการทางการแพทย์ที่มุ่งเน้นรูปแบบการแพทย์แม่นยำ เวชศาสตร์ป้องกัน ก่อนเกิดโรค และการดูแลสุขภาพแบบเจาะจงเฉพาะบุคคล และจัดทำฐานข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย เพื่อต่อยอดไปสู่การให้บริการรักษาและดูแลผู้ป่วยในลักษณะเฉพาะบุคคล การรักษาโดยพันธุกรรมบำบัดเซลล์ต้นกำเนิดรวมทั้งนำบริการส่งเสริมสุขภาพมาหนุนเสริมการจัดบริการทางการแพทย์ อาทิ เวชศาสตร์ชะลอวัย

ที่มีหลักฐานทางทฤษฎีรองรับ ตลอดจนส่งเสริมให้มีการเชื่อมโยงกับคู่ค้าทางธุรกิจในการจัดหาผู้ป่วยต่างชาติให้มารับบริการในไทย โดยเฉพาะผู้ป่วยในกลุ่มประเทศที่มีระบบประกันสุขภาพครอบคลุมค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพในประเทศไทย

(๒) พัฒนาระบบกำกับควบคุมคุณภาพมาตรฐานการจัดบริการทางการแพทย์ขั้นสูงโดยต้องคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นในทุกมิติ อาทิ การให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐานในราคาที่สมเหตุสมผลการกำกับดูแลปัญหาทางจริยธรรมทางการแพทย์จากการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์ที่ทันสมัยมาใช้ อาทิ แม่พิมพ์บุญ การใช้เซลล์ต้นกำเนิด

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบให้เอื้อต่อการเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพ

(๑) ศึกษาความเป็นไปได้ในการออกกฎหมายเฉพาะเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพที่ครอบคลุมข้อจำกัดในการดำเนินการ อาทิ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลทางการแพทย์ การใช้ระบบประกันภัยสุขภาพและสวัสดิการจากต่างประเทศการอนุญาตด้านการลงตรา ตลอดจนการกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการดำเนินการ

(๒) ปรับแก้กฎหมายการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจด้านบริการส่งเสริมสุขภาพและบริการทางการแพทย์ให้เป็นแบบใบอนุญาตเดียว ที่ครอบคลุมการดำเนินการเกี่ยวกับสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ สถานพยาบาล และธุรกิจโรงแรม รวมทั้งปรับแก้กฎหมายอนุญาตให้วิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการส่งเสริมสุขภาพที่ยังไม่มีหลักสูตรการสอนในประเทศไทย มาช่วยสนับสนุนการแพทย์แผนปัจจุบันภายใต้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพนั้น ๆ ได้สะดวกขึ้น อาทิ การแพทย์ ธรรมชาติบำบัด

กลยุทธ์ที่ ๒ ไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ นวัตกรรมในบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพบนฐานความโดดเด่นของเอกลักษณ์ความเป็นไทย

(๑) ผสานความโดดเด่นของอัตลักษณ์ความเป็นไทยกับบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ โดยสนับสนุนทุกภาคส่วนในพื้นที่ร่วมกันพัฒนาเมืองสุขภาพแบบครบวงจร บนฐานการนำภูมิปัญญาการดูแลสุขภาพ ด้านการแพทย์แผนไทย การแพทย์ทางเลือก และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของชุมชนท้องถิ่นมาพัฒนาต่อยอดบริการและผลิตภัณฑ์ส่งเสริมสุขภาพ เพื่อสร้างแบรนด์ความเป็นไทยที่สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

(๒) ผลักดันให้มีผู้บริหารจัดการธุรกิจบริการส่งเสริมสุขภาพระดับโลกในการสร้างชื่อเสียงให้กลุ่มธุรกิจบริการส่งเสริมสุขภาพระดับสูงในการให้บริการชาวต่างชาติ และการร่วมลงทุนในการจัดบริการในต่างประเทศ ซึ่งอาจช่วยให้เกิดการมาใช้บริการส่งเสริมสุขภาพในระดับกลางและระดับล่างเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ยกระดับมาตรฐานสถานบริการส่งเสริมสุขภาพให้สามารถแข่งขันได้ โดยพัฒนามาตรฐานอาชีพแก่ผู้ประกอบการธุรกิจบริการส่งเสริมสุขภาพให้มีกระบวนการบริหารจัดการธุรกิจที่มีคุณภาพ รวมทั้งสร้างมาตรการจูงใจให้ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมาขึ้นทะเบียนภายใต้ พ.ร.บ. สถานประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อยกระดับมาตรฐานบริการส่งเสริมสุขภาพให้มีคุณภาพสามารถดำเนินธุรกิจในตลาดโลกได้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ พัฒนาบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพรูปแบบใหม่ที่น่าสนใจไปสู่การสร้างสังคมสูงวัยที่มีสุขภาวะ โดยส่งเสริมการสร้างพื้นที่ชุมชนดิจิทัล เพื่อสร้างเสริมสุขภาวะบนฐานนวัตกรรมบริการและผลิตภัณฑ์ที่เอื้อต่อรูปแบบวิถีชีวิตปกติใหม่ อาทิ การให้คำปรึกษาทางไกลด้านสุขภาพ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การใช้ชีวิตอย่างเหมาะสมโดยการใช้อาหารบำบัดและการบำบัดทางจิตด้วยการทำสมาธิ รวมทั้งการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคในแต่ละช่วงวัยหรือเชื้อชาติเพื่อนำมาวิเคราะห์แรงจูงใจในการมาใช้บริการ ตลอดจนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้เป็นอารยสถาปัตย์ เพื่อรองรับการให้บริการส่งเสริมสุขภาพในระยะยาว

การพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับเป็นชุมชนคนสูงวัย การพัฒนาพื้นที่ด้านกีฬาและการออกกำลังกาย เพื่อดึงดูดกลุ่มผู้ใช้บริการให้สามารถรับบริการส่งเสริมสุขภาพได้ยาวนานขึ้น อาทิ กลุ่มผู้สูงอายุที่มีพหุผลิผล กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบเที่ยวไปทำงาน

กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ
 กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบนฐานเทคโนโลยีดิจิทัลให้รองรับ
 การยกระดับอุตสาหกรรม

(๑) พัฒนาระบบการประเมินเทคโนโลยีทางการแพทย์และมาตรฐานการทดสอบ
 ผลลัพธ์ทางการแพทย์ให้ได้มาตรฐานสากล อาทิ เอกสารวิชาการสำหรับการยื่นคำขอขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์
 ให้ได้มาตรฐานความปลอดภัยทั้งในเอเชีย อเมริกา และยุโรป เพื่อให้เกิดความสะดวกและมีมาตรฐานในการทดสอบ
 ผลิตภัณฑ์ ตลอดจนสร้างโอกาสให้ประเทศสามารถรับจ้างวิจัย วิเคราะห์ และรับรองมาตรฐานของผลิตภัณฑ์
 จากต่างประเทศ

(๒) ยกระดับศูนย์ทดสอบศักยภาพการผลิต โดยสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในการพัฒนาและ
 ยกระดับ ทั้งศูนย์ทดสอบผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์แบบเบ็ดเสร็จ ได้แก่ ศูนย์ผลิตสาร ต้นแบบศูนย์สูตรทดลอง
 ศูนย์ทดสอบทางคลินิกในมนุษย์ให้ได้มาตรฐานสากล รวมทั้งเพิ่มจำนวนห้องปฏิบัติการชีวโมเลกุลระดับที่ ๓
 ที่สามารถทำการทดสอบผลิตภัณฑ์กับเชื้ออันตรายได้ เพื่อสนับสนุนการวิจัยพัฒนาและการผลิตตั้งแต่ต้นน้ำ
 ภายในประเทศ

(๓) พัฒนาระบบการผลิตและสนับสนุนการจัดตั้งโรงงานต้นแบบเภสัชชีวภัณฑ์
 ยาสมุนไพร และวัคซีนที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล โดยเฉพาะการผลิตวัคซีนสำหรับการ ป้องกันโรคอุบัติ
 ใหม่และอุบัติซ้ำ เพื่อให้มีเพียงพอต่อความต้องการใช้ในประเทศ ลดการนำเข้า และสร้างความมั่นคงของระบบ
 สาธารณสุข ในระยะยาว

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ปฏิรูประบบกำกับดูแลผลิตภัณฑ์สุขภาพ โดยปรับโครงสร้างหน่วยงานที่มี
 หน้าที่กำกับดูแลผลิตภัณฑ์สุขภาพให้มีความเป็นอิสระและคล่องตัวในการดำเนินงาน ทั้งในเรื่องของการจัดห
 างงบประมาณ บุคลากร การพัฒนาเครือข่าย เพื่อให้สามารถกำกับดูแลผลิตภัณฑ์สุขภาพได้มาตรฐานสูงเทียบเท่า
 ประเทศที่พัฒนาแล้ว ควบคู่กับการอำนวยความสะดวกรวดเร็วแก่ผู้ประกอบการให้สามารถขึ้นทะเบียนและ
 นำผลิตภัณฑ์สุขภาพเข้าสู่ตลาด โดยไม่ให้เกิดการสูญเสียโอกาสและความสามารถในการแข่งขัน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ ส่งเสริมการลงทุนและการนำผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์และสุขภาพออกสู่
 ตลาด โดยปรับแก้กฎหมาย กฎระเบียบ และมาตรการต่าง ๆ ในการร่วมทุนระหว่างภาครัฐและ
 ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่จะเอื้อให้เกิดการผลิตในประเทศ การใช้กลไกทางภาษีส่งเสริม
 การลงทุน พร้อมทั้งส่งเสริมการผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลและเป็นที่ต้องการในตลาด โดยให้
 ความสำคัญกับกระบวนการตรวจสอบย้อนกลับของวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิต รวมทั้งการสร้างควม
 น่าเชื่อถือบนหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ให้แก่ผลิตภัณฑ์ที่ครอบคลุมตลอดห่วงโซ่อุปทาน ตลอดจนสร้างดิจิทัล
 แพลตฟอร์มให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างอุปสงค์และอุปทาน ในการนำผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ออกสู่ตลาดทั้งในและ
 ต่างประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๔ ส่งเสริมแนวคิดการซื้อและการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในประเทศ

(๑) ปรับปรุงบัญชีนวัตกรรมไทยให้เกิดความสะดวกและเอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม
 ทางแพทย์ โดยให้มีการบังคับใช้ในภาครัฐอย่างจริงจังและเข้มงวดยิ่งขึ้น พร้อมทั้งแก้ไขข้อ รัษฎกและวัสดุ
 ให้สอดคล้องกับบัญชีนวัตกรรม และจัดทำบัญชีรายการเครื่องมือแพทย์ไทยที่ได้มาตรฐานสากลในระบบจัดซื้อ
 จัดจ้างภาครัฐ

(๒) ปลุกฝังทัศนคติและสนับสนุนให้สถานพยาบาลเอกชนและสถาบันการศึกษาทางการแพทย์ใช้เครื่องมือแพทย์ที่ผลิตในประเทศที่มีคุณภาพ ปลอดภัย คุ่มค่า และมีประสิทธิภาพ โดยการเพิ่มสิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับการจัดซื้อเครื่องมือแพทย์ไทย และการกำหนดให้มีรายการเครื่องมือแพทย์ไทยที่ได้มาตรฐานสากลอยู่ในระบบการเรียนการสอนและการบริการ

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างเสริมขีดความสามารถทางวิชาการด้านการศึกษา วิจัย และเทคโนโลยีทางการแพทย์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการศึกษาทางการแพทย์ โดยพัฒนาหลักสูตรทางการแพทย์ในระดับนานาชาติและหลักสูตรฝึกอบรมให้แก่บุคลากรทางการแพทย์ในภูมิภาคเอเชียใต้และอาเซียน ผ่านรูปแบบทั้งการฝึกปฏิบัติในโรงพยาบาลภายในประเทศไทยและผ่านระบบออนไลน์โดยสนับสนุนให้ได้รับทุนจากองค์กรระหว่างประเทศ ประเทศที่สาม หรือรัฐบาลไทย รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพบุคลากรผู้สอนให้มีทักษะภาษาต่างประเทศ ทักษะในการสื่อสาร ทักษะการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลที่สอดคล้องกับการจัดการศึกษาและฝึกอบรมแก่บุคลากรทางการแพทย์จากต่างประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ พัฒนาต่อยอดประโยชน์ของการจัดประชุมวิชาการทางการแพทย์นานาชาติ โดยพัฒนามาตรการจูงใจและสิทธิประโยชน์แก่สถาบันวิชาการชั้นนำระดับนานาชาติและบุคลากรผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศ ให้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนามาตรฐานการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการแพทย์ของประเทศไทย อาทิ การสร้างความตกลงร่วมในการพัฒนางานวิจัย การนำผลงานที่นำเสนอมาต่อยอด ในประเทศไทย การแลกเปลี่ยนบุคลากรในการฝึกปฏิบัติงานที่สถาบันชั้นนำ การนำบุคลากรผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศมาเป็นวิทยากรหรืออาจารย์พิเศษ การนำผลงานวิจัยของประเทศไทยไปเผยแพร่แก่ประเทศต่าง ๆ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ พัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย โดยสนับสนุนการสร้างบุคลากรที่มีองค์ความรู้ ข้ามศาสตร์ มีทักษะการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม ดิจิทัลทางการแพทย์ และการประเมินเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาทักษะร่วมกันระหว่างนักวิจัยผ่านชุมชนแห่งวิชาชีพของนักวิจัย มีกิจกรรมบ่มเพาะนักนวัตกรรมทางการแพทย์อย่างต่อเนื่องส่งเสริมให้สถาบันการศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาการวิจัย รวมทั้งดึงดูดผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศให้เข้ามาทำงานและถ่ายทอด องค์ความรู้มากยิ่งขึ้น ตลอดจนพัฒนากลไกธำรงรักษาบุคลากรด้านการวิจัย โดยเฉพาะการกำหนดค่าตอบแทนให้บุคลากรด้านการวิจัยคงอยู่ปฏิบัติงานด้านการวิจัยอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๔ สร้างระบบนิเวศการวิจัยให้เอื้อต่อการนาเทคโนโลยีนวัตกรรมมาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ โดยสร้างความร่วมมือในการทำพื้นที่ทดลองวิจัยนวัตกรรมทางการแพทย์ระหว่างผู้พัฒนา ผู้ผลิตสถานพยาบาล และผู้ประเมินเทคโนโลยี ก่อนใช้งานจริงหรือออกสู่ตลาด เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพของนวัตกรรมนั้น ๆ ตลอดจนสนับสนุนเงินทุนในระยะเริ่มต้น และพัฒนากลไกที่ช่วยผลักดันงานวิจัยให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม อาทิ การส่งเสริมผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้าถึงฐานข้อมูลงานวิจัย การจับคู่ทางธุรกิจระหว่างนักลงทุนกับนักวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการมีมาตรการปกป้องทรัพย์สินทางปัญญาและบริหารจัดการลิขสิทธิ์ของผู้วิจัยเมื่องานวิจัยสำเร็จลุล่วง และให้หน่วยงาน ที่ควบคุมกำกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีความสะดวกรวดเร็วในการนำผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ได้มาตรฐานออกสู่ตลาด

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๕ สร้างเครือข่ายความร่วมมือการวิจัยและพัฒนาระหว่างประเทศ โดยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันวิจัยภาคเอกชน และสถาบันการศึกษาในประเทศกับสถาบันวิจัย หรือภาคเอกชน ต่างประเทศที่มีศักยภาพและเป็นที่ยอมรับในระดับสากลในการพัฒนางานวิจัยทางการแพทย์ เพื่อให้เกิดการ ถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการแพทย์จากต่างประเทศ อาทิ การร่วมลงทุนพัฒนางานวิจัยการรับจ้างผลิตการผลิต รวมทั้งยกระดับความช่วยเหลือทางวิชาการแก่ประเทศที่จะเป็นเครือข่ายในห่วงโซ่มูลค่าของการวิจัยและผลิต นวัตกรรมทางการแพทย์ผ่านรูปแบบการให้ทุนการศึกษาและฝึกอบรมนานาชาติที่สอดคล้องกับทิศทาง การพัฒนา ด้านการแพทย์และสุขภาพของไทย

กลยุทธ์ที่ ๕ การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจและสุขภาพ ของคนไทย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ บริหารจัดการบุคลากรทางการแพทย์ให้สอดคล้องกับระบบบริการสุขภาพ

(๑) สนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามาร่วมผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์ โดยมีบทบาท ในการกำหนดสาขาความต้องการ พัฒนาหลักสูตร และผลิตบุคลากร ทั้งการผลิตแพทย์เฉพาะทางหรือ สหสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ให้รองรับการให้บริการทางการแพทย์มูลค่าสูง ตลอดจนฝึกอบรมเพิ่มพูนทักษะที่จำเป็น

(๒) สนับสนุนการนำเข้าบุคลากรทางการแพทย์ โดยพัฒนารูปแบบการสอบใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพที่เอื้อต่อการเปิดรับบุคลากรจากต่างประเทศ รวมถึงส่งเสริมการใช้บุคลากรร่วมกันระหว่างภาครัฐ และเอกชน โดยเฉพาะบุคลากรในสาขาที่มีผู้เชี่ยวชาญระดับสูง เพื่อลดปัญหาการขาดแคลนบุคลากรและให้มีการ ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

(๓) ส่งเสริมให้เกิดการกระจายกำลังคนด้านสุขภาพ โดยพัฒนากลไกระบบหมุนเวียน กำลังคนให้รองรับทั้งในเชิงพื้นที่ ภาระงาน และสาขาขาดแคลน พร้อมมีมาตรการจูงใจบุคลากรทางการแพทย์ คงอยู่ในระบบสุขภาพ อาทิ การจัดทำเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพที่ชัดเจน อัตราความก้าวหน้าและโอกาส การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรพื้นที่ห่างไกล การปรับภาระงานของแพทย์เวชปฏิบัติทั่วไปให้เหมาะสม และการปรับปรุงระบบสวัสดิการพื้นฐานเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ พัฒนากลไกกำกับดูแลและบริหารจัดการค่าบริการทางการแพทย์ โดยพัฒนากลไกและแนวทางกำกับดูแลค่าบริการทางการแพทย์ที่อาจได้รับผลกระทบจากนโยบายส่งเสริมการ เป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ให้มีความเหมาะสม ตลอดจนพัฒนาระบบบริหารการจ่ายค่าบริการของระบบประกัน สุขภาพ ให้มีความครอบคลุมเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการทางการแพทย์ได้ตามความจำเป็นทางสุขภาพ อย่างทั่วถึง และเป็นธรรม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๓ พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลและสารสนเทศเพื่อสนับสนุนบริการ การแพทย์

(๑) สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพลดภาระงาน และแก้ปัญหาการ ขาดแคลนบุคลากร อาทิ การใช้ปัญญาประดิษฐ์ ตรวจสอบคัดกรองเบื้องต้น การใช้ระบบการแพทย์ทางไกล โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัลให้ครอบคลุมทั่วถึง ปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง พัฒนากลไกการ ประเมินการใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ ตลอดจนมีแนวทางในการกำกับดูแลเพื่อป้องกันผลกระทบทางลบที่อาจ เกิดขึ้น

(๒) **จัดทำฐานข้อมูลกลางด้านสุขภาพของประเทศ** โดยสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการทำข้อตกลงร่วมกันที่จะใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเชื่อมโยงข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงานภาครัฐ ให้สามารถใช้ร่วมกันได้ โดยคำนึงถึงการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล อาทิ การเจ็บป่วย การตาย ความพิการ สิทธิการประกันสุขภาพ ข้อมูลด้านวิจัยและนวัตกรรม ข้อมูลบุคลากรทางการแพทย์และผู้เชี่ยวชาญที่ผลิตและปฏิบัติงานจริง เพื่อนำไปวิเคราะห์ต่อยอดการจัดบริการและการวางแผนด้านกำลังคนในอนาคต ตลอดจนเผยแพร่ข้อมูลแก่สาธารณะเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสินค้าและบริการทางการแพทย์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและประชาชนแต่ละกลุ่ม

กลยุทธ์ที่ ๖ การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขเพื่อลดผลกระทบต่อการบริการทางเศรษฐกิจและสุขภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๑ ปฏิรูประบบเฝ้าระวังและบริหารจัดการโรคระบาดและภัยคุกคามสุขภาพ

(๑) **ปรับโครงสร้างการเฝ้าระวังและบริหารจัดการโรคระบาดและภัยคุกคามสุขภาพของประเทศที่เป็นเอกภาพ** โดยให้มีหน่วยงานกลางกำหนดทิศทางสาธารณสุขระดับชาติ ในการบูรณาการการทำงานด้านการเฝ้าระวัง ป้องกัน เตรียมความพร้อม การตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน และฟื้นฟูหลังเกิดภาวะฉุกเฉินอย่างรวดเร็ว พร้อมทั้งให้มีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉินและระบบบัญชาการเหตุการณ์ที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขในการประสานความร่วมมือและร่วมกันจัดสรรทรัพยากรให้สามารถตอบโต้ภาวะฉุกเฉินได้อย่างรวดเร็วและทันการณ์

(๒) **พัฒนากลไกและระบบข้อมูลการเฝ้าระวังสุขภาพและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ** โดยมีกลไกในการบริหารจัดการด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อมที่บูรณาการในระดับนโยบายสู่ระดับปฏิบัติ และพัฒนาระบบการเชื่อมโยงข้อมูลทั้งข้อมูลด้านสุขภาพคน สัตว์ และสิ่งแวดล้อมภายใต้แนวคิดสุขภาพหนึ่งเดียว อาทิ ข้อมูลสุขภาพ ข้อมูลโรคจากสัตว์ ข้อมูลทางสิ่งแวดล้อม ข้อมูลทรัพยากร ทางสาธารณสุขที่สำคัญ บนฐานการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการประมวลผล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการรับมือและจัดการภัยคุกคามทางสุขภาพได้อย่างทันการณ์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๒ วางระบบการเตรียมความพร้อมด้านความมั่นคงด้านสุขภาพในการจัดการภาวะฉุกเฉิน โดยวางแผนอัตรากำลังคนด้านการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคและภัยคุกคามทางสุขภาพ อาทิ ผู้เชี่ยวชาญด้านระบาดวิทยาคลินิกและภาคสนาม นักวิทยาศาสตร์ข้อมูล นักวิจัย นักสร้างตัวแบบเชิงคณิตศาสตร์ นักเทคนิคที่ปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการ เจ้าหน้าที่สอบสวนโรคและปัจจัยเสี่ยงให้เหมาะสมกับสัดส่วนประชากรของประเทศ พร้อมสนับสนุนค่าตอบแทน สวัสดิการ และความก้าวหน้าในวิชาชีพ ตลอดจนจัดทำแผนเตรียมความพร้อมด้านยา เวชภัณฑ์ วัคซีน อุปกรณ์ทางการแพทย์ และวัสดุอุปกรณ์ด้านสาธารณสุขที่จำเป็นให้พร้อมรองรับการบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หมวดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมายการพัฒนา

ความเชื่อมโยงของหมวดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ

หมวดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของประเทศ มีเป้าหมายหลักในการปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม และการเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน โดยทำให้ประเทศไทยมีระบบนิเวศที่สนับสนุนการค้าการลงทุนสามารถเป็นฐานการค้าการลงทุนที่สำคัญของภูมิภาค เพิ่มผลิตภาพและโอกาสของผู้ประกอบการไทยให้สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าระดับภูมิภาคและระดับโลก และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งภาคการผลิตและบริการสำคัญ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ใน ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ในมิติความร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์การภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ รวมทั้งยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในมิติการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงไทย เชื่อมโลก ที่มุ่งเน้นเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมและบริการโลจิสติกส์ อย่างไร้รอยต่อ และการรักษาและเสริมเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค ที่มุ่งเน้นการเชื่อมโยงการค้าการลงทุนของไทยกับต่างประเทศและขยายความร่วมมือทางการค้า การลงทุน และ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในมิติการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ที่มุ่งเน้นการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ

ในขณะเดียวกัน ยังมีความเชื่อมโยงกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติในประเด็นสำคัญ ได้แก่ (๑) **การต่างประเทศ** ในการขยายความร่วมมือในด้านเศรษฐกิจ การค้า การคมนาคม และทรัพยากรมนุษย์ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีกับนานาชาติโดยเฉพาะในกลุ่มอนุภูมิภาคและภูมิภาคเอเชีย (๒) **อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต** ที่ให้ความสำคัญพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไปสู่อุตสาหกรรมอนาคตที่เติบโตเป็นเสาหลักของเศรษฐกิจไทยและการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาของอุตสาหกรรมและบริการ (๓) **โครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล** โดยมุ่งเน้นการขยายขีดความสามารถ พัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ เพื่อยกระดับผลิตภาพของภาคการผลิตและบริการ ลดต้นทุนการผลิตและบริการที่แข่งขันได้ในระดับสากล สนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาคและภูมิภาคอย่างเป็นระบบ (๔) **การเติบโตอย่างยั่งยืน** โดยมุ่งเน้นการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดม

เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ (โดยสถาบันนานาชาติเพื่อการพัฒนาการบริหารจัดการ) มีอันดับดีขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ (๑) มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ต่อปี หรือ (๒) สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลผลิตมวลรวมในประเทศเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๗ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ (๑) มูลค่าการส่งออกของไทยกับประเทศทั่วโลกขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ต่อปี หรือ (๒) สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของโลกเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑.๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ดัชนีประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ระหว่างประเทศอยู่ในอันดับไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๒๕

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลงเหลือร้อยละ ๑๑ ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

แผนที่กลยุทธ์

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างจุดยืนของไทยภายใต้บริบทโลกใหม่

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ รักษาความสมดุลกับมิตรประเทศ โดยกำหนดนโยบายที่ตรงกับความต้องการของประเทศอย่างชัดเจน และประสานความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อการดำเนินงานร่วมกันอย่างเท่าเทียม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ วางบทบาทของไทยในการนำกลุ่มประเทศ CLMVT เข้าสู่ภูมิภาค ความร่วมมือและช่วยเหลือกันอย่างใกล้ชิดแทนที่การแข่งขัน เพื่อให้เป็นกำลังในการสร้างความสมดุลและพัฒนาภูมิภาคร่วมกัน โดยให้มีกลไกหรือคณะกรรมการระดับชาติเพื่อบูรณาการแนวทางการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในทุกระดับในการเจรจาความร่วมมือกับมิตรประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ พัฒนาความสัมพันธ์ทางการค้าและการลงทุน โดยผลักดันและเพิ่มเติมนกรอบความร่วมมือข้อตกลงเขตการค้าเสรีที่สำคัญ รวมถึงจัดตั้งและผลักดันความร่วมมือเขตพัฒนาพิเศษระหว่างไทย ลาว และจีน เพื่อสร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมจากการเชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์ที่จุดเชื่อมต่อบริเวณจังหวัดหนองคายและเชียงรายได้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ ปรับปรุงกลไกสนับสนุนการสร้างฐานเศรษฐกิจในบริบทโลกใหม่ จัดให้มีกลไกหรือคณะกรรมการระดับชาติเพื่อบูรณาการแนวทางการปรับเปลี่ยนและปรับปรุงการส่งเสริมการลงทุนใหม่ เพื่อรองรับการจัดห่วงโซ่การผลิตและการย้ายฐานการผลิตทั่วเอเชียที่กำลังเกิดขึ้น ทั้งด้านสิทธิประโยชน์ ภาษีและไม่ใช่ภาษี และอื่น ๆ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๕ พัฒนากฎหมายและแนวปฏิบัติที่ยกระดับไทยสู่มาตรฐานระหว่างประเทศ โดยเร่งยกระดับและมาตรฐานทางสังคม สิ่งแวดล้อม สุขอนามัย คุณภาพชีวิต การลดความเหลื่อมล้ำ ความโปร่งใส และการบริหารจัดการที่ดี ให้อยู่ระดับนานาชาติ เพื่อป้องกันการกีดกันทางการค้า และก้าวพ้นกับดักรายได้ปานกลาง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเป็นประตูการค้าการลงทุนและฐานเศรษฐกิจสำคัญของภูมิภาค
กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ ลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนพื้นที่ที่มีศักยภาพและเขตพัฒนาพิเศษทั้งในปัจจุบันและอนาคต อาทิ โครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง บริการขนส่งและเครือข่ายโลจิสติกส์ ตามเส้นทางสำคัญและการเชื่อมโยงสู่ประเทศเพื่อนบ้าน สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน และการค้าชายแดน การลงทุนพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ โดยลงทุนสร้างท่าเรือและสะพานเศรษฐกิจที่จังหวัดชุมพรและระนองให้เป็นโครงการหลักของประเทศเพื่อให้ไทยเป็นประตูการค้าที่สำคัญ และการพัฒนาเพื่อรองรับการท่องเที่ยวและบริการในกลุ่มจังหวัดที่มีศักยภาพ อาทิ การท่องเที่ยวอันดามัน บริเวณจังหวัดภูเก็ต กระบี่ พังงา ตรัง และสตูล ให้เชื่อมโยงกันเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ๑ ใน ๕ ของโลก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ พัฒนาระบบคมนาคมและโลจิสติกส์ให้เชื่อมโยงไร้รอยต่อตั้งแต่ระดับภูมิภาค อนุภูมิภาค และชายแดน ให้เป็นการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ (Multimodal Transportation) โดยบูรณาการแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ที่ใช้ประโยชน์ทางภูมิศาสตร์ และโครงสร้างพื้นฐานจากเส้นทางเชื่อมต่อใน CLMVT กับจีนตอนใต้ และเชื่อมโยงกับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษให้เป็นหนึ่งเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมที่สามารถผลักดัน การเปลี่ยนแปลงภาคการผลิตและบริการไทยสู่ระดับ นานาชาติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ ให้ความสำคัญกับการขนส่งระบบรางอย่างต่อเนื่อง เพื่อลดต้นทุนโลจิสติกส์ โดยเฉพาะสนับสนุนจุดเชื่อมระหว่างไทย สปป ลาว และจีน ที่จังหวัดหนองคายและเชียงราย ทั้งระบบรถไฟความเร็วสูง รถไฟฟ้าทางคู่ และท่าเรือบก รวมถึงสนับสนุนพื้นที่เศรษฐกิจภายในประเทศ ทั้งภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออก ให้สามารถเข้าสู่สาธารณรัฐประชาชนจีนและกลุ่มประเทศ CLMV ได้โดยสะดวก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ พัฒนาและเพิ่มศักยภาพการขนส่งทางลำนํ้า โดยให้ความสำคัญกับการเดินเรือในแม่น้ำสายสำคัญ อาทิ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำน่าน และแม่น้ำป่าสัก ให้มีความสะดวก ทันสมัย มีมาตรฐาน ความปลอดภัย โดยเฉพาะการเดินเรือในแม่น้ำเจ้าพระยาสู่ท่าเรือแหลมฉบัง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๕ เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์และการค้าการลงทุน ทั้งโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพและโครงสร้างพื้นฐานด้านการบริหารจัดการ อาทิ การพัฒนาระบบการพัฒนาซอฟต์แวร์เชื่อมโยงการขนส่งทุกรูปแบบ และการพัฒนาหรือผ่อนคลายกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างครอบคลุม ใน กลุ่มประเทศ CLMVT สาธารณรัฐประชาชนจีน และภูมิภาคอาเซียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการด้านการค้าและการลงทุน และผู้ประกอบการการให้บริการขนส่งมีบทบาทในการให้บริการมากขึ้น รวมทั้งสามารถเข้าถึงและเชื่อมโยงกับระบบได้โดยสะดวก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๖ สนับสนุนให้มีแผนการลงทุนพัฒนาศูนย์บริการโลจิสติกส์ อาทิ ย่านเก็บกองตู้สินค้า ท่าเรือบก และศูนย์เปลี่ยนถ่ายสินค้า โดยการพัฒนาให้เป็นระบบเดียวกันและสอดคล้องกันทั่วประเทศ และสามารถเชื่อมต่อกับกลุ่มประเทศ CLMVT สาธารณรัฐประชาชนจีนและภูมิภาคอาเซียน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๗ สนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการลงทุน โดยเฉพาะการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นและอาจจะมีข้อจำกัดทางการเงินของภาครัฐ โดยการดำเนินการจะต้องมี ความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีการประเมินประสิทธิภาพและความสำเร็จที่ชัดเจน

กลยุทธ์ที่ ๓ ผลักดันการลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่ไทยแลนด์ ๔.๐

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ เร่งรัดการปรับการผลิตมาสู่ระบบอัตโนมัติมากขึ้นทั้งในภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ และโลจิสติกส์ โดยเร่งใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ๕G ในประเทศไทยให้มากที่สุด เพื่อลดต้นทุนการผลิตให้ได้อย่างละ ๓๐ ตามมาตรฐานระหว่างประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ และโลจิสติกส์ ให้นำแนวทาง BCG มาใช้เป็นมาตรฐาน โดยสนับสนุนให้มีการลงทุนด้านการใช้พลังงานสะอาด การนำปัจจัยการผลิตมาใช้แบบหมุนเวียน และการลดปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ในทุกโครงการ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ สร้างระบบดิจิทัลที่เอื้อต่อการค้าการลงทุน โดยพัฒนาแพลตฟอร์มการค้าแห่งชาติเพื่อส่งเสริมการค้าในรูปแบบธุรกิจกับธุรกิจด้วยกัน พัฒนาระบบการเงินของไทยสู่การให้บริการธุรกรรมทางการเงินดิจิทัล เพื่อเอื้อต่อการลงทุน และปรับปรุง แก๊ซ และพัฒนากฎหมายกฎระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกการค้า การลงทุน รวมถึงเร่งพัฒนากฎหมายด้านธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๔ พัฒนาบุคลากรสู่มาตรฐานระหว่างประเทศเพื่อสนับสนุนการค้าการลงทุน โดยปรับระบบการพัฒนาบุคลากรและหลักสูตรให้เป็นไปตามความต้องการของตลาดแรงงานและภาคธุรกิจ ให้นำภาคธุรกิจมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและร่วมจ่ายในการพัฒนาบุคลากร และปรับวิธีการเรียนการสอนเข้าสู่ยุคดิจิทัลที่เน้นการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการหารายได้และสร้างธุรกิจ รวมถึงยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานและระดับการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ให้เทียบเท่ากับระดับนานาชาติหรือสถาบันชั้นนำของโลก เพื่อให้สามารถใช้ในการประกอบอาชีพได้จริง

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

เป้าหมายการพัฒนา

ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับยุทธศาสตร์ชาติและเป้าหมายหลักของแผน

หมวดหมู่ที่ ๖ มุ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๓ เป้าหมาย ได้แก่ (๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยการพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยในปัจจุบัน เป็นอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่มุ่งเน้นการผลิตชิ้นส่วนประกอบที่สำคัญในห่วงโซ่อุปทานโลก เป็นที่ต้องการของตลาดในอนาคต และมีมูลค่าสูง รวมถึงการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมดิจิทัล (๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยการพัฒนากำลังคนที่มีทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมและบริการฯ ในอนาคต รวมถึงอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลของประเทศ และ (๓) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ประโยชน์ในหลากหลายภาคส่วนและหลากหลายมิติ นอกจากนี้ หมวดหมู่ที่ ๖ มีความสอดคล้องกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติใน ๑ ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในประเด็นเป้าหมายประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจไทยเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มีกระดานข้อมูลดิจิทัลของภาครัฐที่สามารถติดตามจำนวนธุรกรรมงานบริการของภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลได้ภายในปี ๒๕๖๖ และงานบริการประชาชนของภาครัฐต้องปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อัตราการขยายตัวของมูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศเพิ่มสูงขึ้น จากการลงทุนวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ xx ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ มีบริการอินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ความเร็วสูงที่สามารถเข้าถึงและพร้อมใช้แก่ประชาชน โดยครอบคลุมพื้นที่ทุกหมู่บ้านพื้นที่ชุมชนและสถานที่ท่องเที่ยว

เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนการส่งออกในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะในประเทศคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของมูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีบุคลากรที่มีทักษะรองรับรวม ๔๐๐,๐๐๐ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ มูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุนในประเทศไทยอย่างน้อย ๓ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนสตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นเป็น ๓๐๐ แห่ง ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ มีแรงงานที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางดิจิทัล (ระดับ ๔) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ของจำนวนประชากรไทยภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ มีจุดเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลจราจรอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศที่ทำให้บริการดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้ภายในปี ๒๕๗๐

แผนที่กลยุทธ์

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ พัฒนาบริการและแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการปรับระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้เป็นรัฐบาลดิจิทัลเต็มรูปแบบ โดยสนับสนุนหน่วยงานภาครัฐการนำเทคโนโลยีและอุปกรณ์ดิจิทัลมาสนับสนุนการปฏิบัติงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสม อาทิ การใช้ระบบออนไลน์สำหรับกระบวนการเอกสาร การชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์ การจัดเก็บข้อมูลของภาครัฐในคลาวด์ การทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประชาชนกับภาครัฐ รวมทั้งการบูรณาการและเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐโดยสมบูรณ์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการในประเทศให้สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล รวมถึงนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะมาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการเพื่อเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการทำกำไรให้แก่ผู้ประกอบการเพิ่มขึ้น โดยการจัดตั้งกองทุนส่งเสริมการใช้ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล เพื่อสร้างโอกาสให้ ผู้ประกอบการในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในการประยุกต์ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล ให้มีความสำคัญกับการยกระดับการเกษตรของไทยให้เป็นเกษตรยืดหยุ่น เกษตรอัจฉริยะ โรงงานอัจฉริยะ และการแพทย์อัจฉริยะรวมทั้งการทำธุรกรรมบริการต่าง ๆ ผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลของไทย อาทิ ตลาดการเกษตร การท่องเที่ยว การแพทย์และสุขภาพ การเงิน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ พัฒนาให้เกิดการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการสาธารณะของภาครัฐเพิ่มขึ้น โดยส่งเสริมการสร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อรองรับการพัฒนาในมิติต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาแพลตฟอร์มซื้อขายพลังงาน การพัฒนาตลาดคาร์บอน การพัฒนาเมืองอัจฉริยะ การให้บริการการแพทย์ทางไกลการจัดการศึกษาออนไลน์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลในการดำรงชีพ อาทิ การเรียนรู้บนแพลตฟอร์มดิจิทัล การใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ การทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ สนับสนุนให้ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์พัฒนาเป็นผู้รับจ้างผลิตและผู้รับจ้างออกแบบและผลิตขั้นสูง เพื่อรองรับอุตสาหกรรม ๔.๐ และส่งเสริมการนำนวัตกรรมการผลิตสมัยใหม่มาปรับใช้เพื่อเร่งรัดการพัฒนาสู่อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์สีเขียว โดยใช้เครื่องมือทางการเงินการคลังหรือนโยบายสนับสนุนอื่น ๆ ที่เหมาะสม และจูงใจ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการปรับรูปแบบการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะให้เป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก โดยมุ่งเน้นการผลิตชิ้นส่วนประกอบที่สำคัญในห่วงโซ่อุปทานโลก เป็นที่ต้องการของตลาดในอนาคต และมีมูลค่าสูง เข้าสู่การเป็นอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ขั้นสูง อาทิ การผลิตตัวเก็บประจุยิ่งยวดออปโตอิเล็กทรอนิกส์ และไมโครอิเล็กทรอนิกส์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ ส่งเสริมให้มีการส่งออกผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ โดยมุ่งเน้นไปยังกลุ่มประเทศที่ไทยมีศักยภาพ อาทิ ประเทศในกลุ่มอาเซียน ยุโรป อเมริกา

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูงในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และพัฒนาสุดยอดผลิตภัณฑ์(Product Champion) อาทิ การพัฒนาระบบเซ็นเซอร์และระบบอิเล็กทรอนิกส์ในยานยนต์ไฟฟ้า และการจูงใจให้ผู้ประกอบการด้านชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๕ พัฒนามาตรฐานและเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลที่เกิดจากอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่เป็นสากล รองรับการแลกเปลี่ยนและเชื่อมโยงข้อมูลภายในหน่วยงานภาครัฐ และระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนภายในประเทศและภูมิภาค เพื่อให้มีข้อมูลขนาดใหญ่นำไปสู่การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๖ ดึงดูดและพัฒนาให้เกิดการลงทุนจากต่างประเทศ โดยบูรณาการความร่วมมือกับผู้ประกอบการไทยหรือกิจการร่วมค้า ควบคู่กับการให้สิทธิประโยชน์ในการลงทุนที่สนับสนุนหรือผลักดันให้ ผู้ร่วมค้าที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านถ่ายทอดองค์ความรู้และความเชี่ยวชาญให้ผู้ประกอบการไทย โดยมุ่งเน้นอุตสาหกรรมต้นน้ำที่มีเทคโนโลยีการผลิตขั้นสูงและเป็นพื้นฐานของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ

กลยุทธ์ที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่สามารถแข่งขันได้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ดึงดูดให้ผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุนในอุตสาหกรรมที่จะเอื้อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ประกอบการไทยตลอดห่วงโซ่อุปทาน อาทิ การลงทุนจัดตั้งศูนย์ข้อมูลคลาวด์ที่หลากหลายเพื่อประชากรอาเซียน โดยดึงดูดให้บริษัทต่างชาติมาลงทุน โครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลในประเทศ เช่น ศูนย์ข้อมูล ระบบภาครัฐอิเล็กทรอนิกส์ คลาวด์ และแพลตฟอร์มข้ามชาติ (อาทิ ภูเก็ต ไมโครซอฟท์) เป็นต้น โดยกำหนดรูปแบบการลงทุนและสิทธิประโยชน์ที่จะก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจภายในประเทศ อาทิ การจับคู่ธุรกิจภายในไทย การจ้างแรงงานไทย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัลที่จะสนับสนุนให้ไทยสามารถใช้ประโยชน์จากความรู้ได้เปรียบทางภูมิศาสตร์เพื่อยกระดับให้บริการดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้ภายในปี ๒๕๗๐ อาทิ การขยายอินเทอร์เน็ตแบนด์วิดธ์ระหว่างประเทศการเชื่อมต่อโครงข่ายระหว่างประเทศที่ช่วยลดต้นทุนและระยะเวลาการสร้างศูนย์ข้อมูล และพัฒนาการให้บริการคลาวด์สาธารณะในประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ พัฒนาและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ผลิต ผู้พัฒนาผู้ออกแบบและสร้างระบบในอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลภายในประเทศ ให้เป็นผู้มีด้านบริการดิจิทัลโซลูชันที่เป็นมิตรต่อผู้ใช้ และตอบสนองต่อความต้องการใช้งานภายในประเทศ อาเซียน หรือ ระดับโลก โดยนำร่องจากสาขาเกษตร การแพทย์และสุขภาพ การท่องเที่ยว และการบริหารจัดการภาครัฐในระดับท้องถิ่น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๔ ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาซอฟต์แวร์พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และการสร้างดิจิทัลคอนเทนต์สร้างสรรค์ ที่มีการนำวัฒนธรรม วิถีชีวิต แหล่งท่องเที่ยวไทย ฯลฯ ไปใช้ประโยชน์ในเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งจะช่วยมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในทุกมิติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๕ ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล รวมถึงการวิจัยและพัฒนาในประเทศ เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการทั้งภายในประเทศและภูมิภาคอาเซียน โดยดึงดูดและพัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีทุกขนาด ตั้งแต่สตาร์ทอัพจนถึงบริษัทข้ามชาติ และสร้างระบบนิเวศเพื่อเพิ่มโอกาสแก่ผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีของไทย ดึงดูดและพัฒนาผู้มีความสามารถเพื่อให้เกิดการพัฒนากำลังคนและอุตสาหกรรมไทยอย่างก้าวกระโดด โดยการกำหนดรูปแบบการให้สิทธิประโยชน์ที่เหมาะสม อาทิ ยกเว้นหรือลดการจัดเก็บภาษีกำไรจากการขายหลักทรัพย์ของธุรกิจเงินร่วมลงทุน เพื่อให้เกิดการลงทุนในกิจการของสตาร์ทอัพด้านดิจิทัลเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีที่มีคุณภาพครอบคลุมเพียงพอและเข้าถึงได้ ทั้งในด้านพื้นที่ และราคา เพื่อให้ประชาชนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม สามารถเข้าถึงการศึกษา สาธารณสุข บริการภาครัฐ และโอกาสทางเศรษฐกิจ และสังคมอื่น ๆ รวมทั้งรองรับกับปริมาณความต้องการใช้งานทางดิจิทัลในอนาคต ทั้งในเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ พัฒนากำลังคนเพื่อรองรับกับการปรับตัวทางเทคโนโลยีในอนาคตของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมและบริการต่าง ๆ รวมถึงอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลของประเทศ โดยเร่งผลิตกำลังคนที่มีทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมและบริการ ในอนาคต ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาผ่านการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน มหาวิทยาลัยทั้งในประเทศและต่างประเทศเร่งยกระดับทักษะแรงงาน ที่มีอยู่พัฒนามาตรฐานวิชาชีพของแรงงานในอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยี และดึงดูดบุคลากรจากต่างชาติในสาขาที่ขาดแคลน อาทิ ผู้พัฒนาซอฟต์แวร์ ผู้เชี่ยวชาญ ด้านเทคโนโลยีที่สร้างความ พลิกผัน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ ผลักดันและแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล เช่น กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค และการบังคับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์อย่างจริงจัง เป็นต้น รวมทั้งเร่งพัฒนาและปรับปรุงกฎระเบียบต่าง ๆ ของภาครัฐที่ยังคงเป็นอุปสรรคต่อการลงทุน การดึงดูดแรงงาน-ทักษะสูง การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล รวมถึงการเติบโตของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล อาทิ ผลักดันให้มีเงื่อนไขการถ่ายทอดเทคโนโลยีไว้ในการจัดซื้อจัดจ้างในโครงการขนาดใหญ่ของภาครัฐ เพื่อให้สามารถพัฒนาอุปกรณ์ส่วนประกอบของโครงสร้างพื้นฐานภายในประเทศได้ พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการดำเนินการในรูปแบบแซนด์บ็อกซ์ เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหากฎหมายและระเบียบดังกล่าว การจัดตั้งระบบที่ใช้ในการตรวจสอบและกำกับดูแลการให้บริการด้านดิจิทัล โดยเฉพาะในส่วนของการธุรกรรมที่เกิดขึ้นบนแพลตฟอร์มต่างประเทศ เพื่อสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๔ ส่งเสริมให้มีการใช้เครื่องมือทางนโยบายทางการเงินและการคลังที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของแต่ละอุตสาหกรรม เพื่อสนับสนุนให้เกิดการลงทุน วิจัยและพัฒนา นวัตกรรมเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลของประเทศ อาทิ ลดการจัดเก็บภาษีการนำเข้าเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๕ ผลักดันให้มีการขับเคลื่อนด้านนโยบายความเป็นเจ้าของอัติโนมัติทางข้อมูลจากเทคโนโลยีและแพลตฟอร์มที่ทางธุรกิจจากคนไทย โดยกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการรักษาอัติโนมัติทางข้อมูล รวมทั้งการพัฒนาระบบป้องกันความเสี่ยงด้านไซเบอร์ของประเทศที่สอดคล้องกับหลักสากล

หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ เป้าหมายการพัฒนา

ความเชื่อมโยงของหมายเหตุเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ

การส่งเสริมและพัฒนา SME ไทยให้เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ เป็นแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยเฉพาะในยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันใน ๒ เป้าหมาย ได้แก่ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ในประเด็นการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ผ่านการสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจนสามารถปรับตัวและประยุกต์ใช้เครื่องมือและประโยชน์ของเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมในการประกอบธุรกิจและได้รับการส่งเสริมให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนและแหล่งเงินทุนทางเลือกด้วยการใช้ประโยชน์จากข้อมูลทั้งด้านการเงินและที่มีใช้การเงิน รวมทั้งสามารถเข้าถึงตลาดทั้งในและต่างประเทศ ออนไลน์และออฟไลน์ ที่เหมาะสมตามศักยภาพของผู้ประกอบการ โดยมีโอกาสเข้าถึงข้อมูลและได้รับการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนให้สามารถเข้าถึงข้อมูลระบบคลังข้อมูลและความรู้กลาง (Business intelligence repository) ของภาครัฐอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง พร้อมทั้งยังสอดคล้องตามยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในเป้าหมายสังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและ

สนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต ในประเด็นการกระตุ้นให้ภาคธุรกิจมีการบริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงต้นทุนทางสังคมและกระตุ้นให้เกิดการประกอบธุรกิจเพื่อสังคม รวมทั้งยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ใน ๒ เป้าหมาย ได้แก่ การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ และการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพในประเด็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานรากเพื่อยกระดับเกษตรกรสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคการเกษตรอีกด้วย

นอกจากนี้ แนวทางการพัฒนาตามหมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ ยังสอดคล้องกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ในเป้าหมายที่ ๑ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม ในประเด็นภาคการผลิตและบริการสำคัญได้รับการยกระดับให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น เศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า และประเทศไทยมีระบบนิเวศที่สนับสนุนการค้าการลงทุนและการพัฒนานวัตกรรมผ่านการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการ SME ในแต่ละภาคธุรกิจของประเทศให้สามารถแข่งขันได้ อีกทั้งเชื่อมโยงผู้ประกอบการ SME กับห่วงโซ่มูลค่าโลก โดยมีระบบนิเวศในการประกอบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการในแต่ละประเภทและสาขาธุรกิจ เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ ในประเด็นพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ในประเด็นความเหลื่อมล้ำเชิงรายได้ ความมั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ ผ่านการส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรมและเปิดกว้างสำหรับผู้ประกอบการ SME ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ (๑) สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคมต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐ (๒) สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๗๐ (๓) สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ จดทะเบียนนิติบุคคลต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๓๕ ในปี ๒๕๗๐ และ (๔) จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ที่จดทะเบียนพาณิชย์ ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ XX ต่อปี (รอข้อมูล)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุน ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๒ ต่อปี สัดส่วนจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้าถึงสินเชื่อ ๕๔ ต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ XX ในปี ๒๕๗๐ (รอข้อมูล) และสัดส่วนปริมาณสินเชื่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อปริมาณสินเชื่อรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ XX ในปี ๒๕๗๐ (อยู่ระหว่างพัฒนาฐานข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นบุคคลธรรมดา)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ที่เข้าถึงสินเชื่อ ไม่น้อยกว่า XX ราย ต่อปี และปริมาณสินเชื่อที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ได้รับ ไม่น้อยกว่า XX ล้านบาท ต่อปี (อยู่ระหว่างพัฒนาฐานข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นบุคคลธรรมดา)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ สัดส่วนจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีหนี้เสีย (หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้และหนี้ที่ยังค้างชำระ) ต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีหนี้รวม ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ XX ต่อปี และ

สัดส่วนปริมาณหนี้เสียต่อปริมาณหนี้รวมของ SME ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ XX ต่อปี (อยู่ระหว่างการพัฒนาฐานข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นบุคคลธรรมดา)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๕ Competition Index (อยู่ระหว่างการพัฒนาข้อมูล)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๖ ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ได้อย่างเรียลไทม์และทั่วถึง

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ ๔๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ และสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออกรวมของประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ ผลผลิตภาพการผลิตรวมของของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ XX ต่อปี (อยู่ระหว่างการพัฒนาข้อมูล)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ จากปีฐาน (ปี ๒๕๖๕)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นผู้ส่งออกรายใหม่เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ รายต่อปี ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ ส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๗ มูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ที่เข้าถึงมาตรการ/โครงการของภาครัฐและบริการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชนโดยการสนับสนุนของรัฐ ไม่น้อยกว่า XX รายต่อปี (รอข้อมูล)

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนสตาร์ทอัพที่ได้รับการลงทุนจากกองทุนธุรกิจการร่วมลงทุนระดับโลกและจำนวนสตาร์ทอัพ ที่สามารถเข้าร่วมในโปรแกรมบ่มเพาะในระดับโลก มีจำนวนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า XX รายต่อปี (รอข้อมูล)

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนสตาร์ทอัพ ซีรีย ซี เพิ่มขึ้นเป็น ๒๐ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ต่อปี

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ พัฒนาพอร์ทัลกลางเชื่อมโยงข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้ากับระบบการให้บริการภาครัฐ สนับสนุนให้มีการแชร์ข้อมูลระหว่างหน่วยงาน และเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงข้อมูลขนาดใหญ่ ที่เกิดขึ้นได้อย่างเป็นปัจจุบัน โดยให้สิทธิประโยชน์และบริการที่เป็นประโยชน์กับธุรกิจเพื่อจูงใจให้ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เข้าสู่ระบบฐานข้อมูล พร้อมทั้งพัฒนาระบบการขอรับการยินยอมจากผู้ประกอบการในการส่งต่อข้อมูลระหว่างหน่วยงานสำหรับการจัดทำนโยบายและมาตรการส่งเสริมแบบมุ่งเป้าหมาย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ พัฒนาระบบคลังข้อมูลและความรู้สำหรับให้บริการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นระบบออนไลน์และระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ครบวงจร โดยสร้างแพลตฟอร์มการให้บริการผ่านช่องทางดิจิทัลที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึง ฐานข้อมูลความรู้ ใช้ประโยชน์ในวิเคราะห์ตลาดและพัฒนาหรือปรับปรุงประสิทธิภาพสินค้า บริการและกระบวนการผลิตได้ด้วยตนเอง

กลยุทธ์ที่ ๓ การจัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ส่งเสริมให้สถาบันการเงินหรือธนาคารและผู้ให้บริการที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน ใช้ข้อมูลธุรกิจและรอยเท้าดิจิทัล ในการพิจารณาปล่อยสินเชื่อให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยใช้ข้อมูลธุรกรรมหรือข้อมูลสำคัญทางการค้าของธุรกิจในรูปแบบดิจิทัลในการยืนยันสถานภาพการดำเนินธุรกิจและเป็นหลักประกันที่เหมาะสม โดยไม่ต้องใช้หลักทรัพย์ค้ำประกันรูปแบบปกติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ กำหนดบทบาทสถาบันการเงินเฉพาะกิจให้มีมาตรการการสินเชื่อและการค้ำประกันสินเชื่อที่ชัดเจนสำหรับแต่ละเซกเมนต์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยเฉพาะสำหรับวิสาหกิจ รายเล็ก และวิสาหกิจรายย่อย รวมทั้งกำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์ในการจัดทำมาตรการสินเชื่อพิเศษที่แตกต่างจากสถาบันการเงินทั่วไป มุ่งให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจรายเล็กและรายย่อยเข้าถึงได้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ ส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมระดมทุนผ่านตลาดทุนหรือแหล่งทางเลือกที่หลากหลาย สอดรับกับโมเดลธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม นอกเหนือจากการให้สินเชื่อผ่านสถาบันการเงินทั่วไป เช่น การระดมทุนผ่านตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ การระดมทุนจากบุคคลทั่วไป สินเชื่อแบบบุคคลถึงบุคคล ธุรกิจเงินร่วมลงทุน รวมทั้งเปิดโอกาสให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือสตาร์ทอัพในสาขาด้านการเงินมีโอกาสในการขยายและต่อยอดธุรกิจในการเป็นแหล่งเงินทุนทางเลือกที่เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพและครอบคลุมรูปแบบของธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยกัน

กลยุทธ์ที่ ๔ การส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ เสริมสร้างความรู้พื้นฐานทางธุรกิจ โดยเฉพาะความรู้และทักษะด้านดิจิทัล การเงิน การตลาดยุคใหม่ การเข้าถึงตลาดส่งออก รูปแบบธุรกิจต่าง ๆ รวมทั้งความรู้และทักษะเชิงลึกตามความต้องการเฉพาะด้านของสาขาและประเภทธุรกิจ ตลอดจนเตรียมความพร้อมให้ผู้ประกอบการสามารถรับมือกับสภาพการแข่งขันของตลาดยุคใหม่ที่รวดเร็วและรุนแรง รวมถึงการ ดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืนที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ ให้สิทธิประโยชน์และสิ่งจูงใจให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีการลงทุนและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เครื่องจักรกลและระบบอัตโนมัติในการบริหารจัดการ การยกระดับประสิทธิภาพการผลิตและการให้บริการ โดยให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีหรือสินเชื่อ ดอกเบี้ยต่ำในการลงทุนเทคโนโลยีหรือเครื่องจักร และสนับสนุนค่าใช้จ่ายบางส่วน สำหรับค่าจ้างที่ปรึกษาและค่าฝึกอบรมการใช้งาน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ พัฒนาแพลตฟอร์มการค้าระหว่างประเทศให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั่วไป เข้าถึงได้ โดยเปิดโอกาสให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภายในประเทศสามารถใช้ช่องทางแพลตฟอร์มของประเทศเป็นแต้มต่อและอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาดที่มีศักยภาพในต่างประเทศได้ พร้อมทั้งเร่งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการที่มีศักยภาพในการส่งออกใช้สิทธิประโยชน์ทางการค้า รวมถึงเตรียมความพร้อมและเยียวยา ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากความตกลงการค้าเสรีในกรอบความร่วมมือต่าง ๆ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๔ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภายในสาขาและกับรายใหญ่ภายในห่วงโซ่อุปทาน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งห่วงโซ่อุปทาน โดยส่งเสริมการสร้างเครือข่ายและพันธมิตรธุรกิจจับคู่และสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือของผู้ประกอบการรายใหญ่ที่มีศักยภาพให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในห่วงโซ่อุปทานอย่างครบวงจร รวมถึงเปิดพื้นที่พบปะแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ธุรกิจเพื่อพัฒนาความร่วมมือที่ยั่งยืนและขยายผลไปสู่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในทุกระดับ

กลยุทธ์ที่ ๕ การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ ขยายการให้บริการพัฒนาธุรกิจ ที่ตรงกับความต้องการเฉพาะของธุรกิจ และพัฒนาระบบส่งต่อการให้ความช่วยเหลือ โดยขยายผลคุ้มครองภาครัฐ พัฒนาระบบการขึ้นทะเบียนและระบบการประเมินศักยภาพผู้ให้บริการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชนเพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเลือกใช้บริการพัฒนาธุรกิจ ที่ได้คุณภาพมาตรฐานผ่านการรับรองจากภาครัฐ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ สนับสนุนสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในฐานะหน่วยงานนโยบายให้ทำหน้าที่เป็นผู้บูรณาการการให้ความช่วยเหลือและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างครบวงจร รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เพียงพอและต่อเนื่อง ผ่านกองทุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๓ ปรับกลไกและกระบวนการติดตามประเมินผล โดยกำหนดให้มีตัวชี้วัดร่วมระหว่างหน่วยงาน และให้ผู้แทนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผู้แทนภาคเอกชน และภาควิชาการมีส่วนร่วมในกระบวนการมากขึ้น เพื่อสร้างความเป็นเจ้าของนโยบายร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาระบบนิเวศน์ให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพ และผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม รวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม และเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลก และยกระดับสู่ตลาดต่างประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๑ ปรับปรุงกฎหมายและความยากง่ายในการประกอบธุรกิจโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับสตาร์ทอัพ เช่น การสรรหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีในระดับโลก และการจัดตั้งบริษัทเพื่อพัฒนาระบบนิเวศและผลักดันสตาร์ทอัพ ซึ่งต้องการระบบนิเวศเพื่อการเริ่มต้นและการประกอบธุรกิจที่ต่างจากธุรกิจปกติ สามารถเติบโตและยกระดับได้ในระยะต่อไป

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๒ ผ่อนคลายข้อจำกัดด้านการระดมทุน โดยอนุญาตให้ภาครัฐสามารถร่วมลงทุนกับภาคเอกชนตั้งแต่ในระบอบการทดสอบแนวคิดธุรกิจ พัฒนากองทุนสำหรับการเริ่มต้นสร้างธุรกิจ และกองทุนร่วมลงทุนภาคเอกชน ที่เอื้ออำนวยให้สตาร์ทอัพ มีที่เลี้ยงในการสร้างธุรกิจ เข้าสู่แหล่งเงินทุนและสามารถระดมทุนได้อย่างต่อเนื่อง สร้างเครือข่ายกับแหล่งทุนในต่างประเทศและดึงดูดผู้ที่มีความสามารถให้เข้ามาเริ่มต้นธุรกิจสตาร์ทอัพในประเทศเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๓ ส่งเสริมการเชื่อมโยงธุรกิจสตาร์ทอัพสู่ตลาดโลก โดยส่งเสริมให้สตาร์ทอัพเข้าสู่โครงการบ่มเพาะ โดยเฉพาะโครงการบ่มเพาะในต่างประเทศ ร่วมงานกับพื้นที่พัฒนาพิเศษสำหรับสตาร์ทอัพ และมหาวิทยาลัยชั้นนำในต่างประเทศ เพื่อเพิ่มโอกาสให้สตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ก้าวไปถึง ซีรีย ซี ขึ้นไป

กลยุทธ์ที่ ๗ การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๗.๑ เร่งออกกฎหมายลำดับรองภายใต้ พ.ร.บ. ส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อลดข้อจำกัดการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคมสำหรับวิสาหกิจที่ยังไม่เป็นนิติบุคคลให้สามารถขึ้นทะเบียนได้สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมทั้งเร่งรัดการจัดตั้งกองทุนส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๗.๒ ส่งเสริมการพัฒนาโมเดลธุรกิจที่เฉพาะเจาะจงและยั่งยืนของวิสาหกิจเพื่อสังคม โดยใช้กลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสมาคมธุรกิจเพื่อสังคม พร้อมทั้งส่งเสริมความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญในต่างประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๗.๓ ให้สิทธิประโยชน์และสิ่งจูงใจให้เกิดการร่วมทุนกับวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อดึงดูดบริษัทเอกชนรายใหญ่ให้ดำเนินการตามแนวทางความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ในการสนับสนุนการเติบโตของวิสาหกิจเพื่อสังคมในประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็ดขาดได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนา

ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็ดขาดได้อย่างยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) ๓ ด้านหลัก ได้แก่ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในเป้าหมาย ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในเป้าหมาย การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ และการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ และยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในเป้าหมายการใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

นอกจากนั้น แผนกลยุทธ์ของหมวดหมู่ที่ ๘ ยังสนับสนุน ๕ เป้าหมายหลักของแผนฯ ๑๓ ดังนี้ (๑) การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นและยกระดับผู้ประกอบการให้สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตระดับประเทศ กระจายผลประโยชน์สู่เศรษฐกิจฐานราก (๒) การพัฒนาคนสู่โลกยุคใหม่ โดยมุ่งเน้นการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและส่งเสริมความมั่นคงในชีวิตของประชาชนผ่านการพัฒนาพื้นที่และเมือง (๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยมุ่งพัฒนาเมืองให้น่าอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง (๔) การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน โดยมุ่งเน้นให้เมืองใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ

ลดการสร้างขยะและมลพิษ เพื่อสุขภาพอนามัยของประชาชนทุกกลุ่ม และ (๕) การเสริมสร้างความสามารถของ ประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการส่งเสริมเมืองให้ ยกระดับเป็นเมืองอัจฉริยะ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนผ่านไปสู่ภาครัฐดิจิทัลในระดับท้องถิ่น รวมทั้งผลักดันให้เมืองเตรียม ความพร้อมในการรับมือกับภัยพิบัติและความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัว เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ รายได้เฉลี่ยต่อประชากรในทุกภาคเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษเพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ ประเด็น ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมี มูลค่าการลงทุน ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้มีมูลค่าการลงทุน ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคต่ำกว่าสัมประสิทธิ์ ความไม่เสมอภาคของประเทศ

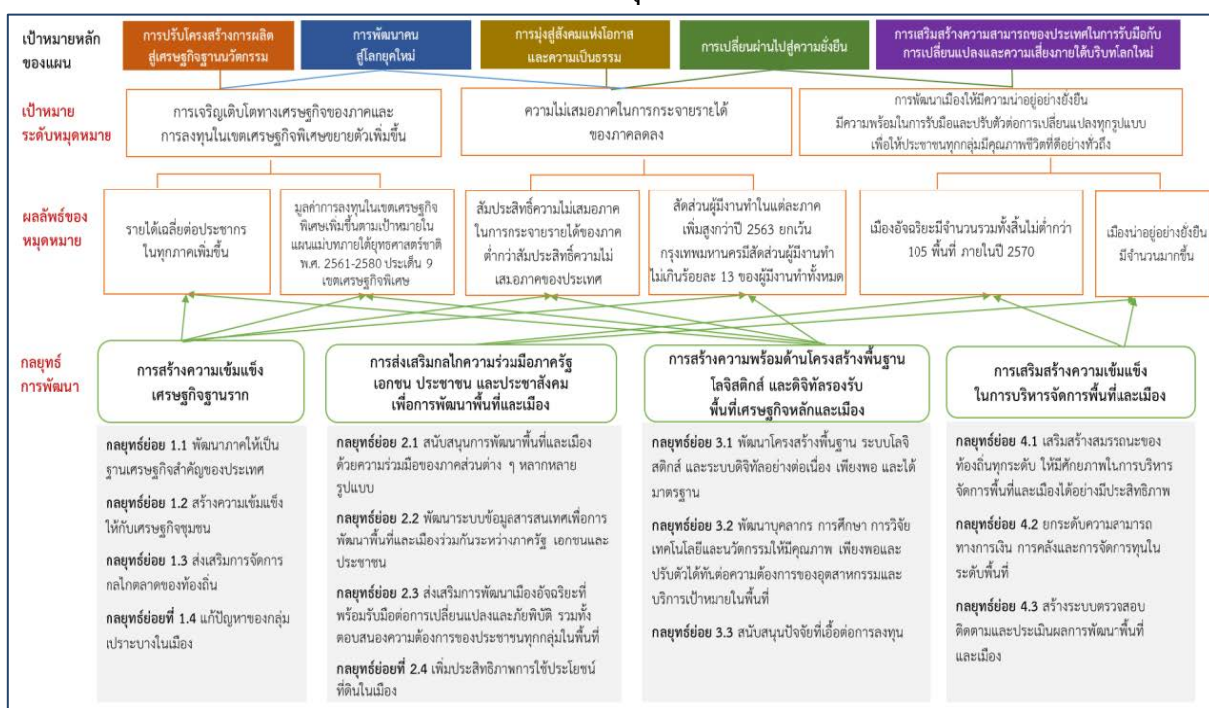
ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละภาคเพิ่มสูงขึ้นกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาคในปี ๒๕๖๓ ยกเว้น กรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกินร้อยละ ๑๓ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อ การเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า ๑๐๕ พื้นที่ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

แผนที่กลยุทธ์

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ พัฒนาภาคให้เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญของประเทศ โดยใช้แนวทางการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาภาค และการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ ได้แก่ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Northern Economic Corridor: NEC-Creative LANNA) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeastern Economic Corridor: NeEC-Bio economy) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลางตะวันตก (Central-Western Economic Corridor: CWEC) และระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC) การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) เป็นเครื่องมือ สำคัญในการกระจายความเจริญเติบโตไปสู่ภูมิภาคและการพัฒนาห่วงโซ่อุปทานเชื่อมโยงทั้งในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง และต่างประเทศ กำหนดสาขากิจการเป้าหมายในพื้นที่ฐานเศรษฐกิจใหม่ที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ รวมถึงเชื่อมโยงผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนเข้ากับห่วงโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมเป้าหมาย ซึ่งจะเป็นการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจกระจายผลการพัฒนาสู่ประชาชน และสามารถพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจหลักที่รองรับการลงทุนและการจ้างงานพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ให้เติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน เพื่อเป็นฐานอุตสาหกรรมและบริการที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นสูง โดยส่งเสริมการลงทุนและการจ้างงานในพื้นที่ รวมทั้งการถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจชุมชน โดยสร้างเสริมองค์ความรู้ให้กับชุมชน จากสถาบันการศึกษาในพื้นที่ เพื่อสร้างความสามารถในการพัฒนาและเพิ่มมูลค่าของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ ทุนทางสังคมและวัฒนธรรม รวมถึงศักยภาพของพื้นที่ ส่งเสริมการพัฒนาการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ มาตรฐาน มีความปลอดภัย โดยใช้งานวิจัยเทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งการจัดหาฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ให้ชุมชนสามารถสร้างรายได้ด้วยตนเองอย่างยั่งยืน สนับสนุนการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่าย ได้แก่ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และกลุ่มเกษตรกร รวมทั้งส่งเสริมการถือหุ้นโดยสมาชิกในชุมชน สร้างความเข้มแข็งสถาบันการเงินในระดับชุมชน เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนของผู้ประกอบการและธุรกิจชุมชน โดยให้สถาบันการเงินในพื้นที่มีบทบาทในการทำหน้าที่ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการบริหารเงินทุน สภาพคล่อง และการบริหารจัดการหนี้สินอย่างเป็นระบบ และพัฒนาสินเชื่อรูปแบบใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการและศักยภาพของชุมชน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ ส่งเสริมการจัดการกลไกตลาดของท้องถิ่น เพื่อสร้างสมดุลระหว่างการผลิตและการบริโภคในพื้นที่ รวมทั้งสร้างรายได้จากตลาดภายนอก โดยส่งเสริมนวัตกรรมจัดการห่วงโซ่อุปทานในระดับพื้นที่ เพื่อลดความสูญเสียเนื่องจากการผลิตมากเกินไป ลดต้นทุนและระยะเวลาในการขนส่งสินค้าระหว่างพื้นที่และภูมิภาค รวมทั้งรักษาคุณภาพของผลผลิต สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการกระจายสินค้าและบริการให้หมุนเวียนในพื้นที่และเมือง ในกลุ่มวิสาหกิจชุมชนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และกลุ่มเกษตรกร กระตุ้นการบริโภคให้สอดคล้องและสมดุลกับการผลิตในท้องถิ่น ตามแนวทางการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน ปรับแก้กฎระเบียบและนโยบายของภาครัฐที่ก่อให้เกิดการรวมศูนย์สินค้าเกษตรบางประเภท และเป็นอุปสรรคในการจัดซื้อจัดจ้างจากผู้ผลิตในพื้นที่เกี่ยวกับการบริโภค

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ แก้ปัญหาของกลุ่มเปราะบางในเมือง โดยเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงระบบโครงสร้างพื้นฐานเมือง อาทิ การออกแบบเมืองตามหลักอารยสถาปัตย์ จัดให้มีระบบสวัสดิการที่ครอบคลุมประชาชนทุกกลุ่มในเมือง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของกลุ่มเปราะบางให้มีสุขภาพกายและจิตใจที่สมบูรณ์ และส่งเสริมศักยภาพเครือข่ายชุมชนเมือง ในการช่วยเหลือและดูแลกลุ่มเปราะบางเบื้องต้น ทั้งในภาวะปกติและเมื่อเกิดภัยพิบัติ

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่และเมืองด้วยความร่วมมือของภาคส่วนต่าง ๆ หลากหลายรูปแบบ โดยส่งเสริมการพัฒนาเมืองด้วยรูปแบบต่าง ๆ อาทิ กฎบัตรการพัฒนาเมือง และบริษัทพัฒนาเมือง ด้วยการศึกษาค้นคว้าที่เหมาะสมในการยกระดับกลไกขับเคลื่อนกฎบัตรการพัฒนาเมืองให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน การถอดบทเรียนจากพื้นที่ซึ่งประสบความสำเร็จ อาทิ ขอนแก่นโมเดล ซึ่งสามารถดึงดูดการลงทุน พร้อมกับการจ้างงานในพื้นที่ ให้เป็นต้นแบบสำหรับขยายผลไปยังพื้นที่อื่น ๆ เสริมสร้างบทบาทของวิสาหกิจเพื่อสังคมในการพัฒนาพื้นที่และเมือง ในการพัฒนาธุรกิจใหม่ สร้างงานสร้างอาชีพ รองรับความเสี่ยงทางธุรกิจและการเงินในช่วงเริ่มต้น พร้อมกับการถ่ายทอดทักษะและองค์ความรู้ให้ชุมชนสามารถดำเนินการต่อไปด้วยตนเอง เช่น แนวคิดวิสาหกิจสุขภาพเพื่อสังคม ซึ่งมุ่งเน้นเกษตรกรในเมือง และช่วยสร้างเมืองให้เป็นเขตอาหารปลอดภัย ขยายเครือข่ายเชื่อมโยงธุรกิจเพื่อสังคมในพื้นที่และเมือง เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน แก่ไขกฎระเบียบภาครัฐให้เอื้ออำนวยต่อการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคีการพัฒนาอื่น ๆ ได้แก่ภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาคประชาสังคม ส่งเสริมให้เมืองที่มีพื้นที่ต่อเนื่องกันเชิงนิเวศร่วมวางแผนพัฒนาและดำเนินการ ได้อย่างสอดคล้องกับสภาพปัญหาในพื้นที่ที่มีความยืดหยุ่นและคล่องตัว

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมืองร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชนและประชาชน โดยปรับปรุงกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคในการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคีการพัฒนา สนับสนุนการเปิดเผยและแบ่งปันข้อมูลสารสนเทศ ระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน เพื่อประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาพื้นที่และเมือง ส่งเสริมการศึกษาวิจัยนวัตกรรม การรวบรวมและประมวลผลข้อมูลสารสนเทศ ที่เข้าถึงได้โดยสาธารณะ เพื่อใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง เช่น ระบบจัดเก็บและบริหารข้อมูลเมือง ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงบประมาณและโครงการพัฒนาระดับพื้นที่ และทักษะดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ ส่งเสริมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะที่พร้อมรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงและภัยพิบัติ รวมทั้งตอบสนองความต้องการของประชาชนทุกกลุ่มในพื้นที่ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ ด้วยความร่วมมือจากภาคเอกชน ประชาชน และประชาสังคมในพื้นที่ ประเมินความพร้อมด้านดิจิทัลของเมืองและเสริมสร้างความสามารถเมืองที่มีศักยภาพให้พร้อมยกระดับเป็นเมืองอัจฉริยะ ด้วยการสร้างความรู้ความเข้าใจด้านเทคโนโลยีและดิจิทัลที่เหมาะสม ออกแบบกลไกภาคประชาชน เพื่อร่วมวางแผนการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีในการบริหารจัดการเมืองอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินในเมือง โดยส่งเสริมกระบวนการจัดรูปที่ดินควบคู่ไปกับการวางแผนพัฒนาพื้นที่จัดรูปดังกล่าว โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนตามแนวทางการพัฒนาเมืองให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน สนับสนุนการศึกษาค้นคว้าที่เหมาะสมในการปรับปรุงการใช้ประโยชน์ที่ดินและอาคารเพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งมวลชน และเพิ่มพื้นที่สีเขียวและพื้นที่สาธารณะของเมือง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในเมือง และลดปัญหาเมืองที่เติบโตแบบไร้ระเบียบ

กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลักและเมือง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และระบบดิจิทัลอย่างต่อเนื่องเพียงพอ และได้มาตรฐาน เพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่และเมือง สามารถรองรับการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความต้องการของประชาชน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและโลจิสติกส์เพื่อเชื่อมโยง การเดินทางและการขนส่งสินค้าและวัตถุดิบโดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบโทรคมนาคมพื้นฐาน ที่ทันสมัย ทัวถึงและได้คุณภาพ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาต่อยอดขยายผลในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ และส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการให้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำธุรกิจให้เป็นระบบดิจิทัล ตลอดจนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ สนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการลงทุน เพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนในพื้นที่ บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคมอย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมให้เอกชนมีบทบาทพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง โดยอำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ด้วยการกำหนดมาตรการให้เกิดการรวมกลุ่มของอุตสาหกรรมและบริการ การกำหนดสิทธิประโยชน์ที่สามารถดึงดูดการลงทุน การดึงดูดผู้เชี่ยวชาญจากต่างชาติให้มาทำงานและอาศัยอยู่ในพื้นที่ **อำนวยความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและนวัตกรรมในการประกอบการและการลงทุนแบบเบ็ดเสร็จโดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ปรับปรุงกฎหมายให้เอื้อต่อการลงทุน** โดยเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรม เป้าหมายที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งประชาสัมพันธ์เพื่อให้ข้อมูลแก่นักลงทุนและสร้างความรู้ความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการยอมรับและสนับสนุนการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๔ การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ เสริมสร้างสมรรถนะของท้องถิ่นทุกระดับ ให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการพื้นที่และเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยส่งเสริมการวางแผนพัฒนาพื้นที่และเมืองในอนาคตให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน ซึ่งกำหนดขอบเขตพื้นที่ตามผังภูมินิเวศ ใช้ระบบข้อมูลและตัวชี้วัดในการประเมินความยั่งยืนของเมือง และจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในพื้นที่ทุกขั้นตอน ทั้งนี้ พื้นที่และเมืองที่น่าอยู่อย่างยั่งยืนจะให้ความสำคัญกับการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การลดการสร้างของเสียและมลพิษทุกรูปแบบ รวมทั้งลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการจัดการขยะมูลฝอยและน้ำเสียอย่างเบ็ดเสร็จครบวงจรด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม และการเตรียมพร้อมรับมือกับภัยพิบัติทุกรูปแบบ **ผลักดันให้พื้นที่และเมืองจัดทำแผนการลงทุน** สอดคล้องกับแผนพัฒนาเมืองที่จัดทำโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน อาทิ แผนพัฒนาเมืองในอนาคตให้น่าอยู่ อย่างยั่งยืน กฎบัตรการพัฒนาเมือง เพื่อให้เกิดการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม เช่น แผนการลงทุนฟื้นฟูเศรษฐกิจของเมืองในพื้นที่เฉพาะหรือย่านที่มีเศรษฐกิจมูลค่าสูง แผนการลงทุนพัฒนาระบบขนส่งมวลชนสาธารณะในเมืองให้เชื่อมต่อและรองรับการสัญจรของประชาชนทุกกลุ่ม เป็นต้น **สนับสนุนการศึกษาเรื่องเครื่องมือและอำนาจของท้องถิ่นในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง** ให้สามารถรับมือกับความท้าทายของโลกยุคใหม่ที่มีความผันผวน ความไม่แน่นอน ความสลับซับซ้อน และความคลุมเครือ (VUCA World) สร้างพื้นที่เรียนรู้ของเมือง สำหรับบ่มเพาะนวัตกรรมในการบริหารจัดการพื้นที่และแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ซึ่งอาจนำไปสู่การจัดทาแซนด์บ็อกซ์ เพื่อทดสอบแนวทางดำเนินงานใหม่ ๆ เช่น การเปิดเผยและแบ่งปันข้อมูล สร้างความรู้ความเข้าใจ และความตระหนักของท้องถิ่น ด้านสุขอนามัย ระบบผลิตอาหาร และพฤติกรรมกรบริโภคที่เสริมสร้างสุขภาพ เพื่อพร้อมรับมือกับภัยพิบัติจากโรคระบาดและโรคอุบัติใหม่

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ ยกระดับความสามารถทางการเงิน การคลังและการจัดการทุนในระดับพื้นที่ โดยแก้ไขกฎระเบียบเพื่อเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการด้านการเงินได้อย่างคล่องตัว ทั้งการจัดหารายได้และการระดมทุนจากประชาชนในพื้นที่ ปรับปรุงมาตรการทางภาษี เพื่อสนับสนุนกิจกรรมการพัฒนาเมืองหรือการใช้ที่ดินในเมืองให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะ ซึ่งดำเนินงานโดยวิสาหกิจเพื่อสังคม เช่น การเกษตรในเมือง ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งกองทุนสำหรับส่งเสริมเมืองให้ริเริ่มดำเนินงานตามแนวทางใหม่ ๆ เช่น กองทุนพัฒนาอาคารและสภาพแวดล้อมสุขภาวะ ที่มุ่งเน้นการออกแบบปรับปรุงพื้นที่อาคารและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การอยู่อาศัยและการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ และศึกษาการออกแบบและทดลองใช้กลไกสร้างผลประโยชน์รูปแบบต่าง ๆ เพื่อการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมในพื้นที่และเมือง ได้แก่ พื้นที่เมืองเก่า กลุ่มอาคารประวัติศาสตร์ และชุมชนที่แวดล้อมหรืออยู่อาศัยร่วมกัน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ สร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการพัฒนาพื้นที่และเมือง ซึ่งมุ่งเน้นการเรียนรู้เพื่อปรับปรุงและพัฒนาวัฒนธรรมสร้างสรรค์การพัฒนาท้องถิ่น โดยสนับสนุนทุนวิจัยเพื่อประเมินผลการพัฒนาพื้นที่และเมือง ซึ่งเน้นเป้าหมาย ผลลัพธ์ และผลกระทบ โดยเฉพาะโครงการที่มีความสำคัญในเชิงงบประมาณและความครอบคลุมของพื้นที่ สร้างการมีส่วนร่วมและการรับรู้ของประชาชนในกระบวนการประเมินผลการพัฒนาพื้นที่และเมือง โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถให้ข้อเสนอแนะเพื่อสร้างการรับผิดชอบของท้องถิ่นต่อประชาชนในพื้นที่

หมายเหตุที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคม ที่เพียงพอเหมาะสม

เป้าหมายการพัฒนา

ความเชื่อมโยงของหมายเหตุกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ หมายเหตุที่ ๙ มุ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยการสนับสนุนให้กลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาส มีโอกาสในการเลื่อนชั้นทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ ในด้านการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมเพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงในชีวิต นอกจากนี้ หมายเหตุที่ ๙ ยังมีความสอดคล้องกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติใน ๒ ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในประเด็นเป้าหมาย สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมใน ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมเพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่ ๑ คราวเรือนยากจนข้ามรุ่นมีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมจนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ทุกครัวเรือนที่มีสถานะยากจนข้ามรุ่นในปี ๒๕๖๖ หลุดพ้นจากความยากจนข้ามรุ่นภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อัตราการเข้าเรียนสุทธิของเด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๙๐ มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นเติบโตไปเป็นแรงงานที่มีทักษะ หรือสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ เด็กปฐมวัยในครัวเรือนร้อยละ ๒๐ ที่ยากจนที่สุด มีปัญหาน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ๖๔ ไม่เกินร้อยละ ๘ และพัฒนาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์ ๖๕ ไม่เกินร้อยละ ๕

เป้าหมายที่ ๒ คนไทยทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมมีค่าไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ โดยดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมประกอบด้วย ๓ มิติ โดยมีตัวชี้วัดในแต่ละมิติ ดังนี้

มิติที่ ๑ ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยเด็ก

๕ การเข้าถึงบริการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย (๐-๒ ปี) เพิ่มขึ้นในอัตราที่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

มิติที่ ๒ ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยแรงงาน

๕ แรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคมมีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของกำลังแรงงานรวม

๕ จำนวนผู้ที่อยู่ในระบบการออมเพื่อการเกษียณภาคสมัครใจที่ภาครัฐจ่ายสมทบ เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐

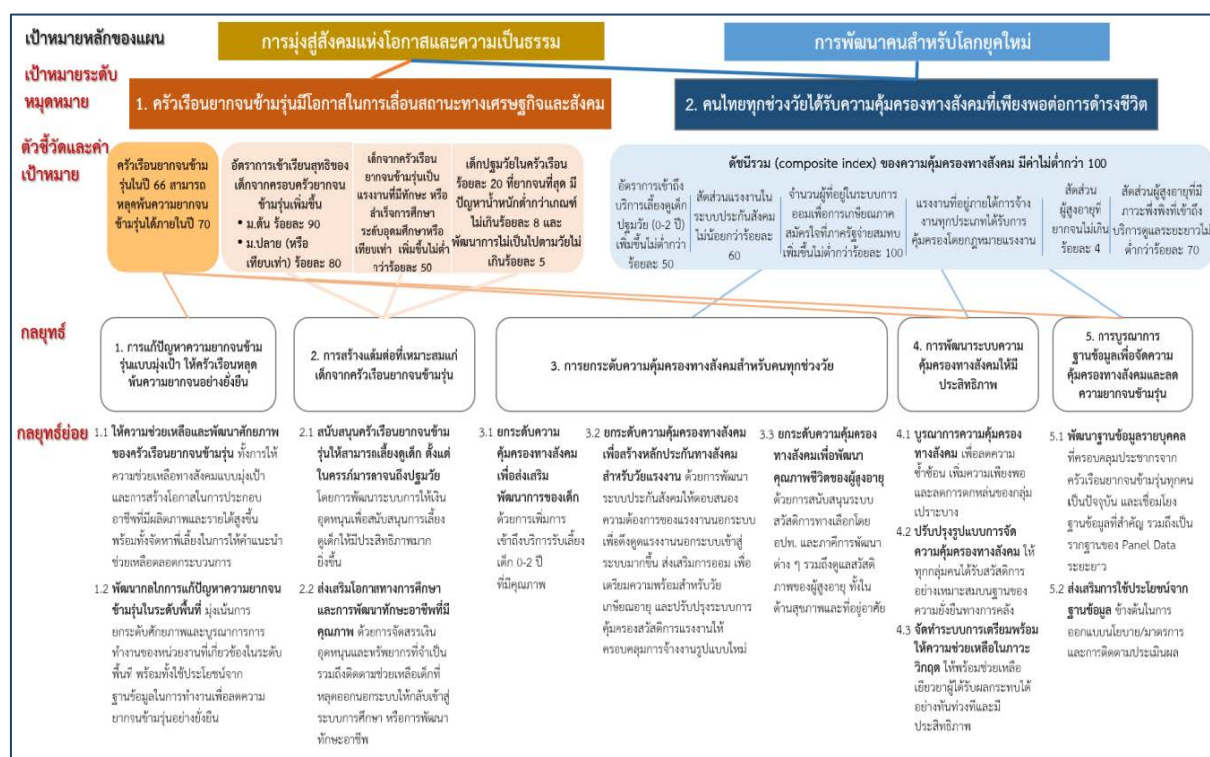
๕ แรงงานที่อยู่ภายใต้การจ้างงานทุกประเภทได้รับความคุ้มครองโดยกฎหมายแรงงาน

มิติที่ ๓ ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงวัย

๕ สัดส่วนผู้สูงอายุที่ยากจนลดลงเหลือไม่เกินร้อยละ ๔

๕ สัดส่วนของผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงที่เข้าถึงบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุขในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เพิ่มขึ้นเป็นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

แผนที่กลยุทธ์

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ ให้ความช่วยเหลือและพัฒนาศักยภาพของครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น เพื่อสร้างสภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมต่อการเติบโตของเด็ก โดยให้ความคุ้มครองทางสังคมอย่างเฉพาะเจาะจงในกลุ่มที่มีข้อจำกัดด้านศักยภาพ พร้อมทั้งมุ่งเน้นการสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพที่มีผลิตภาพและรายได้สูงขึ้น ผ่านการพัฒนาทักษะแรงงาน การหางานที่เหมาะสมกับศักยภาพของครัวเรือน บริบทของพื้นที่ และทิศทางการพัฒนาประเทศตลอดจนสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และทรัพยากรที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ พร้อมทั้งจัดหาพี่เลี้ยงในการให้คำแนะนำช่วยเหลือตลอดกระบวนการ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ พัฒนากลไกการแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นในระดับพื้นที่ มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพ และเพิ่มบทบาทของหน่วยงานส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นในการแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่น พร้อมทั้งบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนกลยุทธ์การพัฒนาโดยใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลในการระบุครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น ปัญหาความจำเป็น ความต้องการแนวทางการดำเนินการปฏิบัติ และการติดตามประเมินผลอย่างใกล้ชิดในการลดปัญหาความยากจนข้ามรุ่นอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ สนับสนุนครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นให้สามารถเลี้ยงดูเด็กตั้งแต่ครรภ์มารดาจนถึงปฐมวัยได้อย่างมีคุณภาพ พัฒนาระบบการให้เงินอุดหนุนเพื่อสนับสนุนการเลี้ยงดูเด็กให้ประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นด้วยการแก้ไขปัญหาผู้มีสิทธิที่ตกหล่น ปรับใช้วิธีการจ่ายเงินอุดหนุนแบบมีเงื่อนไข รวมทั้งปรับปรุงหลักเกณฑ์และสิทธิประโยชน์ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาและการพัฒนาทักษะอาชีพที่มีคุณภาพ จัดสรรเงินอุดหนุนและทรัพยากรที่จำเป็นแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น เพื่อแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาในโรงเรียนและการเรียนรู้ภายนอกห้องเรียน ทั้งแหล่งเรียนรู้บนพื้นที่กายภาพ และพื้นที่เสมือนจริงหรือออนไลน์ พร้อมทั้งพัฒนาระบบการเฝ้าระวัง และติดตามช่วยเหลือเด็กยากจนให้กลับเข้าสู่ระบบการศึกษาหรือการพัฒนาทักษะอาชีพตามความเหมาะสม

กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ยกระดับความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก เพิ่มการเข้าถึงสถานรับเลี้ยงเด็ก ๐-๒ ปี ที่มีคุณภาพ เพื่อให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองของเด็กสามารถกลับเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยที่เด็กยังอยู่อาศัยกับพ่อแม่ได้ โดยสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่มีความพร้อมขยายการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ครอบคลุมเด็กอายุ ๐-๒ ปี และส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์เลี้ยงเด็กที่มีคุณภาพในชุมชน สถานประกอบการ และหน่วยงานภาครัฐ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ยกระดับความคุ้มครองทางสังคมเพื่อสร้างหลักประกันสำหรับวัยแรงงาน พัฒนาระบบประกันสังคมให้สามารถตอบสนองความต้องการของแรงงานนอกระบบ โดยการปรับปรุงรูปแบบ การจ่ายเงินสมทบและสิทธิประโยชน์ให้มีความหลากหลายและยืดหยุ่น พร้อมทั้งส่งเสริมการออมเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับวัยเกษียณอายุ ด้วยการจูงใจให้แรงงานนอกระบบเข้า ร่วมระบบการออมภาคสมัครใจ ปรับปรุงเงื่อนไขด้านการออมและสิทธิประโยชน์เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมสามารถออมและได้ผลประโยชน์ในอัตราที่เพิ่มขึ้น รวมถึงพัฒนาระบบบริการข้อมูลทางการเงินเพื่อการเกษียณ เพื่อช่วยให้ผู้ออมสามารถวางแผนการออมของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนปรับปรุงหรือจัดทำกฎหมายเพื่อพัฒนาระบบ การคุ้มครองสวัสดิการแรงงานให้ครอบคลุมการจ้างงานรูปแบบใหม่ ให้ผู้ที่อยู่ภายใต้การจ้างงานแบบชั่วคราวหรือการจ้างงานในระบบเศรษฐกิจ แพลตฟอรม์ สามารถได้รับความคุ้มครองที่เทียบเท่าหรือใกล้เคียงกับลูกจ้าง ตามกฎหมาย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ ยกระดับความคุ้มครองทางสังคมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ

มุ่งสนับสนุนระบบสวัสดิการทางเลือกที่จัดโดย อบท. และภาคีการพัฒนาต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการบูรณาการข้อมูลด้านสวัสดิการและเงินช่วยเหลือทั้งหมดของผู้สูงอายุ เพื่อป้องกันความซ้ำซ้อนและเอื้อต่อการให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ยากจนแบบเฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งเพิ่มการเข้าถึงบริการดูแลระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง โดยการเพิ่มศักยภาพของบริการดูแลระยะยาว ด้านสาธารณสุขในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และสนับสนุนบทบาทของ อบท. สถานบริการเอกชน ผู้ดูแลอิสระและสมาชิกในครอบครัวที่ผ่านการฝึกอบรมทักษะที่จำเป็นและได้รับการรับรองมาตรฐานแล้ว ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้สูงอายุสามารถอยู่อาศัยในบ้านตนเอง ด้วยการสนับสนุนการปรับปรุงที่อยู่อาศัยให้เหมาะสม โดยเฉพาะในผู้สูงอายุที่ยากจน ควบคู่กับการสนับสนุนให้ผู้สูงอายุมีทางเลือกของที่อยู่อาศัยที่หลากหลาย ทั้งบ้านพักสำหรับผู้สูงอายุที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ และที่อยู่อาศัยที่ออกแบบเพื่อผู้สูงอายุ อย่างเพียงพอต่อความต้องการ

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ บูรณาการระบบความคุ้มครองทางสังคม โดยเริ่มตั้งแต่การกำหนดเป้าประสงค์ของ การจัดความคุ้มครองทางสังคมร่วมกัน การกำหนดโครงสร้างและบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นในการจัดความคุ้มครองทางสังคมให้ชัดเจน รวมถึงการเชื่อมโยงฐานข้อมูลให้ทุกหน่วยงานสามารถทำงานบนฐานข้อมูลเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อลดความทับซ้อนระหว่างโครงการ/มาตรการ เพิ่มความเพียงพอของสิทธิประโยชน์ และลดการตกหล่นของกลุ่มเปราะบาง ทั้งผู้พิการ คนไร้บ้าน ผู้ที่มีปัญหาซ้ำซ้อน และผู้ที่ประสบความเดือดร้อน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ ปรับปรุงรูปแบบการจัดความคุ้มครองทางสังคม ให้ทุกกลุ่มคนได้รับสวัสดิการที่เหมาะสมบนฐานของความยั่งยืนทางการคลัง โดยการประเมินผลทุกโครงการ/มาตรการอย่างรัดกุม เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการ/มาตรการ พร้อมทั้งยกเลิกหรือลดทอนงบประมาณของโครงการ/มาตรการที่ไม่มีผลกระทบหรือมีผลกระทบต่ำ เพื่อให้การจัดสรรงบประมาณสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง ตลอดจนส่งเสริมการจัดความคุ้มครองทางสังคมแบบร่วมจ่ายโดยเฉพาะในกลุ่มที่มีศักยภาพ สนับสนุนให้ อบท. มีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการให้แก่คนในพื้นที่ และจูงใจให้คนเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ จัดทาระบบการเยียวยาช่วยเหลือในภาวะวิกฤต กำหนดระดับ แนวทาง และช่องทางการจัดสรรการเยียวยาช่วยเหลือ ทั้งในรูปแบบตัวเงินและไม่ใช้ตัวเงิน พร้อมทั้งจัดเตรียมฐานข้อมูลของกลุ่มเป้าหมาย แหล่งงบประมาณเบื้องต้น ตลอดจนบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ให้พร้อมช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจาก วิกฤตทางเศรษฐกิจ สังคม และภัยพิบัติต่าง ๆ อย่างทันท่วงทีและมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๕ การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ พัฒนาระบบฐานข้อมูลรายบุคคล ที่ครอบคลุมประชากรจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นทุกคน เป็นปัจจุบัน และเชื่อมโยงข้อมูลที่สำคัญต่อการลดความยากจนข้ามรุ่น และการบูรณาการความคุ้มครองทางสังคม พร้อมทั้งวางรากฐานให้ข้อมูลชุดนี้เป็นข้อมูลตัวอย่างซ้ำในระยะยาวของประเทศที่มีการจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูล ในการออกแบบนโยบาย/มาตรการ และการติดตามประเมินผล เพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนข้ามรุ่นเป้าหมาย จัดสวัสดิการทางสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงแบ่งปันข้อมูลต่อภาคส่วนอื่น ๆ ทั้งภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาควิชาการ เพื่อใช้ประโยชน์ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายการพัฒนา

ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ

หมวดหมู่ที่ ๑๐ มีความสอดคล้องกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๔ เป้าหมาย ได้แก่ เป้าหมายหลักที่ ๑ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมที่มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้นด้วยการใช้องค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม เป้าหมายหลักที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม เพื่อการสร้างโอกาสและการกระจายรายได้สู่ชุมชน เป้าหมายที่ ๔ ด้านการเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน โดยเน้นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภคมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ และเป้าหมายหลักที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยเฉพาะประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

นอกจากนี้ หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) โดยสอดคล้องกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านความมั่นคง ในด้านการรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล เพื่อให้มีความอุดมสมบูรณ์ และให้ผลประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ในการอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต สร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการที่เหมาะสม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน และด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ สนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมพัฒนาและใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อลดมลพิษและผลกระทบสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และ การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเสริมสร้างการใช้ทรัพยากรทุกขั้นตอนของการผลิตและการบริโภคมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสร้างมูลค่าและรายได้จากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้วยเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก, วัสดุก่อสร้าง, เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ พืชนุและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ คะแนนดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ดิติดอันดับ ๑ ใน ๔ ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า ๕๕ คะแนน ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น โดยเป็นป่าไม้ธรรมชาติ ร้อยละ ๓๓ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๑๒ ของพื้นที่ประเทศภายในปี ๒๕๗๐

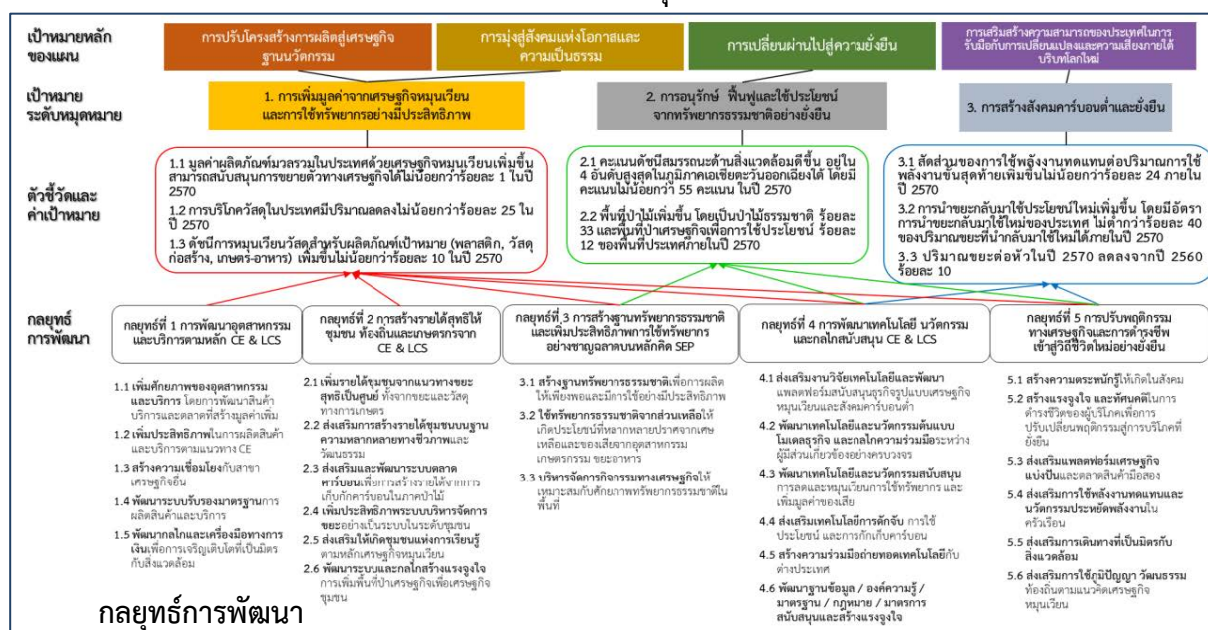
เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน เพื่อการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมลพิษลดลง และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๔ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ของประเทศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ ปริมาณขยะต่อหัวในปี ๒๕๗๐ ลดลงจากปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๑๐

แผนที่กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ เพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรมและบริการ โดยพัฒนาสินค้า บริการและตลาดที่สร้างมูลค่าเพิ่ม พัฒนาเครื่องมือและกลไก รวมถึงสนับสนุนการวิจัย การใช้องค์ความรู้ เพื่อต่อยอดการใช้วัสดุหมุนเวียนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อยกระดับผลผลิตทางการผลิตสู่การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจหมุนเวียน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าและบริการตามแนวทางเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ผลักดันให้ภาคเอกชนมีทุนเพื่อปรับปรุงกระบวนการผลิตและการบริการให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการส่งเสริมให้เกิดการใช้ซ้ำ ใช้ซ้ำนำกลับมาใช้ใหม่ และส่งเสริมให้ภาคการผลิตลดของเสียให้เหลือน้อยที่สุดมาใช้ในขั้นตอนการผลิตและบริการ ส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมโยงกลไกสนับสนุนและสร้างแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตไปสู่การลดปริมาณการปล่อยคาร์บอน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ สร้างความเชื่อมโยงกับสาขาเศรษฐกิจอื่น ได้แก่ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคการท่องเที่ยว โดยสร้างระบบการผลิตที่เชื่อมโยงกันตั้งแต่ภาคการผลิตต้นน้ำจนถึงภาคการผลิตและการบริโภคที่เป็นปลายน้ำตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ พัฒนาระบบรับรองมาตรฐานการผลิตสินค้าและบริการ จัดทำมาตรฐานกระบวนการผลิตสินค้าและบริการ ระบบรับรองมาตรฐานสินค้าและบริการ และแนวทางการปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๕ การใช้เครื่องมือและกลไกในตลาดเงินตลาดทุนเพื่อการเจริญเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สร้างกลไกความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน ส่งเสริมมาตรการทางการเงินและการลงทุนสีเขียว ส่งเสริมและสนับสนุนการมาตรฐานการรายงานแห่งความยั่งยืน มาตรฐานทางบัญชีความยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมการลงทุนในกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่นและเกษตรกรจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ เพิ่มรายได้ชุมชนจากแนวทางขยะสุทธิเป็นศูนย์ ทั้งจากขยะและวัสดุทางการเกษตร ส่งเสริมให้ชุมชนนำขยะและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรในชุมชนมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ ๆ ที่มีมูลค่า เพิ่มรายได้และลดรายจ่ายให้กับชุมชน สร้างความร่วมมือระหว่างชุมชนกับผู้ประกอบการในพื้นที่ในการนำของเหลือในกระบวนการผลิตมาพัฒนาใช้ประโยชน์ในชุมชน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรม ส่งเสริมแนวคิดการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมพัฒนาขีดความสามารถ คนในท้องถิ่นให้มีความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สืบทอดอัตลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น พัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ ส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาดคาร์บอนเพื่อการสร้างรายได้จากการเก็บกักคาร์บอนในภาคป่าไม้ วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ จัดทำฐานข้อมูลสำหรับการซื้อขายคาร์บอน ได้แก่ ข้อมูลการตรวจวัดปริมาณคาร์บอนในการผลิตสินค้าและบริการ การประเมินขีดความสามารถในการกักเก็บคาร์บอนของภาคป่าไม้ และกิจกรรมการกักเก็บคาร์บอนอื่น ๆ พัฒนาระบบการรับรองปริมาณการปล่อยและกักเก็บคาร์บอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และส่งเสริมอำนวยความสะดวกในการเข้าซื้อขายในตลาดคาร์บอนของผู้ปล่อยและผู้กักเก็บคาร์บอน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการขยะอย่างเป็นระบบในระดับชุมชน สนับสนุนการลดและคัดแยกขยะอย่างเป็นระบบในชุมชน ส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะก่อนทิ้งเพื่อนำกลับ มาใช้ใหม่ โดยให้ความสำคัญกับการนำมาเป็นวัสดุในการผลิตในชุมชนและเป็นวัตถุดิบให้โรงงาน ส่งเสริมการแปรรูปขยะมูลฝอยและวัตถุดิบที่เหลือจากกระบวนการผลิตเป็นพลังงานสร้างชุมชนต้นแบบที่มีความสามารถในการคัดแยกขยะและนำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์สร้างรายได้ โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับพื้นที่

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๕ ส่งเสริมให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน สนับสนุนการสร้างชุมชนต้นแบบเศรษฐกิจหมุนเวียนที่ตอบรับกับวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมให้เกิดการถ่ายทอดองค์ความรู้ไปสู่ชุมชนต่าง ๆ ให้ถอดบทเรียนจากชุมชนต้นแบบ รวมทั้งยังเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตและสร้างเครือข่ายชุมชนเพื่อขยายผลต่อไปอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๖ พัฒนาระบบและกลไกสร้างแรงจูงใจการเพิ่มพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อเศรษฐกิจชุมชน สร้างกลไกจูงใจให้มีการปลูกป่าในพื้นที่ที่ถูกทำลายหรือพื้นที่ว่างพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับการผลิต การแปรรูปและการค้าตลอดห่วงโซ่การผลิตของอุตสาหกรรมไม้ สนับสนุนการศึกษาวิจัยพัฒนาคุณภาพสายพันธุ์ พัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากไม้ และสร้างมาตรการจูงใจในการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ ๓ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาดบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ สร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการผลิตให้เพียงพอและมีการใช้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม ดำเนินการประเมินมูลค่าของทรัพยากรธรรมชาติเพื่อใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจากส่วนเหลือให้เกิดประโยชน์ที่หลากหลาย ปราศจากเศษเหลือและของเสียจากอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และขยะอาหาร ดำเนินการศึกษาวិเคราะห์การไหลของวัสดุ เพื่อบริหารจัดการของเหลือจากการผลิตและการบริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบกลไกหมุนเวียน ใช้ประโยชน์เศษเหลือในภาคอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ การเกษตร ลดการสูญเสียที่เกิดขึ้นในขั้นตอนก่อนถึงผู้บริโภคและขยะอาหาร รวมถึงการพัฒนาแพลตฟอร์ม เพื่อเชื่อมโยงผู้ประกอบการเศรษฐกิจหมุนเวียนให้สามารถเข้าถึงองค์ความรู้และนวัตกรรมตลอดจนปรับปรุงกฎระเบียบให้สนับสนุนการนำของเสียจากอุตสาหกรรมที่ยังมีประโยชน์ให้สามารถนำกลับมาใช้ได้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ บริหารจัดการกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้เหมาะสมกับศักยภาพทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ บริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน แก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กำหนดการใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างเหมาะสมกับศักยภาพทรัพยากรธรรมชาติ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการพื้นที่ พัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ ส่งเสริมงานวิจัยเทคโนโลยีและพัฒนาแพลตฟอร์มสนับสนุนธุรกิจรูปแบบเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ นำเทคโนโลยีนวัตกรรมที่ทันสมัย ความคิด สร้างสรรค์ ภูมิปัญญาและนวัตกรรมท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและลดของเสียจากกระบวนการผลิต ส่งเสริมการพัฒนาแพลตฟอร์มบริหารจัดการข้อมูลและแพลตฟอร์มเสริมสร้างความสามารถในการเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ การบูรณาการเครือข่ายความร่วมมือพัฒนาเทคโนโลยี การออกแบบเชิงนิเวศ การจัดการของเสีย การพัฒนาธุรกิจ และการแลกเปลี่ยนวัสดุเหลือใช้ระหว่างธุรกิจและอุตสาหกรรม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมต้นแบบโมเดลธุรกิจ และกลไกความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างครบวงจร นำหลักการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐมาใช้ประกอบธุรกิจ ส่งเสริมผู้ประกอบการปรับรูปแบบธุรกิจตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนสร้างธุรกิจใหม่ที่มีการออกแบบสินค้าและบริการที่มีอายุการใช้งานยาวนาน เลือกใช้วัสดุที่สามารถใช้รีไซเคิลได้ ธุรกิจบริการในรูปแบบเช่าหรือจ่ายเมื่อใช้งาน แทนการซื้อขาด ใช้และแบ่งปันทรัพยากรร่วมกัน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนการลดและหมุนเวียนการใช้ทรัพยากร และเพิ่มมูลค่าของเสีย ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ที่ใช้วัสดุชนิดเดียว การใช้วัสดุรอบสองการอัพไซเคิล มาใช้ในการผลิตและใช้ประโยชน์ได้มากกว่าเดิม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๔ ส่งเสริมเทคโนโลยีการดักจับ การใช้ประโยชน์ และการกักเก็บคาร์บอน ดักจับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในภาคพลังงานและภาคอุตสาหกรรม สนับสนุนเงินลงทุนด้านการวิจัยและการพัฒนาเพิ่มมาตรการจูงใจทั้งด้านการเงินและการคลังเพื่อดึงดูดการลงทุนจากภาคเอกชนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการขนส่งกักเก็บคาร์บอน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๕ สร้างความร่วมมือถ่ายทอดเทคโนโลยีกับต่างประเทศ พัฒนาเครือข่าย เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ ส่งเสริมการแบ่งปัน แลกเปลี่ยนและพัฒนาองค์ความรู้ด้านนโยบาย ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม ด้านการวิจัย และด้านการนำไปประยุกต์ใช้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๖ พัฒนารฐานข้อมูล/องค์ความรู้/มาตรฐาน/กฎหมาย/มาตรการ สนับสนุนและ สร้างแรงจูงใจ ปรับปรุงกฎหมายให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในทุกภาคส่วน ใช้มาตรการทางการเงินและการคลัง เพื่อสนับสนุนกระบวนการผลิตให้ได้มาตรฐาน ลดมลพิษและใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพ พัฒนาระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้และแนวปฏิบัติ ด้านเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เสริมสร้างศักยภาพบุคลากรและหน่วยงาน ส่วนกลาง ท้องถิ่นและชุมชนในการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ลดการก่อมลพิษ และส่งเสริมการถ่ายทอด เทคโนโลยีนวัตกรรมที่ปล่อยคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ สร้างความตระหนักรู้ให้เกิดในสังคม ส่งเสริมการสร้าง ความตระหนัก จิตสำนึก ทักษะคิดแก้ปัญหาทุกภาคส่วนให้คำนึงถึงความสำคัญของการดำเนินการตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคม คาร์บอนต่ำ เร่งผลักดันให้มีการนำไปใช้อย่างแพร่หลายในทุกภาคส่วน ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรม ของผู้บริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ สร้างแรงจูงใจ และทัศนคติในการดำรงชีวิตของผู้บริโภคเพื่อการ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่การบริโภคที่ยั่งยืน พัฒนากลไก เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และไม่ใช่เศรษฐศาสตร์เพื่อจูงใจและกระตุ้นให้ผู้บริโภคปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่วิถีชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานข้อมูลที่ถูกต้อง เชื่อถือได้และมีความโปร่งใส ส่งเสริมแนวปฏิบัติการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการรีไซเคิลขยะและบรรจุภัณฑ์ในบ้านเรือน ส่งเสริมการติดฉลากผลิตภัณฑ์ อาทิ ฉลากสีเขียว ฉลากคาร์บอนฟุตพริ้นท์และฉลากพลังงาน เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจของผู้บริโภค

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๓ ส่งเสริมแพลตฟอร์มเศรษฐกิจแบ่งปันและตลาดสินค้ามือสอง จัดทำ ระเบียบข้อบังคับ กฎหมายเพื่อส่งเสริมและกำกับดูแลธุรกิจประเภทเศรษฐกิจแบ่งปันสร้างและพัฒนาเครือข่าย ความร่วมมือระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภค สร้างแพลตฟอร์มเชื่อมโยงระหว่างผู้ใช้บริการและผู้ให้บริการในการซื้อ ขายแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการ เพื่อหมุนเวียนและใช้ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๔ ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและนวัตกรรมประหยัดพลังงาน ในครัวเรือน พัฒนาระบบข้อมูลการบริหารจัดการ การผลิตและการใช้พลังงานทดแทน สนับสนุนการวิจัยและ พัฒนาเทคโนโลยีพลังงานทดแทนที่มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมนวัตกรรมประหยัดพลังงานที่มีราคาที่เหมาะสมและ ผู้ใช้สามารถจ่ายได้ สร้างการรับรู้และให้ข้อมูลแก่ประชาชนเพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกใช้เทคโนโลยีที่มีการใช้ พลังงาน อย่างมีประสิทธิภาพและช่วยลดค่าใช้จ่ายในระยะยาว

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๕ ส่งเสริมการเดินทางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการเดินทางด้วย ระบบขนส่งมวลชน พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะที่ปล่อยคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ให้ครอบคลุม ทั่วทั้งประเทศ และส่งเสริมการผลิตและการใช้ยานพาหนะที่ใช้พลังงานสะอาดและประหยัด พลังงาน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๖ ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญา วัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวคิดเศรษฐกิจ หมุนเวียน ส่งเสริมแนวทางการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดในระดับชุมชน สนับสนุนการนำภูมิปัญญา ท้องถิ่นมาต่อยอดการพัฒนาสินค้าและบริการจากนวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ และยึดการพึ่งพาตนเอง เป็นสำคัญ พัฒนา ถ่ายทอดองค์ความรู้ให้คนในสังคมได้รับรู้ เกิดความเข้าใจ ตระหนักในคุณค่าคุณประโยชน์ และรักษาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมของชุมชน

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป้าหมายการพัฒนา

ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ

เป้าหมายการพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๑๑ ได้เชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่ เป้าหมายหลักที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน และเป้าหมายหลักที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ หากพิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ พบว่าเป้าหมายการพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๑๑ มีความสอดคล้องกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติใน ๓ ด้าน ดังนี้ ด้านที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ในเป้าหมายที่ ๒ บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ เพื่อบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคงปลอดภัย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ และเป้าหมายที่ ๓ กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง เพื่อให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบและทุกระดับความรุนแรง ด้านที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ในเป้าหมายที่ ๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ในประเด็นอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ มีเนื้อหาด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงระบบการเตือนภัย การเตรียมตัวรับมือภัยพิบัติ และการให้ความช่วยเหลือทั้งในระหว่างและหลังเกิดภัยพิบัติ ด้านที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในเป้าหมายที่ ๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ โดยสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศมุ่งเน้นลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ ปรับปรุงการบริหารจัดการภัยพิบัติทั้งระบบและการสร้างขีดความสามารถของประชาชนในการรับมือและปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ และดูแลภัยพิบัติจากน้ำทั้งระบบโดยมีการจัดระบบการจัดการน้ำในภาวะวิกฤติ ให้สามารถลดสูญเสียความเสี่ยงจากภัยพิบัติที่เกิดจากน้ำ ตามหลักวิชาการให้อยู่ในขอบเขตที่ควบคุมที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการเพิ่มความร่วมมือในเรื่องการจัดการภัยพิบัติในภูมิภาคได้อย่างทั่วถึงและทันการณ์

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ จำนวนประชาชนที่เสียชีวิต สูญหาย และได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยธรรมชาติ ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ จากค่าเฉลี่ย ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในแต่ละภัย

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากภัยธรรมชาติโดยตรงต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (รวมถึงความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐานและการหยุดชะงักของการบริการขั้นพื้นฐานที่สำคัญ) ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ จำนวนพื้นที่และมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

เป้าหมายที่ ๒ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มีแผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะในพื้นที่สำคัญด้านต่างๆ หรือระดับจังหวัดอย่างครอบคลุม และเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของ มิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การมีแผนจัดการป้องกันความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญ เพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๓ พื้นที่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ การเตือนภัยมีประสิทธิภาพ (ครอบคลุมภัยสำคัญ สามารถเชื่อมโยงระดับพื้นที่ ระดับประเทศ และระดับโลก มีความแม่นยำทันต่อเวลา และสามารถเข้าถึงกลุ่มเปราะบางได้)

เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ชุมชน ท้องถิ่น อาสาสมัคร และเครือข่าย ที่สามารถจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๗๐ และมีการจัดฝึกอบรมด้านการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศ

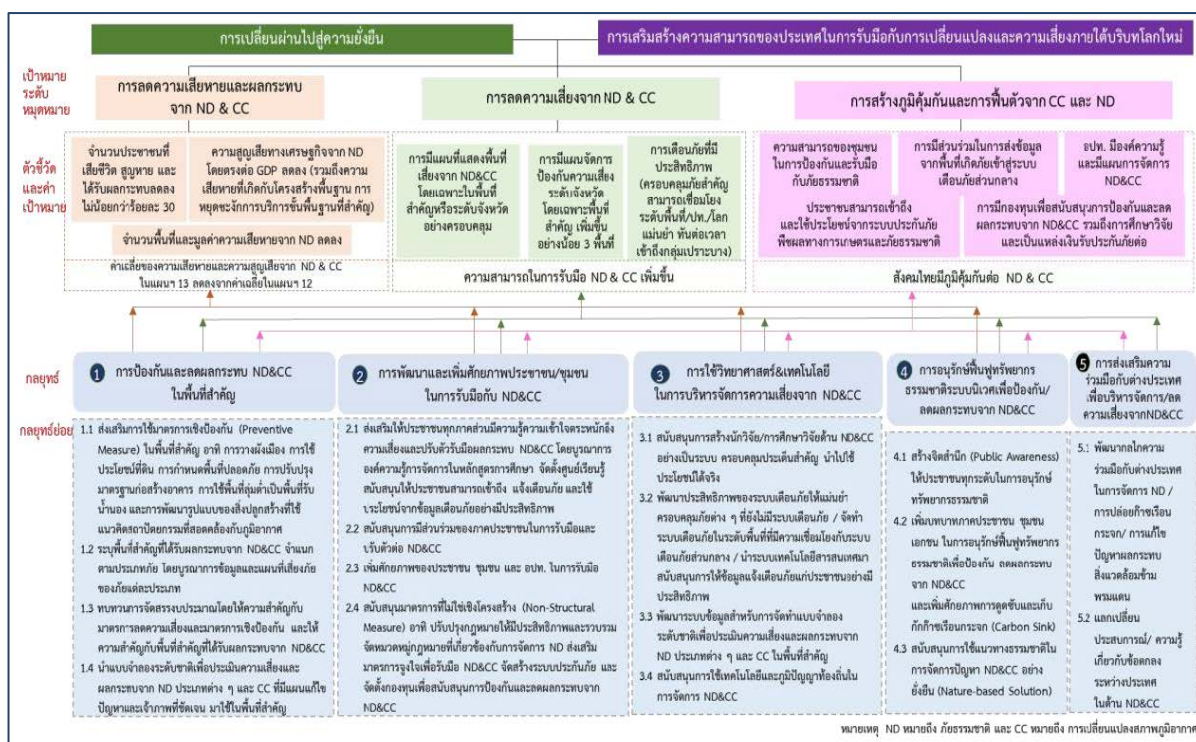
ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การมีส่วนร่วมในการส่งข้อมูลจากพื้นที่เกิดภัยเข้าสู่ระบบเตือนภัยส่วนกลาง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีองค์ความรู้ และมีแผนในการจัดการด้านภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากระบบประกันภัยพืชผลทางการเกษตรและภัยธรรมชาติ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๕ มีกองทุนเพื่อสนับสนุนการป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการศึกษาวิจัยและเป็นแหล่งเงินรับประกันภัยต่อ

แผนที่กลยุทธ์

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่สำคัญ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ ส่งเสริมการใช้มาตรการเชิงป้องกันก่อนเกิดภัยในพื้นที่สำคัญ อาทิ การวางผังเมือง การจัดสรรการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเป็นระบบ การกำหนดพื้นที่ปลอดภัยจากทุกภัย ตลอดจนการปรับปรุงมาตรฐานและหลักเกณฑ์ในการออกแบบก่อสร้างอาคารให้ครอบคลุมเรื่องการลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติ การกำหนดรูปแบบและแนวทางการใช้พื้นที่ลุ่มต่ำเป็นพื้นที่รับน้ำนอง และการพัฒนารูปแบบของสิ่งปลูกสร้างที่ใช้แนวคิดสถาปัตยกรรมที่สอดคล้องกับภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ระบุพื้นที่สำคัญที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจำแนกตามประเภทภัย โดยการบูรณาการข้อมูลที่เกี่ยวข้องและแผนที่เสี่ยงภัยของภัยแต่ละประเภท เพื่อจัดทำแผนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาบูรณาการความร่วมมือของประชาชน ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการบูรณาการงบประมาณ และมีเจ้าภาพหลักในการดำเนินการตามแผนที่ชัดเจน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ ทบทวนการจัดสรรงบประมาณ โดยให้ความสำคัญกับมาตรการลดความเสี่ยงและ มาตรการเชิงป้องกัน มากกว่ามาตรการเผชิญเหตุฉุกเฉินและฟื้นฟู โดยมีการวิเคราะห์เปรียบเทียบต้นทุนและ ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินมาตรการเชิงป้องกันและลดความเสี่ยงประกอบการจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งการ จัดสรรงบประมาณโดยให้ความสำคัญกับพื้นที่สำคัญที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ นำแบบจำลองระดับชาติเพื่อประเมินความเสี่ยงและผลกระทบจาก ภัยธรรมชาติประเภทต่าง ๆ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่มีแผนแก้ไขปัญหและเจ้าภาพที่ชัดเจน มาใช้ในพื้นที่สำคัญ เพื่อใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของมาตรการเชิงป้องกัน ให้สามารถจัดทำแผนบริหารจัดการ ได้อย่างเหมาะสม

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชน ในการรับมือกับภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีความรู้ความเข้าใจตระหนักถึง ความเสี่ยงและปรับตัวรับมือผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยให้ ความสำคัญกับการบูรณาการองค์ความรู้ด้านการจัดการภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในหลักสูตร การศึกษาทุกระดับการจัดตั้งศูนย์เรียนรู้ การสนับสนุนให้ประชาชนสามารถเข้าถึงรวมทั้งแจ้งเตือนภัย และ ใช้ประโยชน์จากข้อมูลเตือนภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ สนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและชุมชนในการรับมือและ ปรับตัวต่อภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ เพิ่มศักยภาพของประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการรับมือกับภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายในการ จัดการภัยพิบัติระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับชุมชนและภาคประชาชน เพื่อให้ประชาชน และชุมชน สามารถป้องกันและบริหารจัดการผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้ด้วยตนเอง มากขึ้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ สนับสนุนมาตรการที่ไม่ใช่เชิงโครงสร้าง ในการบริหารจัดการภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อาทิ การปรับปรุงกฎหมายให้มีประสิทธิภาพและรวบรวมจัดหมวดหมู่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติ การส่งเสริมมาตรการจูงใจเพื่อรับมือภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การจัดสร้างระบบประกันภัยและการจัดตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนการป้องกันและลดผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๓ การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ สนับสนุนการสร้างบุคลากร นักวิจัยรวมทั้งสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยด้านภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อย่างเป็นระบบ ต่อเนื่องครอบคลุมประเด็นสำคัญ สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่และของประเทศ และนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ พัฒนาประสิทธิภาพของระบบเตือนภัย ให้มีความแม่นยำครอบคลุมภัยต่าง ๆ ที่ยังไม่มีระบบเตือนภัยในปัจจุบัน รวมทั้งการจัดทำระบบเตือนภัยในระดับพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงกับระบบเตือนภัยส่วนกลาง โดยให้ความสำคัญกับการปรับปรุงอุปกรณ์เครื่องมือ เทคโนโลยีให้รองรับกับระบบเตือนภัยในปัจจุบันและสามารถเชื่อมโยงกับต่างประเทศ ตลอดจนนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุนการให้ข้อมูลแจ้งเตือนภัยแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพทันต่อเวลา และสามารถเข้าถึงกลุ่มเปราะบางได้โดยง่าย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ พัฒนาระบบข้อมูลสำหรับการจัดทำแบบจำลองระดับชาติเพื่อประเมินความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติประเภทต่าง ๆ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในพื้นที่สำคัญของประเทศไทย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๔ สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติระบบนิเวศเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนทุกระดับอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งทางบกและทางทะเล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ เพิ่มบทบาทภาคประชาชน ชุมชน และภาคเอกชนในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และเพิ่มศักยภาพการดูดซับและเก็บกักก๊าซเรือนกระจก โดยเฉพาะป่าต้นน้ำ ป่าชายเลน แหล่งน้ำธรรมชาติและพื้นที่ชุ่มน้ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ สนับสนุนการใช้แนวทางธรรมชาติในการจัดการปัญหาภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างยั่งยืน เช่น การแก้ปัญหาหน้าท่วม โดยการฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำ ที่คอยรับน้ำ ดักตะกอน การแก้ปัญหาขาดแคลนน้ำโดยการฟื้นฟูป่าต้นน้ำ สร้างระบบกักเก็บน้ำย่อย ๆ ในระดับท้องถิ่น การปรับเปลี่ยนการใช้ที่ดิน และการแก้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง โดยการฟื้นฟูระบบนิเวศชายฝั่งดั้งเดิมที่เป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่สำคัญ

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการ และลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ พัฒนากลไกความร่วมมือกับต่างประเทศในการจัดการภัยธรรมชาติ การปล่อยก๊าซเรือนกระจก และการแก้ไขปัญหาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมข้ามพรมแดน เช่น การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำลุ่มน้ำโขง การแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามพรมแดน ทั้งในรูปแบบทวิภาคีและพหุภาคี โดยการจัดทำบันทึกความเข้าใจ ความร่วมมือทางวิชาการด้านการลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีชายแดนติดกัน ตลอดจนการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมร่วมกัน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้เกี่ยวกับข้อตกลงระหว่างประเทศในด้านภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยให้มีการจัดการองค์ความรู้ แนวทางปฏิบัติที่ดีจากต่างประเทศมาประมวล และประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของประเทศไทย

หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

เป้าหมายการพัฒนา

ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับยุทธศาสตร์ชาติและเป้าหมายหลักของแผน

หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต มุ่งตอบสนองเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่ การพัฒนาคนสำหรับยุคใหม่ โดยการพัฒนาคอนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูงสอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย สามารถสร้างงานอนาคต และสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะที่มีความสามารถในการสร้างและใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้งการมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ด้วยการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งการพัฒนาระบบนิเวศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และพัฒนาทางเลือกในการเข้าถึงการเรียนรู้สำหรับผู้ที่ไม่สามารถเรียนในระบบการศึกษาปกติ

นอกจากนี้ หมายเหตุที่ ๑๒ ยังมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติใน ๓ ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในประเด็นเป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในประเด็นเป้าหมาย คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ และสังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต และด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในประเด็นเป้าหมายสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

เป้าหมายและผลลัพธ์ของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉบับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ดัชนีพัฒนาการเด็กสมวัยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๘ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ นักเรียนที่มีสมรรถนะไม่ถึงระดับพื้นฐานของทั้ง ๓ วิชาในแต่ละกลุ่มโรงเรียนลดลงร้อยละ ๘ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตฐานสมรรถนะเพิ่มเป็นร้อยละ ๓๐

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยในทุกมิติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ พัฒนาเด็กช่วงตั้งครรภ์ถึงปฐมวัยให้ มีพัฒนาการรอบด้าน มีอุปนิสัยที่ดี โดยการเตรียมความพร้อมพ่อแม่ผู้ปกครองและสร้างกลไกประสานความร่วมมือ เพื่อดูแลหญิงตั้งครรภ์ให้ได้รับบริการที่มีคุณภาพ และดูแลเด็กให้มีพัฒนาการสมวัย ตั้งแต่อายุในครรภ์ - ๖ ปี การพัฒนาครูและดูแลเด็กปฐมวัยให้มีความรู้และทักษะการดูแลที่เพียงพอ มีจิตวิทยาการพัฒนารอบด้านของเด็กปฐมวัย สามารถทำงานร่วมกับพ่อแม่ผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการด้านการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยให้มีความรู้ตามหลักการพัฒนาสมองและกระบวนการเรียนรู้แก่เด็กควบคู่กับการพัฒนาการด้านร่างกาย สาธารณสุข และโภชนาการ เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการที่ดีอย่างรอบด้านก่อนเข้าสู่วัยเรียน การยกระดับสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยให้ได้มาตรฐาน และจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอสำหรับการดำเนินงาน เพื่อให้เป็นกลไกการพัฒนาเด็กปฐมวัยรายพื้นที่ที่มีคุณภาพ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการดูแลปกป้องเด็กปฐมวัย ให้มีพัฒนาการที่ดีรอบด้านสติปัญญาสมวัย โดยการมีส่วนร่วมของครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน รวมถึงพัฒนาระบบสารสนเทศเฝ้าระวังบุคคลเพื่อการส่งต่อไปยังสถานศึกษาและการพัฒนาที่ต่อเนื่อง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ พัฒนาผู้เรียนระดับพื้นฐานให้มีความตระหนักรู้ในตนเอง มีสมรรถนะที่จำเป็น ต่อการเรียนรู้ การดำรงชีวิตและการทำงาน โดย

๑) การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะและขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจัดการตนเอง มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถรวมพลังทำงานเป็นทีม มีการคิดขั้นสูงด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีคุณธรรม จริยธรรมและเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง และขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติโดยนาร่องกับสถานศึกษาที่มีความพร้อม และมีมหาวิทยาลัยในพื้นที่สนับสนุนความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ

๒) การยกระดับการอาชีวศึกษา โดยการพัฒนาศูนย์รวมและการจัดการเรียนรู้ร่วมกับกลุ่มอาชีพ ผู้ประกอบการ และสถาบันอุดมศึกษาสายปฏิบัติการ เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามความ ต้องการ ของ ตลาดงาน มีงานทำ และมีรายได้ตามสมรรถนะ และเป็นผู้ประกอบการใหม่ได้

๓) การยกระดับการผลิตและพัฒนาครูทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ โดยวางแผนจำนวนความต้องการครูในแต่ละสาขา พัฒนาหลักสูตรการผลิตครูที่มีการเตรียมความพร้อมด้านวิชาการและด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ พัฒนาระบบการคัดกรองที่สะท้อนสมรรถนะวิชาชีพครู ปรับบทบาทของครูจาก “ผู้สอน” เป็น “โค้ช” ที่อำนวยความสะดวกการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และมุ่งสู่การยกระดับครูสู่วิชาชีพขั้นสูง

๔) การปรับปรุงระบบวัดและประเมินผู้เรียนให้มีความหลากหลายตามสภาพจริง ตลอดจนมีการประเมินการเรียนรู้เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนเป็นรายบุคคล

๕) การพัฒนาระบบสนับสนุนการเรียนรู้ (๑) การแก้ไขภาวะการถดถอยของความรู้ในวัยเรียน โดยสถานศึกษาพัฒนาแนวปฏิบัติและระบบสนับสนุนที่เหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน และการเรียนรู้ที่บ้านในสถานการณ์ฉุกเฉิน (๒) การพัฒนาระบบแนะแนวให้มีประสิทธิภาพ โดยพัฒนาครูและผู้ประกอบอาชีพแนะแนวให้สามารถร่วมวางแผนเส้นทางการเรียนรู้ การประกอบอาชีพ และการดำเนินชีวิตของผู้เรียนได้ตามความสนใจ ความถนัด (๓) พัฒนาศถานศึกษาให้เป็นพื้นที่ปลอดภัยของผู้เรียน ทุกคน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ สร้างความรู้ความเข้าใจแก่ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียน ถึงแนวทางการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุขบนหลักของการเคารพ ความหลากหลายทั้งทางความคิด มุมมองของคนระหว่างรุ่น และอัตลักษณ์ส่วนบุคคลเพื่อการวางอนาคต ในการพัฒนาประเทศร่วมกัน การส่งเสริมการเรียนรู้ชีวิตในโรงเรียน และมีแนวปฏิบัติในการคุ้มครอง สวัสดิภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะจากการถูกรังแกโดยวิธีรุนแรงทั้งกายวาจา และการกลั่นแกล้ง (๔) การปรับปรุงระบบการจัดสรรงบประมาณ

และทรัพยากรทางการศึกษา ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ และอยู่บนหลักความเสมอภาคและเป็นธรรม รวมถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีและดิจิทัลให้มีความครอบคลุมในทุกพื้นที่ (๕) การกระจายอำนาจ ไปสู่สถานศึกษาและเพิ่มบทบาทของภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในการจัดการศึกษา โดยปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ที่เอื้อให้สถานศึกษามีความเป็นอิสระในการบริหารด้านการจัดการศึกษา ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ และด้านบุคลากร รวมทั้งขับเคลื่อนการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาตามบริบทของโรงเรียนและพื้นที่ ตลอดจนส่งเสริมบทบาทของภาคเอกชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาสังคม ในการจัดการเรียนรู้ และการร่วมลงทุนเพื่อการศึกษา (๖) การส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษ โดยพัฒนาระบบ เสาะหาและกลไกการบริหารจัดการและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษตามแนวคิดพหุปัญญาอย่างเป็นระบบ อาทิ การสนับสนุนทุนการศึกษาต่อฝึกประสบการณ์ทำงานวิจัยในองค์กรชั้นนำ ตลอดจนส่งเสริมการทำงาน ที่ใช้ความสามารถพิเศษอย่างเต็มศักยภาพ (๗) ผู้มีความต้องการพิเศษได้รับโอกาสและเข้าถึงการศึกษาและ แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยสถานศึกษาจัดการศึกษาที่หลากหลายและเหมาะสมเฉพาะกลุ่มให้เป็นทางเลือก แก่ผู้เรียนเพื่อยุติการออกกลางคัน และพัฒนากลไกสนับสนุนรวมถึงการปรับกฎระเบียบให้เอื้อต่อภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรในการดูแลกลุ่มผู้มีความต้องการพิเศษ อาทิ การวางแผนทาง ให้เอกชนสามารถจัดตั้งสถานฝึกอบรมหรือมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการพัฒนาผู้ต้องคำพิพากษา

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ พัฒนาผู้เรียนระดับอุดมศึกษาให้มีสมรรถนะที่จำเป็นและเชื่อมโยงกับ โลกของ การทำงานในอนาคตและการสร้างสรรค์นวัตกรรม โดย ปฏิรูประบบอุดมศึกษาและการจัดสรร ทรัพยากรให้เป็นไปตามอุปสงค์ โดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน มีการปรับระบบประกันคุณภาพ อุดมศึกษา และส่งเสริมการมีส่วนร่วมรับผิดชอบและระดมทรัพยากรจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา ส่งเสริมบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการแก้ปัญหาภาวะการถดถอยของการเรียนรู้จากการแพร่ระบาดของ โรคโควิด-๑๙ เชื่อมโยงโลกของการเรียนและการทำงานตลอดชีวิตด้วยการจัดการเรียนรู้ตามความสนใจรายบุคคล สร้างและขยายความร่วมมือในการจัดการศึกษาระหว่างภาครัฐและเอกชนให้เข้มแข็งและส่งเสริมนวัตกรรม การจัดการเรียนรู้ด้วยกลไกนวัตกรรมการศึกษาขั้นสูง เพื่อผลิตกำลังคนตามความต้องการของประเทศ รวมทั้ง ส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่พัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนาบุคลากร รองรับการพัฒนาที่เข้าใจบริบท สังคมและชุมชนในท้องถิ่น การเชื่อมโยงระบบและกลไกการทำงานวิจัย ของเครือข่ายวิจัยกับศูนย์ความเป็นเลิศทั้งใน ต่างประเทศ เพื่อรวมนักวิจัยและนักเทคโนโลยีชั้นนำในระดับโลกทำงานพัฒนาและต่อยอดงานวิจัยเพื่อการ พัฒนาประเทศส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาทำงานร่วมกับนักวิจัยและผู้ประกอบการสตาร์ทอัพในรูปแบบบริษัท โฮลดิ้งเพื่อการพัฒนาธุรกิจฐานนวัตกรรม รวมถึงผลักดันให้สถาบันอุดมศึกษาทำงานวิจัยร่วมกับวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคการผลิตและบริการให้สามารถปรับสู่เศรษฐกิจฐานความรู้ นวัตกรรม และ ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ พัฒนาวัยแรงงานให้มีสมรรถนะที่จำเป็นเพื่อการประกอบอาชีพและ เชื่อมโยงกับโลกของการทำงานในอนาคต โดย ส่งเสริมและกระจายโอกาสในการพัฒนาสมรรถนะให้กับ แรงงานทุกกลุ่ม ทั้งการเพิ่มพูนและพัฒนาทักษะความรู้ใหม่ เพื่อให้มีทักษะตรงกับงานและอาชีพที่เปลี่ยนแปลงไป และการพัฒนาทักษะเดิม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการทำงาน โดยให้สถาบันการศึกษาร่วมกับองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และหน่วยงานพัฒนาของรัฐ วางแผนสำรวจข้อมูลและจัดทำ หลักสูตรระยะสั้น เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานและทักษะที่จำเป็น โดยมีการปรับกฎ ระเบียบให้มีความยืดหยุ่น เพื่อสนับสนุนการดำเนินการในรูปแบบที่หลากหลายได้ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและรูปแบบการทำงาน ในอนาคต และประชาชนควรได้รับเครดิตในทักษะอนาคต เพื่อใช้พัฒนาทักษะในหลักสูตรที่ได้รับการรับรองและ สนับสนุนจากภาครัฐ การพัฒนาแพลตฟอร์มที่เชื่อมโยงการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะ และการเข้าสู่เส้นทางอาชีพ เข้าด้วยกันอย่างเบ็ดเสร็จ และมีหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่ผู้ที่ต้องการพัฒนาทักษะ

สามารถต่อยอดสู่การทำงาน และเชื่อมโยงการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีการรับรองมาตรฐาน **ปรับรูปแบบการทำงาน**ในการใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีความคล่องตัวในการทำงานได้ทุกที่ และสร้างวัฒนธรรมการทำงานในทุกองค์กรที่ส่งเสริมให้คนเก่งได้แสดงความสามารถและแข่งขันอย่างเป็นธรรมเพื่อขจัดปัญหาทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มขีดความสามารถขององค์กร

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๕ พัฒนาผู้สูงอายุให้เป็นพลเมืองมีคุณค่าของสังคม โดย **พัฒนาผู้สูงอายุให้เป็นพลังของสังคม** ให้ผู้สูงอายุเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ภูมิปัญญา ที่สั่งสมมาตลอดช่วงชีวิตสู่คนรุ่นหลัง เพื่อให้เกิดการสืบสานและต่อยอดการพัฒนาสังคมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับคน ต่างวัย และส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุได้ทำงานตามศักยภาพ รวมทั้งพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่ ทันสมัย และหลักสูตรระยะสั้น เพื่อพัฒนาความรู้ สมรรถนะทางดิจิทัล และทักษะทางธุรกิจ และการ ใช้ชีวิตที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุแต่ละกลุ่ม **พัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุ** ให้สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข และการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของผู้สูงอายุแก่คนวัยอื่น ๆ รวมทั้งพัฒนานวัตกรรมรองรับการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ พัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิต เป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต โดยส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนบูรณาการและเชื่อมโยงความร่วมมือ **ด้านการศึกษาฝึกอบรม และร่วมจัดการเรียนรู้**ตามโลกสมัยใหม่ที่ครอบคลุมทั้งความสามารถในงาน ทักษะในการใช้ชีวิต สมรรถนะดิจิทัลเพื่อการประกอบอาชีพ การดำเนินชีวิตประจำวัน และการใช้สิทธิในการเข้าถึงบริการ พื้นฐานภาครัฐและสินค้าบริการได้อย่างเท่าทันการแก้ปัญหา การมีแนวคิดของผู้ประกอบการ รวมถึงความสามารถในการบริหารตัวเอง และการบริหารคนเพื่อนำทักษะของสมาชิกทีมที่หลากหลายมาประสานพลังร่วมกัน ในการปฏิบัติงานได้อย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งกำหนดมาตรการจูงใจ และกลไกการสนับสนุน การฝึกอบรมและร่วมจัดการเรียนรู้ **พัฒนาระบบข้อมูลเพื่อการวางแผนและพัฒนากำลังคน** ทั้งข้อมูล อุปสงค์ อุปทานของแรงงาน และการเชื่อมโยงกับสมรรถนะตลอดห่วงโซ่การผลิตและห่วงโซ่มูลค่าตามรายอุตสาหกรรม ของการผลิต และบริการเป้าหมาย รวมถึงการเชื่อมโยงระบบสมรรถนะกับค่าจ้าง **กำหนดมาตรการในการผลิตกำลังคนแบบเร่งด่วน** โดยจัดการศึกษารูปแบบจำลอง ในสาขาที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ อาทิ ด้านปัญญาประดิษฐ์ และด้านการวิเคราะห์ข้อมูล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ เพิ่มกำลังคนที่มีคุณภาพเพื่อพัฒนาภาคการผลิตเป้าหมาย โดยสร้างกลไกระดับชาติเพื่อรวบรวมนักเรียนที่มีสมรรถนะสูง ทั้งคนไทยและคนต่างชาติที่กำเนิดในประเทศไทย และสนับสนุน ให้ได้แสดงศักยภาพและใช้ความสามารถในการทำประโยชน์ให้กับประเทศทั้งในภาครัฐและเอกชน มีรูปแบบการทำงานที่เอื้อให้ทำงานข้ามพรมแดนกับสถาบันชั้นนำทั้งภาครัฐและเอกชนในระดับโลกได้ ควบคู่กับสร้าง วัฒนธรรมการทำงาน วัฒนธรรมองค์กร และสภาพแวดล้อมการทำงานที่เอื้อให้กำลังคนคุณภาพทำงานหรือแสดงศักยภาพได้อย่างเต็มที่และทำงานอย่างมีความสุข **ส่งเสริมการนำเข้าผู้เชี่ยวชาญต่างชาติทักษะสูง** โดยกำหนดมาตรการจูงใจเพื่อดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติให้เข้ามาทำงานด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม รวมถึงการดึงนักศึกษาต่างชาติที่จบการศึกษาในไทยให้สามารถอยู่ต่อในประเทศเพื่อพัฒนานวัตกรรม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะที่มีความสามารถในการสร้างและใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมตลอดกระบวนการผลิตและบริการ การจัดการและการตลาด โดยการสร้างและพัฒนาทักษะ องค์ความรู้รอบด้านที่จำเป็นต่อการประกอบธุรกิจยุคใหม่ โดยการสร้างความเชื่อใหม่ที่ส่งผลต่อการ ปรับพฤติกรรม ให้ตระหนักรู้ รับรู้องค์ความรู้ใหม่ ฝึกทักษะ สามารถนำไปวิเคราะห์และใช้ประโยชน์จากข้อมูล เพื่อการวางแผนธุรกิจ และสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงทางธุรกิจได้ โดยมีรูปแบบการเรียนรู้ที่ง่าย กระชับ และรวดเร็ว ตอบสนองการเรียนรู้ที่แตกต่างของแต่ละบุคคลผ่านการเรียนรู้ในระบบและการเรียนรู้ตามอัธยาศัย ด้วยเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้เป็นเรื่องง่าย รวมถึงการสร้างชุมชนผู้ประกอบการแบ่งปันการเรียนรู้และ แรงบันดาลใจเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมผู้ประกอบการในการสร้างนวัตกรรม เพื่อต่อยอดสนับสนุน การสร้างมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมในอนาคต โดยการสร้างพื้นที่ให้ผู้ประกอบการได้แข่งขันทดลองความคิด ส่งเสริมการลงทุนสำหรับการสร้างนวัตกรรม การจับคู่ทางธุรกิจ รวมถึงสนับสนุนด้านเงินทุน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ พัฒนาระบบนิเวศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยส่งเสริมให้ภาคส่วนต่างๆ สร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยกำหนดมาตรการจูงใจที่เหมาะสมเพื่อให้สถาบันการศึกษา หน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น องค์กรพัฒนาเอกชน ภาคประชาสังคม ภาคเอกชนโดยเฉพาะผู้ประกอบการ startup สร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย มีสาระที่ทันสมัยสอดคล้องกับ ต้องการของผู้เรียนทุกกลุ่ม ครอบคลุมทุกพื้นที่ เข้าถึงได้ง่ายทั้งพื้นที่กายภาพ และพื้นที่เสมือนจริง สร้างสื่อการ เรียนรู้ที่ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง โดยการสร้างสื่อที่ใช้ภาษาถิ่นเพื่อให้ประชาชนที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยกลางเป็นภาษา หลักเข้าถึงได้ สื่อทางเลือกสำหรับผู้พิการทางสายตาและผู้พิการทางการได้ยิน รวมถึงสนับสนุนกลุ่มประชากรที่มี ข้อจำกัดทางเศรษฐกิจให้เข้าถึงสื่อในราคาที่เข้าถึงได้ การพัฒนาระบบธนาคารหน่วยกิตของประเทศให้เกิดขึ้น อย่างเป็นรูปธรรม ที่สามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้ในทุกระดับและประเภททั้งในระบบสายสามัญ สายอาชีพ การศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย ตั้งแต่มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา และนอกระบบ เพื่อสร้าง ความคล่องตัว และเปิดทางเลือกในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนทุกระดับ กำหนดมาตรการจูงใจให้ประชาชน พัฒนา ตนเองด้วยการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยจัดให้มีแหล่งเงินทุนเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาทิ การพัฒนา เครดิตการฝึกอบรมสำหรับคนทุกกลุ่มการจัดสรรสิทธิพิเศษในการเข้ารับบริการฝึกอบรม การเข้าชม แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ส่งเสริมให้เอกชนที่ผลิตนวัตกรรมทางการศึกษา จัดทำกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ขององค์กร โดยกำหนดเงื่อนไขการให้ใช้ผลิตภัณฑ์โดยไม่มีค่าใช้จ่าย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ พัฒนาทางเลือกในการเข้าถึงการเรียนรู้สำหรับผู้ที่ไม่สามารถเรียน ในระบบการศึกษาปกติ โดยจัดทำข้อมูลและส่งเสริมการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นและ หลากหลาย ของกลุ่มเป้าหมายเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถวางแผนการเรียนรู้ ที่ตอบสนองต่อจุดมุ่งหมายในอนาคตของตนเอง และสามารถเทียบโอนประสบการณ์ได้ ทั้งนี้ ให้มีการพัฒนา บุคลากรที่เกี่ยวข้องในทุกระดับให้มีความเข้าใจและมีสมรรถนะในการพัฒนาผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษที่มี ความต้องการที่ซับซ้อน

หมายเหตุที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมายการพัฒนา

ความเชื่อมโยงของหมวดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ

ภาครัฐจำเป็นต้องเร่งพัฒนาและปรับตัวเพื่อลดช่องว่างของการปฏิบัติงานให้มีศักยภาพ ที่เหมาะสมในฐานะที่เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศบนหลักการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ คือ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการภาครัฐ โดยนำหลักการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบราชการและการแสวงหา ประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการที่มุ่งการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศ โดยมีประเด็นที่ต้องดำเนินการ เพื่อรับมือกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและเสริมสร้างความสามารถของภาครัฐ ประกอบด้วย (๑) พัฒนาการ

ให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก ประหยัด แก่ประชาชนและผู้ประกอบการ โดยพัฒนาคุณภาพการให้บริการ และเปิดโอกาสให้ภาคส่วนอื่นเข้ามามีส่วนร่วม (๒) ปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐ ให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ (๓) ปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ และสร้างระบบบริหารจัดการ และ (๔) การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัลและปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่ (๑) เป้าหมายหลักที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยมีบริการสาธารณะ

ทั่วถึง เท่าเทียม และ (๒) เป้าหมายหลักที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยง และการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่การพัฒนาตามหมวดหมายฯ จะสามารถส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติใน ๔ ด้าน ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในประเด็นเป้าหมาย ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข (๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ใน ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น (๓) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ (๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และภาครัฐ มีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ หมวดหมายที่ ๑๓ ยังมีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายแผนแม่บทยุทธศาสตร์ชาติใน ๔ ประเด็น ได้แก่ ประเด็นที่ ๑๗ ความเสมอภาค และหลักประกัน ทางสังคม ประเด็นที่ ๒๐ การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประเด็นที่ ๒๒ กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม โดยรายละเอียดของความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมายที่ ๑๓ กับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมาย

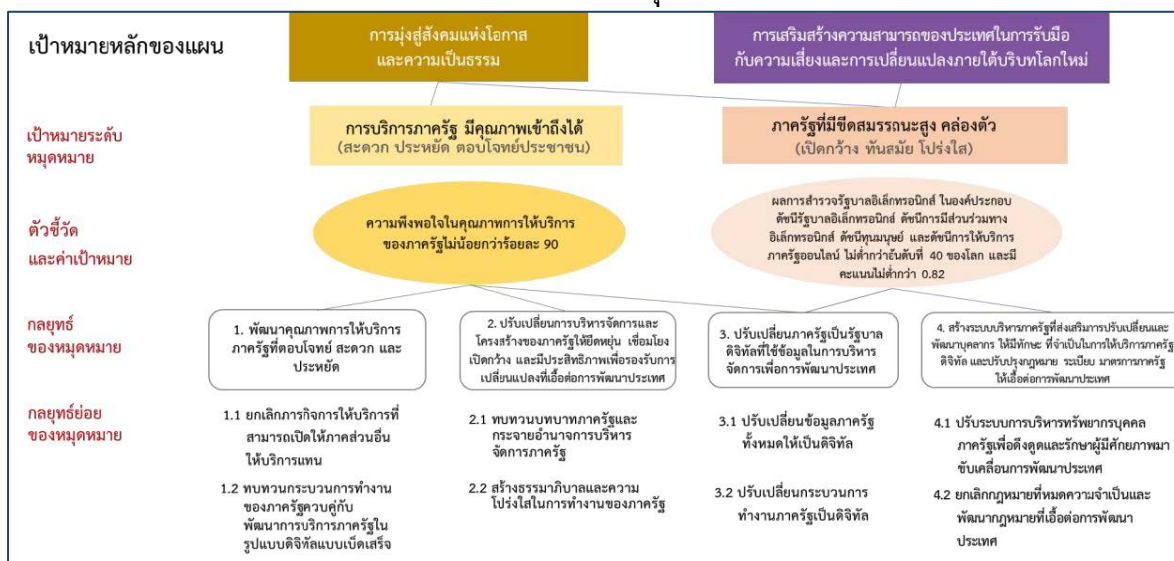
เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ในองค์ประกอบดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมนุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ ไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๔๐ ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๐.๘๒

แผนที่กลยุทธ์

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพในการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ ยกเลิกภารกิจบริการที่สามารถเปิดให้ภาคส่วนอื่นให้บริการแทน

โดยยกเลิกภารกิจบริการของภาครัฐที่ต้นทุนสูง เมื่อเทียบกับเอกชน หรือไม่มีความจำเป็นที่ภาครัฐ ต้องดำเนินการ โดยพัฒนากลไกและสร้างแรงจูงใจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชนวิสาหกิจเพื่อสังคม องค์กรการนอกภาครัฐ และภาคีการพัฒนาอื่น ๆ เข้ามาดำเนินการหรือร่วมดำเนินการในลักษณะนวัตกรรม การให้บริการในการตอบสนองความต้องการของประชาชนและการพัฒนา ประเทศ ที่มีการร่วมรับผลประโยชน์และ ความเสี่ยงในการดำเนินการ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ทบทวนกระบวนการทำงานของภาครัฐควบคู่กับพัฒนาการบริการ

ภาครัฐ ในรูปแบบดิจิทัลแบบเบ็ดเสร็จ โดยปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานของภาครัฐจากการ ควบคุมมา เป็น การกำกับดูแลหรือเกิดความสะดวก รวดเร็ว โดยเฉพาะขั้นตอนการอนุมัติ อนุญาตต่าง ๆ พร้อมทั้งปรับ กระบวนการทำงานภาครัฐโดยลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นและให้มีการเชื่อมโยงการ ให้บริการระหว่างหน่วยงาน ให้เกิด การทำงานแบบบูรณาการ โดยกำหนดเป้าหมายการบริการภาครัฐ แบบเบ็ดเสร็จในทุกบริการที่ภาครัฐยังต้อง ดำเนินการให้เกิดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นรูปธรรมตั้งแต่ระดับนโยบาย แผน งบประมาณ กำลังคน และการติดตามประเมินผล ให้เป็นเอกภาพและมุ่งเป้าหมายร่วมกัน

กลยุทธ์ที่ ๒ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยงเปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ ทบทวนบทบาทภาครัฐและกระจายอำนาจการบริหารจัดการภาครัฐ

โดยปรับบทบาทและภารกิจใหม่ให้รองรับแนวทางการพัฒนาประเทศและสถานการณ์ในอนาคตส่งเสริม การกระจายอำนาจการบริหารจัดการภาครัฐ โดยเฉพาะในเรื่องโครงสร้างภาครัฐ อัตรากำลัง งบประมาณ การจัดซื้อ จัดจ้างให้เกิดความยืดหยุ่น คล่องตัว มีประสิทธิภาพในการบริหารของส่วนราชการและจังหวัด และแก้ไขปรับปรุง พัฒนากฎหมาย กฎระเบียบ ให้เอื้อต่อการกระจายอำนาจของส่วนราชการและการบูรณาการการทำงาน ร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพพร้อมรับภารกิจ จากส่วนกลางไปดำเนินการได้ ทั้งนี้ ควรมีการกำหนดกลไกที่สามารถให้หน่วยงานภาครัฐสามารถปรับเปลี่ยนการ ทำงานหรือสร้างนวัตกรรมโดยไม่ติดอยู่ภายใต้กรอบเงื่อนไขของกฎระเบียบเดิมโดยเร็วเป็นอันดับแรก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ สร้างความโปร่งใสและธรรมาภิบาลภาครัฐ โดยเปิดเผยข้อมูลผ่านเทคโนโลยีต่าง ๆ ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล ข้อเท็จจริงความคิดเห็น และตรวจสอบ การดำเนินงานของหน่วยงานรัฐผ่านช่องทางการติดต่อสื่อสารระหว่างกันที่หลากหลาย มีการบูรณาการการบริหารจัดการและนำไปประกอบการตัดสินใจของหน่วยงานภาครัฐในการแก้ปัญหาและการพัฒนาร่วมกัน เพื่อลดการทุจริตคอร์รัปชัน

กลยุทธ์ที่ ๓ การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ปรับเปลี่ยนข้อมูลภาครัฐทั้งหมดให้เป็นดิจิทัล โดยจัดทำข้อมูลสำหรับการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศทั้งในด้านงบประมาณ ทรัพยากรบุคคล และข้อมูลอื่นของหน่วยงานภาครัฐทั้งหมดให้เป็นดิจิทัลที่มีมาตรฐาน ถูกต้อง ปลอดภัย พร้อมใช้งาน มีการจัดเก็บที่ไม่ซ้ำซ้อนไม่เป็นภาระกับผู้ให้ข้อมูล และสามารถเชื่อมโยงข้อมูลให้เกิดการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบายและ การบริการภาครัฐให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาอย่างเป็นปัจจุบัน พร้อมทั้งเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อสาธารณะในการใช้ประโยชน์ร่วมกันในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ เร่งพัฒนาระบบที่บูรณาการข้อมูลสำหรับการบริหารจัดการทรัพยากรภาครัฐในภาพรวมที่สำคัญต่อการตัดสินใจเชิงนโยบายให้แล้วเสร็จเป็นอันดับแรก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานภาครัฐเป็นดิจิทัล โดยออกแบบกระบวนการทำงานใหม่ ยกเลิกการใช้เอกสารและขั้นตอนการทำงานที่หมดความจำเป็นหรือมีความจำเป็นน้อย นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ตลอดกระบวนการทำงาน ตั้งแต่การวางแผน การปฏิบัติงาน และการติดตามประเมินผล โดยเฉพาะการให้บริการประชาชนและผู้ประกอบการให้มี ความคล่องตัว สะดวกรวดเร็ว มีช่องทางและรูปแบบการให้บริการ ที่หลากหลายที่สอดคล้องกับการทำงานแบบดิจิทัล ที่จำเป็น ในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ ปรับระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐเพื่อดึงดูดและรักษาผู้มีความสามารถ มาขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงแผนกลยุทธ์องค์กรและกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรบุคคลที่สามารถดำเนินการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในทางปฏิบัติได้อย่างแท้จริง โดยจะต้องทบทวนแนวทาง การขับเคลื่อนภารกิจเพื่อให้ภาครัฐมีขนาดและต้นทุนที่เหมาะสม ตลอดจนปรับเปลี่ยนตำแหน่งงานที่สามารถ ถ่ายโอนภารกิจมาเป็นตำแหน่งงานหลักที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ อีกทั้งปรับปรุงรูปแบบการจ้างงานภาครัฐให้หลากหลาย ยืดหยุ่น ครอบคลุมให้มีประเภทการจ้างงานในรูปแบบสัญญา หรือรูปแบบการทำงานไม่ตลอดชีพมากขึ้นและลดการจ้างงานแบบตลอดชีพ เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อบริบทและเงื่อนไขการจ้างงาน ในปัจจุบันและดึงดูดผู้มีความรู้ความสามารถเข้ามาปฏิบัติงานในภาครัฐเพื่อผลักดันภารกิจได้อย่างทันการณ์และมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างพื้นที่นวัตกรรม รูปแบบการจ้างงาน เพื่อให้การขับเคลื่อน การเปลี่ยนแปลงเป็นไปอย่างรวดเร็วเป็นรูปธรรมและเหมาะสม รวมทั้ง ส่งเสริมการพัฒนา สมรรถนะบุคลากรภาครัฐด้านดิจิทัลแบบองค์รวม โดยเฉพาะด้านทัศนคติ จริยธรรม องค์กรความรู้ และทักษะ พร้อมทั้งพัฒนาระบบ การประเมินผลบุคลากรภาครัฐที่สามารถส่งเสริมและสะท้อนศักยภาพในการร่วมขับเคลื่อนเป้าหมายของประเทศอย่างเป็นระบบ ทั้งในระดับองค์กร ระดับทีม และระดับบุคคล ตลอดจนระบบการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล ที่สามารถยกระดับการใช้ทรัพยากรบุคคลทุกคนให้เกิดความคุ้มค่าและประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ ยกเลิกกฎหมายที่หมดความจำเป็นและพัฒนากฎหมายที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ โดยภาครัฐต้องให้ความสำคัญกับการบังคับใช้กฎหมายที่จริงจัง การปรับเปลี่ยนบทบาทมาเป็นผู้อำนวยความสะดวกแก่ภาคเอกชนและประชาชนในการพัฒนาและปฏิรูปกฎหมายที่มีเป้าหมายที่วัดได้ในการให้เกิดความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ รวมทั้งกำหนดให้มี

หน่วยงานกลางดำเนินการเร่งรัดการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายล้าสมัย ยกเลิกกฎหมายที่หมดความจำเป็นซ้ำซ้อน หรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานและการปรับตัวให้ทันการณของภาครัฐ โดยเฉพาะกฎหมายที่ขัดกับการพัฒนา รัฐบาลดิจิทัลในทุกระดับและกฎหมายที่เกี่ยวกับการตรวจสอบการดำเนินการของภาครัฐที่ต้องมุ่งเป้าร่วมกัน ในการพัฒนาประเทศ พร้อมทั้งจัดให้มีการพัฒนาและบูรณาการฐานข้อมูลกลางด้านกฎหมายของประเทศที่มีการ จำแนกประเภทตามการใช้งานของประชาชนและผู้ประกอบการที่มีความสะดวก เข้าถึงได้ และเข้าใจง่าย

๑.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) หรือ SDGs

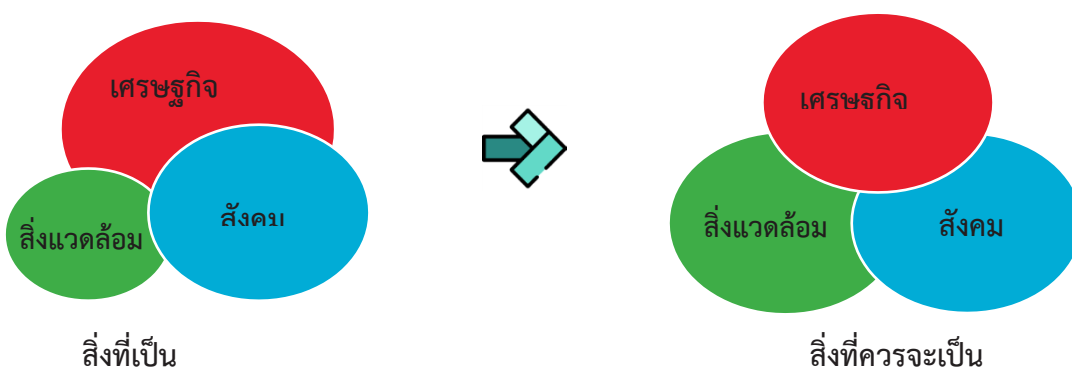
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) หรือ SDGs เป็นเป้าหมายระดับโลก จำนวน ๑๗ เป้าหมาย ที่สมาชิกสหประชาชาติ ๑๙๓ ประเทศ ร่วมกันกำหนด โดยสัญญาว่าทุกประเทศ ต้องช่วยกันผลักดัน เรื่องเหล่านี้เพื่อให้ทุกคนบนโลกทั้งในรุ่นนี้และรุ่นหน้ามีชีวิตที่ดีทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมภายในปี ๒๐๓๐

การพัฒนาที่ยั่งยืน

“การพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของคนในรุ่นปัจจุบัน โดยไม่ทำให้คนรุ่นต่อไปในอนาคต ต้องประนีประนอมยอมลดทอนความสามารถในการตอบสนองความต้องการของตนเอง”

- นิยามจาก Our Common Future

หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า คือ การพัฒนาที่เราสามารถใช้ชีวิตในแบบที่ต้องการ แต่ต้องไม่ทำให้คนรุ่นหลัง ลำบากหรือต้องมาแก้ปัญหาที่เราสร้างเอาไว้ นั่นเอง ซึ่งการพัฒนาแบบนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อทุกคนเข้าใจและ เห็นตรงกันว่า เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมเป็นมิติที่มีความเกี่ยวพันกันอยู่ หากระบบใดมีปัญหา ก็จะส่งผลกระทบ ต่ออีกระบบหนึ่งไปด้วย ดังนั้น การพัฒนาที่ยั่งยืนจึงเน้นการสร้างสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม หรือ ที่เรียกว่า ๓ เสาหลักความยั่งยืน

ทั้งนี้ เนื่องจากที่ผ่านมาเราได้ทำลายสิ่งแวดล้อมจนเสื่อมโทรมอย่างมาก จึงอาจกล่าวได้ว่าการ พัฒนาที่ยั่งยืนเป็นความพยายามทำให้สิ่งที่ เป็นอยู่ในภาพซ้ายกลับเข้ามาสู่สิ่งที่ควรจะเป็นดังภาพขวา

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) หรือเรียกอีกอย่างว่า วาระพัฒนา ๒๐๓๐ (Agenda ๒๐๓๐) เป็นเป้าหมายระดับโลกจำนวน ๑๗ เป้าหมายที่สมาชิกสหประชาชาติ ๑๙๓ ประเทศ ร่วมกันกำหนด โดยให้คำมั่นว่าทุกประเทศต้องร่วมกันผลักดันประเด็นเหล่านี้เพื่อให้ทุกคนบนโลก มีชีวิตที่ดีทั้งในมิติ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ภายในระยะเวลา ๑๕ ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๗๓ (ค.ศ. ๒๐๑๖-๒๐๓๐)

Keyword ที่เกี่ยวข้องกับ SDG ๑๗ เป้าหมาย!

ในแต่ละเป้าหมาย SDGs จะมีประเด็นย่อยระบุละเอียดที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก เพื่อให้สะดวกต่อการทำความเข้าใจและนำไปใช้ในระดับพื้นฐาน เราได้รวบรวมคำสำคัญ (Keywords) ที่เป็นตัวแทนของเป้าหมายย่อย (Target) และมักพบบ่อยในระดับลงมือทำ ดังตาราง

๕Ps	เป้าหมาย SDGs (Goals)	คำสำคัญ (keywords)
People	๑: ขจัดความยากจน No poverty	ความยากจน ความเปราะบาง ภัยพิบัติ (ที่มีผลกระทบต่อกลุ่มเปราะบาง) การเป็นเจ้าของ
People	๒: ขจัดความหิวโหย Zero hunger	ความมั่นคงทางอาหาร อาหารปลอดภัย โภชนาการ สารอาหาร ตลาดเกษตร ความหลากหลายของพืช เกษตร เกษตรกรรมยั่งยืน นมแม่
People	๓: มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี Good health and well-being	โรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อ ประกันสุขภาพ บริการสาธารณสุข การเข้าถึงยา สารเคมี แพทย์ บุคลากรการแพทย์ พยาบาล อุบัติเหตุถนน
People	๔: การศึกษาที่มีคุณภาพ Quality Education	ทุนการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา การจ้างงาน อ่านออกเขียนได้ คณิตศาสตร์ ครู อาจารย์ เพศศึกษา เพศภาวะ การเรียนรู้ ตลอดชีวิต การศึกษาทางเลือก การศึกษาท้องถิ่น
People	๕: ความเท่าเทียมทางเพศ Gender Equality	ความรุนแรงในครอบครัว ผู้หญิง แรงงานผู้หญิง, เด็กผู้หญิง คำนวณย์ สิทธิสตรี ผู้มีความหลากหลายทางเพศ LGBTQI การข่มขืน
Planet	๖: น้ำสะอาดและสุขอนามัย Clean water and sanitation	น้ำดื่ม น้ำสะอาด คุณภาพน้ำ การบำบัดน้ำเสีย ขาดแคลนน้ำ การจัดการน้ำ แหล่งน้ำจัด สุขาภิบาล ห้องน้ำสะอาด
Prosperity	๗: พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ Affordable and clean energy	พลังงานทดแทน พลังงานสะอาด ราคาถูกพลังงาน แสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานชีวมวล พลังงานจากขยะ พลังงานไฟฟ้า
Prosperity	๘: การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ Decent work and economic	การจ้างงาน แรงงาน SMEs วิสาหกิจชุมชน การท่องเที่ยว ยั่งยืน การค้าระหว่างประเทศ กฎหมายการค้า นโยบายการค้า
Prosperity	๙: โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และ อุตสาหกรรม Industry, innovation and infrastructure	พัฒนาอุตสาหกรรม โครงสร้างพื้นฐาน วิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เทคโนโลยีการสื่อสาร นวัตกรรม บริการทางการเงิน มูลค่าเพิ่ม

๕Ps	เป้าหมาย SDGs (Goals)	คำสำคัญ (keywords)
Prosperity	๑๐: ลดความเหลื่อมล้ำ Reduced inequalities	ความไม่เสมอภาค การกระจายรายได้ การเลือกปฏิบัติ ความเหลื่อมล้ำ ความยุติธรรม แรงงาน ทาส ผู้อพยพ โอกาสที่เท่าเทียม ค่าจ้าง คุ่มครอง
Prosperity	๑๑: เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน Sustainable cities and communities	บริการพื้นฐาน ที่พักอาศัย ระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณะ ถนนปลอดภัย มรดกทางวัฒนธรรม ภัยพิบัติ คุณภาพอากาศ พื้นที่สีเขียว พื้นที่สาธารณะ
Planet	๑๒: การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน Responsible consumption and production	สารเคมี การจัดการของเสีย การจัดการขยะ ขยะอาหาร รายงานเพื่อความยั่งยืน จัดซื้อจัดจ้าง ผลกระทบ การท่องเที่ยว
Planet	๑๓: การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ Climate action	โลกร้อน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ก๊าซเรือนกระจก การปรับตัว
Planet	๑๔: ทรัพยากรทางทะเล Life below water	มหาสมุทร ทะเล ชายฝั่ง ประมง ความหลากหลายทางชีวภาพในทะเล
Planet	๑๕: ระบบนิเวศบนบก Life on Land	ป่าไม้ ระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพ สัตว์ป่า ภูเขา ชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกราน แหล่งน้ำจืด เช่น แม่น้ำ ลำธารเขื่อน
Peace	๑๖: ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง Peace, Justice and strong institutions	ความยุติธรรม ความรุนแรง อาชญากรรม กฎหมาย สิทธิ เสรีภาพ การก่อการร้าย ข้อมูลรัฐทุจริตคอร์รัปชัน
Partnership	๑๗: ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน Partnership for the goals	ความร่วมมือโลก การเก็บภาษี ภาครัฐ ความร่วมมือระหว่างประเทศ การค้าระหว่างประเทศ นวัตกรรมระหว่างประเทศ การเงินระหว่างประเทศ การค้าพหุภาคี ระบบข้อมูล

ชื่อเป้าหมายแบบย่อ อ้างอิงจากสำนักงานสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

จำ SDG ๑๗ เป้าหมาย ให้ง่ายขึ้น ด้วย ๕ Ps

การที่ SDG มีเป้าหมายมากถึง ๑๗ เป้าหมาย และมีประเด็นที่กระจายครอบคลุมแทบทุกเรื่อง เป็นความท้าทาย สำหรับการทำความเข้าใจ และสื่อสารดังนั้นเพื่อให้ผู้เริ่มทำ ความรู้จักเข้าใจว่า SDGs นั้น เกี่ยวข้องกับเรื่องใดบ้างและสื่อสารได้กระชับง่ายขึ้นสหประชาชาติจึงลองเอา SDGs มาจัดกลุ่มที่มีความใกล้เคียงกันจะแบ่งได้เป็น ๕ กลุ่มหรือเรียกง่าย ๆ ว่า ๕Ps ได้แก่

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
 1 End poverty in all its forms everywhere	 1 ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่
 2 End hunger, achieve food security and improved nutrition and promote sustainable agriculture	 2 ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน
 3 Ensure healthy lives and promote well-being for all at all ages	 3 สร้างหลักประกันเรื่องสุขภาพ และส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย
 4 Ensure inclusive and equitable quality education and promote lifelong learning opportunities for all	 4 สร้างหลักประกันว่าทุกคนจะมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
 5 Achieve gender equality and empower all women and girls	 5 บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และส่งเสริมผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคน
 6 Ensure availability and sustainable management of water and sanitation for all	 6 สร้างหลักประกันเรื่องการเข้าถึงน้ำสะอาด และสุขอนามัย และมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนสำหรับทุกคน
 7 Ensure access to affordable and modern energy for all	 7 สร้างหลักประกันว่าทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่เข้าถึงได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน
 8 Promote sustained, inclusive and sustainable economic growth, full and productive employment and decent work for all.	 8 ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ และมีประสิทธิภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน
 9 Build resilient infrastructure, promote inclusive and sustainable industrialization and foster innovation	 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่ความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุม และยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม
 10 Reduce inequality within and among countries	 10 ลดความไม่เสมอภาค ทั้งระดับประเทศและระดับสากล

11 Make cities and human settlements inclusive, safe, resilient and sustainable 12 Ensure sustainable consumption and production patterns 13 Take urgent action to combat climate change and its impacts 14 Conserve and sustainably use the oceans, seas and marine resources for sustainable development	11 ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกัน และยั่งยืน 12 สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน 13 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น 14 อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
15 Protect, restore and promote sustainable use terrestrial ecosystems, sustainably manage forests, combat desertification, and halt and reverse land degradation and halt biodiversity loss 16 Promote peaceful and inclusive societies for sustainable development, provide access to justice for all and build effective, accountable and inclusive institutions at all levels 17 Strengthen the means of implementation and revitalize the Global Partnership for Sustainable Development	15 ปกป้อง ปันฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ป้องกันไม่ให้เกิดการกลายสภาพเป็นทะเลทรายหรือสภาวะแห้งแล้ง หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพันธุ์สภาพดิน และหยุดยั้งการเสื่อมโทรมของความหลากหลายทางชีวภาพ 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนสามารถเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ 17 ส่งเสริมความร่วมมือเพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ภาษาไทยดัดแปลงจาก มูลนิธิมั่นพัฒนา www.tsdf.nida.ac.th

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ๑๗ เป้าหมาย

๑. ขจัดความยากจน (No poverty)

ขจัดความยากจน ความเปราะบาง ภัยพิบัติ (ที่มีผลกระทบต่อ กลุ่มเปราะบาง) การเป็นเจ้าของที่ดิน

๑.๑ ขจัดความยากจนทั้งหมด ซึ่ง ในปัจจุบันวัดจากคนที่มีความจำเป็นรายวันต่ำกว่า

๑.๒๕ ดอลลาร์สหรัฐ ต่อวันภายในปี ๒๕๗๓

๑.๒ ลดสัดส่วนชาย หญิง และเด็ก ในทุกช่วงวัย ที่อยู่ประสบปัญหาความยากจนในทุกมิติ ตามนิยามของแต่ละประเทศ ให้ลดลงอย่างน้อยครึ่งหนึ่ง ภายในปี ๒๕๗๓

๑.๓ ดำเนินการให้เป็นผลตามระบบและมาตรการคุ้มครองทางสังคมที่เหมาะสมของแต่ละประเทศและให้ครอบคลุมถึงกลุ่มที่ยากจนและเปราะบางภายในปี ๒๕๗๓

๑.๔ สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะที่กลุ่มที่ต้องประสบปัญหาความยากจนและเปราะบาง มีสิทธิอย่างเท่าเทียมในการเข้าถึงทรัพยากรการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานการเป็นเจ้าของและควบคุมเหนือที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ในรูปแบบอื่น มรดกทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีใหม่ที่เหมาะสม และบริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก (microfinance) ภายในปี ๒๕๗๓

๑.๕ สร้างภูมิคุ้มกันให้กับกลุ่มที่ประสบปัญหาความยากจนและกลุ่มเปราะบางพร้อมทั้งลดและป้องกันความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศและภัยพิบัติทางเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมภายในปี ๒๕๗๓

๑.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการระดมทรัพยากรอย่างมีนัยสำคัญจากแหล่งที่หลากหลาย รวมไปถึงการยกระดับความร่วมมือเพื่อการพัฒนา เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสำหรับประเทศกำลังพัฒนาอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และเพื่อการดำเนินงานตามแผนงานและนโยบายเพื่อยุติความยากจนในทุกมิติ

๑.๗ สร้างกรอบนโยบายที่เหมาะสมในระดับประเทศระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ บนฐานของยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สนับสนุนคนยากจน (propoor) และคำนึงถึงความละเอียดอ่อน เรื่องเพศ (gender-sensitive) เพื่อจะสนับสนุนการเร่งการลงทุนเพื่อปฏิบัติการขจัดความยากจน

๒. ขจัดความหิวโหย (Zero hunger)

คำสำคัญ : ความมั่นคงทางอาหาร อาหารปลอดภัย โภชนาการสารอาหาร ตลาดเกษตร ความหลากหลายของพืชเกษตรเกษตรกรรมยั่งยืน นมแม่

๒.๑ ยุติความหิวโหยและสร้างหลักประกันให้ทุกคน โดยเฉพาะกลุ่มที่ประสบปัญหาความยากจนและเปราะบาง ทั้งผู้ใหญ่และเด็กทารก เพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าถึงอาหารที่ปลอดภัยอุดมไปด้วยสารอาหาร และเพียงพอตลอดทั้งปี ภายในปี ๒๕๗๓

๒.๒ ยุติภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาภาวะการขาดสารอาหารของหญิงวัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ภายในปี ๒๕๗๓รวมถึงบรรลุเป้าหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่างประเทศ ว่าด้วยภาวะแคระแกร็นและผอมแห้งในเด็กอายุไม่ต่ำกว่า ๕ ปี ภายในปี ๒๕๖๘

๒.๓ เพิ่มความสามารถในการผลิตทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิงคนพื้นเมือง เกษตรกรแบบครอบครัว คนเลี้ยงปศุสัตว์ ชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดินและทรัพยากรและปัจจัยนำเข้าในการผลิต ความรู้ บริการ ทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่า และการจ้างงานนอกพื้นที่การเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ อย่างปลอดภัยและเท่าเทียมภายในปี ๒๕๗๓

ทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่าและการจ้างงานนอกพื้นที่การเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ อย่างปลอดภัยและเท่าเทียมภายในปี ๒๕๗๓

๒.๔ สร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืนและดำเนินการตามแนวปฏิบัติทางการเกษตรที่มีภูมิคุ้มกันที่จะเพิ่มความสามารถในการผลิต ซึ่งจะช่วยรักษาระบบนิเวศ เพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภาวะอากาศรุนแรง ภัยแล้ง อุทกภัยและภัยพิบัติอื่น ๆ และจะช่วยพัฒนาที่ดินและคุณภาพดินอย่างต่อเนื่องภายในปี ๒๕๗๓

๒.๕ อนุรักษ์ความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์ พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่นาและที่เลี้ยงตามบ้านเรือน และชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มีธนาคารเมล็ดพันธุ์ และพืชที่มีการจัดการที่ดีและความหลากหลาย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติและสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรมและองค์ความรู้ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างธรรมและเท่าเทียม ตามที่ตกลงกันระหว่างประเทศภายในปี ๒๕๗๓

๒.๖ เพิ่มการลงทุนตลอดจนการยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานในชนบทการวิจัยเกษตรและการขยายบริการ การพัฒนาเทคโนโลยี และการทำธนาคารพันธุกรรมของพืชและสัตว์ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๒.๗ แก้ไขและป้องกันการกีดกันและการบิดเบือนทางการค้าในตลาดเกษตรโลก รวมถึงการจัดการอุดหนุนสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกทุกรูปแบบและมาตรการเพื่อการส่งออกทุกแบบที่ให้ผลในลักษณะเดียวกัน โดยให้เป็นไปการเจรจาอบการพัฒนาดoha (Doha Development Round)

๒.๘ เลือกใช้มาตรการที่สร้างหลักประกันได้ว่าตลาดโภคภัณฑ์อาหารและตลาดอนุพันธ์สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลของตลาดและข้อมูลสำรองอาหารได้อย่างทันการณ์ เพื่อควบคุมความผันผวนของราคาอาหารอย่างรุนแรง

๓. มีสุขภาพความเป็นอยู่ที่ดี (Good health and well-being)

คำสำคัญ : เป็นโรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อ ประกันสุขภาพ บริการสาธารณสุข การเข้าถึงยา สารเคมี แพทย์ บุคลากรการแพทย์ พยาบาล อุบัติเหตุ-ถนน มลพิษ แอลกอฮอล์-เหล้า วัคซีน

๓.๑ ลดอัตราการตายของมารดาทั่วโลก ให้ต่ำกว่า ๗๐ ต่อการเกิด ๑ แสนคน ภายใน ปี ๒๕๗๓

๓.๒ ยุติการตายที่ป้องกันได้ของทารกแรกเกิดและเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี โดยทุกประเทศมุ่งลดอัตราการตายของทารกลงให้ต่ำถึง ๑๒ ต่อการเกิด ๑ พันคน และลดอัตราการตายในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ลงให้ต่ำถึง ๒๕ ต่อการเกิด ๑ พันคน ภายในปี ๒๕๗๓

๓.๓ ยุติการแพร่กระจายของโรคเอดส์ วัณโรค มาลาเรียและโรคเขตร้อนที่ถูกกลบเกลื่อน และยับยั้งการแพร่เชื้อโรคตับอักเสบ โรคติดต่อทางน้ำ และโรคติดต่ออื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓

๓.๔ ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อให้ลดลงหนึ่งในสามผ่านทางการป้องกันและการรักษาโรคและส่งเสริมสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี ภายในปี ๒๕๗๓

๓.๕ ส่งเสริมการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิด ซึ่งรวมถึงการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิดและการใช้แอลกอฮอล์ในทางอันตราย

๓.๖ ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนทั่วโลกลงครึ่งหนึ่ง ภายในปี ๒๕๖๓

๓.๗ สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงบริการ ข้อมูล การให้การศึกษาเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โดยถ้วนหน้ารวมถึงการวางแผนครอบครัว และวางแผนเรื่องอนามัยเจริญพันธุ์ในยุทธศาสตร์และแผนงานระดับชาติ ภายในปี ๒๕๗๓

๓.๗ สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงบริการ ข้อมูล การให้การศึกษาเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โดยถ้วนหน้ารวมถึงการวางแผนครอบครัว และวางแผนเรื่องอนามัยเจริญพันธุ์ในยุทธศาสตร์และแผนงานระดับชาติ ภายในปี ๒๕๗๓

๓.๘ ส่งเสริมการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงการบริการสาธารณสุขจำเป็นที่มีคุณภาพ และเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นที่ปลอดภัยมีประสิทธิภาพและมีราคาที่สามารถซื้อหาได้

๓.๙ ลดจำนวนการตายและการป่วยจากสารเคมีอันตรายและจากการปนเปื้อนและมลพิษทางอากาศ น้ำ และดิน ให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี ๒๕๗๓

๓.๑๐ เสริมการดำเนินงานของกรอบอนุสัญญาขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการควบคุมยาสูบในทุกประเทศตามความเหมาะสม

๓.๑๑ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาวัคซีนและยาสำหรับโรคที่ติดต่อและไม่ติดต่อที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อประเทศกำลังพัฒนา ส่งเสริมให้มีการเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นในราคาที่สามารถซื้อหาได้ ตามปฏิญญาโดฮาความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าและการสาธารณสุข (Doha Declaration on the TRIPS Agreement and Public Health) ซึ่งเน้นย้ำสิทธิสำหรับประเทศกำลังพัฒนาที่จะใช้บทบัญญัติในความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าอย่างเต็มที่ ในเรื่องการผ่อนปรน เพื่อจะปกป้องสุขภาพสาธารณะ และโดยเฉพาะการเข้าถึงยาโดยถ้วนหน้า

๓.๑๒ ส่งเสริมการใช้งบประมาณด้านสุขภาพ และการสรรหา การพัฒนา การฝึกฝน และการจัดให้มีหลักประกันด้านสุขภาพเพื่อคนทำงานในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก

๓.๑๓ ส่งเสริมขีดความสามารถสำหรับทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา ในเรื่องการแจ้งเตือนล่วงหน้า การลดความเสี่ยง และการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสุขภาพในระดับประเทศ และระดับโลก

๔. มีคุณภาพด้านการศึกษา (Quality Education)

คำสำคัญ : ทุนการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา การจ้างงานอ่านออกเขียนได้ คณิตศาสตร์ ครู อาจารย์ เพศศึกษาเพศภาวะ การเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาทางเลือกการศึกษาท้องถิ่น การศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม

๔.๑ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนจะสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ภายใน ปี ๒๕๗๓

๔.๒ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพภายในปี ๒๕๗๓ เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา

๔.๓ ให้ชายและหญิงทุกคนเข้าถึงการศึกษาระดับอาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัย ในราคาที่สามารถเข้าถึงได้และมีคุณภาพ ภายในปี ๒๕๗๓

๔.๔ เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็นรวมถึงทักษะทางเทคนิคและอาชีพ สำหรับการจ้างงาน การมีงานที่ดี และการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี ๒๕๗๓

๔.๕ ขจัดความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษา ระหว่างชายและหญิง และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบางซึ่งรวมถึงผู้พิการ ชนพื้นเมือง และเด็ก เข้าถึงการศึกษาและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี ๒๕๗๓

๔.๕ ขจัดความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษา ระหว่างชายและหญิง และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบางซึ่งรวมถึงผู้พิการ ชนพื้นเมือง และเด็ก เข้าถึงการศึกษาและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี ๒๕๗๓

๔.๖ สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ ทั้งชายและหญิง สามารถอ่านออกเขียนได้ และคำนวณได้ ภายในปี ๒๕๗๓

๔.๗ สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนรวมถึงการศึกษาสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุขและไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และความนิยมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและในมีส่วนร่วมของวัฒนธรรมต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๓

๔.๘ สร้างและยกระดับอุปกรณ์และเครื่องมือทางการศึกษา ที่เอื้อต่อเด็ก ผู้พิการ และบุคคลทุกเพศ และให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพสำหรับทุกคน

๔.๙ ขยายจำนวนทุนการศึกษาทั่วโลกที่ให้สำหรับประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะประเทศพัฒนาน้อยที่สุดรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศในแอฟริกา ในการสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รวมถึงการฝึกอาชีพ และแผนงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารด้านเทคนิค วิศวกรรม และวิทยาศาสตร์ ในประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ ภายในปี ๒๕๖๓

๔.๑๐ เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพ และดำเนินการผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศในการฝึกอบรมครูในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี ๒๕๗๓

๕. ความเท่าเทียมทางเพศ (Gender Equality)

คำสำคัญ : ความรุนแรงในครอบครัว ผู้หญิง แรงงานผู้หญิง, เด็กผู้หญิง คำนุชย์ สิทธิสตรี ผู้มีความหลากหลายทางเพศ LGBTQI การข่มขืน

๕.๑ ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่

๕.๒ ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทั้งในที่สาธารณะและที่ส่วนบุคคล รวมถึงการจัดการค้ามนุษย์ การแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการแสวงหาประโยชน์ในรูปแบบอื่น

๕.๓ จัดการปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การบังคับเด็กแต่งงาน และการขลิบอวัยวะเพศหญิง

๕.๔ ยอมรับและให้คุณค่าต่อการดูแลและการทำงานบ้านแบบไม่ได้รับค่าจ้าง โดยจัดเตรียมบริการสาธารณะโครงสร้างพื้นฐานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคมให้ และสนับสนุนความรับผิดชอบร่วมกันภายในครัวเรือนและครอบครัวตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ

๕.๕ สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงจะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ และมีโอกาสเท่าเทียมในการเป็นผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจในทางการเมือง เศรษฐกิจ และภาคสาธารณะ

๕.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงสุขอนามัยทางเพศ อนามัยการเจริญพันธุ์ และสิทธิการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า ตามที่ตกลงในแผนปฏิบัติการของการประชุมนานาชาติว่าด้วยประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่งและเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนเหล่านั้น

๕.๗ ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเข้าเป็นเจ้าของที่ดิน การควบคุมที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น การบริการทางการเงิน การรับมรดก และทรัพยากรธรรมชาติ ตามกฎหมายของประเทศ

๕.๘ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมการให้อำนาจแก่ผู้หญิง

๕.๙ เลือกใช้และส่งเสริมนโยบายที่ดีและกฎระเบียบที่บังคับใช้ได้ เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและการให้อำนาจแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกระดับ

๖. น้ำสะอาดและสุขอนามัย (Clean water and sanitation)

คำสำคัญ : น้ำดื่ม น้ำสะอาด คุณภาพน้ำ การบำบัดน้ำเสีย ขาดแคลนน้ำ การจัดการน้ำ แหล่งน้ำจัด
สุขาภิบาลห้องผู้สะอาด

๖.๑ บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยและมีราคาที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี
๒๕๗๓

๖.๒ บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงสุขอนามัยที่พอเพียงและเป็นธรรม และยุติการขับถ่าย
ในที่โล่ง โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความต้องการของผู้หญิง เด็กหญิง และกลุ่มที่อยู่ใต้สถานการณ์ที่เปราะบาง
ภายในปี ๒๕๗๓

๖.๓ ยกระดับคุณภาพน้ำโดยลดมลพิษ ขจัดการทิ้งขยะและลดการปล่อยสารเคมีและวัสดุ
อันตราย ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านกระบวนการลงครึ่งหนึ่ง และเพิ่มการนำกลับมาใช้ใหม่ทั่วโลกภายในปี ๒๕๗๓

๖.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วน และสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำและจัดหา
น้ำที่ยั่งยืนเพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำและลดจำนวนประชาชนที่ประสบความทุกข์จากการขาดแคลนน้ำภายใน
ปี ๒๕๗๓

๖.๕ ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทางความร่วมมือ
ระหว่างเขตแดนตามความเหมาะสม ภายในปี ๒๕๗๓

๖.๖ ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำรวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น
ลำน้ำ หินอุ้มน้ำ และทะเลสาบ ภายในปี ๒๕๖๓

๖.๗ ขยายความร่วมมือระหว่างประเทศและการสนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถ
ให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในกิจกรรมและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขอนามัย ซึ่งรวมถึงด้านการเก็บน้ำ
การจัดเก็บและการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการน้ำเสีย เทคโนโลยีการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่

๖.๘ สนับสนุนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการจัดการน้ำและ
สุขอนามัย

๗. พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ (Affordable and clean energy)

คำสำคัญ : พลังงานทดแทน พลังงานสะอาด ราคาถูก พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม
พลังงานชีวมวล พลังงานจากขยะ พลังงานไฟฟ้า

๗.๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงบริการพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ และ
เชื่อถือได้ภายในปี ๒๕๗๓

๗.๒ เพิ่มสัดส่วนของพลังงานทดแทนในการผสมผสานการใช้พลังงานของโลก ภายในปี ๒๕๗๓

๗.๓ ส่งเสริมการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโลกให้เพิ่มขึ้น ๒ เท่า ภายในปี ๒๕๗๓

๗.๔ ยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการวิจัยและ
เทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด โดยรวมถึงพลังงานทดแทน ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และเทคโนโลยีเชื้อเพลิง
ฟอสซิลขั้นสูงและสะอาด และสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและเทคโนโลยี พลังงาน
ที่สะอาด ภายในปี ๒๕๗๓

๗.๕ ขยายโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการจัดส่งบริการพลังงานที่เป็น
สมัยใหม่และยั่งยืนให้โดยถ้วนหน้าในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลัง
พัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี ๒๕๗๓

๘. การจ้างงานที่มีคุณค่าและ การเติบโตทางเศรษฐกิจ (Decent work and economic growth)

คำสำคัญ : การจ้างงาน แรงงาน SMEs วิสาหกิจชุมชน การท่องเที่ยวยั่งยืน การค้าระหว่างประเทศ กฎหมายการค้า นโยบายการค้า

๘.๑ ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากรมีความยั่งยืนตามบริบทของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด มีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ ๗ ต่อปี

๘.๒ ส่งเสริมการมีประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการทำให้หลากหลายการยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นในภาคส่วนที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและใช้แรงงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๘.๓ ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ การสร้างงานที่สมควรความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และส่งเสริมการเกิดและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อยขนาดเล็ก และขนาดกลาง ซึ่งรวมถึงผ่านทาง การเข้าถึงบริการทางการเงิน

๘.๔ พัฒนาความมีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรของโลกในการบริโภคและการผลิต และพยายามที่จะตัดความเชื่อมโยงระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและการทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมซึ่งเป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน ๑๐ ปีของแผนการทำงานเพื่อการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยมีประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำในการดำเนินการไปจนถึงปี ๒๕๗๓

๘.๕ ส่งเสริมการจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับหญิงและชายทุกคน รวมถึงเยาวชนและผู้มีภาวะทุพพลภาพ และให้มีการจ่ายที่เท่าเทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน ภายในปี ๒๕๗๓

๘.๖ ลดสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่มีงานทำ ที่ไม่มีการศึกษาและที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ภายในปี ๒๕๖๓

๘.๗ ดำเนินมาตรการโดยทันทีและมีประสิทธิภาพเพื่อขจัดแรงงานบังคับ ยุติการค้าแรงงานทาสในยุคสมัยใหม่และการค้ามนุษย์ และขจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ซึ่งรวมถึงการเกณฑ์และการใช้ทหารเด็ก และยุติการใช้แรงงานเด็กในทุกรูปแบบในปี ๒๕๖๘

๘.๘ ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและมั่นคงสำหรับผู้ทำงานทุกคน รวมถึงแรงงานต่างด้าว โดยเฉพาะแรงงานหญิงและผู้ที่ทำงานเสี่ยงอันตราย

๘.๙ ออกแบบและใช้นโยบายที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่จะสร้างงาน และส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภายในปี ๒๕๗๓

๘.๑๐ ส่งเสริมความมั่นคงของสถาบันทางการเงินภายในประเทศเพื่อส่งเสริมและขยายการเข้าถึงการธนาคารการประกันภัย และบริการทางการเงินแก่ทุกคน

๘.๑๑ เพิ่มเติมความช่วยเหลือเพื่อการค้า (Aid for Trade) สำหรับประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านช่องทางของกรอบการทำงานแบบบูรณาการสำหรับความช่วยเหลือทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการค้าแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๘.๑๒ พัฒนาและทำให้เกิดการดำเนินงานของยุทธศาสตร์โลกสำหรับการจ้างงานในเยาวชนและดำเนินงานตามข้อตกลงเรื่องงานของโลกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓

๙. โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม (Industry, innovation and infrastructure)

คำสำคัญ : พัฒนาอุตสาหกรรม โครงสร้างพื้นฐานวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศ นวัตกรรม บริการทางการเงิน มูลค่าเพิ่ม

๙.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ยั่งยืนและมีความทนทาน ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าส่งเสริมบริการที่มีราคาที่เข้าถึงได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน

๙.๒ ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และ ภายในปี ๒๕๗๓ ให้เพิ่มส่วนแบ่งของอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามสภาวะแวดล้อมของประเทศ และให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น ๒ เท่าในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๙.๓ เพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินโดยรวมถึงเครดิตในราคาที่สามารถจ่ายได้ให้แก่อุตสาหกรรมและวิสาหกิจขนาดเล็ก โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนาและให้เพิ่มการผนวกกลุ่ม เหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและตลาด

๙.๔ ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

๙.๕ เพิ่มทุนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรมในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้ภายในปี ๒๕๗๓ มีการส่งเสริมนวัตกรรมและให้เพิ่มจำนวนผู้ทำงานวิจัยและพัฒนาต่อประชากร ๑ ล้านคนและการใช้จ่ายในภาคสาธารณะและเอกชนในการวิจัยและพัฒนาให้เพิ่มมากขึ้น

๙.๖ อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและทนทานในประเทศกำลังพัฒนา ผ่านทางการยกระดับการสนับสนุนทางการเงินเทคโนโลยี และด้านวิชาการ ให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

๙.๗ สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรมภายในประเทศกำลังพัฒนารวมถึงการให้มีสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรมและการเพิ่มมูลค่าของสินค้าโภคภัณฑ์

๙.๘ การเพิ่มการเข้าถึงเทคโนโลยีด้านข้อมูลและการสื่อสาร และพยายามที่จะจัดให้มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตโดยถ้วนหน้าและในราคาที่สามารถจ่ายได้สำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ภายในปี ๒๕๖๓

๑๐. ลดความเหลื่อมล้ำ Reduced inequalities

คำสำคัญ : ความไม่เสมอภาค การกระจายรายได้ การเลือกปฏิบัติความเหลื่อมล้ำ ความยุติธรรม แรงงานทาส ผู้อพยพโอกาสที่เท่าเทียม ค่าจ้าง คัมครองสังคม

๑๐.๑ ส่งเสริมการเติบโตของรายได้ในกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่ยากจนที่สุดอย่างต่อเนื่อง ในอัตราที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

๑๐.๒ ให้อำนาจและส่งเสริมความครอบคลุมด้านสังคมเศรษฐกิจและการเมืองสำหรับทุกคน โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความบกพร่องทางร่างกาย เชื้อชาติชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา หรือสถานะทางเศรษฐกิจหรืออื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓

๑๐.๓ สร้างหลักประกันว่าทุกคนจะมีโอกาสที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาค รวมถึงโดยการขจัดกฎหมายนโยบาย และการเลือกปฏิบัติ และส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบาย และการกระทำที่เหมาะสมในเรื่องนี้

๑๐.๔ เลือกใช้นโยบาย โดยเฉพาะนโยบายการคลัง ค่าจ้างและการคุ้มครองทางสังคม และให้บรรลุความเสมอภาคยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง

๑๐.๕ พัฒนากฎระเบียบและการติดตามตรวจสอบตลาดเงินและสถาบันการเงินของโลก และเสริมความแข็งแกร่งในการดำเนินการกฎระเบียบดังกล่าว

๑๐.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีตัวแทนและเสียงสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในการตัดสินใจของสถาบันทางเศรษฐกิจและการเงินระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้สถาบันมีประสิทธิภาพ เชื่อถือได้ มีความรับผิดชอบ และชอบธรรมมากขึ้น

๑๐.๗ อำนวยความสะดวกในการอพยพและเคลื่อนย้ายคนให้เป็นไปด้วยความสงบ ปลอดภัย เป็นไปตามระเบียบ และมีความรับผิดชอบ รวมถึงผ่านทางการดำเนินงานตามนโยบายด้านการอพยพที่มีการวางแผนและจัดการที่ดี

๑๐.๘ ดำเนินการตามหลักการการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างสำหรับประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยเป็นไปตามความตกลงองค์การการค้าโลก

๑๐.๙ สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการและการไหลของเงิน ซึ่งรวมถึงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ไปยังรัฐที่มีความจำเป็นมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศในแอฟริกา รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล โดยให้เป็นไปตามแผนและแผนงานของประเทศเหล่านั้น

๑๐.๑๐ ลดค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมของการส่งเงินกลับประเทศของผู้อพยพ (migrant remittances) ให้ต่ำกว่าร้อยละ ๓ และบริหารจัดการชำระเงินระหว่างประเทศ (remittance corridors) ที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าร้อยละ ๕ ภายในปี ๒๕๗๓

๑๑. เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน (Sustainable cities and communities)

คำสำคัญ : บริการพื้นฐาน ที่พักอาศัย ระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะถนนปลอดภัย มรดกทางวัฒนธรรม ภัยพิบัติ คุณภาพอากาศ พื้นที่สีเขียว พื้นที่สาธารณะ

๑๑.๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงที่อยู่อาศัยและบริการพื้นฐานที่พอเพียง ปลอดภัย และในราคาที่สามารถจ่ายได้ และยกระดับชุมชนแออัด ภายในปี ๒๕๗๓

๑๑.๒ จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้ สำหรับทุกคน พัฒนาการปลอดภัยทางถนน โดยการขยายการขนส่งสาธารณะ และคำนึงเป็นพิเศษถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็ก ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย และ ผู้สูงอายุภายในปี ๒๕๗๓

๑๑.๓ ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืน เพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วมบูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

๑๑.๔ เสริมความพยายามที่จะปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก

๑๑.๕ ลดจำนวนการตายและจำนวนคนที่ได้รับผลกระทบและลดการสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของโลกที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวกับน้ำ โดยมุ่งเป้าปกป้องคนจนและคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบางภายในปี ๒๕๗๓

๑๑.๖ ลดผลกระทบทางลบของเมืองต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากร โดยรวมถึงการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อคุณภาพอากาศและการจัดการของเสียของเทศบาลและอื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓

๑๑.๗ จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียว ที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้มีความบกพร่องทางร่างกายภายในปี ๒๕๗๓

๑๑.๘ สนับสนุนการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในเชิงบวกระหว่างพื้นที่เมืองรอบเมือง และชนบท โดยการเสริมความแข็งแกร่งของการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติและระดับภูมิภาค

๑๑.๙ ภายในปี ๒๕๖๓ เพิ่มจำนวนเมืองและกระบวนการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่เลือกใช้และดำเนินการตามนโยบายและแผนที่บูรณาการ เพื่อนำไปสู่ความครอบคลุม ความมีประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร การลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิทัศน์ทางต่อภัยพิบัติ และให้พัฒนาและ

ดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกระดับให้เป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน เช่นใดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๗๓

๑๑.๑๐ สนับสนุนประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านทางความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการในการสร้างอาคารที่ยั่งยืนและ ทนทานโดยใช้วัสดุท้องถิ่น

๑๒. การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (Responsible consumption and production)

คำสำคัญ : สารเคมี การจัดการของเสีย การจัดการขยะ ขยะอาหาร รายงานเพื่อความยั่งยืน จัดซื้อจัดจ้าง ผลกระทบ การท่องเที่ยว

๑๒.๑ ดำเนินการให้เป็นผลตามกรอบการดำเนินงานระยะ ๑๐ ปีว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ทุกประเทศนำไปปฏิบัติโดยประเทศพัฒนาแล้วเป็นผู้นำ โดยคำนึงถึงการพัฒนาและขีดความสามารถของประเทศกำลังพัฒนา

๑๒.๒ บรรลุการจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ภายในปี ๒๕๗๓

๑๒.๓ ลดขยะอาหารของโลกครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภค และลดการสูญเสียอาหารจากกระบวนการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ภายในปี ๒๕๗

๑๒.๔ บรรลุการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดในวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตลอดทั้งวงจรชีวิตของสิ่งเหล่านั้น ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้ว และลดการปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้น ออกสู่อากาศ น้ำ และดินอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อที่จะลดผลกระทบทางลบที่จะมีต่อสุขภาพของมนุษย์และ สิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด ภายในปี ๒๕๖๓

๑๒.๕ ลดการผลิตของเสียโดยการป้องกัน การลด การแปรรูปเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ และการ นำมาใช้ซ้ำภายในปี ๒๕๗๓

๑๒.๖ สนับสนุนให้บริษัท โดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติและบริษัทขนาดใหญ่ รับแนวปฏิบัติที่ยั่งยืน ไปใช้ และผนวกข้อมูลด้านความยั่งยืนลงในวงจรการรายงานของบริษัทเหล่านั้น

๑๒.๗ ส่งเสริมแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างภาคสาธารณะที่ยั่งยืน ตามนโยบายและการให้ลำดับ ความสำคัญของประเทศ

๑๒.๘ สร้างหลักประกันว่าประชาชนในทุกแห่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและความตระหนักถึงการ พัฒนาที่ยั่งยืนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ภายในปี ๒๕๗๓

๑๒.๙ สนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนไปสู่รูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น

๑๒.๑๐ พัฒนาและดำเนินการใช้เครื่องมือเพื่อจะติดตามตรวจสอบผลกระทบของการพัฒนา ที่ยั่งยืนสำหรับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่สร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

๑๒.๑๑ ส่งเสริมการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลและการอุปโภคอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำจัดการ บิดเบือนทางการตลาดโดยให้สอดคล้องสถานะแวดล้อมของประเทศ รวมถึงการปรับโครงสร้างภาษีและเลิกการ อุดหนุนที่เป็นภัยเหล่านั้นในที่ยังมีการใช้อยู่ เพื่อให้สะท้อนผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงอย่างเต็มที่ ถึงความจำเป็นและเงื่อนไขที่เจาะจงของประเทศกำลังพัฒนาและลดผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นที่จะมีต่อการ พัฒนาของประเทศเหล่านั้นในลักษณะที่เป็นการคุ้มครองคนจนและชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

๑๓. การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate action)

คำสำคัญ : โลกร้อน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ก๊าซเรือนกระจก การปรับตัว

๑๓.๑ เสริมภูมิคุ้มกันและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตรายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ

๑๓.๒ บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ

๑๓.๓ พัฒนาการศึกษ การสร้างความตระหนักรู้ และขีดความสามารถของมนุษย์และของสถาบันในเรื่องการลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การปรับตัว การลดผลกระทบ และการเตือนภัยล่วงหน้า

๑๓.๔ ดำเนินการให้เกิดผลตามพันธกรณีที่ผูกมัดต่อประเทศพัฒนาแล้วซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่มีเป้าหมายร่วมกันระดมทุนจากทุกแหล่งให้ได้จำนวน ๑ แสนล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ภายในปี ๒๕๖๓ เพื่อจะแก้ปัญหาความจำเป็นของประเทศกำลังพัฒนาในบริบทของการดำเนินการด้านการลดก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญและมีความโปร่งใสในการดำเนินงาน และทำให้งกองทุน Green Climate Fund ดำเนินงานอย่างเต็มที่โดยเร็วที่สุดผ่านการให้ทุน (capitalization)

๑๓.๕ ส่งเสริมกลไกที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการวางแผนและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และให้ความสำคัญต่อผู้หญิง เยาวชน และชุมชนท้องถิ่นและชายขอบ

๑๔. ทรัพยากรทางทะเล (Life below water)

คำสำคัญ : มหาสมุทร ทะเล ชายฝั่ง ประมง ความหลากหลายทางชีวภาพในทะเล

๑๔.๑ ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภท โดยเฉพาะจากกิจกรรมบนแผ่นดิน รวมถึงซากปรักหักพังทางทะเลและมลพิษของสารอาหาร (nutrient pollution) ภายในปี ๒๕๖๘

๑๔.๒ บริหารจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบที่มีนัยสำคัญ รวมถึงโดยการเสริมภูมิคุ้มกันและปฏิบัติการ เพื่อฟื้นฟูเพื่อบรรลุการมีมหาสมุทรที่มีสุขภาพดีและมีผลิตภาพ ภายในปี ๒๕๖๓

๑๔.๓ ลดและแก้ปัญหาผลกระทบของการเป็นกรดในมหาสมุทร โดยรวมถึงผ่านทางการส่งเสริมความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในทุกระดับ

๑๔.๔ ให้กำกับอย่างมีประสิทธิภาพในเรื่องการเก็บเกี่ยวและยุติการประมงเกินขีดจำกัดการประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการรายงาน และไม่มีการควบคุม และแนวปฏิบัติด้านการประมงที่เป็นไปในทางทำลาย และดำเนินการให้เป็นผลตามแผนการจัดการที่อยู่บนฐานวิทยาศาสตร์ เพื่อจะฟื้นฟูประชากรปลา (fish stock) ในเวลาที่สั้นที่สุดที่จะเป็นไปได้ อย่างน้อยที่สุดในระดับที่สามารถไปถึงจุดสูงสุดที่ให้ผลตอบแทนแบบยั่งยืน (maximum sustainable yield) ตามคุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำเหล่านั้นภายในปี ๒๕๖๓

๑๔.๕ อนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ ให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศและภายในประเทศ และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่ ภายในปี ๒๕๖๓

๑๔.๖ ยับยั้งรูปแบบการอุดหนุนการประมงที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงเกินขีดจำกัด ขจัดการอุดหนุนที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการรายงานและไม่มีการควบคุม และระงับการริเริ่มการอุดหนุนในลักษณะดังกล่าว ตระหนักว่าการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดควรเป็นส่วนควบในการเจรจาการอุดหนุนการประมงขององค์การการค้าโลก ภายในปี ๒๕๖๓

๑๔.๗ เพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจากการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน รวมถึงผ่านทางการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในเรื่องการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการท่องเที่ยว ภายในปี ๒๕๗๓

๑๔.๘ เพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล ของคณะกรรมการสมุทรศาสตร์ระหว่างรัฐบาล เพื่อจะพัฒนาคุณภาพของมหาสมุทรและเพิ่มพูนให้ ความหลากหลายทางชีวภาพในทะเลมีส่วนสนับสนุนการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนามากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งในรัฐ กำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๑๔.๙ จัดให้มีการเข้าถึงทรัพยากรทางทะเลและตลาดสำหรับชาวประมงพื้นบ้านรายย่อย

๑๔.๑๐ เพิ่มพูนการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน โดยการ ดำเนินการให้เกิดผลตามกฎหมายระหว่างประเทศตามที่สะท้อนใน UNCLOS ซึ่งเป็นกรอบทางกฎหมายสำหรับ การอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ๑๕๘ ของเอกสาร The Future We Want

๑๕. ระบบนิเวศบนบก (Life on Land)

คำสำคัญ : ป่าไม้ ระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพ สัตว์ป่าภูเขา ชนิดพันธุ์ต่างถิ่น ที่รุกราน แหล่งน้ำจืด เช่น แม่น้ำลำธารเขื่อน

๑๕.๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและในน้ำจืด ในแผ่นดินรวมทั้งบริการทางระบบนิเวศที่ยั่งยืน เฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและเขตแห้งแล้ง โดยเป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓

๑๕.๒ ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการ ตัดไม้ทำลายป่าฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลก ภายในปี ๒๕๖๓

๑๕.๓ ป้องกันการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ฟื้นฟูแผ่นดินและดินที่เสื่อมโทรม รวมถึงแผ่นดิน ที่ได้รับผลกระทบจากการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ความแห้งแล้ง และอุทกภัย และพยายามที่จะบรรลุถึงโลก ที่ไร้ความเสื่อมโทรมของที่ดิน ภายในปี ๒๕๗๓

๑๕.๔ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพ ของระบบนิเวศเหล่านั้น เพื่อจะเพิ่มพูนขีดความสามารถของระบบนิเวศเหล่านั้นที่จะให้ผลประโยชน์อันสำคัญ ต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๓

๑๕.๕ ปฏิบัติการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อลดการเสื่อมโทรมของถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาติ หยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และภายในปี ๒๕๖๓ จะปกป้องและป้องกันการสูญพันธุ์ของ ชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม

๑๕.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากร พันธุ์กรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม และส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรเหล่านั้นอย่างเหมาะสม

๑๕.๗ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อจะยุติการค้าและการขนย้ายชนิดพันธุ์พืชและสัตว์คุ้มครอง และแก้ปัญหาทั้งอุปสงค์และอุปทานต่อผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย

๑๕.๘ นำมาตรการมาใช้เพื่อป้องกันการนำเข้าและลดผลกระทบของชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกราน ในระบบนิเวศบนบกและน้ำและควบคุมหรือขจัดชนิดพันธุ์ที่มีลำดับความสำคัญ ภายในปี ๒๕๖๓

๑๕.๙ บูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเข้าไปสู่การวางแผน กระบวนการพัฒนายุทธศาสตร์การลดความยากจน และบัญชีที่ระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓

๑๕.๑๐ ระดมและเพิ่มทรัพยากรทางการเงินจากทุกแหล่งเพื่อการอนุรักษ์และการใช้ความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

๑๕.๑๑ ระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งและทุกระดับเพื่อสนับสนุนเงินแก่การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนและจัดหาแรงจูงใจที่เหมาะสมสำหรับประเทศกำลังพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในการบริหารจัดการ ซึ่งรวมถึงการอนุรักษ์และการปลูกป่า

๑๕.๑๒ เพิ่มทุนการสนับสนุนในระดับโลกสำหรับความพยายามที่จะต่อสู้การล่าและการเคลื่อนย้ายชนิดพันธุ์คุ้มครอง รวมถึงโดยการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น

๑๖. ความสงบสุข ยุติธรรมและสถาบันเข้มแข็ง (Peace, Justice and strong institutions)

คำสำคัญ : ความยุติธรรม ความรุนแรง อาชญากรรม กฎหมาย สิทธิเสรีภาพ การก่อการร้าย ข้อมูลรัฐ ทุจริต คอร์รัปชัน

๑๖.๑ ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

๑๖.๒ ยุติการข่มเหง การใช้หาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก

๑๖.๓ ส่งเสริมนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศและสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมแก่ทุกคน

๑๖.๔ ลดการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธและเงิน เสริมความแข็งแกร่งของกระบวนการติดตามและการส่งคืนสินทรัพย์ที่ถูกขโมยไป และต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรทุกรูปแบบ ภายในปี ๒๕๗๓

๑๖.๕ ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ

๑๖.๖ พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและโปร่งใสในทุกระดับ

๑๖.๗ สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วม และมีความเป็นตัวแทนที่ดี ในทุกระดับการตัดสินใจ

๑๖.๘ ขยายและเสริมความแข็งแกร่งของการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบันโลกาภิบาล

๑๖.๙ จัดให้มีเอกลักษณ์ทางกฎหมายสำหรับทุกคน โดยรวมถึงการให้มีสถิติภายใน ปี ๒๕๗๓

๑๖.๑๐ สร้างหลักประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีการปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยเป็นไปตามกฎหมายภายในประเทศและความตกลงระหว่างประเทศ

๑๖.๑๑ เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันระดับชาติที่เกี่ยวข้องโดยรวมถึงกระทำผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างขีดความสามารถในทุกระดับ โดยเฉพาะในประเทศกำลัง พัฒนา เพื่อจะป้องกันความรุนแรงและต่อสู้กับการก่อการร้ายและอาชญากรรม

๑๖.๑๒ ส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑๗. ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Partnership for the goals)

คำสำคัญ : ความร่วมมือโลก การเก็บภาษี ภาครัฐ ความร่วมมือระหว่างประเทศ การค้าระหว่างประเทศ นวัตกรรมระหว่างประเทศ การเงินระหว่างประเทศ การค้าพหุภาคีระบบข้อมูล

การเงิน

๑๗.๑ ส่งเสริมการระดมทรัพยากรภายในประเทศ โดยรวมถึงผ่านทางการสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนา เพื่อพัฒนาขีดความสามารถภายในประเทศในการเก็บภาษีและรายได้ของอื่นๆ ของรัฐ

๑๗.๒ ประเทศพัฒนาแล้วจะดำเนินการให้เป็นผลตามพันธกรณีเรื่องการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการโดยเต็มที่ โดยรวมถึงพันธกรณีที่ให้ไว้โดยประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศที่จะบรรลุเป้าหมายการมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อย ๐.๗ สำหรับให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา และมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อยละ ๐.๑๕ ถึง ๐.๒๐ สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยสนับสนุนให้ผู้ให้ ODA พิจารณาตั้งเป้าหมายที่จะให้มีสัดส่วน ODA/GNI ถึงอย่างน้อยร้อยละ ๐.๒๐ สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๑๗.๓ ระดมทรัพยากรทางการเงินเพิ่มเติมจากแหล่งที่หลากหลายไปยังประเทศกำลังพัฒนา

๑๗.๔ ช่วยประเทศกำลังพัฒนาในการบรรลุความยั่งยืนของหนี้ระยะยาว โดยใช้นโยบายที่ประสานงานกันที่มุ่งส่งเสริมการจัดหาเงินทุนโดยการก่อหนี้ การบรรเทาหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้ ตามความเหมาะสมและแก้ปัญหาหนี้ต่างประเทศของประเทศที่ยากจนและมีหนี้สินในระดับสูงเพื่อลดการประสบปัญหาหนี้

๑๗.๕ ใช้และดำเนินการให้เกิดผลตามระบอบการส่งเสริมการลงทุนสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด เทคโนโลยี

๑๗.๖ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศและในภูมิภาคแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี และการเข้าถึง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และยกระดับการแบ่งปันความรู้ตามเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน โดยรวมถึงผ่านการพัฒนาการประสานงานระหว่างกลไกที่มีอยู่เดิมเฉพาะอย่างยิ่งในระดับของสหประชาชาติ และผ่านทางกลไกอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยีของโลก

๑๗.๗ ส่งเสริมการพัฒนา การถ่ายทอด และการเผยแพร่เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้กับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้เงื่อนไขที่อำนวยความสะดวกแก่ประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งตาม เงื่อนไข สิทธิ พิเศษตามที่ตกลงร่วมกัน

๑๗.๘ ให้ธนาคารเทคโนโลยีและกลไกการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ทำงานได้อย่างเต็มที่ ภายในปี ๒๕๖๐ และเพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนที่สำคัญ (enabling technology) เฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

การเสริมสร้างขีดความสามารถ

๑๗.๙ เพิ่มพูนการสนับสนุนระหว่างประเทศสำหรับการดำเนินการด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถที่มีประสิทธิภาพและมีการตั้งเป้าในประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสนับสนุนแผนระดับชาติที่จะดำเนินงานในทุกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงผ่านทางความร่วมมือแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี

การค้า

๑๗.๑๐ ส่งเสริมระบบการค้าพหุภาคีที่เป็นสากล มิกติกา เปิดกว้าง ไม่เลือกปฏิบัติ และเสมอภาค ภายใต้องค์การการค้าโลก โดยรวมถึงผ่านการสิ้นสุดการเจรจาภายใต้วาระการพัฒนารอบโดฮา

๑๗.๑๑ เพิ่มส่วนแบ่งการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาในการส่งออกทั่วโลกให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยเพิ่มส่วนแบ่งของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดให้สูงขึ้น ๒ เท่าในปี ๒๕๖๓

๑๗.๑๒ ทำให้เกิดการดำเนินการในเวลาที่เหมาะสมในเรื่องการเข้าถึงตลาดปลอดภาษีและปลอดการจำกัดปริมาณในระยะยาวสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยให้สอดคล้องกับการตัดสินใจขององค์การการค้าโลก โดยรวมถึงการสร้างหลักประกันว่ากฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าที่ใช้กับประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจะมีความโปร่งใสและเรียบง่าย และมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาด

ประเด็นเชิงระบบ

ความสอดคล้องเชิงนโยบายและเชิงสถาบัน

๑๗.๑๓ เพิ่มพูนเสถียรภาพเศรษฐกิจมหภาคของโลก โดยรวมถึงผ่านทางการประสานงานนโยบายและความสอดคล้องเชิงนโยบาย

๑๗.๑๔ ยกระดับความสอดคล้องเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑๗.๑๕ เคารพพื้นที่ทางนโยบายและความเป็นผู้นำของแต่ละประเทศที่จะสร้างและดำเนินงานตามนโยบายเพื่อการขจัดความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

หุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลาย

๑๗.๑๖ ยกระดับความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลายซึ่งจะระดมและแบ่งปันความรู้ ความเชี่ยวชาญเทคโนโลยี และทรัพยากรเงิน เพื่อจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา

๑๗.๑๗ สนับสนุนและส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาครัฐ-ภาคเอกชน และประชาสังคม โดยสร้างบนประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วน

ข้อมูล การติดตาม และการตรวจสอบได้

๑๗.๑๘ ยกระดับการสนับสนุนด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถให้กับประเทศกำลังพัฒนารวมถึงประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ให้เพิ่มการมีอยู่ของข้อมูลที่มีคุณภาพ ทันเวลาและเชื่อถือได้ ที่จำแนกในเรื่องราวได้ เพศ อายุ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ สถานการณ์อพยพความบกพร่องทางร่างกาย ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ และคุณลักษณะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามบริบทของประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓

๑๗.๑๙ ต่อยอดจากข้อริเริ่มที่มีอยู่แล้วในการพัฒนาการตรวจวัดความก้าวหน้าของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และสนับสนุนการสร้างขีดความสามารถด้านสถิติในประเทศกำลังพัฒนา ภายในปี ๒๕๗๓

๑.๔ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๔.๑ แผนพัฒนาภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

ขนาดพื้นที่ภาคตะวันออก ประกอบด้วย ๘ จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และสระแก้ว แบ่งพื้นที่บริหารยุทธศาสตร์ ๒ กลุ่มจังหวัด ดังนี้

- กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ประกอบด้วย ๓ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชลบุรี ระยอง และ ฉะเชิงเทรา (ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก Eastern Economic Corridor Development หรือ EEC)
- กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ประกอบด้วย ๕ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดปราจีนบุรี นครนายก สระแก้ว จันทบุรี และตราด

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑. พัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเป็นการนำหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของภาคตะวันออกอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒. พัฒนาการเกษตรคุณภาพและผลตอบแทนสูง เชื่อมโยงสู่การผลิตอาหารปลอดภัยการผลิตพลังงานทดแทน และพืชสมุนไพรทางการแพทย์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓. รักษาและยกระดับการท่องเที่ยวคุณภาพในแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวทางเลือก รวมทั้งการพัฒนาธุรกิจเกี่ยวเนื่องที่เน้นคุณค่า อัตลักษณ์ ความยั่งยืน และเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔. พัฒนาเมืองและพื้นที่ชนบทให้มีความทันสมัยและน่าอยู่พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในทุกช่วงวัย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕. รักษาและยกระดับพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนประเทศกัมพูชา ให้มีมูลค่าสูง มีความมั่นคง และเป็นประตูเชื่อมโยงการค้า การลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖. เสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มประสิทธิภาพการรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

ประเด็นการพัฒนา

๑. พัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเป็นการนำหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของภาคตะวันออกอย่างยั่งยืน โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่สีเขียวผลิตกำลังคน อนาคตศึกษา และเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการรายย่อย โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของอุตสาหกรรมเป้าหมาย ในจังหวัดชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา และ ปราจีนบุรี โดยการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เฉพาะและการส่งเสริมการใช้องค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีขั้นสูง และนวัตกรรม

๒) พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ด้านอุตสาหกรรม ในพื้นที่ ที่มีศักยภาพ อาทิ จังหวัดปราจีนบุรี โดยการส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต รวมทั้งใช้การพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเป็นต้นแบบ

๓) ยกระดับศักยภาพของวิสาหกิจเริ่มต้น (Start-up) และวิสาหกิจ SMEs ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

๔) พัฒนากำลังแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริง โดยการส่งเสริมความรู้ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา และการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาและ การยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน (Upskill/Reskill/New skill) เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม

๒. พัฒนาการเกษตรคุณภาพและผลตอบแทนสูง เชื้อโยงสู่การผลิตอาหารปลอดภัย การผลิตพลังงานทดแทน และพืชสมุนไพรทางการแพทย์ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาด้านการตลาด ควบคู่กับการพัฒนาระบบบริหารจัดการการผลิตที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งการพัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพให้เป็นศูนย์กลางการผลิตและการกระจายสินค้าเกษตร โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

แนวทางการพัฒนา

๑) เสริมสร้างผลิภาพการผลิตผลไม้ของภาคตะวันออกให้มีประสิทธิภาพและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด นำไปสู่การพัฒนาให้ภาคตะวันออกเป็นมหานครผลไม้เมืองร้อนแห่งเอเชีย ด้วยการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และงานวิจัย ควบคู่กับภูมิปัญญาท้องถิ่น และระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

๒) พัฒนาประสิทธิภาพการเพาะเลี้ยงและแปรรูปสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่สำคัญของภาคตะวันออก อาทิ กุ้งทะเล ปูทะเล ปลากระพงขาว จระเข้ และกุ้งก้ามกราม เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน อย่างทั่วถึง

๓) ยกระดับพืชสมุนไพรให้เป็นธุรกิจสมุนไพรสู่ตลาดสากล (จังหวัดปราจีนบุรี จันทบุรี และ สระแก้ว) และพัฒนาพืชพลังงานเพื่อสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนของประเทศ (จังหวัดสระแก้ว ชลบุรี ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา จันทบุรี และระยอง)

๔) เสริมสร้างศักยภาพการผลิตและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์สำคัญของภาค ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ โดยการส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถใช้ เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยและมีพันธุ์สัตว์ที่มีคุณภาพได้มาตรฐานปลอดภัย การสนับสนุนการรวมกลุ่มของ เกษตรกร การส่งเสริมการประกันภัยการเกษตร และการส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเลี้ยงปศุสัตว์ที่มีพันธุ์สัญญา กับผู้แปรรูป รวมทั้งการพัฒนาระบบบริหารจัดการตลาดให้มีประสิทธิภาพ

๓. รักษาและยกระดับการท่องเที่ยวคุณภาพในแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยว ทางเลือก รวมทั้งการพัฒนาธุรกิจเกี่ยวเนื่องที่เน้นคุณค่า อัตลักษณ์ ความยั่งยืน และเหมาะสมกับคนทุก ช่วงวัย เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวภาคตะวันออกสู่ระดับโลก และเกิดการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาศักยภาพการบริการและสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงการคมนาคมสู่แหล่งท่องเที่ยว และการใช้เทคโนโลยีในการเพิ่ม ประสิทธิภาพด้านการตลาดให้ได้มาตรฐาน โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่ แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวหลักของภาคตะวันออก อาทิ พื้นที่สัตหีบ พัทยา เกาะเสม็ด เกาะช้าง เกาะหมาก เกาะกูด ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

๒) พัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนของภาคตะวันออกให้เป็นการท่องเที่ยวทางเลือกที่มีคุณภาพ มีความคิดสร้างสรรค์ มีอัตลักษณ์ และมีความยั่งยืน บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนและการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างรายได้การท่องเที่ยวสู่ชุมชน และผู้ประกอบการให้มากขึ้น

๓) ยกระดับผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเชื่อมโยงการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง แสดงถึงอัตลักษณ์ของพื้นที่ และสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

๔. พัฒนาเมืองและพื้นที่ชนบทให้มีความทันสมัยและน่าอยู่พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพ ชีวิตของประชาชนในทุกช่วงวัย โดยมุ่งเน้นการพัฒนาสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม การเสริมสร้างความ ปลอดภัย ในชีวิต และทรัพย์สิน การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประชาชน การเชื่อมโยงการคมนาคมขนส่ง อย่างไร้รอยต่อ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมและครบครัน โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่ แนวทางการพัฒนา ๑)

พัฒนาเมืองหลักในจังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา รวมทั้งจังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็น เมืองอัจฉริยะน่าอยู่และเป็นที่ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒) พัฒนาพื้นที่ชนบทของภาคตะวันออกให้เป็นพื้นที่เมืองตามอัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่น เพื่อกระจายความเจริญสู่ชนบทและเป็นเมืองที่มีคุณภาพและยั่งยืน รวมทั้งเป็นพื้นที่อยู่อาศัยและพักผ่อนชั้นยอดของประชาชนและนักท่องเที่ยว

๓) พัฒนาและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานพร้อมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้ได้มาตรฐานและครอบคลุมทุกพื้นที่ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเมืองและพื้นที่ชนบทให้น่าอยู่อย่างยั่งยืนและส่งเสริม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจภายในประเทศและในภูมิภาคอาเซียน ๔) พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัยและเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

๕. รักษาและยกระดับพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนประเทศกัมพูชา ให้มีมูลค่าสูง มีความมั่นคง และเป็นประตูเชื่อมโยงการค้า การลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยมุ่งเน้นการเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน และผ่านแดน การเสริมสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานบริเวณจุดผ่านแดน และการเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงการค้าภายในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน

๖. เสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มประสิทธิภาพการรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างรู้คุณค่าและยั่งยืน และการสร้างความพร้อมในการป้องกันและแก้ไข ภัยพิบัติได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง ด้วยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยมีแนวทางการพัฒนา แนวทางการพัฒนา

๑. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน ซึ่งประกอบด้วย ๓ แนวทางย่อย ได้แก่

๑.๑ ยกระดับการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ และสร้างความมั่นคงด้านน้ำ

๑.๒ อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำ โดยเฉพาะป่ารอยต่อ ๕ จังหวัด เพื่อรักษาระบบนิเวศป่าไม้ให้ สมดุล โดยการปลูกป่า การเฝ้าระวังและติดตามการบุกรุกป่าและจับสัตว์ป่า การส่งเสริมและสนับสนุนเครือข่ายชุมชนในการรักษาทรัพยากรป่าไม้ รวมทั้งการจัดทาระบบอนุรักษ์ดินและน้ำในพื้นที่เกษตรลาดชัน

๑.๓ อนุรักษ์และคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อาทิ ป่าชายเลน และทรัพยากรสัตว์น้ำ

๒. ป้องกันการเกิดปัญหาแล้งน้ำ ทั้งชายฝั่ง น้ำเสีย ฝุ่นละอองขนาดเล็ก อย่างมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานความร่วมมือกันของทุกภาคส่วน โดยดำเนินงานเชิงรุก ด้วยการจัดทำฐานข้อมูลต้นสิ่งแวดล้อมรายสาขาเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ยกระดับขีดความสามารถในการรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ โดยมุ่งเน้นการสร้างความรู้ถึงถึงความสำคัญของปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้กับประชาชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

๑.๔.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑
(จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยอง)

ฉะเชิงเทรา

ชลบุรี

ระยอง

เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ๕ ปี

วิสัยทัศน์

“เศรษฐกิจชั้นนำระดับอาเซียน พัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน บนพื้นฐานสังคมเป็นสุข”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด สาขาอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒
๒. ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๐.๕
๓. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๕
๔. สัดส่วนปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
๕. รายได้ต่อหัวของประชากรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒

พันธกิจ (Mission)

๑. ยกระดับพื้นที่ให้เป็นเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่ดีและทันสมัย
๒. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐานและมีมูลค่าสูง
๓. ส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว
๔. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วมและยั่งยืน
๕. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น มีความมั่นคงปลอดภัย และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอด

ช่วงชีวิต

เป้าประสงค์รวม (Ultimate Goals)

๑. พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่ดีและทันสมัยที่สุด
๒. สินค้าเกษตรมีมูลค่าสูงปลอดภัยและได้มาตรฐาน
๓. การท่องเที่ยวได้มาตรฐานสากล คงความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่และเชื่อมโยงสู่ชุมชน
๔. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมความอุดมสมบูรณ์ โดยได้รับการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมและยั่งยืนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมและยั่งยืน
๕. ประชาชนในทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และเกิดการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต

ประเด็นในการพัฒนากลุ่มภาคตะวันออก ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ๕ ปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาพื้นที่เพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุนอุตสาหกรรมมุ่งสู่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่ดีและทันสมัย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่ให้เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐานและมีมูลค่าสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก สินค้า และการบริการด้านการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงปลอดภัย และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาความเป็นเลิศด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์อย่างสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตร และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม การเมือง ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการบริหารจัดการองค์กร

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกด้านอย่างสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการเกษตร เศรษฐกิจ และปรับโครงสร้างให้สมดุลและแข่งขันได้

๑.๔.๓ แผนพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
ตราประจำจังหวัดระยอง

เกาะในภาพ คือ เกาะเสม็ด ซึ่งอยู่นอกชายฝั่งของตำบลเพ อำเภอเมืองระยอง เป็นเกาะที่มีมะพร้าวมาก หาดทรายขาวสะอาดเหมือนน้ำตาลทราย

พลับพลาในภาพ หมายถึง พลับพลาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้สร้างไว้เป็นที่ประทับระหว่างเสด็จประพาสเกาะนี้

คำขวัญประจำจังหวัดระยอง

“ผลไม้รสล้ำ อุตสาหกรรมก้าวหน้า น้ำปลารสเด็ด เกาะเสม็ดสวยหรู สุนทรภู่กวีเอก”

สีประจำจังหวัด

สีแดง หมายถึง สันักสู้ที่พระเจ้าตากได้กอบกู้ประเทศชาติ
พักกองทัพที่ ได้ตั้งสะดือวัดลุ่ม จังหวัดระยอง
สีเหลือง หมายถึง สิริรักษา
สีน้ำเงิน หมายถึง สีแห่งความสดใส สีแห่งความเย็น สีของน้ำทะเล
ซึ่งจังหวัดระยองมีทางติดทะเลยาวไกลถึง ๑๐๐ กม

ต้นไม้ประจำจังหวัด ต้นประดู่

ดอกไม้ประจำจังหวัด ดอกประดู่

ต้นไม้พระราชทาน ต้นสารภีทะเล

แผนที่จังหวัดระยอง

ประกอบด้วย ๘ อำเภอ

๑. อำเภอเมืองระยอง
๒. อำเภอบ้านฉาง
๓. อำเภอแกลง
๔. อำเภอวังจันทร์
๕. อำเภอบ้านค่าย
๖. อำเภอปลวกแดง
๗. อำเภอเขาชะเมา
๘. อำเภอนิคมพัฒนา

เป้าหมายในการพัฒนาจังหวัด

๑. เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระยอง ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๘๕)

“จังหวัดระยองเป็นเมืองแห่งนวัตกรรมและเทคโนโลยีชั้นนำของประเทศ
มีการเติบโตอย่างสมดุล ภายใต้วิถีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม”

๒. เป้าหมายในการพัฒนาจังหวัดปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

เทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวหน้า พัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน
บนพื้นฐานของความพอเพียง

๓. ตัวชี้วัดตามเป้าหมาย

๑) เศรษฐกิจมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคอุตสาหกรรม ภาคการเกษตรกรรม ภาคการท่องเที่ยว ภาคพาณิชย์กรรม เป็นไปอย่างสมดุล

๒) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสุขภาพดี มีโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีความมั่นคงในชีวิต

๓) ทรัพยากรธรรมชาติมีการใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด ทุกภาคส่วนดำเนินกิจกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม บนพื้นฐานการมีส่วนร่วม

๔) มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาอย่างเหมาะสมและสามารถปรับตัวการพัฒนาให้เท่าทันสถานการณ์ทั้งภายนอกและภายใน

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดระยอง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑: พัฒนาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์ ด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ควบคู่กับการพัฒนาไปสู่เกษตรอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว (improve production productivity, product quality, products and Agricultural, fishery, and livestock personnel with technology and innovation to quality and standards along with the development towards industrial agriculture and tourism)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวให้สอดคล้องและทันต่อสถานการณ์ เทคโนโลยี นวัตกรรม สังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน (Develop tourism potential in accordance with and keep up with the situation, technology, innovation, society, community and sustainable environment.)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : พัฒนาภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สนับสนุนการดำเนินการ ที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และการสร้างนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ รองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) (Develop industrial sector into eco-industry Supporting socially responsible actions and creative innovation Supporting the Eastern Special Development Zone)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : ป้องกัน อนุรักษ์ฟื้นฟู บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการสู่ความสมดุลและยั่งยืน (protect, conserve, restore, manage natural resources and environment integrated into balance and sustainability)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕: เสริมสร้างมาตรฐานและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Strengthen standards and improve the quality of life of people of all ages through public participation processes. according to the philosophy of sufficiency economy)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖: สร้างความเข้มแข็ง และเพิ่มขีดความสามารถของภาคพาณิชย์กรรมและภาคการบริการสู่การแข่งขันในระดับสากล (Strengthen and increase the capacity of the commercial-karma sector and service sector to compete internationally)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑: พัฒนาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์ ด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ควบคู่กับการพัฒนาไปสู่เกษตรอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว

ด้านเกษตรกรรม อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพที่สำคัญและเป็นอาชีพดั้งเดิมของชาวจังหวัดระยอง เนื่องจากจังหวัดระยองมีสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เหมาะสมต่อการทำ พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ ยางพารา สับปะรด มันสำปะหลัง ข้าว ปาล์มน้ำมัน อ้อย ผลไม้ต่าง ๆ เช่น ทูเรียน เงาะ และมังคุด เป็นต้น ปัจจุบันพื้นที่เกษตรกรรมมีแนวโน้มลดลงทุกปี

ด้านการประมง จังหวัดระยองมีพื้นที่ชายฝั่งทะเลยาวประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร การประกอบอาชีพประมง ซึ่งเป็นอาชีพที่สำคัญ นอกจากการทำประมงประเภทอาหารสดแล้ว ยังมีการนำมาทำเป็นผลิตภัณฑ์ต่อเนื่อง เช่น อาหารทะเลแห้ง เป็นต้น ทั้งนี้ ยังมีการทำประมงน้ำจืดด้วย เนื่องจากมีอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ ๕ อ่าง ปัจจุบันอาชีพประมงชายฝั่งหรือประมงเรือเล็กได้รับความเดือดร้อนมาก เนื่องจากสัตว์ทะเลเศรษฐกิจ เช่น กุ้ง หอย หมึก ปู ปลา มีน้อยลงและมีการแย่งชิงพื้นที่ประมง ประกอบกับพื้นที่ประมงเดิมมีการเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ทำให้ต้องออกหาไกลขึ้น ต้นทุนสูงขึ้น

ด้านปศุสัตว์ จังหวัดระยองมีการเลี้ยงปศุสัตว์ควบคู่กับการทำไร่ ทำสวนผลไม้ เช่น โค กระบือ เป็ด ไก่ แพะ เป็นต้น

วัตถุประสงค์: ผลผลิตทางการเกษตร ประมงและปศุสัตว์ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีผลิตภาพสูง มีมูลค่าเพิ่มมีคุณภาพ และได้มาตรฐาน เชื่อมโยงเป็นเกษตรอุตสาหกรรม และเกษตรท่องเที่ยว ขยายโอกาสทางการตลาดไปสู่ภายในและภายนอกประเทศ

แนวทางการพัฒนา :

๑) ส่งเสริม พัฒนา และเพิ่มศักยภาพผลิตสินค้า/ผลิตภัณฑ์เกษตร ประมง และปศุสัตว์ ตลอดห่วงโซ่อุปทานให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ลดต้นทุนการผลิต สร้างมูลค่าตามแนวทางเกษตรสมัยใหม่ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๒) เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์/สถาบันเกษตรกรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๓) พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ระบบชลประทาน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น เพื่อแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งน้ำของเกษตรกรและภัยพิบัติในภาคการเกษตร

๔) ส่งเสริมภาคการเกษตร ให้มีการเชื่อมโยงภาคการท่องเที่ยวและภาคอุตสาหกรรม

๕) ส่งเสริม พัฒนา พันธุ์และอนุรักษ์ทรัพยากรด้านการเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ด้วยระบบเกษตรกรรมยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวให้สอดคล้องและทันต่อสถานการณ์เทคโนโลยี นวัตกรรม สังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน

จังหวัดระยองมิใช่เป็นเมืองอุตสาหกรรม และเมืองเกษตรกรรมเท่านั้น แต่ยังเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญ จังหวัดระยองมีทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญ เช่น เกาะ ทะเล น้ำตก ศิลปวัฒนธรรม ในแต่ละปีจะมีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมเยือนในแต่ละปีเป็นจำนวนมากและมีการเติบโตของนักท่องเที่ยวอย่างก้าวกระโดด การท่องเที่ยวของจังหวัดระยองในภาพรวมดีขึ้นทุกปี แต่ก็ยังได้รับผลกระทบจากปัจจัยต่าง ๆ ในบางช่วง เช่น ปัจจัยการชะลอตัวทางเศรษฐกิจและความเชื่อมั่น ปัญหาภายในจังหวัดเอง เช่น ปัญหามลพิษจากภาคอุตสาหกรรม แต่ถึงแม้จะมีปัจจัยต่าง ๆ เข้ามากระทบ แต่จำนวนนักท่องเที่ยวก็ยังคงเติบโตอยู่ที่ประมาณ ๑๐% ต่อปีจุดขายที่สำคัญของการท่องเที่ยวจังหวัดระยอง เช่น หาดทราย ทะเล มีหาดทราย และชายฝั่งทะเลที่สวยงามหลายแห่ง อุทยาน-ป่าเขา สถานที่ที่เป็นที่รู้จักกันดี คืออุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-เกาะเสม็ด และอุทยานแห่งชาติเขาชะเมา-เขาวง จังหวัดระยอง มีความเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ชาติไทยมาช้านาน ดังนั้น จึงมีสถานที่ทางประวัติศาสตร์จำนวนมาก เช่น วัดป่าประดู่ วัดลุ่มฯ อนุสาวรีย์สุนทรภู่ เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีการท่องเที่ยวเชิงการเกษตร/Homestay เช่น การท่องเที่ยว ชมสวนผลไม้ การล่องเรือชมหิ่งห้อยแม่น้ำประแสร์

แต่กระนั้นก็ตามภาคการท่องเที่ยวยังสามารถพัฒนาได้อีกมากจากทรัพยากรที่มีอยู่ โดยเฉพาะจากการเป็นเมืองเกษตรกรรมและเมืองอุตสาหกรรม ซึ่งสามารถเชื่อมโยงภาคการท่องเที่ยวได้อย่างลงตัวและสร้างความหลากหลายและแปลกใหม่ให้กับการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ เป็นแหล่งสร้างและกระจายรายได้จากการท่องเที่ยว สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับแหล่ง/สถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดระยอง ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา พื้นฟู และอนุรักษ์ให้คงอยู่ได้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา :

๑. พื้นฟู พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสร้างศักยภาพในการรองรับการท่องเที่ยว
๒. ยกระดับและพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย ได้มาตรฐาน
๓. พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ และสร้างจิตสำนึกกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว
๔. ส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยว

๕. ส่งเสริมการตลาด การประชาสัมพันธ์และเทคโนโลยีการสื่อสาร การจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ

๖. เสริมสร้างการป้องกันและรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว เพื่อยกระดับความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : พัฒนาภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศสนับสนุนการดำเนินการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และการสร้างนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์รองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) การพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดระยองประสบความสำเร็จเชิงเศรษฐกิจในขณะเดียวกันได้เกิดปัญหามลพิษและผลกระทบต่อสุขภาพ สร้างความขัดแย้งระหว่างภาครัฐ เอกชนและชุมชนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เกิดกระแสต่อต้านและคัดค้านการพัฒนาพื้นที่ ทั้งพื้นที่เดิมและพื้นที่ใหม่ แม้ว่ารัฐบาลได้เพิ่มมาตรการสิ่งแวดล้อมที่เข้มงวดขึ้น

การพัฒนาพื้นที่ที่จะประสบความสำเร็จได้ต้องคำนึงถึงการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมีความสมดุลของเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งการพัฒนาพื้นที่ในลักษณะเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco-Industrial town) เป็นรูปแบบของการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ประสบความสำเร็จในหลาย ๆ ประเทศโดยกลมกลืนของอุตสาหกรรม ชุมชนและสิ่งแวดล้อมบริเวณรอบพื้นที่อุตสาหกรรม มีความเจริญเติบโตร่วมกันและเกื้อหนุนซึ่งกันและกันได้ทั้งปัจจุบันและอนาคต

วัตถุประสงค์: พัฒนาภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สนับสนุนการดำเนินการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และการสร้างนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ รองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

แนวทางการพัฒนา :

๑. ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการให้มีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเข้าสู่มาตรฐานสากล หรืออุตสาหกรรมสีเขียว ระดับ ๓-๕
๒. พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรเพื่อรองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)
๓. บูรณาการความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชน เพื่อยกระดับสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๔. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๕. ส่งเสริมนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อยกระดับการผลิตผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชน

๖. พัฒนาปัจจัยแวดล้อมและข้อมูลที่เกี่ยวข้องการประกอบธุรกิจและการลงทุนภาคอุตสาหกรรมเชื่อมโยงสู่เศรษฐกิจชุมชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : ป้องกัน อนุรักษ์ ปั่นฟู บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมได้เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาของจังหวัดระยองการแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ทุกภาคส่วนจะต้องเข้ามาร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา ร่วมมือ สนับสนุน ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกัน และกัน ไม่ว่าด้วยวิธีใดก็ตาม รวมทั้งการขับเคลื่อนนโยบายส่งเสริมการพัฒนาตามแนวทางโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model) เพื่อมุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำ นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นสุข

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นปัญหาสำคัญของจังหวัด โดยเฉพาะการเสื่อมโทรมและการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลืองและไม่ถูกวิธี ดังนั้น การดำเนินการต่าง ๆ เพื่อเป็นการอนุรักษ์ ปั่นฟูและควบคุม การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วม จึงเป็นเรื่องสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

วัตถุประสงค์ : ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการป้องกัน อนุรักษ์ ปั่นฟู รวมทั้ง ได้รับการส่งเสริม ควบคุม แก้ไขปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มพื้นที่ป่า/พื้นที่สีเขียว และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีความสมดุลต่อระบบนิเวศ

๒. บริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

๓. อนุรักษ์ ป้องกัน ปั่นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ให้คงความอุดมสมบูรณ์

๔. ส่งเสริม ควบคุม แก้ไขคุณภาพสิ่งแวดล้อม (น้ำผิวดิน น้ำเสีย ขยะ, อากาศ) ให้ได้คุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด

๕. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเครือข่ายและประชาชนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล

๖. พัฒนาขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนตามแนวทางโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model) เพื่อมุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ : เสริมสร้างมาตรฐานและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เดิมชาวระยองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมง และเกษตรกรรมต่อมา มีโรงงานอุตสาหกรรมเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว แรงงานจากต่างจังหวัดหลั่งไหลเข้ามาในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก ลักษณะทางสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปจากสังคมเกษตรกรรมไปสู่สังคมอุตสาหกรรม สภาพสังคมและวัฒนธรรมของชุมชนของจังหวัดระยอง มีการเปลี่ยนการประกอบอาชีพจากการทำเกษตรกรรม มาเป็นรับจ้างทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งสภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไปดีขึ้น ประชาชนมีงานทำรายได้เพิ่มขึ้น ค่าครองชีพเริ่มจะสูง สินค้ามีราคาแพง มีการอพยพโยกย้ายของคนในท้องถิ่นอื่นเข้ามาในชุมชนมาก ซึ่งทั้งหลายนี้ย่อมจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในพื้นที่อย่างแน่นอน โดยเฉพาะบริเวณในเขตเมืองที่มีประชากรอยู่กันอย่างหนาแน่นและแออัด ซึ่งทำให้ความต้องการบริการของรัฐ ทั้งทางด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุขและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเพิ่มมากขึ้น เกินกว่าความสามารถที่จะตอบสนองได้ทันกับความต้องการ เกิดปัญหาตามมามากมาย เช่น อาชญากรรม ยาเสพติด สาธารณูปโภค เป็นต้น

จากสภาพสังคมที่เปลี่ยนไปกับปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้น ดังนั้น การสร้างเสริมสังคมให้มีคุณธรรม นำความรู้ในแง่มุมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างสังคมให้มีความรู้ มีคุณธรรม เพื่อสร้างความยั่งยืนในการอยู่ร่วมกันภายใน ชุมชนอย่างสมดุลงามที่สุด เพื่อให้ประชาชนในชุมชนซึ่งรวมทั้งเด็กและเยาวชน ให้ตระหนักถึงความสำคัญ ของการศึกษา การเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิต และการประกอบอาชีพ รวมทั้งการดำรงชีวิต ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงเป็นแนวทาง ที่จะสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เหล่านั้น

วัตถุประสงค์ : ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินภายใต้ การน้อมนำแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้

แนวทางการพัฒนา :

๑. เสริมสร้างมาตรฐานยกระดับคุณภาพชีวิต และพัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง
๒. พัฒนาระบบโครงสร้างและสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน รวมทั้งบริการสาธารณะที่ครอบคลุม การดำเนินชีวิตของประชาชน
๓. เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยจากการคุกคามต่าง ๆ ทั้งภายนอกภายใน
๔. เสริมสร้างการดำรงชีวิตตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและขยายผลโครงการ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ
๕. สนับสนุนการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจฐานรากชุมชน
๖. อนุรักษ์ สืบสาน ต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีดั้งเดิมให้คงอยู่
๗. สร้างเสริมสุขภาพ อนามัย และป้องกันการแพร่ระบาดของโรคต่าง ๆ และโรคอุบัติใหม่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ : สร้างความเข้มแข็ง และเพิ่มขีดความสามารถของภาคพาณิชย์กรรม และภาคการบริการสู่การแข่งขันในระดับสากล

จังหวัดระยองและพื้นที่ใกล้เคียงจะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและ สิ่งแวดล้อม จากเหตุการณ์และนโยบายสำคัญ เช่น การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โครงการพัฒนาระเบียง เศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานของรัฐบาล เช่น โครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษ ระหว่างเมืองพัทยา มาบตาพุด โครงการรถไฟรางคู่ทางมาตรฐานช่วงหนองคาย – มาบตาพุดโครงการรถไฟ ความเร็วสูง กรุงเทพฯ พัทยา ระยอง โครงการพัฒนาสนามบินอู่ตะเภา โครงการพัฒนาท่าเรืออุตสาหกรรม มาบตาพุด ระยะที่ ๓ ตลอดจนนโยบายจังหวัดระยองการเป็น MICE CITY (การจัดประชุมนานาชาติการท่องเที่ยว เพื่อเป็นรางวัลและการจัดนิทรรศการ (Meeting, Incentive, Convention and Exhibition) จึงเป็นประเด็นที่ ทุกฝ่ายที่จะต้องเร่งรัดดำเนินการทั้งเชิงรุกและเชิงรับ เพื่อรองรับการดำเนินการดังกล่าว

วัตถุประสงค์ : ภาคพาณิชย์กรรม และภาคบริการได้รับการส่งเสริม ให้มีศักยภาพและได้รับการ ยอมรับอย่างต่อเนื่อง มีความสามารถในการเข้าสู่การแข่งขันในระดับสากล

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตร เกษตรแปรรูป OTOP SME และบริการของจังหวัด ให้มีการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรมเชิงพาณิชย์
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการ ให้มีคุณภาพมาตรฐานสากล
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนาสาธารณูปโภค เชื่อมโยงโลจิสติกส์ และโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการ ขยายตัวทางเศรษฐกิจ

๔) พัฒนาเทคโนโลยี การเชื่อมโยงระบบสารสนเทศ ฐานข้อมูล ที่สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลให้ทันสมัย สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลการตัดสินใจของผู้ประกอบการ เพิ่มขีดความสามารถเชิงธุรกิจของผู้ประกอบการ และธุรกิจบริการ

๕) ส่งเสริมการค้าและการเชื่อมโยงการตลาดโลก ออนไลน์และออฟไลน์ ของผู้ประกอบการ เกษตรกร กลุ่มสหกรณ์ SMEs OTOP วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคมให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง

๑.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง

วิสัยทัศน์

“ระยองเมืองน่าอยู่ เกษตรคุณภาพ ท่องเที่ยวอนุรักษ์ อุตสาหกรรมเป็นมิตร ภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

๑. สร้างและพัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความรอบรู้ คุณธรรม
๒. เสริมสร้างและพัฒนาให้มีสถานศึกษาในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ทั้งรูปแบบของการรับถ่ายโอนตามภารกิจและจัดตั้งขึ้นใหม่
๓. ส่งเสริม และสนับสนุนเกษตรกรในด้านกระบวนการผลิต การตลาด และการสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า
๔. ส่งเสริม และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
๕. ส่งเสริมการท่องเที่ยว
๖. สร้างเสริมและพัฒนาตลาดกลางสินค้าเกษตร เพื่อส่งเสริมการส่งออกสู่ประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
๗. เสริมสร้างความแข็งแรงและภูมิคุ้มกันของสังคม และชุมชนให้อยู่ร่วมกันอย่างร่มเย็นเป็นสุข ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๘. พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นจากทุกภาคส่วน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาความเป็นเลิศด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์อย่างสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตร และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม และการเมือง ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการบริหารจัดการองค์กร

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกด้านอย่างสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการเกษตร เศรษฐกิจ และปรับโครงสร้างให้สมดุลและแข่งขันได้

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลเมืองแกลง

๒.๑ วิสัยทัศน์

“องค์กรแห่งการบริหารจัดการที่ดี ยกระดับคุณภาพชีวิต น้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มุ่งสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ อนุรักษ์ สืบสานวัฒนธรรมประเพณี รักษาสิ่งแวดล้อม”

ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลเมืองแกลง ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณี
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา กีฬาและนันทนาการ
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

๒.๒ ทิศทางการพัฒนาของเทศบาลตำบลเมืองแกลง พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ยุทธศาสตร์การพัฒนา, เป้าประสงค์, ตัวชี้วัด, ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์

(๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาปรับปรุง บำรุง รักษา พัฒนา เส้นทางสัญจรทางบกและทางน้ำ ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ครอบคลุมทั่วทั้งเขตเทศบาล ให้มีความสำคัญกับการพัฒนาแหล่งน้ำ วางผังเมือง และปรับปรุงภูมิทัศน์ ให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

ตัวชี้วัด

๑. ประชาชนและคนในชุมชนได้รับความสะดวกในการเดินทางสัญจร มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒. ประชาชนได้รับความสะดวกสบายดีขึ้นในด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

เป้าหมาย

๑. การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาเส้นทางสัญจรทางบกและทางน้ำ โครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ในพื้นที่ ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การวางผังเมือง การพัฒนาแหล่งน้ำ และปรับปรุงภูมิทัศน์ ให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ

กลยุทธ์

๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุง รักษาเส้นทางสัญจรทางบกและทางน้ำ ถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ ไฟฟ้าสาธารณะ ประตูละบายน้ำ ทำเทียบเรือ เส้นทางจักรยาน วางระบบผังเมือง ปรับปรุงภูมิทัศน์

๒. ก่อสร้าง ปรับปรุง ท่อประปา ขยายเขตระบบประปา กำลังผลิต และพัฒนาคุณภาพน้ำประปา

(๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณี

เป้าประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาส่งเสริมอาชีพและการท่องเที่ยว ตลอดจนน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาถิ่นของท้องถิ่น

๒. จัดการท่องเที่ยวบนฐานทุนทรัพยากรธรรมชาติในบ้านเมืองแห่งตน เพื่อกระตุ้นกำลังซื้อจากภายนอกให้เข้ามาจับจ่ายใช้สอยในเขตเทศบาล

ตัวชี้วัด

๑. ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น

๒. ประชาชนในชุมชนมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น

เป้าหมาย

๑. การส่งเสริมอาชีพและการท่องเที่ยวตลอดจนน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมประเพณีและ ภูมิปัญญาถิ่นของท้องถิ่น

๒. เพื่อกระตุ้นกำลังซื้อจากภายนอกให้เข้ามาจับจ่ายใช้สอยในเขตเทศบาล

กลยุทธ์

๑. การส่งเสริมอนุรักษ์ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและวันสำคัญของชาติ

๒. การส่งเสริมอาชีพ เพิ่มรายได้แก่ประชาชนและส่งเสริมการท่องเที่ยวบนฐานทุนทรัพยากรธรรมชาติในบ้านเมืองแห่งตน

(๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา กีฬาและนันทนาการ

เป้าประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการให้แก่ เด็ก เยาวชน ประชาชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาโรงเรียนในสังกัดเทศบาลและโรงเรียนในเขตพื้นที่เทศบาลตามอำนาจหน้าที่ ให้สามารถยกระดับคุณภาพการศึกษา

ตัวชี้วัด

๑. เด็ก เยาวชน ประชาชน ในชุมชน ได้มีการศึกษาที่ดี มีมาตรฐาน และส่งเสริมให้ชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้

๒. เด็ก เยาวชน ประชาชน มีสุขภาพแข็งแรง มีคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าหมาย

๑. การส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการให้แก่ เด็ก เยาวชน ประชาชน ให้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาโรงเรียนในสังกัดเทศบาลและโรงเรียนในเขตพื้นที่เทศบาลตามอำนาจหน้าที่ ให้สามารถยกระดับคุณภาพการศึกษา

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมกีฬาและนันทนาการแก่เด็ก เยาวชน และประชาชน

๒. ส่งเสริมการศึกษา แหล่งเรียนรู้ ของเด็ก เยาวชน ประชาชน

(๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

เป้าประสงค์

๑. เพื่อให้กลุ่มสตรี เด็ก เยาวชน ประชาชน ได้มีการพัฒนาตลอดจนผู้สูงอายุและผู้พิการ ได้รับสวัสดิการ การดูแลอย่างทั่วถึง และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประชาชนมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทุกครัวเรือน

๒. พัฒนาการสัญจรทางน้ำ และขยายเส้นทางให้บริการด้วยยานยนต์สาธารณะแก่ประชาชนทุกช่วงวัย เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก มุ่งเน้นความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในการสัญจรคมนาคม ขจัดจุดเสี่ยงจุดอันตรายในการสัญจร

ตัวชี้วัด

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

เป้าหมาย

๑. กลุ่มสตรี เด็ก เยาวชน ประชาชน ตลอดจนผู้สูงอายุและผู้พิการได้มีการพัฒนาและได้รับสวัสดิการ การดูแลอย่างทั่วถึง และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประชาชน มีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทุกครัวเรือน

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมสวัสดิการสังคมสงเคราะห์ เด็ก สตรี คนชราผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส

๒. ส่งเสริม สนับสนุน ให้ความรู้ ความพร้อม ป้องกัน แก้ไข ด้านอัคคีภัย เหตุจลาจลทางถนน ทางน้ำและการรักษาความสงบเรียบร้อย

(๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

๑. มุ่งเน้นสร้างนำซ่อม นโยบายสนามกีฬาและสวนสาธารณะ คือ โรงพยาบาลที่ไม่ต้องการหมอ “ศูนย์กายอุปกรณ์” ที่รวบรวมอุปกรณ์เครื่องกายต่างๆ ไว้สำหรับผู้พิการ ผู้เจ็บป่วย ผู้ทุพพลภาพ ผู้ที่ควรได้รับการเยียวยาสงเคราะห์ สำหรับบริการหยิบ ยืม เพื่อออกกำลังกายและฟื้นฟูสุขภาพ

๒. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนและชุมชน มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและรักษาสีเขียว พัฒนাজัดการด้านสาธารณสุขให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทุกครัวเรือนและมีความมั่นคงทางอาหาร

๓. ระบบจัดการน้ำเสีย และการทำของเสียให้ไม่เสียของ ของเมืองอย่างมีคุณภาพให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. มีโครงการ/กิจกรรม ในการเพิ่มพื้นที่สีเขียว อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. เด็ก เยาวชน ประชาชน ผู้พิการ ผู้เจ็บป่วย ผู้ทุพพลภาพ ผู้ที่ควรได้รับการเยียวยา สงเคราะห์ มีสุขภาพแข็งแรง คุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าหมาย

๑. ประชาชนและชุมชน มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและรักษาสีเขียว

๒. เด็ก เยาวชน ประชาชน ผู้พิการ ผู้เจ็บป่วย ผู้ทุพพลภาพ ผู้ที่ควรได้รับการเยียวยา สงเคราะห์ มีสุขภาพแข็งแรง มีความมั่นคงทางอาหารและคุณภาพชีวิตที่ดี

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการเกษตร การเพิ่มพื้นที่สีเขียว สร้างความมั่นคงทางอาหาร และใช้พลังงานทางเลือกให้เป็นพลังงานทางหลัก ส่งเสริมการอบรม สร้างจิตสำนึก การมีส่วนร่วมของประชาชนในการรณรงค์อนุรักษ์ป้องกัน ฝุ่นละออง บำบัด ฟื้นฟู รักษา บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ส่งเสริมการสาธารณสุขและการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน

(๖) ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

เป้าประสงค์

๑. เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตย และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการท้องถิ่นมากขึ้น มีคุณธรรมจริยธรรม รอบรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการของเทศบาลมีการจัดสรรทรัพยากรทำให้เกิดความพร้อมต่อการให้บริการประชาชนมากยิ่งขึ้น
๒. เพื่อให้สภาเทศบาลฯ ได้มีบทบาท มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามกฎหมาย ตามหลักธรรมาภิบาล

๓. เพื่อให้ประชาชนเกิดค่านิยมในความรัก ความรับผิดชอบ ความภาคภูมิใจ ในบ้านเกิดเมืองนอนและท้องถิ่น

ตัวชี้วัด

๑. ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในการบริหารงานเทศบาลตามหลักธรรมาภิบาล
๒. ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานของเทศบาลและเข้าใจการทำงานของเทศบาล
๓. ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตย
๔. ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานเทศบาล
๕. ประชาชนมีค่านิยมในความรัก ความรับผิดชอบ ความภาคภูมิใจ ในบ้านเกิดเมืองนอนและท้องถิ่น
๖. พนักงานเทศบาลมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน
๗. พนักงานเทศบาลมีการให้บริการที่รวดเร็วลดขั้นตอนในการให้บริการ
๘. มีเครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๙. สภาเทศบาลฯ มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นในการพิจารณาแผนงาน โครงการงบประมาณ ตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าหมาย

๑. ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตย และมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท้องถิ่นมากขึ้น มีคุณธรรมจริยธรรม รอบรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการของเทศบาลมีการจัดสรรทรัพยากรทำให้เกิดความพร้อมต่อการให้บริการประชาชนมากยิ่งขึ้น
๒. สภาเทศบาลฯ ได้มีบทบาท มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามกฎหมาย ตามหลักธรรมาภิบาล
๓. ประชาชนมีค่านิยมในความรัก ความรับผิดชอบ ความภาคภูมิใจ ในบ้านเกิดเมืองนอนและท้องถิ่น
๔. ลดข้อร้องเรียน มีทัศนคติการมีข้อร้องเรียนที่น้อยที่สุดเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการให้บริการ

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและสภาเทศบาลฯ ในการพัฒนาท้องถิ่นและ
มีค่านิยมความรักในบ้านเกิดเมืองนอนและท้องถิ่น

๒. ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกิจกรรมของท้องถิ่น และการพัฒนาศักยภาพ
บุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

๓. การสร้างทัศนคติการมีข้อร้องเรียนที่น้อยที่สุดเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการให้บริการ
ประชาชน การปรับปรุง ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ให้ทันสมัย

๒.๓ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

เทศบาลตำบลเมืองแกลงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) การพัฒนาท้องถิ่นหลัก
ในการขับเคลื่อนไว้ ดังนี้

จุดยืนทางยุทธศาสตร์	กรอบแนวคิด
การพัฒนาส่งเสริม สนับสนุนด้าน การมีส่วนร่วมในการพัฒนาเมืองจาก ผู้คนทุกภาคส่วน ด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน	โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดค่านิยมในความรัก ความรับผิดชอบ ความภาคภูมิใจ ในบ้านเกิดเมืองนอนและท้องถิ่น และการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เส้นทางจราจรทางบกและทางน้ำ การจัดการน้ำ จากต้นน้ำ คุณภาพน้ำประปา และการจัดการน้ำเสีย
การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว บนฐานทุนทรัพยากรธรรมชาติใน บ้านเมืองแห่งตน สนับสนุนการทำ เกษตรในเมือง เพื่อสร้างพื้นที่สีเขียว ทางเศรษฐกิจที่แปรเป็นรายได้อย่าง ยั่งยืน และเพื่อความมั่นคงทาง อาหาร	โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวบนฐานทุนทรัพยากรธรรมชาติในบ้านเมือง แห่งตน สนับสนุนการทำเกษตรในเมือง เพื่อสร้างพื้นที่สีเขียวทาง เศรษฐกิจที่แปรเป็นรายได้อย่างยั่งยืน พัฒนาศักยภาพขีดความสามารถ จากรายปัจเจกบุคคลไปสู่รายกลุ่ม ด้วยความรู้เท่าทันการพัฒนาที่มี คุณค่า และเพื่อความมั่นคงทางอาหารให้แก่ประชาชน และอนุรักษ์ สืบสานวัฒนธรรม ประเพณีและวันสำคัญของชาติ เพื่อสร้างจิตสำนึก รัก ห่วงแหน ร่วมสืบทอดรักษาไว้ซึ่งอัตลักษณ์เมืองแกลง เพื่อสร้างการ พัฒนาบ้านเมืองที่ดี “การพัฒนาเมืองแกลงของเรา เมืองเก่าบรรพชน”
นโยบายด้านการสาธารณสุขแก่คน ทุกรุ่นวัย มุ่งเน้นการสร้างน้ำซ่อม การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อความยั่งยืน และพร้อมรับมือกับปัญหาอย่าง ทันทั่วทั้งที่ และอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การทำของเสียให้ไม่เสียของ ใช้ พลังงานทางเลือกให้เป็นพลังงาน ทางหลัก เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพ ชีวิตที่ดี	สนามกีฬาและสวนสาธารณะ คือ โรงพยาบาลที่ไม่ต้องการหมอ “ศูนย์กายอุปกรณ์” ที่รวบรวมอุปกรณ์เครื่องกายต่าง ๆ ไว้สำหรับ ผู้พิการ ผู้เจ็บป่วย ผู้ทุพพลภาพ ผู้ที่ควรได้รับการเยียวยาสงเคราะห์ สำหรับบริการหยิบ ยืม เพื่อออกกำลังกายและฟื้นฟูสุขภาพ การจัดการ ภัยพิบัติที่เกิดจากภัยธรรมชาติและเกิดจากน้ำมือมนุษย์ ด้วยระบบ สัญญาณการสื่อสารที่ฉับไว และส่งเสริมอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมบริการด้านสาธารณสุข แก่ประชาชน ให้มีสุขภาพที่ดี และส่งเสริมสวัสดิการต่างๆ แก่ เด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส รวมถึงการรักษาความสงบเรียบร้อย เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๒.๒ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์
๑	๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน	หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม Industry, innovation and infrastructure	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑. พัฒนาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ ด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ควบคู่กับการพัฒนาไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว	๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกด้านอย่างสมดุลและยั่งยืน	๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๑.๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุง รักษา เส้นทางสัญจรทางบกและทางน้ำ ถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ ไฟฟ้า สาธารณะ ประตูละบายน้ำ ทำเทียม เรือ เส้นทางจักรยาน วางระบบผังเมือง ปรับปรุงภูมิทัศน์ ๑.๒ ก่อสร้าง ปรับปรุง ท่อประปา ขยายเขตระบบประปา กำลังผลิตและพัฒนาคุณภาพน้ำประปา
๒	๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน	หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม	เป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่มีคุณภาพ Quality Education	ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวให้สอดคล้องและทันต่อสถานการณ์ เทคโนโลยี นวัตกรรม สังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างสมดุลและยั่งยืน	๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณี	๒.๑ ส่งเสริมอนุรักษ์ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและวันสำคัญของชาติ ๒.๒ ส่งเสริมอาชีพ เพิ่มรายได้แก่ประชาชน และส่งเสริมการท่องเที่ยวบนฐานทุนทรัพยากรธรรมชาติในบ้านเมืองแห่งตน

๒.๒ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (ต่อ)

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์
๓	๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต	เป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่มีคุณภาพ Quality Education	ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ เสริมสร้างมาตรฐานและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาความเป็นเลิศด้านการศึกษาศาสนาศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นและการกีฬา	๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษากีฬาและนันทนาการ	๓.๑ ส่งเสริมกีฬาและนันทนาการแก่เด็ก เยาวชน และประชาชน ๓.๒ ส่งเสริมการศึกษา แหล่งเรียนรู้ ของเด็ก เยาวชน ประชาชน
๔	๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคม ที่เพียงพอเหมาะสม	เป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่มีคุณภาพ Quality Education	ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ เสริมสร้างมาตรฐานและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตสังคม และการเมือง ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการบริหารจัดการองค์กร	๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๔.๑ ส่งเสริมสวัสดิการสังคม สงเคราะห์ เด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ๔.๒ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีความรู้ ความพร้อม ป้องกัน แก้ไข ด้านอัคคีภัย เหตุจลาจลทางถนน ทางน้ำ และการรักษา ความสงบเรียบร้อย

๒.๒ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (ต่อ)

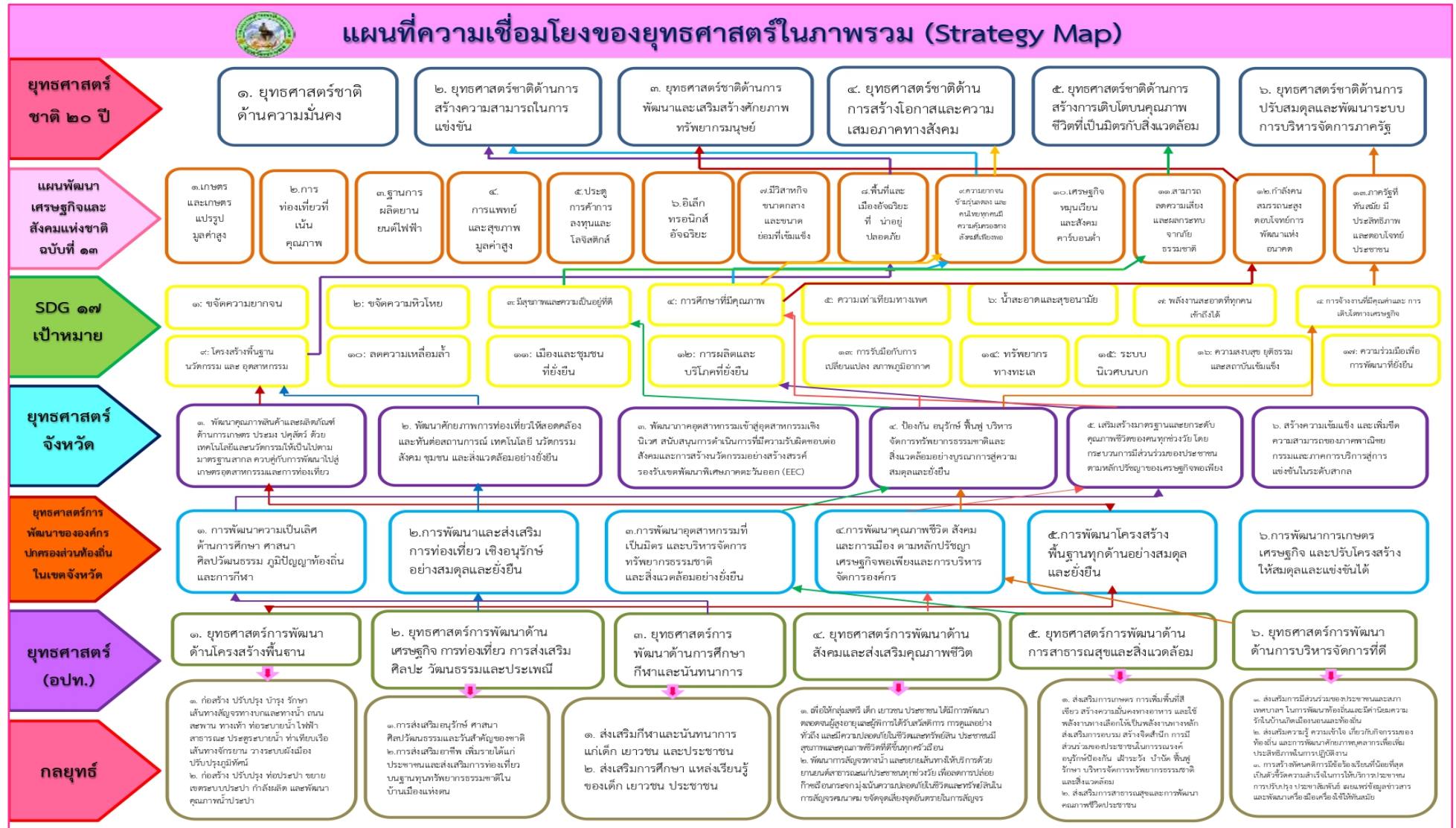
ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์
๕	๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	เป้าหมายที่ ๓ มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี Good health and wellbeing	ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ป้องกันอนุรักษ์ฟื้นฟูบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการสู่ความสมดุลและยั่งยืน	๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	๕.๑ ส่งเสริมการเกษตร การเพิ่มพื้นที่สีเขียว สร้างความมั่นคงทางอาหาร และใช้พลังงานทางเลือกให้เป็นพลังงานทางหลัก ส่งเสริมการอบรม สร้างจิตสำนึก การมีส่วนร่วมของประชาชนในการรณรงค์อนุรักษ์ป้องกัน ฝ่าละอองธุรีศภัย บำบัด ฟื้นฟูรักษา บริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๕.๒ ส่งเสริมการสาธารณสุขและการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน

๒.๒ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (ต่อ)

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์
๖	๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	หมวดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน	เป้าหมายที่ ๘ การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ Decent work and economic growth	ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในทุกมิติ	๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตสังคม และการเมือง ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการบริหารจัดการองค์กร	๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี	๖.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและสภาเทศบาลฯ ในการพัฒนาท้องถิ่นและมีค่านิยมความรักในบ้านเกิดเมืองนอนและท้องถิ่น ๖.๒ ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมของท้องถิ่น และการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ๖.๓ การสร้างทัศนคติการมีข้อร้องเรียนที่น้อยที่สุดเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการให้บริการประชาชน การปรับปรุงประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ให้ทันสมัย

แผนที่ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (Strategy Map)

เทศบาลตำบลเมืองแกลง

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. การวิเคราะห์ SWOT Analysis

เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาต่าง ๆ ของท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานภาพของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันท้องถิ่นอยู่จุดไหน” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป ทั้งนี้โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength-S) จุดอ่อน (Weak-W) และปัจจัยภายนอกได้แก่ โอกาส (Opportunity-O) และอุปสรรค (Threat-T) เป็นเครื่องมือ

จุดแข็ง (Strengths-S)

(S๑) เทศบาลตำบลเมืองแกลงเป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการให้บริการสาธารณะ

(S๒) ทรัพยากรภายในองค์กรมีความพร้อมพอสมควรในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในเขตเทศบาล

(S๓) โครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภคมีความครอบคลุมทั่วถึงเกือบเต็มพื้นที่

(S๔) มีการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีที่ยั่งยืนและเข้มแข็ง เช่น งานประเพณีบุญกลางบ้าน งานประเพณีตักบาตรเทโวโรหนะ งานประเพณีสงกรานต์ งานประเพณีลอยกระทง ฯลฯ

(S๕) มีความสามารถในการจัดการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีโรงเรียนในสังกัดเทศบาลตำบลเมืองแกลง ๑ แห่ง คือ โรงเรียนอยู่เมืองแกลงวิทยา สามารถขยายโอกาสการเรียนรู้ให้กับเด็กและเยาวชน ประชาชน ผู้สูงอายุ สามารถเป็นศูนย์การเรียนรู้ในชุมชนได้ในอนาคต

(S๖) มีสถานที่ท่องเที่ยวที่พร้อมจะทำการพัฒนาและฟื้นฟู เช่น แม่น้ำประแส ฯลฯ

(S๗) นักท่องเที่ยวสามารถใช้เส้นทางคมนาคม สายสุขุมวิทและบ้านบึง-แกลง เพื่อผ่านไปยังแหล่งท่องเที่ยว ระยอง จันทบุรี ตราด ได้อย่างสะดวก

(S๘) มีแม่น้ำประแสไหลผ่าน เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และปายายเล่นที่สมบูรณ์

จุดอ่อน (Weaknesses-W)

(W๑) ประชากรแฝงยากต่อการควบคุม ดูแล มีผลต่อความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น และอาจก่อให้เกิดปัญหาความมั่นคง การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในพื้นที่

(W๒) ขาดข้อมูลพื้นฐานด้านประชากรที่ชัดเจน ส่งผลต่อการบริหารพัฒนาท้องถิ่น

(W๓) บางพื้นที่เกิดอุทกภัยบ่อยครั้งทำให้พืชผลทางการเกษตรเสียหาย

(W๔) สถานที่ท่องเที่ยวขาดการดูแลพัฒนาฟื้นฟู ขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึงในเรื่องแหล่งท่องเที่ยว

(W๕) บางพื้นที่ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการร่วมกันกำหนดทิศทาง ประเด็นปัญหาการพัฒนาท้องถิ่น จึงทำให้ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ตรงความต้องการ

(W๖) ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในระบบประชาธิปไตยขั้นพื้นฐาน และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นประชาชนไม่รู้เรื่องกระจายอำนาจและขาดทัศนคติพึ่งตนเอง

(W๗) ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้านต่างๆ ของท้องถิ่นน้อย

(W๘) เจ้าหน้าที่และประชาชนไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษ ภาษาอาเซียน รวมถึงยังไม่มี ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอย่างแท้จริง

(W๙) บุคลากรเทศบาลไม่เพียงพอดำเนินการกิจกรรมการให้บริการถ่ายโอนอำนาจ

(W๑๐) พื้นที่เอกชนว่างเปล่า ขาดการจัดการใช้ที่ดินทำให้ขาดการพัฒนาใช้ประโยชน์ที่ดินเท่าที่ควร

โอกาส (Opportunities-O)

(O๑) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกาศราชกิจจานุเบกษา ตราไว้ ณ วันที่ ๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยหน่วยงานของรัฐ ต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำบริการสาธารณะ และการใช้จ่ายเงินงบประมาณมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน รวมตลอดทั้งพัฒนา เจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีทัศนคติเป็นผู้ให้บริการประชาชนให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว ไม่เลือกปฏิบัติ และปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ

(O๒) พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๒ การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ มาตรา ๑๖ ให้เทศบาลเมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง

(O๓) กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามแผนการกระจายอำนาจ ๖ ด้าน ทำให้เทศบาล มีโอกาสได้รับการจัดสรรทั้งงบประมาณ การฝึกอบรมความรู้ ศักยภาพของเจ้าหน้าที่ และมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมดูแลป้องกันและแก้ไขเพิ่มมากขึ้น ทำให้สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาความเร่งด่วนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

(O๔) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ มีความมุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อฐานและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วทั้ง การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

(O๕) รัฐบาลมีแนวนโยบายการส่งเสริม การมีส่วนร่วมในการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตย เป็นการกระตุ้นและส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น

(O๖) มีการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในภาครัฐ เน้นประสิทธิภาพ ประหยัด เป็นธรรม โปร่งใส เปิดโอกาสให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมคิด ตัดสินใจ และร่วมรับผลประโยชน์

(O๗) วัตถุประสงค์ดำเนินการการท่องเที่ยว ส่งผลต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้เป็นที่รู้จักและเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยว

(๐๘) รัฐบาลมีการขับเคลื่อนหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาปลูกฝังค่านิยม อยู่แบบพอเพียงให้แก่ประชาชน

(๐๙) การขอรับการสนับสนุนงบประมาณ กรณีโครงการเร่งด่วนและโครงการเกินศักยภาพ มีหลายช่องทาง ได้แก่ อบจ. จังหวัด กรมที่สังกัดและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๐๑๐) การถ่ายโอนภารกิจของภาครัฐในด้านการศึกษา การสาธารณสุขให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความต่อเนื่องส่งผลให้ เทศบาลตำบลเมืองแกลงมีงบประมาณด้านการศึกษาและด้านสาธารณสุขเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

(๐๑๑) การขับเคลื่อนประเทศชาติตามยุทธศาสตร์ "ประชารัฐ" ของรัฐบาล มีส่วนส่งเสริมกระตุ้นเศรษฐกิจ ทั้งการสร้างรายได้ สร้างอาชีพ เป็นการร่วมมือกันในการสร้างสรรค์ สร้างพลังในการทำ ความดี ให้ประเทศชาติ การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร ผู้เป็นกระดูกสันหลังของประเทศ ด้วยการแก้ปัญหาหนี้สินนอกระบบ การเข้าถึงแหล่งเงินทุน ลดต้นทุนการผลิต พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน รวมไปถึงการพัฒนาสวัสดิการสังคม และการปลูกฝังวินัยการออม ให้ครอบคลุมถึงเกษตรกรและผู้มีรายได้น้อยที่ประกอบอาชีพอิสระ

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threats-T)

(T๑) สภาพการณ์ทางการเมืองและเศรษฐกิจในระดับประเทศและภูมิภาคส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

(T๒) การรับค่านิยมตะวันตกทำให้เกิดการบริโภคนิยมมากขึ้น เกิดหนี้สิน ประชาชนมีรายจ่ายมากกว่ารายได้

(T๓) แรงงานต่างด้าวที่เข้ามาในท้องถิ่น ทำให้การจ้างงานคนไทยโดยคนไทยน้อยลง

(T๔) เทศบาลมีหน้าที่และภารกิจต้องปฏิบัติมาก แต่มีอำนาจตามระเบียบกฎหมายมีน้อยทำให้ไม่สามารถแก้ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม

(T๕) ผลกระทบจากของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม เช่น อากาศเป็นพิษ น้ำเสีย

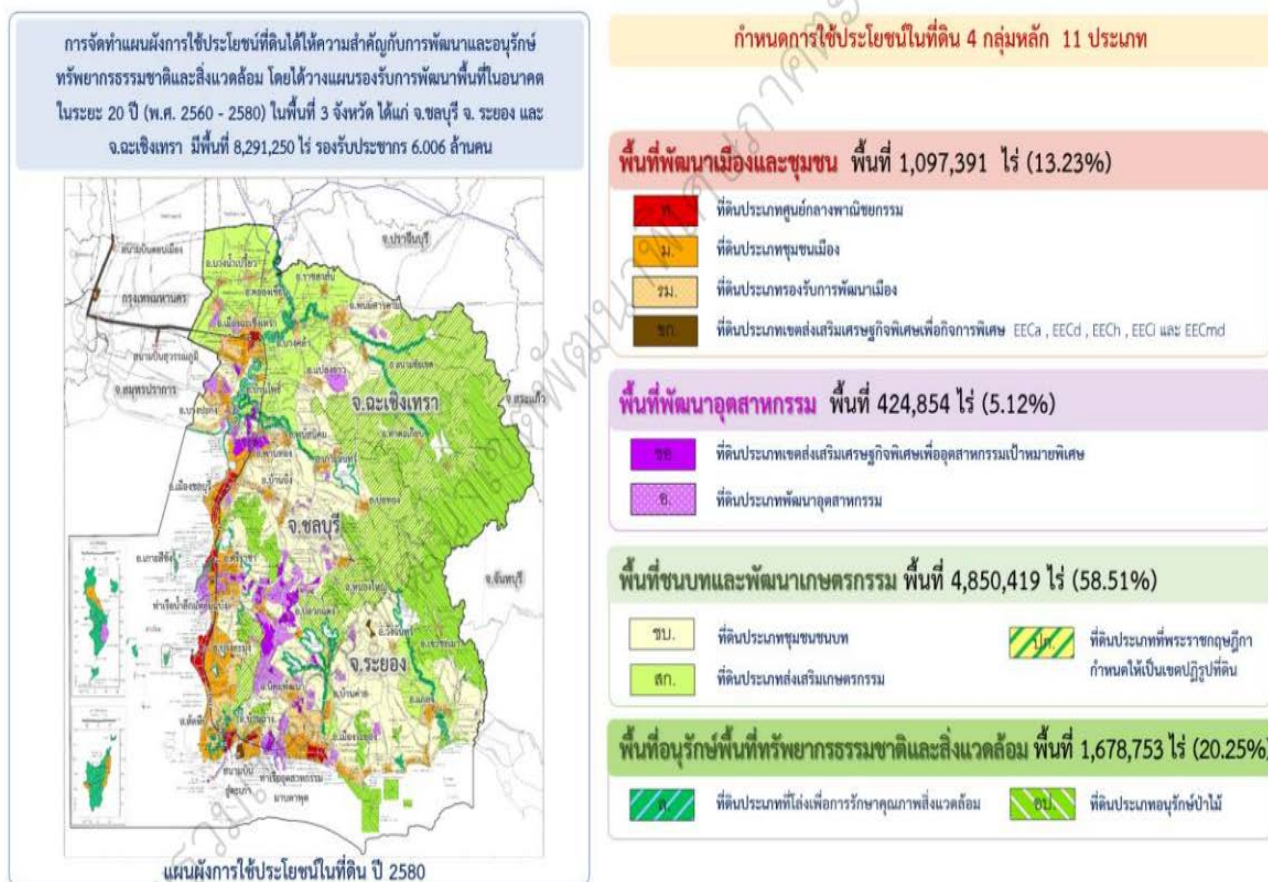
(T๖) การเปิดใช้ทางสายเลี่ยงเมืองแกลง โดยเป็นการก่อสร้างทางใหม่ระหว่าง กม.๑+๖๖๗ - กม.๑๓+๒๐๐ อยู่ในพื้นที่ตำบลวังหว้า ตำบลทางเกวียน ตำบลบ้านนา อำเภอแกลง จังหวัดระยอง มีระยะทางตลอดสายรวม ๑๑.๕๓ กิโลเมตร เป็นถนนมาตรฐานทางชั้น ๑ ขนาด ๒ ช่องจราจร และ ๔ ช่องจราจรไป - กลับ ทำให้รถไม่เข้าเส้นหลักของเมืองแกลง การค้าขายซบเซา

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๑ การเปลี่ยนแปลงแผนผังการใช้ประโยชน์ในที่ดิน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณูปโภค พื้นที่ EECที่จะส่งผลกระทบต่อเทศบาลตำบลเมืองแกลง

มีการเปลี่ยนแปลงแผนผังการใช้ประโยชน์ในที่ดิน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณูปโภค พื้นที่ EEC รวม ๕ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา กรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยอง ตามประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนพิเศษ ๓๐๑ ง ประกาศเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๒ ประกาศคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เรื่อง แผนผังการใช้ประโยชน์ในที่ดิน และแผนผังการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๒ และตามประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๗ ตอนพิเศษ ๓๐๕ ง ประกาศเมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓ ประกาศคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เรื่อง แผนผังการใช้ประโยชน์ในที่ดิน และแผนผังการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

แผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน และแผนผังการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ
ระบบสาธารณูปโภคพื้นที่อีอีซี

ที่มา : กรมโยธาธิการและผังเมือง

1. พื้นที่พัฒนาเมืองและชุมชน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเมืองใหม่และเมืองเดิม โดยรองรับการพัฒนาและขยายตัวของเมือง ชุมชน บริเวณพื้นที่ราบลุ่มปากแม่น้ำ ขนานไปตามพื้นที่ชายฝั่งทะเล ตลอดแนวสองข้างของถนนสุขุมวิทที่เชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ EEC กับภาคมหานคร

- ที่ดินประเภทศูนย์กลางพาณิชย์กรรม กำหนดไว้บริเวณที่เป็นที่ตั้งของกิจกรรมทางเศรษฐกิจย่านธุรกิจ การค้า บริการ ที่ให้บริการในระดับประเทศ ภาค และจังหวัด ได้แก่ พัทยา ชลบุรี ศรีราชา อุตะมา ระยอง ฉะเชิงเทรา
- ที่ดินประเภทชุมชนเมือง กำหนดไว้บริเวณที่เป็นพื้นที่อยู่อาศัยหลักและแหล่งงาน ซึ่งกำหนดบริเวณที่เป็นเมืองเดิม และพื้นที่ที่มีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นเมืองในอนาคต
- ที่ดินประเภทรองรับการพัฒนาเมือง กำหนดไว้บริเวณที่ต่อเนื่องกับพื้นที่เมือง เพื่อรองรับการขยายตัวของเมือง
- ที่ดินประเภทเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเพื่อกิจการพิเศษ 5 แห่ง คือ EECd EECi EECa EECh และ EECmd

2. พื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรม บริเวณที่เป็นที่ตั้งนิคมอุตสาหกรรมเดิมและบริเวณที่มีศักยภาพความเหมาะสม โดยกระจายตัวบริเวณจังหวัดชลบุรีและจังหวัดระยอง บริเวณต่อเนื่องของพื้นที่

- ที่ดินประเภทเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเพื่อกิจการอุตสาหกรรม กำหนดไว้ 23 บริเวณ ตามที่ สกพอ. กำหนดไว้ เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมาย 12 ประเภท
- ที่ดินประเภทพัฒนาอุตสาหกรรม กำหนดไว้บริเวณพื้นที่ที่ได้ศึกษาว่ามีความเหมาะสมในการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม และพื้นที่ที่เป็นนิคมอุตสาหกรรม สวนอุตสาหกรรม เพื่อรองรับการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมให้มีการรวมกลุ่ม

3. พื้นที่พัฒนาเกษตรกรรม พื้นที่ที่มีศักยภาพเหมาะสมต่อการเกษตร เพื่อรักษาแหล่งผลิตอาหารและผลไม้เมืองร้อนของประเทศ ได้แก่ ส่วนใหญ่ของจังหวัดฉะเชิงเทรา ต่อเนื่องมาทางด้านตะวันออกของจังหวัดชลบุรี และลงมาทางด้านชายฝั่งทะเลตอนล่างของจังหวัดระยอง

- ที่ดินประเภทชุมชนชนบท เพื่อเป็นชุมชนและศูนย์กลางการให้บริการทางสังคม และการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนในพื้นที่ชนบทและเกษตรกรรม
- ที่ดินประเภทส่งเสริมเกษตรกรรม เพื่อรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เป็นแหล่งอาหารของพื้นที่ส่งเสริมเศรษฐกิจการเกษตร เป็นต้น
- ที่ดินประเภทที่พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน มีวัตถุประสงค์เพื่อการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

4. พื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เพื่อสงวนรักษาสภาพแวดล้อมและความสมดุลของธรรมชาติและระบบนิเวศ

- ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อสงวนรักษาสภาพแวดล้อมและความสมดุลของธรรมชาติและระบบนิเวศ บริเวณชายฝั่งทะเล แม่น้ำลำคลอง อ่างเก็บน้ำ
- ที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ กำหนดไว้บริเวณพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

ผังเมืองกทม.

๑. เขตสีเหลือง	ย.๑-ย.๔	ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย
๒. เขตสีส้ม	ย.๕-ย.๗	ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง
๓. เขตสีน้ำตาล	ย.๘-ย.๑๐	ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก
๔. เขตสีแดง	พ.๑-พ.๕	ที่ดินประเภทพาณิชยกรรม
๕. เขตสีม่วง	อ.๑-อ.๒	ที่ดินประเภทอุตสาหกรรม
๖. เขตสีมรกต	อ.๓	ที่ดินประเภทคลังสินค้า
๗. เขตสีเขียว	ก.๑-ก.๓	ที่ดินประเภทอนุรักษ์ ชนบทและเกษตรกรรม
๘. เขตสีเขียวย่น	ก.๔-ก.๕	ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม
๙. เขตสีน้ำตาลอ่อน	ส.๑-ส.๒	ที่ดินประเภทอนุรักษ์ เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมไทย
๑๐. เขตสีน้ำเงิน	ส.	ที่ดินประเภทสถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

ผังเมือง EEC

1. เขตสีแดง	พ.	ที่ดินประเภทศูนย์กลางพาณิชย์กรรม
2. เขตสีส้ม	ม.	ที่ดินประเภทชุมชนเมือง
3. เขตสีส้มอ่อนมีจุดสีขาว	รวม.	ที่ดินประเภทรองรับการพัฒนาเมือง
4. เขตสีน้ำตาล	อ.	ที่ดินประเภทเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเพื่อกิจการพิเศษ
5. เขตสีม่วง	อ.อ.	ที่ดินประเภทเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเพื่อกิจการอุตสาหกรรม
6. เขตสีม่วงอ่อนมีจุดสีขาว	อ.	ที่ดินประเภทพัฒนาอุตสาหกรรม
7. เขตสีเหลืองอ่อน	ร.บ.	ที่ดินประเภทชุมชนชนบท
8. เขตสีเขียวอ่อน	ส.ก.	ที่ดินประเภทส่งเสริมเกษตรกรรม
9. เขตสีเหลืองมีเส้นทแยงสีเขียว	ป.ก.	ที่ดินประเภทที่พระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน
10. เขตสีเขียวมีเส้นทแยงสีฟ้า	ก.ล.	ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
11. เขตสีเขียวอ่อนมีเส้นทแยงสีขาว	ก.ม.	ที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้

รายการประกอบแผนผังระบบสาธารณูปโภค ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและระบบการควบคุมและจัดมลภาวะท้ายประกาศ คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เรื่องแผนผังการใช้ประโยชน์ในที่ดิน และแผนผังการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ โครงการตามแผนผังระบบสาธารณูปโภค ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และระบบการควบคุมและจัดมลภาวะ มีรายการดังต่อไปนี้

๑. ระบบสาธารณูปโภค

(๑) โครงการประเภท สก. ๑ - ๑ ให้เป็นโครงการปรับปรุงสถานีดับเพลิง จำนวน ๘๐ แห่ง โดยจำแนกเป็นโครงการ มีข้อมูลของเทศบาลตำบลเมืองแกลง ดังต่อไปนี้

สก. ๑ - ๑ - ๖๕ สถานีดับเพลิงเทศบาลตำบลเมืองแกลง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

๒. ระบบการควบคุมและจัดมลภาวะ

(๑) โครงการประเภท สก. ๒ ให้เป็นโครงการปรับปรุงสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย จำนวน ๑๑ แห่ง โดยจำแนกเป็นโครงการ มีข้อมูลของเทศบาลตำบลเมืองแกลง ดังต่อไปนี้

สก. ๒ - ๑๐ สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยเทศบาลตำบลเมืองแกลง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

รายการประกอบแผนผังระบบคมนาคมและขนส่งท้ายประกาศ คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เรื่อง แผนผังการใช้ประโยชน์ในที่ดิน และแผนผังการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๒

โครงการคมนาคมและขนส่งตามแผนผังระบบคมนาคมและขนส่ง มีรายการดังต่อไปนี้ โครงการคมนาคมและขนส่งประเภทถนน แบ่งเป็น ๑๐ ขนาด โดยถนนในพื้นที่ของเทศบาลตำบลเมืองแกลง อยู่ในพื้นที่ของถนนแบบ ง คือ

๔. ถนนแบบ ง ขนาดเขตทาง ๑๖.๐๐ เมตร จำนวน ๑๑๕ สาย มีข้อมูลถนนในพื้นที่ของเทศบาลตำบลเมืองแกลงดังนี้

ถนนสาย ง ๘๓ เป็นถนนเดิมกำหนดให้ขยายเขตทาง คือ ถนนมาบใหญ่ ซอย ๗ และถนนโครงการกำหนดให้ก่อสร้างใหม่ เริ่มต้นจากถนนมาบใหญ่ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามแนวถนนเดิม ระยะประมาณ ๔๕๐ เมตร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ระยะประมาณ ๖๗๐ เมตร จนบรรจบกับถนนเจริญสุข (ถนนสาย ฉ ๙๖) ที่บริเวณห่างจากถนนเจริญสุข (ถนนสาย ฉ ๙๖) บรรจบกับถนนมาบใหญ่ ซอย ๗ (ถนนสาย ฉ ๙๕) ไปทาง ทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวถนนเจริญสุข (ถนนสาย ฉ ๙๖) ระยะประมาณ ๕๐๐ เมตร

ถนนสาย ง ๘๔ เป็นถนนเดิมกำหนดให้ขยายเขตทาง คือ ถนนเทศบาล ๒ ซอย ๘ และถนนเทศบาล ๓ ซอย ๖ และถนนโครงการกำหนดให้ก่อสร้างใหม่ เริ่มต้นจากถนนเทศบาล ๒ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตาม แนวถนนเทศบาล ๒ ซอย ๘ และถนนเทศบาล ๓ ซอย ๖ จนสุดแนวถนนไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ระยะประมาณ ๓๐๐ เมตร บรรจบกับถนนสาย ฉ ๙๖ ที่บริเวณห่างจาก ถนนสาย ฉ ๙๖ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๖๔ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือตามแนว ถนนสาย ฉ ๙๖ ระยะประมาณ ๔๕๐ เมตร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ระยะประมาณ ๓๐๐ เมตร จนบรรจบกับถนนสุนทรภู่ ซอย ๔ (ถนนสาย ฉ ๙๗) ที่บริเวณห่างจากถนนสุนทรภู่ ซอย ๔ (ถนนสาย ฉ ๙๗) บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๖๔ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือตามแนวถนนสุนทรภู่ ซอย ๔ (ถนนสาย ฉ ๙๗) ระยะประมาณ ๔๓๐ เมตร

ถนนสาย ง ๘๕ เป็นถนนเดิมกำหนดให้ขยายเขตทาง คือ ถนนพล่งช้างเผือก เริ่มต้นจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๖๔ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวถนนเดิม ระยะประมาณ ๔๔๐ เมตร

ถนนสาย ง ๘๖ เป็นถนนเดิมกำหนดให้ขยายเขตทาง คือ ถนนสุนทรภู่ ซอย ๗ เริ่มต้นจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๖๔ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวถนนเดิมจนบรรจบกับถนนพล่ง ช้างเผือก

สถานการณ์ภาพรวมและแนวโน้มในพื้นที่อีอีซีด้านสังคม

การบริการสาธารณสุขกระจุกตัวในเขตเมือง สัดส่วนแพทย์ต่อประชากรยังต่ำกว่ามาตรฐาน การให้บริการสาธารณสุขยังคงกระจุกอยู่ในพื้นที่เทศบาลและพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญ และการให้บริการ ไม่เพียงพอ กับจำนวนประชากรในพื้นที่ โดยพื้นที่อีอีซีมีอัตราส่วนประชากร ๑,๖๓๑ คน/แพทย์หนึ่งคน ซึ่งต่ำกว่ามาตรฐาน ของกระทรวงสาธารณสุข (๑:๑๕๐๐ คน) โดยจังหวัดฉะเชิงเทราและระยองเป็นจังหวัด ที่มีสัดส่วนประชากร ต่อแพทย์ต่ำกว่ามาตรฐาน นอกจากนี้ยังต้องเผชิญกับความท้าทายที่มากขึ้น จากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง ประชากรที่มีสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ดังนั้นการเตรียมความพร้อมด้วยการ วางยุทธศาสตร์ด้านสาธารณสุข อย่างเป็นระบบจะเป็นการยกระดับคุณภาพการให้บริการให้มีมาตรฐาน เพิ่มขึ้น ซึ่งปัจจุบันพื้นที่อีอีซี มีสถานพยาบาล ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน JCI๑๓ จำนวน ๕ แห่ง ส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดชลบุรี ๔ แห่ง และจังหวัดระยอง ๑ แห่ง ทั้งนี้ตามแนวทางการพัฒนาด้านสาธารณสุขในพื้นที่อีอีซี ได้ดำเนินการยกระดับการบริการทางการแพทย์ภายใต้ แผนยกระดับบริการสาธารณสุขโดยมีเป้าหมายการให้บริการประชาชนอย่างเพียงพอและทั่วถึง ลดการส่งต่อผู้ป่วย ออกนอกพื้นที่ด้วยบริการที่ครบวงจร ขยายบริการให้มีบริการสำหรับประชากรสูงอายุและประชากรที่เคลื่อนย้าย เข้ามาทำงาน อาทิ การยกระดับโรงพยาบาลปลวกแดง ๒ และพัฒนาศักยภาพโรงพยาบาลเดิมในพื้นที่ให้เป็นศูนย์ การแพทย์ครบวงจร อาทิโรงพยาบาลแกลง และโรงพยาบาลพุทธโสธร รวมถึงยกระดับโรงพยาบาลสู่ศูนย์บริการ สุขภาพนานาชาติ (Medical Service Hub) รองรับนักท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่น
ไปสู่การปฏิบัติ

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบหลัก
๑	๒.ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความ สามารถ ในการ แข่งขัน	หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และ เมืองอัจฉริยะ ที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่าง ยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และ อุตสาหกรรม Industry, innovation and infrastructure	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพ สินค้าและผลิตภัณฑ์ ด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ ด้วยเทคโนโลยีและ นวัตกรรมให้เป็น ไปตามมาตรฐาน สากล ควบคู่กับการ พัฒนาไปสู่เกษตร อุตสาหกรรมและ การท่องเที่ยว	๕. ยุทธศาสตร์ การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน ทุกด้านอย่างสมดุล และยั่งยืน	๑. ยุทธศาสตร์ การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน	๑.๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุง รักษาเส้นทางสัญจร ทางบกและทางน้ำ ถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ ไฟฟ้าสาธารณะ ประตูประบายน้ำ ท่าเทียบเรือ เส้นทางจักรยาน วางระบบผังเมือง ปรับปรุงภูมิทัศน์	-แผนงาน อุตสาหกรรม และการโยธา	กองช่าง
							๑.๒ ก่อสร้าง ปรับปรุง ท่อประปา ขยายเขตระบบประปา กำลังผลิต และ พัฒนาคุณภาพ น้ำประปา	-แผนงาน การพาณิชย์ งานกิจการ ประปา	กอง การประปา

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบหลัก
๒	๒. ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความ สามารถในการ แข่งขัน	หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจน ข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคน มีความคุ้มครอง ทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม	เป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่มี คุณภาพ Quality Education	ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาศักยภาพการ ท่องเที่ยวให้สอดคล้อง และทันต่อสถานการณ์ เทคโนโลยี นวัตกรรม สังคม ชุมชน และ สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๒. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาและ ส่งเสริมการ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อย่างสมดุลและยั่งยืน	๒. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้าน เศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรมและ ประเพณี	๒.๑ ส่งเสริมอนุรักษ์ ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี และวินัยสำคัญของชาติ ๒.๒ ส่งเสริมอาชีพ เพิ่มรายได้แก่ ประชาชน และ ส่งเสริมการท่องเที่ยว บนฐานทุนทรัพยากร ธรรมชาติในบ้านเมือง แห่งตน	-แผนงาน สร้างความ เข้มแข็งของ ชุมชน	สำนักปลัดฯ (งานสวัสดิฯ)
๓	๓. ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนา และเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากร มนุษย์	หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคน สมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่าง ต่อเนื่อง ตอบโจทย์ การพัฒนา แห่งอนาคต	เป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่มี คุณภาพ Quality Education	ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ เสริมสร้างมาตรฐาน และยกระดับคุณภาพ ชีวิตของคนทุก ช่วงวัยโดยกระบวนการ มีส่วนร่วมของประชาชน ตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง	๑. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาความ เป็นเลิศด้าน การศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการกีฬา	๓. ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านการศึกษา กีฬาและ นันทนาการ	๓.๑ ส่งเสริมกีฬาและ นันทนาการแก่เด็ก เยาวชน และ ประชาชน ๓.๒ ส่งเสริมการศึกษา แหล่งเรียนรู้ ของเด็ก เยาวชน ประชาชน	-แผนงาน อุตสาหกรรม และการโยธา -แผนงาน ศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	กองการศึกษา

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบหลัก
๔	๔. ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้าง โอกาสและความ เสมอภาคทางสังคม	หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจน ข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคน มีความคุ้มครอง ทางสังคม ที่เพียงพอ เหมาะสม	เป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่มี คุณภาพ Quality Education	ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ เสริมสร้างมาตรฐาน และยกระดับคุณภาพ ชีวิตของคนทุกช่วงวัย โดยกระบวนการมี ส่วนร่วมของประชาชน ตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง	๔. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาคุณภาพ ชีวิต สังคม และ การเมือง ตามหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง และการ บริหารจัดการองค์กร	๔. ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านสังคมและ ส่งเสริมคุณภาพ ชีวิต	๔.๑ ส่งเสริมสวัสดิการ สังคมสงเคราะห์ เด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการและผู้ด้อย โอกาส ๔.๒ ส่งเสริมสนับสนุน ให้ความรู้ ความพร้อม ป้องกัน แก้ไข ด้านอัคคีภัย เหตุจลาจลทางถนน ทางน้ำ และการรักษา ความสงบเรียบร้อย	-แผนงาน งบกลาง -แผนงาน รักษาความ สงบภายใน	สำนักปลัดฯ (งานสวัสดิฯ) สำนักปลัดฯ (งานป้องกัน)

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบหลัก
๕	๕. ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้าง การเติบโต บนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม	หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถ ลดความเสี่ยงและ ผลกระทบจาก ภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	เป้าหมายที่ ๓ มีสุขภาพและ ความเป็นอยู่ที่ดี Good health and wellbeing	ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ป้องกัน อนุรักษ์ ปั่นฟู บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม อย่างบูรณาการ สู่ความสมดุลและยั่งยืน	๓. ยุทธศาสตร์ การพัฒนา อุตสาหกรรม ที่เป็นมิตรและบริหาร จัดการทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน	๕. ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านการ สาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม	๕.๑ ส่งเสริม การเกษตร การเพิ่ม พื้นที่สีเขียว สร้างความมั่นคง ทางอาหาร และ ใช้พลังงานทางเลือก ให้เป็นพลังงาน ทางหลัก ส่งเสริม การอบรม สร้างจิตสำนึก การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการ รณรงค์ อนุรักษ์ ป้องกัน เฝ้าระวัง บำบัด ปั่นฟู รักษา บริหารจัดการ ด้านทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม		
							๕.๒ ส่งเสริมการ สาธารณสุขและ การพัฒนาคุณภาพ ชีวิตประชาชน	-แผนงาน สาธารณสุขฯ	กอง สาธารณสุขฯ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบหลัก
๖	๖. ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบ การบริหารจัดการ ภาครัฐ	หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ ประชาชน	เป้าหมายที่ ๘ การจ้างงานที่มี คุณค่าและการ เติบโตทาง เศรษฐกิจ Decentwork and economic growth	ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาระบบ บริหารจัดการภาครัฐ เพื่อตอบสนอง ความต้องการของ ประชาชนในทุกมิติ	๔. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาคุณภาพ ชีวิต สังคม และการเมือง ตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง และการบริหาร จัดการองค์กร	๖. ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านการบริหาร จัดการที่ดี	๖.๑ ส่งเสริมการ มีส่วนร่วมของ ประชาชนและสภา เทศบาลฯ ในการ พัฒนาท้องถิ่นและ มีค่านิยมความรัก ในบ้านเกิดเมืองนอน และท้องถิ่น ๖.๒ ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับ กิจกรรมของท้องถิ่น และการพัฒนา ศักยภาพบุคลากร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติงาน ๖.๓ การสร้างทัศนคติ การมีxor้องเรียน ที่น้อยที่สุดเป็นตัวชี้วัด ความสำเร็จในการ ให้บริการประชาชน การปรับปรุง ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้ให้ทันสมัย	-แผนงาน สร้างความ เข้มแข็ง ของชุมชน	สำนักปลัดฯ (งานสวัสดิฯ)

แบบ ผ.๐๑
บัญชีสรุปโครงการพัฒนา

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๘

เทศบาลตำบลเมืองแกลง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน												
๑.๑ ก่อสร้าง ปรับปรุงบำรุงรักษาถนนสะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ ไฟฟ้าสาธารณะ ประตูปรับน้ำ ทำเทียบเรือ เส้นทางจักรยาน วางระบบผังเมือง ปรับปรุงภูมิทัศน์												
(๑) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	-	-	-	-	๑	๒,๐๒๖,๐๐๐	๓	๘,๒๖๓,๐๐๐	-	-	๔	๑๐,๒๘๙,๐๐๐
๑.๒ กลยุทธ์ ก่อสร้าง ปรับปรุงท่อประปา ขยายเขตระบบประปา และกำลังผลิต และพัฒนาคุณภาพน้ำประปา												
(๑) แผนงานการพาณิชย์ งานกิจการประปา					-	-	-	-	๑	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑	๑๕,๐๐๐,๐๐๐
รวม	-	-	-	-	๑	๒,๐๒๖,๐๐๐	๓	๘,๒๖๓,๐๐๐	๑	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๕	๒๕,๒๘๙,๐๐๐

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี												
๒.๒ ส่งเสริมอาชีพ เพิ่มรายได้แก่ประชาชนและส่งเสริมการท่องเที่ยวบนฐานทุนทรัพยากรธรรมชาติในบ้านเมืองแห่งตน												
(๑) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	-	-	-	-	-	-	๑	๕๐๐,๐๐๐	๑	๕๐๐,๐๐๐	๒	๑,๐๐๐,๐๐๐
รวม	-	-	-	-	-	-	๑	๕๐๐,๐๐๐	๑	๕๐๐,๐๐๐	๒	๑,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๘
เทศบาลตำบลเมืองแกลง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา กีฬาและนันทนาการ												
๓.๑ ส่งเสริมกีฬาและนันทนาการแก่เด็ก เยาวชน และประชาชน												
(๑) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	-	-	-	-	๑	๔,๑๑๒,๐๐๐	-	-	-	-	๑	๔,๑๑๒,๐๐๐
(๒) แผนงานการศาสนนาวัฒนธรรมและนันทนาการ		-	-	-	-	-	๑	๒๑๐,๐๐๐	๑	๒๑๐,๐๐๐	๒	๔๒๐,๐๐๐
รวม	-	-	-	-	๑	๔,๑๑๒,๐๐๐	๑	๒๑๐,๐๐๐	๑	๒๑๐,๐๐๐	๓	๔,๕๓๒,๐๐๐

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต												
๔.๑ ส่งเสริมสวัสดิการสังคมสงเคราะห์ เด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส												
(๑) แผนงานงบกลาง	-	-	-	-	-	-	๒	๓๖,๙๙๘,๔๐๐	๒	๓๘,๑๕๐,๐๐๐	๔	๗๕,๑๔๘,๔๐๐
๔.๒ ส่งเสริม สนับสนุนให้ความรู้ ความพร้อม ป้องกัน แก้ไข ด้านอัคคีภัย เหตุจราจรทางถนน และการรักษาความสงบเรียบร้อย												
(๑) แผนงานรักษาความสงบภายใน							๑	๑๕๐,๐๐๐	-	-	๑	๑๕๐,๐๐๐
รวม	-	-	-	-	-	-	๓	๓๗,๑๔๘,๔๐๐	๒	๓๘,๑๕๐,๐๐๐	๕	๗๕,๒๙๘,๔๐๐

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๘
เทศบาลตำบลเมืองแกลง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม												
๕.๒ ส่งเสริมการสาธารณสุขและการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน												
(๑) แผนงานสาธารณสุข	-	-	-	-	-	-	๑	๓๐๐,๐๐๐	๑	๓๐๐,๐๐๐	๒	๖๐๐,๐๐๐
รวม	-	-	-	-	-	-	๑	๓๐๐,๐๐๐	๑	๓๐๐,๐๐๐	๒	๖๐๐,๐๐๐

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี												
๖.๒ ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกิจกรรมของท้องถิ่น และการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน												
(๑) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	-	-	-	-	-	-	๑	๔๕๐,๐๐๐	๑	๔๕๐,๐๐๐	๒	๙๐๐,๐๐๐
รวม	-	-	-	-	-	-	๑	๔๕๐,๐๐๐	๑	๔๕๐,๐๐๐	๒	๙๐๐,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	-	-	-	-	๒	๖,๑๓๘,๐๐๐	๑๐	๔๖,๘๗๑,๔๐๐	๗	๕๔,๖๑๐,๐๐๐	๑๙	๑๐๗,๖๑๙,๔๐๐

แบบ ผ.๐๒
รายละเอียดโครงการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๘
เทศบาลตำบลเมืองแกลง

แบบ ผ.๐๒

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
- ค. Sustainable Development Goals: SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม Industry,innovation and infrastructure
- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาผลิตภาพการผลิตคุณภาพสินค้าผลิตภัณฑ์และบุคลากรด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้มีคุณภาพและมาตรฐานควบคู่กับการพัฒนาไปสู่เกษตรอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกด้านอย่างสมดุลและยั่งยืน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ๑.๑ กลยุทธ์ ก่อสร้าง ปรับปรุงบำรุงรักษาเส้นทางสัญจรทางบกและทางน้ำ ถนนสะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ ไฟฟ้าสาธารณะ ประตูประบายน้ำ ท่าเทียบเรือ เส้นทางจักรยาน วางระบบผังเมือง ปรับปรุงภูมิทัศน์

(๑) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอประสาน	รายละเอียดการ แก้ไข
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)				
๑	ชื่อโครงการเดิม โครงการปรับปรุงถนน บริเวณศูนย์เยาวชน (ตลาด ๔) (ชุมชนมาบใหญ่)	วัตถุประสงค์เดิม -เพื่อปรับปรุงถนนให้ได้ มาตรฐาน -เพื่อให้ประชาชนเดินทาง สัญจรไปมามีความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน	เป้าหมายเดิม -โดยเป็นผิวจราจรคอนกรีต เสริมเหล็ก หนาไม่น้อยกว่า ๑๕ เซนติเมตร หรือมีพื้นผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๑,๗๐๓ ตารางเมตร พร้อมวางระบายน้ำ รูปตัวยูผาเรียบ	-	เดิม ๒,๐๒๖,๐๐๐ -	ใหม่ ๒,๐๒๖,๐๐๐	ใหม่ ๒,๐๒๖,๐๐๐	-	เดิม -จำนวน ๑ แห่ง	เดิม -ทำให้ถนนได้มาตรฐาน ยิ่งขึ้น -ประชาชนที่ใช้เส้นทาง เดินทางสัญจรไปมาได้รับความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินยิ่งขึ้น	เดิม กองช่าง	แก้ไขปีงบประมาณ ตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ หน้าที่ ๑ ลำดับที่ ๑
รวม ๑ โครงการ				-	-	๒,๐๒๖,๐๐๐	๒,๐๒๖,๐๐๐	-				

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๘
เทศบาลตำบลเมืองแกลง

แบบ ผ.๐๒

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมวดหน้าที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
- ค. Sustainable Development Goals: SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม Industry,innovation and infrastructure
- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาผลิตภาพการผลิตคุณภาพสินค้าผลิตภัณฑ์และบุคลากรด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้มีคุณภาพและมาตรฐานควบคู่กับการพัฒนาไปสู่เกษตรอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกด้านอย่างสมดุลและยั่งยืน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ๑.๒ กลยุทธ์ ก่อสร้าง ปรับปรุงท่อประปา ขยายเขตระบบประปา และกำลังผลิต และพัฒนาคุณภาพน้ำประปา

(๒) แผนงานการพาณิชย์ งานกิจการประปา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอประสาน	รายละเอียดการ แก้ไข
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)				
๑	ชื่อโครงการเดิม โครงการก่อสร้างระบบผลิต น้ำประปา แห่งที่ ๒ ถนนสุนทรภู่ (ชุมชนหนองกระโดน)	วัตถุประสงค์เดิม -เพื่อให้ประชาชนมีน้ำใช้ ในการอุปโภค-บริโภค -เพื่อให้มีระบบผลิต น้ำประปาที่ได้มาตรฐาน	เป้าหมายเดิม -โดยก่อสร้างถึงตกตะกอน ขนาด ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง จำนวน ๑ ชุด และปรับปรุงสระพักตะกอน -โดยก่อสร้างโรงกรองน้ำขนาด ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง จำนวน ๑ หลัง -โดยก่อสร้างเก็บน้ำจ่ายสารเคมีและฟอสดู จำนวน ๑ หลัง -ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง -ระบบสุขาภิบาล -ระบบน้ำภายในของระบบผลิตน้ำประปาก่อสร้างใหม่	-	-	เดิม ๑๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	เดิม -จำนวน ๑ แห่ง	เดิม -ประชาชนมีน้ำใช้ ในการอุปโภค-บริโภค -ระบบผลิตน้ำประปา ได้มาตรฐานดียิ่งขึ้น	เดิม กองการประปา	แก้ไขปีงบประมาณ เล่มแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ เพิ่มเติม ครั้งที่ ๕/๒๕๖๗ หน้าที่ ๑๒ ลำดับที่ ๖
				-	-	-	-	ใหม่ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐				
รวม ๑ โครงการ				-	-	-	-	๑๕,๐๐๐,๐๐๐				

ยุทธศาสตร์ที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๘
เทศบาลตำบลเมืองแกลง

แบบ ผ.๑๒

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่มีคุณภาพQuality Education
- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวให้สอดคล้องและทันต่อสถานการณ์เทคโนโลยีนวัตกรรมสังคม ชุมชนและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างสมดุลและยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี
- ๒.๒ ส่งเสริมอาชีพ เพิ่มรายได้แก่ประชาชนและส่งเสริมการท่องเที่ยวบนฐานทุนทรัพยากรธรรมชาติในบ้านเมืองแห่งตน

(๑) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอประสาน	รายละเอียดการ แก้ไข
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)				
๑	โครงการเดิม โครงการลานวัฒนธรรมถนน คนเดินเมืองแกลง	วัตถุประสงค์เดิม -เพื่อส่งเสริมให้เกิดการ กระตุ้นเศรษฐกิจและเกิดการ สร้างรายได้หมุนเวียนในชุมชน -เพื่อเป็นการพัฒนาและยกระดับ คุณภาพชีวิตให้กับประชาชน -เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมช่องทาง การจำหน่ายสินค้าหรืองานบริการให้กับประชาชน -เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ของท้องถิ่น	เป้าหมายเดิม -จัดกิจกรรม ๑ ครั้ง/เดือน ประมาณ ๕๐๐ คน	เดิม ๓๐๐,๐๐๐	เดิม ๓๐๐,๐๐๐	เดิม ๓๐๐,๐๐๐	เดิม ๓๐๐,๐๐๐	เดิม ๓๐๐,๐๐๐	เดิม -จำนวน ๑๒ ครั้ง/ปี	เดิม -เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจ และเกิดรายได้หมุนเวียน ในชุมชน -ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น -ประชาชนมีสถานที่ในการ จำหน่ายสินค้าหรืองานบริการเพิ่มขึ้น -เกิดการกระตุ้นการท่องเที่ยว ในชุมชน และคงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ของท้องถิ่น	เดิม สำนักปลัดฯ (งานสวัสดิ)	แก้ไขเนื่องจาก งบประมาณเพิ่มขึ้น เล่มแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖- ๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ ทบทวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ หน้าที่ ๒๐๖ ลำดับที่ ๑
รวม ๑ โครงการ				-	-	-	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐				

ยุทธศาสตร์ที่ ๓

ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา กีฬาและนันทนาการ

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๘
เทศบาลตำบลเมืองแกลง

แบบ ผ.๐๒

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
- ค. Sustainable Development Goals: SDGs เป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่มีคุณภาพ Quality Education
- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ เสริมสร้างมาตรฐานและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาความเป็นเลิศด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการกีฬา
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา กีฬาและนันทนาการ
- ๓.๑ ส่งเสริมกีฬาและนันทนาการแก่เด็ก เยาวชน และประชาชน

(๑) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอประสาน	รายละเอียดการ แก้ไข
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)				
๑	โครงการเดิม โครงการปรับปรุงสนาม ฟุตบอลและสนามตะกร้อ สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พระพรรษา (ชุมชนโพธิ์เงิน)	วัตถุประสงค์เดิม -เพื่อปรับปรุงสนามฟุตบอลและ สนามตะกร้อให้มีความ ปลอดภัยใช้งานได้อย่าง เหมาะสมและให้บริการ แก่เยาวชนและประชาชน ในเขตเทศบาล ตำบลเมืองแกลง	เป้าหมายเดิม -ปรับระดับพื้นสนามเดิม คอนกรีตเสริมเหล็ก หน้า ๐.๑๐ เมตร -ทำพื้นสนามฟุตบอล หน้า ๒๒x๔๒ เมตร หรือพื้นที่ ๙๒๔ ตารางเมตร ด้วยพื้นที่ยางสังเคราะห์โพลียูรีเทน หน้า ๘ มิลลิเมตร -ทำพื้นสนามตะกร้อ หน้า ๖.๑๐ x ๑๓.๔๐ เมตร สองสนาม หรือพื้นที่ ๑๖๓.๔๘ ตารางเมตร ด้วยพื้นที่ยางสังเคราะห์โพลียูรีเทนหน้า ๘ มิลลิเมตร -ทำพื้นรอบสนามฟุตบอล และสนามตะกร้อ พื้นที่ ๖๖๗ ตารางเมตร ด้วยสื่ระบบโพลียูรีเทน หน้า ๔๕๐ ไมครอน -ตาข่ายล้อมสนามฟุตบอลและตะกร้อ รอบตัวอาคาร ขนาดช่องตา ๕ นิ้ว x ๕ นิ้ว สีดำกัน UV ทนแรงดึงสูง ๒.๕ มิลลิเมตร สูง ๘.๐๐ เมตร หรือ ๑,๑๐๐ ตารางเมตร -ที่นั่งอัมจันทร์ ขนาดไม่น้อยกว่า ๑.๘ เมตร ยาวไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ เมตร ทำด้วยเหล็กฉากถัก จำนวน ๔ ชุด -งานพื้นหน้าอาคารสนาม เทพื้นคอนกรีตเสริมเหล็กหนาไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร กว้างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร ยาวไม่น้อยกว่า ๖๕ เมตร รวมพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑๙๕ ตารางเมตร -รั้วไวร์เมช รั้วตะแกรงสำเร็จรูป รอบสนามฯ สูงไม่น้อยกว่า ๑.๗๕ เมตร ยาวไม่น้อยกว่า ๑๙๐ เมตร -งานขั้มทางเข้าโครงหลังคาเหล็กเมทัลชีท ขนาดกว้างไม่น้อยกว่า ๘ เมตร ลึกไม่น้อยกว่า ๓ เมตร	-		เดิม ๔,๑๑๒,๐๐๐			เดิม - จำนวน ๑ แห่ง	เดิม -สนามฟุตบอลและสนาม ตะกร้อมีความปลอดภัย และมีเยาวชน และประชาชน มาใช้บริการเพิ่มขึ้น	เดิม กองการศึกษา/ กองช่าง	แก้ไขเป้าหมาย เล่มแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖- ๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ เปลี่ยนแปลง ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ หน้าที่ ๘-๙ ลำดับที่ ๑

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๘
เทศบาลตำบลเมืองแกลง

แบบ ผ.๐๒

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
- ค. Sustainable Development Goals: SDGs เป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่มีคุณภาพ Quality Education
- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ เสริมสร้างมาตรฐานและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาความเป็นเลิศด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการกีฬา
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา กีฬาและนันทนาการ
- ๓.๑ ส่งเสริมกีฬาและนันทนาการแก่เด็ก เยาวชน และประชาชน

(๑) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอ ประสาน	รายละเอียดการ แก้ไข
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)				
			เป้าหมายใหม่ -ปรับระดับพื้นสนามเดิมคอนกรีตเสริมเหล็ก หนา ๐.๑๐ ม. เป็นเงิน ๖๑๓,๕๔๐ บาท -ทำพื้นสนามฟุตบอล ขนาด ๒๒x๔๒ ม. หรือพื้นที่ ๙๒๔ ตร.ม. ด้วยพื้นยางสังเคราะห์โพลียูรีเทน หนา ๘ มม. เป็นเงิน ๑,๘๔๘,๐๐๐ บาท -ทำพื้นสนามตะกร้อ ขนาด ๖.๑๐ X ๑๓.๔๐ ม. สองสนาม หรือพื้นที่ ๑๖๓.๔๘ ตร.ม. ด้วยพื้นยางสังเคราะห์โพลียูรีเทนหนา ๘ มม. เป็นเงิน ๓๒๖,๙๖๐ บาท -ทำพื้นรอบสนามฟุตบอล และสนามตะกร้อ พื้นที่ ๖๖๗ ตร.ม. ด้วยสื่ระบบโพลียูรีเทน หนา ๔๕๐ ไมครอน เป็นเงิน ๓๓๓,๕๐๐ บาท -ตาข่ายล้อมสนามฟุตบอลและตะกร้อ รอบตัวอาคาร ขนาดช่องตา ๕ นิ้ว x ๕ นิ้ว สีดำกัน UV ทนแรงดึงสูง หนา ๒.๕ มม. สูง ๘.๐๐ ม. หรือพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑,๑๐๐ ตร.ม. เป็นเงิน ๑๒๐,๐๐๐ บาท -ที่นั่งอเนกจักร์ ขนาดกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๘ ม. ยาวไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ ม. ทำด้วยเหล็กฉากถัก จำนวน ๔ ชุดๆละ ๕๐,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท -งานพื้นสนาม เทพื้นคอนกรีตเสริมเหล็กหนาไม่น้อยกว่า ๑๐ cm. กว้างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร ยาวไม่น้อยกว่า ๖๕ ม. รวมพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑๙๕ ตารางเมตร เป็นเงิน ๗๐,๐๐๐ บาท -รั้วไวร์เมช รั้วตะแกรงสำเร็จรูป รอบสนามฯ สูงไม่น้อยกว่า ๑.๗๕ ม. ยาวไม่น้อยกว่า ๑๙๐ ม. เป็นเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท -งานขั้มทางเข้าโครงหลังคาเหล็กเมทัลชีท ขนาดกว้างไม่น้อยกว่า ๘ ม. ลึกไม่น้อยกว่า ๓ ม. เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท									
รวม ๑ โครงการ				-	-	๔,๑๑๒,๐๐๐	-	-				

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๘
เทศบาลตำบลเมืองแกลง

แบบ ผ.๐๒

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
- ค. Sustainable Development Goals: SDGs เป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่มีคุณภาพ Quality Education
- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ เสริมสร้างมาตรฐานและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาความเป็นเลิศด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการกีฬา
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา กีฬาและนันทนาการ
- ๓.๑ ส่งเสริมกีฬาและนันทนาการแก่เด็ก เยาวชน และประชาชน

(๒) แผนงานการศาสนานวัตกรรมและนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอประสาน	รายละเอียดการ แก้ไข
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)				
๑	โครงการเดิม โครงการดนตรีเพื่อเยาวชน และประชาชน	วัตถุประสงค์เดิม -เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ เยาวชน และประชาชน เล่นดนตรีเพื่อหลีกเลี่ยง ยาเสพติด -เพื่อส่งเสริมให้เด็ก เยาวชนและ ประชาชนใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม	เป้าหมายเดิม -จัดกิจกรรมในส่วนที่ เกี่ยวข้องกับการเล่นดนตรี เป็นการจัดกิจกรรมการประกวด โฟล์คซอง จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ ทีม	-	-	เดิม ๘๐,๐๐๐	เดิม ๘๐,๐๐๐	เดิม ๘๐,๐๐๐	เดิม -จำนวน ปีละ ๑ ครั้ง	เดิม -เด็ก เยาวชน และประชาชนหันมา เล่นดนตรี ทำให้หลีกเลี่ยง และห่างไกลยาเสพติด -เด็ก เยาวชน และประชาชน ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ต่อตนเองและส่วนรวม ฯลฯ	เดิม กองการศึกษา งานกีฬา และนันทนาการ	แก้ไขเป้าหมาย จำนวน ๓ ครั้ง/ปี เล่มแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖- ๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ เพิ่มเติม ครั้งที่ ๕/๒๕๖๗ หน้าที่ ๑๔ ลำดับที่ ๑
			ใหม่ -จัดกิจกรรมในส่วน ที่เกี่ยวข้องกับการเล่นดนตรี เป็นการจัดกิจกรรมการ ประกวดโฟล์คซอง จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ ทีม จำนวน ๓ ครั้ง/ปี	-	-	-	ใหม่ ๒๑๐,๐๐๐	ใหม่ ๒๑๐,๐๐๐				
รวม ๑ โครงการ				-	-	-	๒๑๐,๐๐๐	๒๑๐,๐๐๐				

ยุทธศาสตร์ที่ ๔

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๘
เทศบาลตำบลเมืองแกลง

แบบ ผ.๐๒

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม
- ค. Sustainable Development Goals: SDGs เป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่มีคุณภาพ Quality Education
- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ เสริมสร้างมาตรฐานและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม และการเมือง ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการบริหารจัดการองค์กร
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๔.๑ ส่งเสริมสวัสดิการสังคมสงเคราะห์ เด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

(๑) แผนงานงบกลาง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอประสาน	รายละเอียดการ แก้ไข
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)				
๑	โครงการเดิม เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	วัตถุประสงค์เดิม -เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ประชาชน	เป้าหมายเดิม -ชุมชนในเขตเทศบาล ตำบลเมืองแกลง	เดิม ๒๖,๓๐๐,๐๐๐	เดิม ๒๗,๐๐๐,๐๐๐	เดิม ๒๗,๕๐๐,๐๐๐	เดิม ๒๘,๐๐๐,๐๐๐	เดิม ๒๘,๕๐๐,๐๐๐	เดิม -จำนวน ปีละ ๑ ครั้ง	เดิม -ประชาชนมีคุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้น	เดิม สำนักปลัดฯ (งานสวัสดิ)	แก้ไขงบประมาณ เนื่องจากการปรับ การจ่ายเงินตามมติ คณะรัฐมนตรี เล่มแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ ทบวง ครั้งที่ ๑/๖๖ หน้า ๒๑๕ ลำดับที่ ๓
๒	โครงการเดิม เบี้ยยังชีพความพิการ	วัตถุประสงค์เดิม -เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ประชาชน	เป้าหมายเดิม -ชุมชนในเขตเทศบาล ตำบลเมืองแกลง	เดิม ๔,๓๒๙,๖๐๐	เดิม ๔,๔๒๐,๘๐๐	เดิม ๔,๔๗๑,๒๐๐	เดิม ๔,๔๙๒,๘๐๐	เดิม ๔,๕๐๔,๘๐๐	เดิม -จำนวน ปีละ ๑ ครั้ง	เดิม -ประชาชนมีคุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้น	เดิม สำนักปลัดฯ (งานสวัสดิ)	แก้ไขงบประมาณ เนื่องจากการปรับ การจ่ายเงินตามมติ คณะรัฐมนตรี เล่มแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ ทบวง ครั้งที่ ๑/๖๖ หน้า ๒๑๕ ลำดับที่ ๒
รวม ๒ โครงการ				-	-	-	๓๖,๙๙๘,๔๐๐	๓๘,๑๕๐,๐๐๐				

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๘
เทศบาลตำบลเมืองแกลง

แบบ ผ.๐๒

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน
- ค. Sustainable Development Goals: SDGs เป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่มีคุณภาพ Quality Education
- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัย ยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้ได้มาตรฐาน ส่งเสริมค่านิยมการทำความดี และสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมในการเข้าถึงบริการสาธารณะ
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม และการเมือง ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการบริหารจัดการองค์กร
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต
- ๔.๒ ส่งเสริม สนับสนุนให้ความรู้ ความพร้อม ป้องกัน แก้ไข ด้านอัคคีภัย เหตุจราจรทางถนน และการรักษาความสงบเรียบร้อย

(๑) แผนงานรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอประสาน	รายละเอียดการ แก้ไข
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)				
๑	โครงการเดิม โครงการฝึกอบรมอาสาสมัคร ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน รุ่นที่ ๓ ปี ๒๕๖๘	วัตถุประสงค์เดิม - เพื่อเพิ่มกำลังพลฝ่ายพลเรือน สำหรับการช่วยเหลืองาน ภาครัฐในด้านการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยต่างๆ - เพื่อบรรเทาและลดความ สูญเสียและประสพการณ์ ในเรื่องกรณีเกิดภัยพิบัติหรือสาธารณภัยต่างๆ	เป้าหมายเดิม - ฝึกอบรมสมาชิก อาสาสมัครป้องกันภัย ฝ่ายพลเรือนเทศบาลตำบลเมืองแกลง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง รวมจำนวน ๒๐ คน	-	-	เดิม ๑๕๐,๐๐๐	-	-	เดิม จำนวน ผู้เข้าอบรม	เดิม - มีกำลัง อปพร. เพิ่มขึ้น เพื่อใช้ในการช่วยเหลือ - อปพร. มีความรู้ความ เข้าใจในอำนาจหน้าที่ และภารกิจเกี่ยวกับงาน - อปพร. มีเครือข่าย ความร่วมมือที่เข้มแข็ง ในการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย	เดิม สำนักปลัดฯ งานป้องกัน	แก้ไขเนื่องจาก ปี ๖๘ ไม่สามารถ ดำเนินการได้ เนื่องจากกลุ่ม เป้าหมายไม่ครบ ตามจำนวน จึงจะนำมาตั้ง งบประมาณปี ๖๙ เล่มแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)- ฉบับที่ ๒ เพิ่มเติม ครั้งที่ ๗/๒๕๖๗ หน้าที่ ๑๒ ลำดับที่ ๑
	โครงการเดิม โครงการฝึกอบรมอาสาสมัคร ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน รุ่นที่ ๓ ปี ๒๕๖๙	วัตถุประสงค์เดิม - เพื่อตอบสนองนโยบายกระทรวงมหาดไทย ในการพัฒนาศักยภาพเครือข่าย อปพร. อย่างต่อเนื่อง - เพื่อให้สมาชิกพ้อมีความรู้ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ และภารกิจเกี่ยวกับงาน อปพร. - เพื่อให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็ง ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย		-	-	-	ใหม่ ๑๕๐,๐๐๐	-				
รวม ๑ โครงการ				-	-	-	๑๕๐,๐๐๐	-				

ยุทธศาสตร์ที่ ๕

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๘
เทศบาลตำบลเมืองแกลง

แบบ ผ.๐๒

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ค. Sustainable Development Goals: SDGs เป้าหมายที่ ๓ มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี Good health and wellbeing
- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ ป้องกัน อนุรักษ์ ปั่นฟู บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการสู่ความสมดุลและยั่งยืน
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตร และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
- ๕.๒ ส่งเสริมการสาธารณสุขและการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน

(๑) แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอประสาน	รายละเอียดการ แก้ไข
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)				
๑	โครงการเดิม โครงการพัฒนาศักยภาพ แกนนำสุขภาพ	วัตถุประสงค์เดิม -เพื่อพัฒนาศักยภาพ ของอาสาสมัครแกนนำ สุขภาพทั้งการเสริมสร้าง ความรู้ และประสบการณ์ -เพื่อส่งเสริมให้ประชาชน ในพื้นที่เทศบาลตำบล เมืองแกลงมีสุขภาพที่ดี -เพื่อพัฒนางานด้านสาธารณสุขในชุมชน	เป้าหมายเดิม -จัดอบรมให้ความรู้ ปีละ ๑ ครั้ง	เดิม ๓๖๐,๐๐๐	เดิม ๓๖๐,๐๐๐	เดิม ๓๖๐,๐๐๐	เดิม ๓๖๐,๐๐๐	เดิม ๓๖๐,๐๐๐	เดิม -อาสาสมัคร แกนนำ , คณะผู้บริหาร, สมาชิกสภา, พนักงาน, เจ้าหน้าที่ จำนวน ๘๐ คน	เดิม -อาสาสมัครแกนนำ สุขภาพได้รับการพัฒนา ศักยภาพทั้งการเสริมสร้าง ความรู้ และประสบการณ์ -ประชาชนในพื้นที่เทศบาล ตำบลเมืองแกลงมีสุขภาพที่ดี -เกิดการพัฒนางาน ด้านสาธารณสุขในชุมชน	เดิม กองสาธารณสุขฯ	แก้ไขงบประมาณ ให้สอดคล้องกับ การดำเนินการ เล่มแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ ทบทวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ หน้าที่ ๑๒๓๘ ลำดับที่ ๑
รวม ๑ โครงการ				-	-	-	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐				

ยุทธศาสตร์ที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๘
เทศบาลตำบลเมืองแกลง

แบบ ผ.๐๒

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน
- ค. Sustainable Development Goals: SDGs เป้าหมายที่ ๘ การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ Decent work and economic growth
- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในทุกมิติ
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม และการเมือง ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการบริหารจัดการองค์กร
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี
- ๖.๒ ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกิจกรรมของท้องถิ่น และการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

(๑) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอประสาน	รายละเอียดการ แก้ไข
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)				
๑	โครงการเดิม โครงการพัฒนาศักยภาพ ผู้นำชุมชน	วัตถุประสงค์เดิม -เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดอบรมสัมมนาคณะกรรมการ ชุมชนและทัศนศึกษาดูงาน ระหว่างเทศบาล ไม่น้อยกว่า ๘๐ คน	เป้าหมายเดิม -ประชุมของคณะกรรมการ ชุมชน จำนวนปีละ ๑ ครั้ง -ทัศนศึกษาดูงาน ๑ ครั้ง	เดิม ๓๕๐,๐๐๐	เดิม ๓๕๐,๐๐๐	เดิม ๓๕๐,๐๐๐	เดิม ๓๕๐,๐๐๐	เดิม ๓๕๐,๐๐๐	เดิม -จำนวน ปีละ ๑ ครั้ง	เดิม - การพัฒนาชุมชนใน เขตเทศบาลเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ และต่อเนื่อง	เดิม สำนักปลัดฯ (งานสวัสดิ)	แก้ไขงบประมาณ เนื่องจาก คณะผู้บริหารมี นโยบายปรับ งบประมาณ เพิ่มขึ้น เล่มแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ หน้าที่ ๒๕๖ ลำดับที่ ๑
รวม ๑ โครงการ				-	-	-	๔๕๐,๐๐๐	๔๕๐,๐๐๐				

แบบ ผ.๐๒/๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา

สำหรับ โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ แก้ไข ครั้งที่ ๒/๒๕๖๘

สำหรับ โครงการที่เกิณศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลเมืองแกลง

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น้อยอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

ค. Sustainable Development Goals: SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม Industry,innovation and infrastructure

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนากิจกรรมการผลิตคุณภาพสินค้าผลิตภัณฑ์และบุคลากรด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้มีคุณภาพและมาตรฐานควบคู่กับการพัฒนาไปสู่เกษตรอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกด้านอย่างสมดุลและยั่งยืน

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ กลยุทธ์ ก่อสร้าง ปรับปรุงบำรุงรักษาเส้นทางสัญจรทางบกและทางน้ำ ถนนสะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ ไฟฟ้าสาธารณะ ประตุระบายน้ำ ท่าเทียบเรือ เส้นทางจักรยาน วางระบบผังเมือง ปรับปรุงภูมิทัศน์

(๑) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอประสาน	รายละเอียดการ แก้ไข
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)				
๑	โครงการเดิม โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายซอยแยกถนนดอนมะกอก (บ้านเลขา) (ชุมชนดอนมะกอก)	วัตถุประสงค์เดิม - เพื่อปรับปรุงถนนและท่อระบายน้ำให้ได้มาตรฐาน - เพื่อให้ประชาชนเดินทางสัญจรไปมามีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	เป้าหมายเดิม -โดยก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กหนาไม่น้อยกว่า ๐.๑๕ เมตร กว้างไม่น้อยกว่า ๔.๐๐ เมตร ยาวไม่น้อยกว่า ๓๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๑,๒๖๐.๐๐ ตารางเมตร พร้อมวางท่อระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็กขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๐.๖๐ เมตร บ่อพักน้ำคอนกรีตเสริมเหล็กทุกระยะ ๑๐.๐๐ เมตร พร้อมวางวีกอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๑.๐๐ เมตร ทั้งสองข้าง			-	เดิม ๓,๘๓๗,๐๐๐	-	เดิม - จำนวน ๑ แห่ง	เดิม - ถนนและท่อระบายน้ำได้มาตรฐาน - ประชาชนเดินทางสัญจรไปมามีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	เดิม กองช่าง/ กรมส่งเสริม การปกครอง ท้องถิ่น	แก้ไขชื่อโครงการและเป้าหมายใหม่เพื่อให้ถูกต้องเหมาะสมสามารถนำไปขอรับการสนับสนุนในการของบตรง BBL เล่มแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ แก้ไขครั้งที่ ๗/๒๕๖๗ หน้าที่ ๑ ลำดับที่ ๑
	โครงการใหม่ ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายซอยแยกถนนดอนมะกอก (บ้านเจ้าเลขา) (ชุมชนดอนมะกอก) หนา ๐.๑๕ เมตร กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๓๑๕.๐๐ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑,๒๖๐ ตารางเมตร พร้อมวางท่อระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็กทุกระยะ ๑๐.๐๐ เมตร พร้อมวางวีกอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๑.๐๐ เมตร ทั้งสองข้าง ตำบลทางเกวียน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ๑ แห่ง		เป้าหมายใหม่ -โดยก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กหนา ๐.๑๕ เมตร กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๓๑๕.๐๐ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑,๒๖๐.๐๐ ตารางเมตร พร้อมวางท่อระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็ก ทุกระยะ ๑๐.๐๐ เมตร พร้อมวางวีกอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๑.๐๐ เมตร ทั้งสองข้าง									

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ แก้ไข ครั้งที่ ๒/๒๕๖๘
สำหรับ โครงการที่เกิณศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
เทศบาลตำบลเมืองแกลง

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
- ค. Sustainable Development Goals: SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม Industry,innovation and infrastructure
- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาศักยภาพการผลิตคุณภาพสินค้าผลิตภัณฑ์และบุคลากรด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้มีคุณภาพและมาตรฐานควบคู่กับการพัฒนาไปสู่เกษตรอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกด้านอย่างสมดุลและยั่งยืน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ๑.๑ กลยุทธ์ ก่อสร้าง ปรับปรุงบำรุงรักษาเส้นทางสัญจรทางบกและทางน้ำ ถนนสะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ ไฟฟ้าสาธารณะ ประตุระบายน้ำ ท่าเทียบเรือ เส้นทางจักรยาน วางระบบผังเมือง ปรับปรุงภูมิทัศน์
- (๑) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอประสาน	รายละเอียดการ แก้ไข
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)				
๒	โครงการเดิม	วัตถุประสงค์เดิม	เป้าหมายเดิม	-	-	-	เดิม	-	เดิม	เดิม	เดิม	แก้ไขข้อโครงการ และเป้าหมายใหม่ เพื่อให้ถูกต้อง เหมาะสม สามารถนำไป ขอรับการสนับสนุน ในการของบตรง BBL เล่มแผนพัฒนา ท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖- ๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒ เพิ่มเติมครั้งที่ ๗/๒๕๖๗ หน้าที่ ๒๓ ลำดับที่ ๓
	โครงการปรับปรุงถนน หลังโรงงานโตเกียวถึงสวนปาล์ม นายเจริญ กล้าหาญ (ชุมชนหนองแวน)	-เพื่อให้ถนนได้มาตรฐาน -เพื่อให้ประชาชนเดินทาง สัญจรไปมามีความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน	-โดยก่อสร้างเป็นถนนคอนกรีต เสริมเหล็ก หนาไม่น้อยกว่า ๐.๑๕ เมตร กว้างไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร ยาวไม่น้อยกว่า ๕๒๕ เมตร หรือมีพื้นที่ผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๒,๖๒๕ ตารางเมตร				๒,๔๐๐,๐๐๐		- จำนวน ๑ แห่ง	-ทำให้ถนนได้มาตรฐาน -ประชาชนเดินทาง สัญจรไปมามีความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	กองช่าง/ กรมส่งเสริม การปกครอง ท้องถิ่น	
	โครงการใหม่		เป้าหมายใหม่									
	ปรับปรุงถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หลังโรงงานโตเกียวถึงสวนปาล์ม นายเจริญ กล้าหาญ (ชุมชนหนองแวน) หนา ๐.๑๕ เมตร กว้าง ๕.๐๐ เมตร ยาว ๕๒๕.๐๐ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒,๖๒๕ ตารางเมตร (รวมทางเชื่อม) ตำบลทางเกวียน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ๑ แห่ง		-โดยก่อสร้างเป็นถนนคอนกรีต เสริมเหล็ก หนา ๐.๑๕ เมตร กว้าง ๕.๐๐ เมตร ยาว ๕๒๕.๐๐ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒,๖๒๕ ตารางเมตร (รวมทางเชื่อม)									
รวม ๒ โครงการ				-	-	-	๖,๒๓๗,๐๐๐	-				